

แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

นางสาวนันทมนัส พิทยธีราพงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

แขนงวิชาการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

Founding Concepts of the Thai Forest Land Reclamation Party

Miss Nonmanut Pittayateerapong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government

School of Political Science

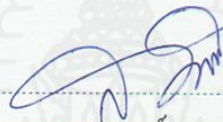
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย
ชื่อและนามสกุล นางสาวนันทน์ส พิทยธีราพงศ์
แขนงวิชา การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. พลศักดิ์ จิรไกรศิริ)

.....
(รองศาสตราจารย์ยุทธพร อิศรชัย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา **คั่นคว้ออิสระ** แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

ผู้ศึกษา นางสาวนนท์มนัส พิทยธีรภาพงศ์ รหัสนักศึกษ 2548001995 ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย และ (2) แนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์และศึกษาเอกสาร ประชากรคือ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยตามที่ได้จัดแจ้งก่อตั้งพรรคไว้ จำนวน 18 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 คน จากกลุ่มคณะผู้ก่อตั้งที่แจ้งไว้ในประชากร เครื่องมือวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า (1) มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไป คือ 1.1) ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีกว่าระบอบอื่นๆ ทว่ายังมีจุดอ่อนอีกหลายประการและมองระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมว่าควรจะต้องคำนึงถึงประเด็นในเรื่องของการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคม 1.2) ระบบการเมืองโดยทั่วไป คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อบทบาทของประเศมหาอำนาจว่าประเศมหาอำนาจเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ และความร่วมมือระหว่างประเศมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ 1.3) ระบบการเมืองไทย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทยว่าในระบบการเมืองของไทยยังเต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์อยู่มาก ระบบการเมืองจึงยังไม่เข้มแข็ง มีมุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนไทยว่ายังขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ มีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยว่ามีปัญหาที่การขาดอำนาจบังคับใช้กฎหมาย และมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนไทยว่ามีความสัมพันธ์โดดเด่นในเชิงของการอุปถัมภ์ (2) แนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรค คือ 2.1) วัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค คือ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า 2.2) แนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย คือ เป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ มีแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า มีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความโยงใยสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆของประเทศ มีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกัน ในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ แนวคิด การก่อตั้ง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

Independent Study title: Founding Concepts of the Thai Forest Land Reclamation Party

Author: Miss Nonmanut Pittayateerapong; **ID:** 2548001995; **Degree:** Master of Political Science;

Independent Study advisor: Dr. Senee Comsook, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The objectives for this study were to investigate the overall political views of the founders of Thai Forest Land Reclamation Party and to explore the major concepts for the formation of the Thai Forest Land Reclamation Party.

This was a qualitative research based on interviews and study of related literature. The population studied was the founders of the Thai Forest Land Reclamation party, consisting of 18 registered members. The researcher selected 8 members through purposive sampling for the sample of this study. Data were collected using a structured interview form and were analyzed using descriptive analysis.

The findings are as follows: (1) Concerning the overall views of the founders of Thai Forest Land Reclamation Party- (1.1) on political doctrines and ideals, the founders felt that democracy was better than other forms of political government, but also had some weaknesses. They thought that in a capitalist economy there should be more consideration for decreasing income gaps and inequality within society. (1.2) on types of government system in general, they thought that the super power nations in the world are like authoritarians, and international cooperation has both positive and negative impacts. (1.3) on Thai government, they viewed it as too saturated with the patronage system culture, which made it weak. They felt that the Thai educational system did not effectively promote political participation because many Thai citizens still have insufficient understanding about the issues of rights, liberties and duties. On the Thai legal system they thought that there was a problem of no power to enforce the law. They thought that the outstanding characteristic of the relationship between politicians, government officers, and citizens in Thailand was a strong patronage correlation. (2) Concerning the major concepts for the establishment of the Thai Forest Land Reclamation Party- (2.1) the main aim for establishing the party was to push for the reclamation of Thai forest land. (2.2) the party focused its platforms and policies on natural resources and environmental issues with the main objective of pushing for Thai forest land reclamation. The party founders' views on the problems concerning flora, fauna, natural resources and the environment in Thailand were that they were all interrelated with other national problems on the big scale. The founders had the fundamental belief that Thailand's national development policy should be based on the country's context and sustainability in the long run. The party began with a small group of members who were former government officers and colleagues. All of them possessed the same desire to pass down the ideals of environmental conservation in Thailand.

Keywords: political concept, founding of political parties, Thai Forest Land Reclamation Party

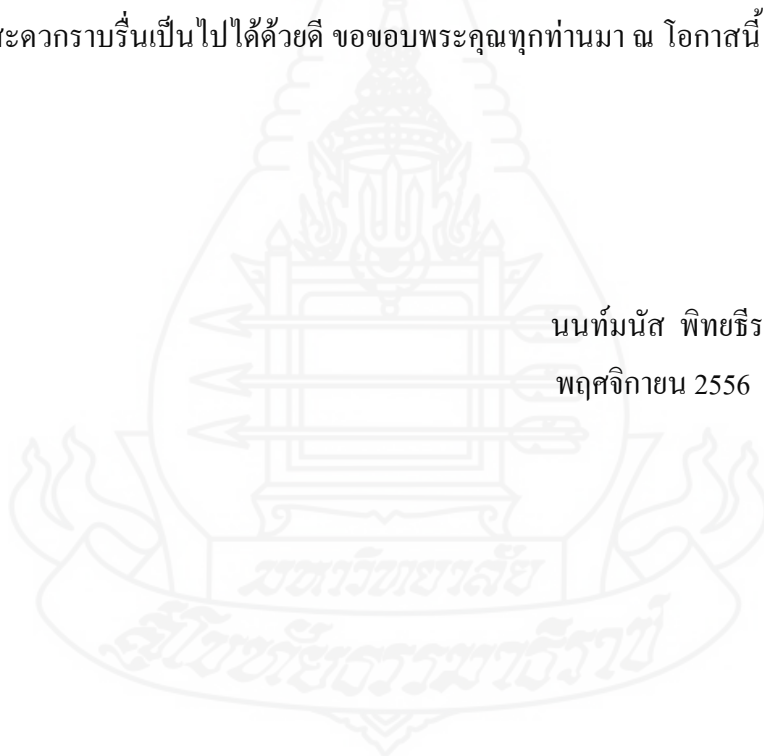
กิตติกรรมประกาศ

ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จนสามารถที่จะสำเร็จได้นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ซึ่งได้ให้ความกรุณาในการในคำแนะนำในการปรับแก้ ปรับปรุง ตรวจสอบในการทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้อย่างเต็มที่ นับตั้งแต่เริ่มทำจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณในความความเสียสละของอาจารย์มา ณ ที่นี้

และที่สำคัญยิ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นศึกษาในระบบโรงเรียนจนกระทั่งถึงการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช แห่งนี้ ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์คนแรกของลูก ขอขอบพระคุณพนักงานประจำคณะรัฐศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้คอยช่วยเหลือ บอกกล่าว ประสานงาน อำนวยความสะดวก ให้สามารถเกิดความสะดวกรวดรื่นเป็นไปได้อย่างดี ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นนทมนัส พิทยธีราพงศ์

พฤศจิกายน 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง	9
แนวความคิดประชาธิปไตยกับพรรคการเมือง	24
แนวความคิดการเลือกตั้ง	25
แนวความคิดอุดมการณ์ทางการเมือง	26
แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของสังคมไทย	28
ความเป็นมาของพรรคการเมืองไทย	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย	53
แนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย	84
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
สรุปการวิจัย	94
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	115
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	122
ก ข้อบังคับพรรคการเมือง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พ.ศ.2555	123
ข นโยบายพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พ.ศ.2555	147
ประวัติผู้ศึกษา	152

ณ

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	กลุ่มตัวอย่าง โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มคณะผู้ก่อตั้ง..... 37

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนการกำหนดนโยบายหรือการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม.....	19
ภาพที่ 2.2 แสดงถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มผลประโยชน์กับพรรคการเมือง.....	19

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น พรรคการเมืองมิได้อุบัติขึ้นโดยฉับพลัน ถึงแม้ในขณะนั้นการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะได้อุบัติขึ้นแล้วในประเทศไทย แต่พรรคการเมืองมิได้อุบัติขึ้นมาพร้อมกับระบอบประชาธิปไตย แม้ว่าจะหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่นานจะได้มีการจัดให้มีการเลือกตั้งขึ้น ซึ่งเป็นการเลือกตั้งในทางอ้อมก็ตาม แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาในขณะนั้นยังไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใดๆ ทั้งสิ้น จนชี้แนะทางการเมืองไทยในขณะนั้นมีความเห็นว่าการจะมีพรรคการเมืองเกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องมีฐานมารองรับพอสมควร ฐานดังกล่าวนั้นก็คือกฎหมาย กล่าวคือพรรคการเมืองที่จะมีขึ้นนั้นจะต้องเป็นพรรคการเมืองที่ต้องตามกฎหมายเสียก่อน ไม่เช่นนั้นแล้วพรรคการเมืองเดือนก็ไม่อาจเป็นสิ่งที่จะหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาถึงจุดกำเนิดของพรรคการเมืองในประเทศไทยอื่นๆแล้ว จะเห็นได้ว่าในประเทศอื่นนั้น การมีกฎหมายขึ้นมารองรับความถูกต้องของพรรคการเมืองมิใช่ประเด็นสำคัญแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2489 ได้ให้สิทธิในการจัดตั้งพรรคการเมืองไว้ตามความในมาตรา 14 ว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การศึกษาอบรม การชุมนุมสาธารณะ การตั้งสมาคม การตั้งคณะพรรคการเมือง การอาชีพ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย" จากบทบัญญัตินี้จึงมีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นหลายพรรคหลังจากการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาได้ 14 ปี ระยะเวลาของพรรคการเมืองมิได้หมายความว่าเมื่อเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2489 แล้วจะมีอยู่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เพราะว่ามีอยู่หลายช่วงที่พรรคการเมืองได้ขาดหายไป โดยเฉพาะช่วงที่มีการยุบสภาหรือมีการปฏิวัติยุบพรรคการเมืองและสถาบันทางการเมืองต่างๆ ซึ่งอาจพอสรุปช่วงระยะเวลาของการมีพรรคการเมืองของไทยและช่วงที่ขาดหายไปคือ ระยะเวลาหนึ่ง พ.ศ. 2489-2494 เป็นระยะเวลา 5 ปีแรกของการมีพรรคการเมือง ระยะเวลาที่สอง พ.ศ.2498-2501 เป็นระยะเวลา 3 ปี หลังจากช่วงแรกก็ปรากฏพรรคการเมืองขึ้นอีกครั้ง แต่ก็ได้ขาดหายไปในช่วงรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และต่อด้วยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร ระยะเวลาที่สาม พ.ศ.2511-

2514 ในช่วงเวลา 3 ปีนี้ยังคงมีพรรคการเมืองในประเทศไทย แต่หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อจอมพล ถนอมปฏิวัติตนเอง จึงมีผลให้กฎหมายพรรคการเมืองถูกยกเลิก พรรคการเมืองจึงถูกยกเลิกไปโดยปริยาย ระยะที่สี่ เป็นระยะของการมีพรรคการเมืองจนถึงปัจจุบัน (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549 :269-271)

จะเห็นได้ว่าความเป็นมาของพรรคการเมืองไทยนั้นมิได้มีวิวัฒนาการมาอย่างราบรื่น หากแต่สัมพันธ์กับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในขณะนั้นๆ ด้วยว่ามีความเป็นประชาธิปไตยโดยแท้จริงเพียงไรหรือในระดับใด เป็นประชาธิปไตยที่ส่วนยอดหรือฐานราก การมีอยู่ของสถาบันพรรคการเมืองหรือการสิ้นสุดของสถาบันพรรคการเมืองในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา จึงเป็นข้อบ่งชี้ลักษณะหนึ่งของการล้มลุกคลุกคลานของระบอบประชาธิปไตยของไทย อันเป็นประชาธิปไตยที่มีได้เป็นแต่เพียงระบอบ แต่เป็นประชาธิปไตยในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนจริงๆ หรือในระดับวัฒนธรรม ความคิดความเชื่อของพลเมืองไทย อย่างไรก็ตาม สถาบันพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นมาเป็นลำดับในประวัติศาสตร์ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจหนึ่งของคนไทย ในอันที่จะเกิดการรวมกลุ่มกันของบุคคลหรือของคณะบุคคล เพื่อเข้ามามีบทบาทในทางการเมือง การทำหน้าที่ในการรวบรวมกลั่นกรองและส่งผ่านความต้องการ ข้อเรียกร้องของประชาชน กลุ่มผลประโยชน์ ไปสู่รัฐบาลหรือผู้มีอำนาจต่อการกำหนดนโยบาย ในกรณีที่พรรคการเมืองนั้นๆมิได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งและทำหน้าที่ในการเป็นรัฐบาลเมื่อพรรคการเมืองนั้นได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง (เชาวนะ ไตรมาศ 2540: 87-88)

การศึกษาการกำเนิดเกิดขึ้นของพรรคการเมืองนั้น จึงควรเป็นประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งในการพิจารณาศึกษา ด้วยเพราะปัญหาจากการพัฒนาพรรคการเมืองไทยต่างๆ ปัญหาความไม่เข้มแข็งของสถาบันพรรคการเมืองที่มีที่มาส่วนหนึ่งจากการกำเนิดพรรคที่มีได้มีเป้าหมายที่ชัดเจน ปัญหาการขาดช่วงหรือการสิ้นสุดพรรคที่เกิดจากการก่อเกิดพรรคเพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมือง คนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยไม่มีฐานทางอุดมการณ์หรือผลประโยชน์ที่เข้มแข็ง เมื่อคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหมดอำนาจพรรคก็สิ้นสุดลง เป็นต้น ดังจะเห็นได้ว่าการเกิดขึ้นของพรรคการเมืองมิได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นมาอย่างลอยๆ การเกิดขึ้นของพรรคการเมืองเกิดขึ้นท่ามกลางบริบทต่างๆทางสังคม-ประวัติศาสตร์ในขณะเวลานั้นๆ แม้กระทั่งในระบอบเวลาเดียวกัน การกำเนิดพรรคการเมืองก็ยังคงมีความแตกต่างกันออกไปภายใต้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปร อาทิ สถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้น มุมมอง/หรือการตั้งคำถามต่อสถานการณ์ทางการเมืองของคณะผู้ก่อตั้ง อุดมการณ์ ความคิดความเชื่อ โลกทัศน์ของกลุ่มคณะผู้ก่อตั้งที่มีลักษณะเฉพาะ ความเกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีที่ได้ให้คำอธิบายการก่อเกิดของพรรคการเมืองเช่น เอเวอรี เลเซอร์สัน (Avery Leiserson) ได้อธิบายการกำเนิดของพรรคการเมืองว่าเกิดมาจากเหตุผลในทางจิตวิทยา

เศรษฐกิจและสังคม อุดมคติและการจัดองค์การ โมริซ คูแวย์แยร์ (Avery Leiserson) ได้อธิบายการกำเนิดของพรรคการเมืองว่าเกิดขึ้นจากการรวมตัวกันทั้งในรัฐสภาและนอกรัฐสภา โจเซฟ ลา พาลอมบารา (Joseph La Palombara) และไมรอน ไวเนอร์ (Myron Weiner) กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองจากทฤษฎีว่าด้วยสถาบัน ทฤษฎีว่าด้วยประวัติศาสตร์และสถานการณ์และทฤษฎีว่าด้วยพัฒนาการ (วิทยา นภาศิริกุลกิจ และ สุรพล ราชภัณฑารักษ์ 2551: 27-32)

นอกจากนี้ กนก วงษ์ตระหง่านยังได้กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองไทยในสองลักษณะใหญ่ๆ ลักษณะแรกคือ กำเนิดของพรรคการเมืองไทยโดยปัจจัยภายใน โดยมองว่าพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นย่อมจะต้องมีทั้งปัจจัยภายนอกหรือบริบทที่อยู่แวดล้อมพรรคและปัจจัยภายในคือกลุ่มบุคคลหรือกลไกบางประการที่นำไปสู่การเกิดพรรคตามสภาพการณ์ในขณะนั้น ในบางกรณีปัจจัยภายนอกหรือบริบทหรือปัจจัยภายใน อาจจะมีน้ำหนักในเชิงสาเหตุต่อการเกิดพรรคการเมืองมากกว่ากันก็ได้ ซึ่งการพิสูจน์สามารถทำได้ยากมาก สำหรับกำเนิดของพรรคการเมืองไทยโดยปัจจัยภายใน พรรคพอจะแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ 1) กำเนิดเพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมือง 2) กำเนิดโดยอาศัยอุดมการณ์ 3) กำเนิดโดยอาศัยผลประโยชน์ร่วม ลักษณะที่สองคือ กำเนิดพรรคการเมืองไทยโดยกฎหมาย ดังนั้นการเกิดพรรคการเมืองไทยโดยสภาพการณ์ ผู้นำทางการเมือง อุดมการณ์และผลประโยชน์ร่วมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดพรรคการเมืองในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่เนื่องจากประวัติศาสตร์ของพรรคการเมืองภายใต้บริบททางการเมืองที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นว่าพรรคการเมืองไทย ถึงแม้จะเกิดขึ้นด้วยปัจจัยของของตัวเองตามสภาพการณ์ก็ตาม แต่พรรคการเมืองเหล่านั้นจะไม่มีผลสำคัญและความหมายเลยถ้าพรรคการเมืองเหล่านั้นไม่ได้รับการรับรองจากกฎหมาย นั่นก็คือพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ดังนั้น สำหรับประเทศไทยนับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 เป็นต้นมา พรรคการเมืองไทยถูกกำหนดให้มีลักษณะเป็นพรรคที่เกิดโดยสิทธิตามกฎหมาย (กนก วงษ์ตระหง่าน 2536: 61-88)

จากแนวคิดการกำเนิดของพรรคการเมืองไทยข้างต้นจะเห็นได้ว่า การศึกษา "แนวคิดในการก่อตั้งพรรค" ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคเป็นการเน้นศึกษาถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปและแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งอันเกี่ยวเนื่องด้วยกันกับความเป็นผู้นำทางการเมือง อุดมการณ์ ผลประโยชน์ รวมถึงการสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะทางสังคมการเมือง สภาพการณ์ทางการเมืองในปัจจุบัน ปัญหาทางสังคมการเมืองที่ไม่ได้รับการแก้ไข บริบททางสังคมและประวัติศาสตร์ เพื่อให้ได้เห็นถึงที่มาที่ไปและลักษณะเฉพาะของพรรคการเมืองนั้น

พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นพรรคการเมืองที่อยู่ในระยะแรกเริ่มก่อตั้งในช่วงเดือน ก.พ. 2556 ยังมีได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรค เป็นพรรคการเมืองที่มีความน่าสนใจศึกษาในหลายประการ อาทิ ชื่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นชื่อพรรคที่สะท้อนความคิด ความ

ต้องการกระทำต่อพื้นที่เฉพาะ มากกว่าที่จะตั้งชื่อพรรคในแบบตีความได้กว้างหรือมีผลต่อผู้คนในวงกว้างในทุกๆด้าน ชื่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเป็นการแสดงถึงจุดยืนบางอย่าง อันเกิดจากการมีมุมมองต่อปัญหาในสังคมที่แตกต่างจากพรรคการเมืองอื่น ซึ่งมุมมองและแนวคิดเหล่านี้มีลักษณะโยงใยเชื่อมสัมพันธ์กับบริบทและสถานการณ์ทางสังคมการเมืองในปัจจุบัน นอกจากนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยยังมีจุดยืนทางแนวนโยบายทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะและมีความแตกต่างจากแนวนโยบายของรัฐบาลหรือของพรรคการเมืองอื่นๆ มากกว่าที่จะเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ด้วยประการฉะนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีความน่าสนใจศึกษาแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งต่อสิ่งที่คณะผู้ก่อตั้งมองว่าเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลและสิ่งที่เป็นต้นตอของปัญหา อันเป็นที่มาของความมีลักษณะเฉพาะของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

เหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย โดยมีโจทย์วิจัยหลักคือ อะไรคือแนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้งพรรคดังกล่าวนี้

ทั้งนี้ความรู้ที่จะได้จากการศึกษาแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งจึงมิใช่เป็นแต่เพียงความรู้เฉพาะหนึ่งๆที่สามารถอธิบายได้เพียงแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเท่านั้น หากแต่ผลการศึกษาที่ได้จะสะท้อนให้เห็นบริบททางสังคมการเมืองและ มุมมองที่แตกต่างในการมองปรากฏการณ์ อุดมการณ์ ความเชื่อ การให้ค่านิยมต่อสถานะที่เป็นปัญหา/ข้อจำกัด ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งเหล่านี้คือ คุณูปการของการทำการศึกษา "แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย"

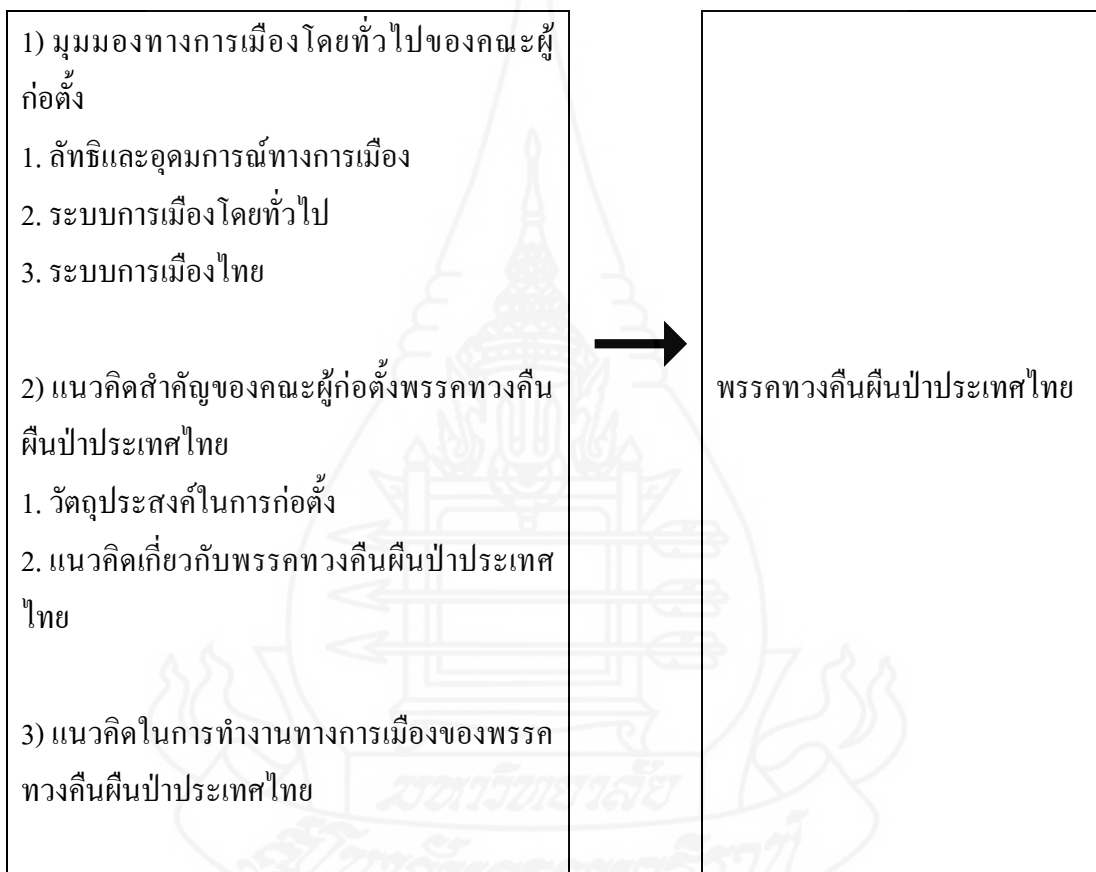
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษามุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

2.2 เพื่อศึกษาแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงแนวคิดในการก่อตั้งพรรค โดยจะมีการพิจารณาใน 2 ส่วน กล่าวคือ ส่วนของมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง และจะเน้นศึกษาแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง โดยจะทำการศึกษาถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง อันได้แก่ มุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง มุมมองต่อระบบการเมือง โดยทั่วไปและมุมมองต่อระบบการเมืองไทยและศึกษาถึงแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย รวมถึงศึกษาแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาเรื่อง “แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย” สามารถนิยามศัพท์ได้ดังนี้

5.1 พรรคการเมือง หมายถึง สถาบันทางการเมืองที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะบุคคลที่มีแนวความคิด หลักการหรืออุดมการณ์ที่เห็นพ้องกันต้องกัน มีการกำหนดประเด็นปัญหาและนโยบายตามแนวคิดของกลุ่มและคัดเลือกบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยมีความมุ่งหมายเข้าบริหารนโยบายสาธารณะหรือเข้าไปควบคุมนโยบายสาธารณะของรัฐบาล

5.2 แนวคิด หมายถึง ความคิดที่มีแนวทางปฏิบัติ เป็นการกล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งใช้ความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติ แรงคิด ความรู้และประสบการณ์เข้าร่วม อาจจะเป็นบทความ ข่าว เป็นข้อเสนอแนะ เป็นความรู้สึกรัตหรือความคิดจากผู้เชี่ยวชาญก็ได้ แนวคิดอาจจะถูกหรือผิดก็ได้

5.3 อุดมการณ์ทางการเมือง หมายถึง แนวความคิดที่มีลักษณะที่ชัดเจน (articulate) ประติดประต่อกัน (coherent) และเป็นระบบ (systematic) เกี่ยวกับผู้ปกครอง การกำหนดผู้ที่จะทำหน้าที่ปกครอง หลักในการปกครอง ทั้งยังเป็นข้ออ้างเพื่อที่จะใช้ในการชักจูงความคิดเห็นหรือเพื่อที่จะต่อต้านหรือยับยั้งความคิดอื่น อุดมการณ์ทางการเมือง เป็นแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าสำคัญในการดำรงชีวิตทั้งกับเหตุผลหรือข้ออ้างของกลุ่มผลประโยชน์และเกี่ยวกับโครงการเพื่อการป้องกันสิ่งสำคัญที่พึงรักษาไว้ การปฏิรูปหรือการปฏิวัติสถาบันทางสังคมที่สำคัญ

5.4 ลัทธิทางการเมือง หมายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับระบบการเมือง โดยมุ่งอธิบายสาระสำคัญแห่งระบบการเมือง อันได้แก่อำนาจทางการเมืองและอำนาจของรัฐ ขอบเขต ที่มา ที่ตั้งของอำนาจและความเกี่ยวพันระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐกับบุคคล ซึ่งเป็น

องค์ประกอบแห่งรัฐนั้น โดยรวมถึงประโยชน์และคุณค่าที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคล ซึ่งรวมกันขึ้นเป็นชุมชนหรือสังคม

5.5 ประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองของประชาชน อันเป็นการปกครองซึ่งประชาชนเป็นผู้ควบคุมหรือควบคุมโดยพลเมืองส่วนใหญ่อันมีจำนวนมหาศาล (vast majority) ของประเทศ ดังการให้คำจำกัดความอันลือเลื่องต่อคำว่าประชาธิปไตยของอับบราฮัม ลินคอล์น ที่ว่าเป็น “การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน”

5.6 ระบบการเมืองไทย หมายถึง ระบบการเมืองที่มีการปกครองแบบรัฐสภา ให้รัฐสภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับคณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหาร โดยให้รัฐสภามีฐานะและอำนาจ ความสำคัญเหนือกว่าคณะรัฐมนตรีคือ รัฐมนตรีจะเข้าดำรงตำแหน่งได้ก็ต่อเมื่อได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา รัฐสภามีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะยุบรัฐสภาได้ในกรณีที่รัฐสภาไม่รับรองนโยบายของคณะรัฐมนตรีหรือแพ้คะแนนเสียงในการลงมติรับรองร่างพระราชบัญญัติสำคัญที่เสนอโดยรัฐบาล

5.7 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย หมายถึง พรรคการเมืองหนึ่งๆที่อยู่ในช่วงระยะแรกเริ่มก่อตั้ง ในช่วงเดือน ก.พ. 2556 ยังมีได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรค

5.8 คณะผู้ก่อตั้งพรรค หมายถึง กลุ่มบุคคลผู้ร่วมกันริเริ่มก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ภายใต้การมีมุมมองและแนวคิดสำคัญต่อปรากฏการณ์ทางสังคมการเมืองและต่อแนวทางการทำงานของพรรคร่วมกัน โดยมีตำแหน่งในช่วงก่อตั้งพรรคแตกต่างกันดังนี้คือ หัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค รองเลขาธิการพรรค เภรัญญิกพรรค นายทะเบียนสมาชิกพรรคและโฆษกพรรค

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ทราบถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยอันได้แก่ มุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง มุมมองต่อระบบการเมือง โดยทั่วไปและมุมมองต่อระบบการเมืองไทย

6.2 ทำให้ทราบถึงแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

6.3 ทำให้ทราบถึงแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

6.4 เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพรรคการเมืองของไทย

6.5 เกิดประโยชน์ในการได้รับความรู้มากขึ้น เพื่อนำมาเสนอแนะในการส่งเสริม
ระบอบประชาธิปไตยของไทย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง "แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย" ได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง
2. แนวความคิดประชาธิปไตยกับพรรคการเมือง
3. แนวความคิดการเลือกตั้ง
4. แนวความคิดอุดมการณ์ทางการเมือง
5. แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของสังคมไทย
6. ความเป็นมาของพรรคการเมืองไทย
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง

ในสังคมการเมืองของมนุษย์ยุคปัจจุบันประกอบด้วยบุคคลหรือกลุ่มจำนวนมากมายคนหรือกลุ่มคนเหล่านี้ ต่างก็มีแนวคิดและผลประโยชน์ทั้งทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง กลุ่มคนที่มีแนวความคิดและผลประโยชน์ทำนองเดียวกันนี้จะพยายามรวมกลุ่มกันและพยายามที่จะหาทางนำเอาแนวความคิดของพวกตนเข้าไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศโดยวิธีการต่างๆ เช่น การส่งตัวแทนของตนลงรับสมัครเลือกตั้งเพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลกลุ่มคนในลักษณะดังกล่าวนี้ก็คือพรรคการเมือง (เอกวิทย์ มณีธร 2552: 418)

1.1 ความหมายของพรรคการเมือง คำว่า "พรรคการเมือง" มีรากศัพท์มาจากคำในภาษาละตินว่า "Pars" แปลว่า "ส่วน" (Part) ดังนั้น พรรคการเมืองจึงหมายถึงความถึงส่วนของราษฎรหรือการที่ราษฎรแบ่งแยกออกไปเป็นส่วนๆ (กลุ่ม) ตามความคิดเห็นหรือประโยชน์ได้เสียในทางการเมือง (วิทยา ภาศิริกุลกิจ และ สุรพล ราชภัฏจารักษ์ 2551: 3) คำว่าพรรคการเมืองตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Political Party" ส่วนในภาษาฝรั่งเศสตรงกับคำว่า "Partie politiaue" และใน

ภาษาเยอรมัน "Politische partie" อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า รากศัพท์ในภาษาล้วนมีที่มาจากละตินเหมือนกัน นักรัฐศาสตร์หลายท่านได้ให้คำนิยามของพรรคการเมือง ตามทัศนะของแต่ละท่านดังนี้

โฆริช คูแวย์แยร์ นักรัฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศส แสดงความเห็นว่ พรรคการเมืองเกิดจากการรวมตัวของกลุ่มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มทางเศรษฐกิจหรือกลุ่มด้านใดก็ตาม เช่น การรวมตัวของกลุ่มผู้ดี กลุ่มขุนนาง กลุ่มกรรมกร กลุ่มเจ้าของที่ดิน กลุ่มข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มเหล่านี้ล้วนเป็นที่มาของพรรคการเมืองทั้งสิ้น

จี.เอ.จาคอบเซน และเอ็ม.เอช.ลิปแมน ให้ความหมายว่า พรรคการเมือง คือสมาคมหรือองค์การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งก่อตั้งขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะควบคุมบุคลากรและนโยบายของรัฐบาล

แมกซ์ เวเบอร์ นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันกล่าวว่า พรรคการเมืองเป็นการรวมตัวเป็นสมาคมภายในชุมชนทางการเมืองซึ่งมีการเปิดรับอย่างเป็นทางการและทั่วไป โดยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะเข้าบริหารนโยบายสาธารณะ (ในกรณีที่พรรคการเมืองได้เป็นรัฐบาล) หรือเข้าไปควบคุมนโยบายสาธารณะ (ในกรณีที่พรรคการเมืองทำหน้าที่พรรคฝ่ายค้าน เพราะไม่สามารถเป็นรัฐบาลได้)

ออสติน แรนนีและวิลมอร์ เคนดอลล์ ได้อธิบายความหมายของพรรคการเมืองไว้ว่า พรรคการเมืองคือกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นเอกเทศที่สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและแข่งขันในการเลือกตั้งโดยมุ่งหวังว่าจะได้ควบคุมและใช้อำนาจการควบคุมบุคลากรและนโยบายของรัฐบาล

วิลเลียม กู๊ดแมน ให้ความหมายของพรรคการเมืองโดยอธิบายจากคุณลักษณะของพรรคการเมืองว่า พรรคการเมืองคือองค์การที่สมาชิกมีลักษณะคล้ายกันเพียงพอที่จะอยู่ร่วมกันได้ โดยมีจุดมุ่งหมายที่เปิดเผยเพื่อการชนะเลือกตั้งที่ทำให้สามารถเข้าไปใช้อำนาจรัฐบาลโดยทำให้สามารถใช้อิทธิพลได้ผลประโยชน์และความได้เปรียบจากการมีสิทธิอำนาจ (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549: 255-256)

ที.เอช. สตีเวนสัน ได้ให้ความหมายว่า พรรคการเมืองประกอบด้วยกลุ่มคนที่ได้รวบรวมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อจะได้เสนอเป็นตัวแทนเข้าสมัครรับเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลดำเนินการปกครองประเทศ

เอ็ดมันด์ เบอร์ก ให้ความหมายว่คือ คนกลุ่มหนึ่งซึ่งรวมกัน ได้โดยยึดหลักการเหมือนกัน เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ (พิทยา มาศมินทร์ไชยนรา 2548: 30)

แอลเฟรด เดอ กราเซีย ได้ให้ความหมายของพรรคการเมืองว่า พรรคการเมืองคือ กลุ่มคนที่มิบทบาทในการกำหนดประเด็นปัญหาและส่งตัวแทนเข้ารับสมัครเลือกตั้ง

เอกวิทย์ มณีธร ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญ 3 ประการของพรรคการเมือง คือ

ประการแรก มีคณะบุคคลที่รวมตัวกันเป็นองค์การมีที่ทำการของพรรคการเมือง มีการจัดองค์กรภายในของพรรคการเมือง โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่น มีหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกพรรคการเมือง นอกจากนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์ของพรรคเพื่อให้การดำเนินการทางการเมืองเป็นไปอย่างมีระบบ

ประการที่สอง คณะบุคคลที่รวมตัวกันจะมีความคิดในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมไปในแนวทางที่สอดคล้องกัน โดยคณะบุคคลที่รวมกันเป็นพรรคการเมืองนั้นจะต้องทำความเข้าใจกันเกี่ยวกับนโยบายหลักที่จะนำไปบริหารประเทศ ภายหลังจากเลือกตั้งถ้าพรรคการเมืองนั้นเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมกับพรรคการเมืองอื่นจัดตั้งรัฐบาล

ประการที่สาม พรรคการเมืองต้องมีวัตถุประสงค์ในการส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยมีความมุ่งหวังเพื่อชนะการเลือกตั้ง เพื่อที่จะได้เข้าไปกำหนดนโยบายและควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล

กล่าวโดยสรุป พรรคการเมืองคือสถาบันทางการเมืองที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะบุคคลที่มีแนวความคิด หลักการหรืออุดมการณ์ที่เห็นพ้องกันต้องกัน มีการกำหนดประเด็นปัญหาและนโยบายตามแนวคิดของกลุ่มและคัดเลือกบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยมีความมุ่งหมายเข้าบริหารนโยบายสาธารณะหรือเข้าไปควบคุมนโยบายสาธารณะของรัฐบาล

1.2 ความสำคัญของพรรคการเมือง

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ พยายามรวบรวมความสำคัญของพรรคการเมืองจากนักวิชาการ ตะวันตกและสรุปความสำคัญของพรรคการเมืองไว้ดังนี้

1.2.1 พรรคการเมืองเป็นกลไกเพื่อการต่อรองให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวม

1.2.2 พรรคการเมืองเป็นเครื่องประกันเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนไม่ให้มีการปกครองที่เป็นเผด็จการ ดังนั้น พรรคการเมืองจึงช่วยพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย

1.2.3 พรรคการเมืองเป็นกลไกที่แก้ไขความขัดแย้งของบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยการกำหนดนโยบายตามแนวทางกว้างๆ เพื่อให้ประชาชนโดยส่วนรวมสามารถยอมรับได้

1.2.4 พรรคการเมืองเป็นเครื่องมือในการสร้างประชาชาติ เพื่อให้รัฐบาลสนองต่อความต้องการของประชาชนและพรรคการเมืองยังมีส่วนร่วมผลักดันให้การปฏิบัติตามนั้นเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.5 พรรคการเมืองมีส่วนช่วยให้เกิดพัฒนาการทางการเมืองขึ้น

1.3 บทบาทหน้าที่ของพรรคการเมือง

1.3.1 ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ สรุปหน้าที่และบทบาทของพรรคการเมืองไว้ว่า

1) พรรคการเมืองมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่ประชาชน กล่าวคือทำหน้าที่เป็น “ตัวเปลี่ยนแปลงสังคม” (Socializing Agent) สร้างความสำนึกทางการเมือง (Political Consciousness) และสร้างควมมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ให้แก่ประชาชน

2) พรรคการเมืองมีหน้าที่สรรหาบุคคลที่มีความสามารถที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยพรรคเป็นผู้คัดกรองบุคคลดังกล่าวเพื่อแข่งขันในการเลือกตั้ง

3) พรรคการเมืองมีหน้าที่ประสานประโยชน์ของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งช่วยลดความตึงเครียดและการเผชิญหน้าทางการเมือง ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความรุนแรงได้

4) พรรคการเมืองมีหน้าที่ระดมสรรพกำลังทางการเมืองจากทุกฝ่าย ตลอดจนรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มต่างๆ เพื่อนำเข้าสู่ระบบการเมือง

5) พรรคการเมืองมีหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน (ในกรณีที่ไม่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาล) เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารในรัฐบาล

6) พรรคการเมืองเป็นศูนย์กลางสำหรับการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผลประโยชน์ สมาชิกพรรค ประชาชน เพื่อให้ความคิดเห็นของฝ่ายต่างๆ ได้รับการรับฟัง

7) พรรคการเมืองเป็นกลไกในการสร้างผู้นำทางการเมือง

1.3.2 สมพงษ์ เกษมสินและจรรยา สุภาพ ได้นำเสนอเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมืองไว้ดังนี้

1) เป็นเครื่องเชื่อมโยงกลุ่มต่างๆ ในสังคมเข้าด้วยกัน

2) เป็นแหล่งรวมประชาชนที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเข้าเป็นกลุ่มก้อน เพื่อให้เกิดความผูกพันต่อกัน ด้วยความมุ่งหวังว่าจะทำให้งานทางการเมืองดำเนินไปอย่างถูกต้องได้ผล และทำให้เกิดพลังทางการเมือง

3) กระตุ้นให้ประชาชนทั่วไปสนใจที่จะมีส่วนในการปกครอง ด้วยวิธีการเสนอตัวผู้ที่มีชื่อเสียงสมัครรับเลือกตั้ง จัดตั้งสโมสรหรือจัดให้มีชมรมต่างๆ รวมทั้งการพักผ่อนหย่อนใจ โดยหวังที่จะสร้างความสนใจทางการเมือง

- 4) ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป ด้วยการแจกจ่ายเอกสาร แสดงสุนทรพจน์ และใช้สื่อมวลชนต่างๆ
- 5) กำหนดพื้นฐานหรือหลักเกณฑ์ในการที่จะทำให้อำนาจต่างๆของประชาชนร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยเฉพาะการรวมกันเช่นนี้จะเห็น ได้ชัดในรัฐบาล ที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งพรรคการเมืองมีส่วนช่วยให้คนจำนวนมากได้เห็นพ้องกัน ในปัญหาต่างๆ ยอมรับในเรื่องทางออกแห่งปัญหาและเสนอตัวผู้ที่จะแก้ปัญหานั้น
- 6) พรรคการเมืองมีบทบาทในการเลือกตั้ง ทำให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยดี มี ประสิทธิภาพและการเลือกตั้งจะเป็นเครื่องผ่อนคลายความตึงเครียดและความต้องการของ ประชาชน
- 7) พรรคการเมืองเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ซึ่งจะแสดงต่อประชาชนในการ รณรงค์หาเสียง
- 8) พรรคการเมืองมีส่วนในการค้นหาคนดีมาหาชนและการที่ทำให้ประชาชน สนับสนุนนโยบายหรือความคิดเห็นใดๆนั้น เท่ากับเป็นการส่งเสริมความยินยอมพร้อมใจของ ประชาชนในปัญหาต่างๆ
- 9) มีส่วนแสวงหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและฝึกฝนอบรมคนเหล่านี้เพื่อเป็น ผู้แทนราษฎร
- 10) นำเอานโยบาย/แผนการและข้อเสนอต่างๆ ไปชี้แจงให้ประชาชนทราบ
- 11) เป็นกลไกที่รับภาระในทางทางการเมืองและพร้อมที่จะดำเนินการทาง การเมือง
- 12) เมื่อใดได้รับเสียงข้างมากก็จะทำหน้าที่เป็นรัฐบาลและเมื่อใดได้รับเสียง ข้างน้อยก็จะเป็นผู้ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เป็นเครื่องถ่วงดุลอำนาจของผู้ที่ได้รับชัยชนะ ในการเลือกตั้งไม่ให้หลงหรือหลงอำนาจ
- 13) พรรคการเมืองเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ของชาติ ด้วยการชี้แจงให้ ประชาชนได้ทราบความเป็นไปของประเทศ ด้วยการนำนโยบายที่ประชาชนรับรองแล้วไปปฏิบัติ ด้วยการวางแผนและปฏิบัติตามแผนอย่างมีเหตุผล
- 14) พรรคการเมืองเชื่อมโยงช่องว่างในทางเศรษฐกิจและทางภูมิศาสตร์ (ภูมิภาคนิยม) ทำให้ส่วนต่างๆของประเทศเข้ามารวมกันได้
- 15) พรรคการเมืองมีหน้าที่จะต้องหาข้อประนีประนอมต่างๆ เพื่อกำหนดไว้ใน นโยบายของชาติ ทำให้ความต้องการของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้รับผล คือสามารถนำไป ปฏิบัติได้จริงๆ

16) เป็นช่องทางที่มติมหาชนสามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจน (เอกวิทย์ มณี
 ธร 2552: 435-438)

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป พรรคการเมืองจึงเป็นเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ของประเทศและ
 ของประชาชน เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างประชาชน กลุ่มประชาชนหรือกลุ่ม
 ผลประโยชน์ต่างๆในการเรียกร้องหรือกดดันรัฐบาล ตลอดจนการให้การศึกษาทางการเมืองแก่
 ประชาชน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ

1.4 ประเภทพรรคการเมือง

สมชาย ภคภาสวิวัฒน์ ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักวิชาการที่หลากหลายเกี่ยวกับการ
 การจำแนกประเภทของพรรคการเมืองไว้และทำการสรุปไว้ดังนี้ว่าพรรคการเมืองสามารถจำแนก
 ประเภทตามลักษณะของเกณฑ์ (Criteria) ได้ดังนี้คือ

1.4.1 เกณฑ์ที่พิจารณาจากสมาชิก ศาสตราจารย์มอริส ดูแวร์แซร์ (Maurice
 Duverger) ได้จำแนกประเภทของพรรคการเมืองตามลักษณะของโครงสร้างสมาชิกพรรคการเมือง
 ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1) พรรคมวลชน (*Parti de Masse*) หมายถึง พรรคการเมืองที่มีฐานสมาชิก
 กว้างและกระจายไปสู่มวลชน พรรคประเภทนี้มักจะมีกำเนิดเป็นพรรคที่มีอุดมการณ์ที่สามารถ
 ผูกพันฐานมวลชน โดยอาจจะกำเนิดขึ้นในกรอบของรัฐสภา ก่อนที่จะขยายวงกว้างไปสู่มวลชน
 ใดๆก็ตาม พรรคมวลชนในหลายกรณีจะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของมวลชนนอกสภา โดยยึด
 อุดมการณ์ร่วมกัน พรรคมวลชนประเภทนี้นั้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือพรรคคอมมิวนิสต์และ
 พรรคสังคมนิยมในยุโรป

2) พรรคของกลุ่มคนจำกัด (*Parti de Cadre*) พรรคการเมืองประเภทนี้จะ
 กำเนิดจากการรวมกลุ่มของนักการเมือง เพื่อที่จะช่วงชิงอำนาจทางการเมือง อาจจะเป็นการรวมตัว
 ของสมาชิกสภาผู้แทนแล้วขยายวงไปสู่การรับสมาชิกในขอบเขตที่กว้างขึ้น พรรคการเมืองประเภท
 นี้ มักจะมีโครงสร้างรวมศูนย์อำนาจอยู่กับกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารของพรรคเป็น
 สำคัญ

1.4.2 เกณฑ์ที่พิจารณาจากนโยบายทางการเมือง

1) ศาสตราจารย์ฟรองซัวส์ โบเรลลา (*Francois Borella*) ได้จำแนกประเภท
 ของพรรคการเมืองตามแนวนโยบายพรรคการเมืองออกเป็น 3 ประเภท

ก. พรรคอุดมการณ์ (*Ideological Party*) อันหมายถึงพรรคการเมืองที่มี
 แนวนโยบายสัมพันธเป็นองค์รวม โดยมีลักษณะเป็นอุดมการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ของพรรค
 การเมืองประเภทนี้จะมียุทธศาสตร์ประกอบ 2 ส่วน ส่วนแรก จะเป็นแนววิพากษ์สังคมทั้งในมิติทาง

การเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่วนที่สองเป็นแนวทางข้อเสนอเพื่อกำหนดทิศทางการเมืองที่พึงปรารถนา

ข. *พรรคยุทธศาสตร์ (Strategic Party)* กล่าวคือ เป็นพรรคการเมืองที่มีแนวนโยบายที่มีลักษณะต่อเนื่องและมีความคงเส้นคงวา อย่างไรก็ตามแนวนโยบายดังกล่าวนี้จะไม่มีความเชื่อมโยงเป็นองค์รวม ในเชิงของความผูกพันทางอุดมการณ์เหมือนกับพรรคอุดมการณ์ประเภทแรก

ค. *พรรคยุทธวิธี (Tactical Party)* อันหมายถึงพรรคการเมืองที่ไม่มีแนวนโยบายที่มีลักษณะต่อเนื่อง แต่จะมีแนวนโยบายที่ผันแปรไปตามไปตามสถานการณ์และเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขโอกาส พรรคประเภทนี้จะเปลี่ยนแปลงนโยบายเพื่อปรับตัวเข้าสู่อำนาจโดยมิได้คำนึงถึงหลักการและอุดมการณ์ในเชิงต่อเนื่อง พรรคประเภทนี้มุ่งหวังเพียงการขึ้นสู่อำนาจทางการเมืองและอาจมีลักษณะเป็นพรรคฉวยโอกาส (Opportunist Party)

2) *พรรคการเมืองอาจจำแนกตามนโยบายออกเป็นพรรคฝ่ายซ้ายและพรรคฝ่ายขวา* จากพัฒนาการของการเมืองยุโรปในอดีต พรรคฝ่ายขวามีหมายถึง พรรคที่ยึดอุดมการณ์อนุรักษนิยม ในความหมายว่าการรักษาสถานภาพเดิม ในขณะที่พรรคฝ่ายซ้ายหมายถึง พรรคหัวก้าวหน้าที่ต้องการจะเปลี่ยนสถานภาพเดิม อย่างไรก็ตามพัฒนาการของอุดมการณ์ในทางการเมืองได้มีการเปลี่ยนแปลง การขยายตัวของอุดมการณ์มาร์กซิสต์และสังคมนิยมตั้งแต่ช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ในบริบทดังกล่าว พรรคฝ่ายซ้ายจึงหมายถึงพรรคที่เน้นอุดมการณ์สังคมนิยม ในขณะที่พรรคฝ่ายขวาก็คือพรรคที่เน้นอุดมการณ์ทุนนิยมและเสรีนิยม

พัฒนาการของพรรคการเมืองในยุโรปจนถึงทศวรรษ 1980 การแบ่งแยกพรรคการเมืองเป็นฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา ยังอาศัยเส้นแบ่งเขตตามอุดมการณ์ระหว่างภาครัฐและเอกชน พรรคฝ่ายซ้ายจะหมายถึงพรรคที่มีอุดมการณ์เน้นบทบาทของรัฐ พรรคเหล่านี้ประกอบด้วย พรรคคอมมิวนิสต์ พรรคเมออิสต์ ตลอดจนพรรคสังคมนิยม ส่วนพรรคฝ่ายขวา หมายถึงพรรคที่เน้นบทบาทของภาคเอกชนและให้ความสำคัญกับอุดมการณ์เสรีนิยมและทุนนิยม อันประกอบด้วย พรรคอนุรักษนิยมและพรรคเสรีนิยมต่างๆ ในระหว่างสองขั้ว ซ้ายและขวาดังกล่าว ยังมีพรรคการเมืองที่เรียกว่า Centrist ซึ่งอาจจะเป็นกลางซ้าย หรือกลางขวา ซึ่งจะยึดอุดมการณ์ผสมผสานระหว่างการเน้นภาครัฐและภาคเอกชนหรือระหว่างสังคมนิยมกับทุนนิยม เสรีนิยม

1.4.3 เกณฑ์ที่พิจารณาจากระบบพรรคการเมือง (Political Party System)
ศาสตราจารย์ จิโอวานนี ซาร์โตริ (Giovanni Sartori) ได้จำแนกประเภทของพรรคการเมืองตามระบบการเมืองออกเป็น 6 ประเภทคือ

1) *ระบบพรรคเดียว (Sistema de Partido Unico)* อันหมายถึง ระบบการเมืองเพียงพรรคเดียวในประเทศ ซึ่งได้แก่ พรรคคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตเดิมหรือพรรคคอมมิวนิสต์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

2) *ระบบพรรคผูกขาดพรรคเดียว (Sistema de Partido Hegemonico)* อันหมายถึงระบบพรรคการเมืองซึ่งแม้จะมีหลายพรรค แต่ก็มีเพียงพรรคเดียวที่เป็นผู้ผูกขาดอำนาจทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง เช่น พรรค PRI ในประเทศเม็กซิโกในอดีต

3) *ระบบพรรคเด่นพรรคเดียว (Sistema de Partido Dominante)* อันหมายถึงระบบพรรคการเมืองที่แม้จะมีหลายพรรค แต่ก็มีเพียงพรรคเดียวที่มีความโดดเด่นจัดตั้งรัฐบาลมาโดยตลอด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ พรรคเสรีนิยมในญี่ปุ่นและพรรคองเกรสของอินเดียในอดีต เป็นต้น

4) *ระบบสองพรรค (Sistema Bipartidista)* อันหมายถึงระบบการเมืองที่พรรคสองพรรคผลัดกันขึ้นมาเป็นรัฐบาล ระบบดังกล่าวก็คือในกรณีของพรรครีพับลิกันและเดโมแครตของประเทศสหรัฐอเมริกาและพรรคแรงงานกับพรรคอนุรักษนิยมในประเทศอังกฤษ

5) *ระบบหลายพรรค (Sistema de Pluralismo Moderado)* อันหมายถึงระบบการเมืองที่มีหลายพรรคจัดตั้งรัฐบาลผสม โดยการแยกขั้วไม่เด่นชัด พรรคเหล่านี้จะมีลักษณะเป็นพรรคที่มีอุดมการณ์กลางๆ ตัวอย่างก็คือ ระบบพรรคการเมืองในสหพันธรัฐในเยอรมัน เบลเยียม เนเธอร์แลนด์และสวีเดน

6) *ระบบหลายพรรคแยกขั้ว (Sistema de Pluralismo Polarizado)* อันหมายถึงระบบการเมืองที่มีหลายพรรคการเมืองร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลผสมอย่างไรก็ตามในระบบนี้การแยกขั้วระหว่างซ้ายกับขวาในการจัดตั้งรัฐบาลจะมีความเด่นชัด ตัวอย่างเช่น ระบบการเมืองของชิลีจนถึงปี ค.ศ.1973 หรือในกรณีของอิตาลีและฟินแลนด์ในอดีต

1.4.4 เกณฑ์ที่พิจารณาจากโครงสร้าง การจำแนกในรูปโครงสร้างได้รับความสนใจจากนักวิชาการชาวยุโรปบนพื้นทวีป ได้แก่ มอริส ดิวแวร์เซย์ (Maurice Duverger) แบ่งพรรคการเมืองเป็นในรูปต่อไปนี้คือ แบบคอคัส แบบสาขา แบบเซลล์และแบบมิลลิเชีย

1) *การจัดโครงสร้างพรรคแบบที่หนึ่ง: แบบคอคัส (Caucus)*

โครงสร้างประกอบด้วย 1) สมาชิกจำนวนจำกัดและพรรค 2) ไม่สนใจในการหาสมาชิก เพิ่มสมาชิก 3) มักมาจากกลุ่มผู้มีอิทธิพลในสหรัฐอเมริกา มีอยู่ใน ก) ระดับแขวง (Counties) และ ข) ระดับเทศบาล มักมีกิจกรรมมากเป็นพักๆหรือเป็นฤดูๆ โดยเฉพาะใกล้เลือกตั้ง ในช่วงที่ไม่มีการเลือกตั้งมักไม่มีบทบาทอะไรมากนัก มักเป็นพรรคของชนชั้นกลางคือ ผู้มีระดับการศึกษาสูงพอสมควรและมีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอสมควร

2) การจัดโครงสร้างพรรคแบบที่สอง: แบบสาขา (Branch) หรือแบบมวลชน

สาขาของพรรคไม่สามารถเป็นอิสระต้องเป็นสาขาของศูนย์กลางใดศูนย์กลางหนึ่ง การจัดโครงสร้างของพรรคแบบคอคัสเป็นอิสระโดยตนเองได้ พรรคแบบสาขามุ่งขยายจำนวนสมาชิก โดยถือว่ายังมีสมาชิกมากย่อมเป็นกำลังให้กับพรรค สาขาพรรคเปิดรับสมัครสมาชิกง่ายกว่าคอคัส แบบคอคัสมีการคัดเลือกสมาชิกเอง แบบสาขามักเปิดรับสมัครโดยทั่วไป ไม่จำกัดคุณสมบัติมากนักแบบคอคัส แบ่งแยกโครงสร้างแบบง่ายๆ โดยการใช้ระบบผู้นำหรือเจ้านาย (Boss) แบบสาขามีระบบงานเป็นกิจจะลักษณะ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมีสมาชิกมากกว่าแบบคอคัส ซึ่งจำเป็นในการจัดระบบการควบคุมและจำแนกหน้าที่ ผู้มีแนวคิดแบบ โซเซียลิสต์ (สังคมนิยม) เป็นผู้ริเริ่มระบบพรรคแบบสาขา ทั้งนี้เพราะสังคมนิยมสนใจให้ประชาชนร่วมอยู่ในกลุ่มหรือองค์การต่างๆ มีสาขามากย่อมเป็นพรรคแบบมวลชน (Mass Party) คือกระจายสมาชิกออกไปทุกหนทุกแห่ง

3) การจัดโครงสร้างพรรคแบบที่สาม: แบบเซลล์ (Cell)

แบบคอคัสและแบบสาขาตั้งอยู่ตามท้องถิ่น คือเน้นเรื่องของสถานที่ซึ่งใช้ดำเนินงาน แบบเซลล์มีรากฐานอยู่ที่อาชีพ เซลล์คือหน่วยของผู้มีอาชีพต่างๆกันที่รวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ของการเมืองแบบเซลล์ จัดเป็นระบบ เช่น มีสมาชิกจาก 1) เซลล์คนงาน 2) เซลล์เสมียน 3) เซลล์ฝ่ายบริหาร หรือ 4) เซลล์คนงานเรือกลไฟ เป็นต้น

แบบสาขา มีสมาชิกมากกว่าแบบเซลล์มาก แบบเซลล์มักมีสมาชิกไม่เกิน 100 คน แบบเซลล์แตกต่างจากแบบคอคัสตรงที่ว่า ในเซลล์มีการติดต่อระหว่างสมาชิกอยู่เสมอๆ เพราะสถานที่ทำงานอยู่แห่งเดียวกัน แต่ละวันพรรคแบบเซลล์อาจออกคำสั่งหรือแนะนำเรื่องอาชีพและอื่นๆแก่สมาชิกด้วย อนึ่ง แบบเซลล์อาจทำงานแบบลับโดยไม่เปิดเผยก็ได้ เกิดขึ้นครั้งแรกในระบบพรรคคอมมิวนิสต์ของรัสเซีย ซึ่งมีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1924

4) การจัดโครงสร้างพรรคแบบที่สี่: แบบมิลิเชีย (Militia) ได้แก่ กองทัพเอกชนหรือหน่วยอาสาสมัครในสหรัฐอเมริกาซึ่งเคยใช้ศัพท์นี้ (Militia) ต่อมานิยมใช้ศัพท์ "ผู้พิทักษ์ชาติ" (National Guard) แต่ละมลรัฐของสหรัฐอเมริกามีกองทัพแห่งมลรัฐ แต่อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐสภา แม้ว่าผู้ว่าราชการของมลรัฐจะเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของการรวมตัว เป็น "ผู้พิทักษ์" ก็ตาม เน้นเรื่องเหรียญตรา การประดับขงทิวปิวไสวและมีวงดุริยางค์แผดเสียงก้อง เพื่อเรียกร้องความสนใจและปลุกใจ สมาชิกของพรรคแบบมิลิเชียยังคงเป็นฝ่ายพลเรือน แต่มีการฝึกซ้อมในกลยุทธ์ต่างๆอยู่เสมอ ตัวอย่างได้แก่ 1) พรรคของผู้นิยมลัทธิฟาสซิสต์ คือพวกหัวรุนแรงฝ่ายขวา ผู้นิยมเผด็จการเช่นกองพันพายุ (Storm Troopers) ของฮิตเลอร์และ 2) พรรคฟาสซิสต์ในอิตาลีของมุสโสลินี ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดองค์การพรรคกับลัทธิการเมืองในทรนระของคิวเวอเซย์ พรรคแบบคอคัสและแบบสาขามีแนวโน้มที่จะสนับสนุนและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย

พรรคแบบเซลล์และมิลลิเซียเห็นว่ามีลักษณะที่ไม่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย (เอก
วิทย์ มณีธร 2552: 426-431)

1.5 ความแตกต่างระหว่างพรรคการเมืองกับกลุ่มผลประโยชน์

จุมพล นิมพานิช ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างพรรคการเมืองกับกลุ่ม
ผลประโยชน์ไว้ว่า กลุ่มผลประโยชน์เกิดจากการที่บุคคลมารวมตัวกัน ซึ่งการรวมตัวกันดังกล่าวมี
ลักษณะดังนี้

1.5.1 การรวมตัวกันเป็นกลุ่มผลประโยชน์

- 1) เป็นการรวมผลประโยชน์ของบุคคลของกลุ่มบุคคลเข้าด้วยกัน
- 2) บุคคลที่มารวมกันนั้นนอกจากมีผลประโยชน์ร่วมกันแล้วยังมีทัศนคติ
ร่วมกัน
- 3) การมารวมตัวกันโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อที่จะได้มี
อิทธิพลผลักดันในการที่จะให้รัฐบาลหรือผู้มีอำนาจยอมรับหรือยอมตามความคิดหรือความต้องการ
ของกลุ่ม
- 4) การใช้อิทธิพลผลักดันหรือกดดันรัฐบาลข้างต้น กลุ่มไม่ได้มุ่งหวังที่จะได้
ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ แต่มุ่งหวังเพียงแค่มิทธิพลต่อการวางหรือการกำหนดนโยบายของทาง
ราชการของรัฐบาล
- 5) บทบาทหน้าที่ของกลุ่มผลประโยชน์ที่กล่าวข้างต้นตามแนวทางโครงสร้าง
หน้าที่ถือเป็นบทบาทหน้าที่ในการแสดงออกซึ่งผลประโยชน์ หรือเป็นบทบาทในการเรียกร้องหรือ
แสดงออกซึ่งความต้องการของกลุ่มตน
- 6) บุคคลที่มารวมตัวกัน มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกันในอันที่จะทำให้
การเรียกร้องหรือความต้องการของกลุ่มของตนกลายเป็นความต้องการของสังคม

1.5.2 การรวมตัวกันเป็นพรรคการเมือง

- 1) การมารวมตัวกันเป็นการรวมตัวในรูปของกลุ่มหรือคณะบุคคล
- 2) สมาชิกหรือบุคคลที่มารวมตัวกันดังกล่าวข้างต้นมีความคิดหรืออุดมการณ์
แบบเสรีนิยมเหมือนกัน เป็นต้น
- 3) สมาชิกที่มารวมตัวกันเป็นเรื่องของความสมัครใจไม่ใช่เรื่องของการบังคับ
- 4) บทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองตามแนวทางโครงสร้างหน้าที่เป็นบทบาท
หน้าที่ในการรวบรวมกลั่นกรองผลประโยชน์
- 5) ที่สำคัญก็คือ การมารวมกันเป็นพรรคการเมือง นอกจากต้องการแก้ไข
ปัญหาาร่วมกันแล้ว ยังต้องการเป็นรัฐบาลหรือเป็นผู้บริหารประเทศ

ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนการกำหนดนโยบายหรือการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม

	กลุ่มผลประโยชน์	พรรคการเมือง
1. เหตุผลของการมารวมตัวกัน	เพราะมีวัตถุประสงค์ มีผลประโยชน์และมีทัศนคติร่วมกัน	มีอุดมการณ์ความคิดคล้ายคลึงกัน
2. บทบาทหน้าที่หลัก	ทำหน้าที่แสดงออกซึ่งผลประโยชน์ เรียกร้องหรือความต้องการ	ทำหน้าที่ในการรวบรวมกลั่นกรองผลประโยชน์
3. เป้าหมายของการมารวมตัวกัน	เพื่อใช้อำนาจอิทธิพลต่อการวางหรือการกำหนดนโยบายของรัฐบาล	เพื่อต้องการเป็นรัฐบาลหรือผู้บริหารหรือปกครองประเทศ

ภาพที่ 2.2 แสดงถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มผลประโยชน์กับพรรคการเมือง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มผลประโยชน์และพรรคการเมืองต่างส่งเสริมสนับสนุนหรือเกื้อกูลระหว่างกันได้ ในแง่ที่ถ้าพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นมีรากฐานจากกลุ่มผลประโยชน์หรือมวลชนและได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์หรือมวลชนอย่างกว้างขวาง โดยทั่วไป พรรคการเมืองนั้นๆจะมีเสถียรภาพ สามารถดำเนินการหรือปฏิบัติหน้าที่ของพรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล แต่ถ้าพรรคการเมืองใดก็ตามได้รับการจัดตั้งขึ้นมา นอกจากมิได้มีรากฐานจากกลุ่มผลประโยชน์หรือมวลชนแล้ว ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์เพราะพรรคไม่เห็นความจำเป็นของการที่กลุ่มผลประโยชน์ต้องมาสนับสนุน โดยทั่วไป พรรคการเมืองนั้นๆมักจะขาดเสถียรภาพในการดำเนินการ ในแง่ดังกล่าวกลุ่มผลประโยชน์สามารถส่งผลกระทบต่อพรรคการเมืองได้ (จุมพล หนิมพานิช 2545: 48-62)

ดังนั้น ทั้งกลุ่มผลประโยชน์และพรรคการเมืองต่างก็เป็นโครงสร้าง ที่ช่วยให้การขับเคลื่อนทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยเป็นไปได้ด้วยดีและเป็นไปโดยที่เสียงหรือสิทธิของประชาชนได้รับการคำนึงถึงต่อการกำหนดแนวนโยบายของประเทศ

1.6 การกำเนิดของพรรคการเมือง

พรรคการเมืองเริ่มมีวิวัฒนาการอย่างแท้จริงเมื่อประมาณ 130 ปีที่ผ่านมา ในระยะเริ่มแรกของการก่อตั้งพรรคการเมืองได้ประสบกับอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปได้พยายามขัดขวางมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมตัวกันเป็นพรรคการเมืองขึ้นได้เพราะรัฐบาลหัวนเกรงว่าพรรคการเมืองต่างๆ จะร่วมมือกันโค่นล้มรัฐบาล แต่ในระยะหลังความคิดในเรื่องพรรคการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป จนเมื่อประชาธิปไตยได้เจริญเติบโตเต็มที่ในคริสต์วรรษที่ 19 พรรคการเมืองจึงได้เป็นที่ยอมรับและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาจนถึงปัจจุบันนี้

1.6.1 เอเวอรี่ เลเซอร์สัน (Avery Leiserson) ได้อธิบายการกำเนิดของพรรคการเมืองว่าเกิดมาจากเหตุผลในทางจิตวิทยา เศรษฐกิจและสังคม อุดมคติและการจัดองค์การ

1) **ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theories)** ทฤษฎีนี้อธิบายว่าพรรคการเมืองเกิดมาจากลักษณะจิตวิทยาของมนุษยชาติในแง่ที่ว่า มนุษย์มีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกัน และบางครั้งก็อาจคล้ายคลึงกับคนอื่นได้ เมื่อมนุษย์มีสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปก็อาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ ทำให้เกิดพรรคการเมืองในแนวความคิดที่แตกต่างกัน เช่น พวกอนุรักษนิยม มักนิยมก่อตั้งพรรคอนุรักษนิยม พวกหัวก้าวหน้าหรือนิยมก่อตั้งพรรคเสรีนิยม เป็นต้น

2) **ทฤษฎีทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic Theories)** ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามูลฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดพรรคการเมืองขึ้นคือ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้แก่ความ

ยากจน ความยุติธรรมในการประกอบการทางเศรษฐกิจ การแบ่งปันปันส่วนทางเศรษฐกิจ การควบคุมการผลิต ระดับการศึกษา ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญที่ก่อให้เกิด "การต่อรอง" ในผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งสิ้น และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดพรรคการเมืองขึ้น เพื่อที่จะเข้าไปบริหารประเทศเสียเอง พรรคคอมมิวนิสต์และพรรคสังคมนิยมมีรากฐานมาจากแนวความคิดของระบบเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันระหว่างนายทุนและชนชั้นกรรมาชีพ

3) ทฤษฎีอุดมคติ (Ideological Theories) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าคุณลักษณะพิเศษของมนุษย์คือ ความคิดสร้างสรรค์ คือมนุษย์มีความคิดอยู่เสมอว่าจะอะไรดีอะไรเลว อะไรผิดอะไรถูก ฯลฯ และพยายามแสวงหาคำตอบจนเป็นที่พอใจ พรรคการเมืองจึงมีกำเนิดมาจากแนวความคิดของกลุ่มคนที่มารวมกัน ในด้านต่างๆตามปรัชญาหรืออุดมคติของสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มนั้นๆ เช่น พรรคนาซี ยึดมั่นกับอุดมคติชาตินิยม พรรคแรงงานในอังกฤษยึดมั่นอยู่กับ "รัฐสวัสดิการ" โดยเน้นชนชั้นกรรมาชีพ เป็นต้น

4) ทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ (Organizational Theories) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพรรคการเมืองมีกำเนิดมาจากการรวมกลุ่มของบุคคลเนื่องจากมีผู้นำในทางการเมืองขึ้นมาแล้ว ทำให้ผู้สนับสนุนที่มีความนิยมชมชอบหรือผู้แสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของพรรค เช่น พรรคเสรีมันักศิลาของจอมพล ป.พิบูลสงคราม พรรคชาติสังคมของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ฯลฯ สมาชิกของพรรคการเมืองส่วนใหญ่เป็นทหารประจำการหรือข้าราชการประจำและบำนาญ เมื่อผู้นำทางการเมืองดังกล่าวหมดอำนาจลงไปหรือถึงแก่กรรม พรรคการเมืองนั้นๆมักสิ้นสุดลงไปด้วย

1.6.2 โอมริช คูแวย์แยร์ (Avery Leiserson) ได้อธิบายการกำเนิดของพรรคการเมืองว่าเกิดมาจาก ทฤษฎีรัฐสภา

1) ทฤษฎีรัฐสภา (Parliamentary Theories) กล่าวว่าพรรคการเมืองมีกำเนิดมา 2 ทางคือ

(1) การกำเนิดพรรคการเมืองนอกรัฐสภา (Extra-parliamentary origins) คูแวย์แยร์เชื่อว่าพรรคการเมืองมีวิวัฒนาการมาจากการรวมตัวกันนอกรัฐสภา ก่อน เนื่องจากกลุ่มทางการเมืองบางกลุ่มมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้ามาเป็นรัฐบาลและต่อรองผลประโยชน์กับรัฐบาลอยู่แล้ว จึงได้รวมกันเป็นสมาคมหรือสโมสรก่อนและมีการรณรงค์หาสมาชิกเพิ่มขึ้น มีการเลือกตั้งกรรมการสมาคมหรือสโมสร บางแห่งสมาคมหรือสโมสรก็ได้ยกฐานะตัวเองขึ้นเป็นพรรคการเมืองเพื่อหวังที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลเสียเอง เช่น ในอิตาลีระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 สมาคมทหารผ่านศึกมีบทบาทในการจัดตั้งพรรคฟาสซิสต์ ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่มีนโยบายชาตินิยมรุนแรงและเผด็จการนิยม เป็นต้น

(2) *การกำเนิดพรรคการเมืองในรัฐสภา (Inter-parliamentary origins)* คูแวย์แยร์กล่าวว่าพรรคการเมืองอาจเกิดขึ้นจากการรวมตัวของสมาชิกรัฐสภา โดยเริ่มต้นจากการที่บรรดาสมาชิกรัฐสภาที่มีความจำเป็นในการปรึกษาหารือและการวางแผนดำเนินงานร่วมกันในการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและการขยายสมาชิกของกลุ่มให้กว้างขึ้น โดยมุ่งเน้นเฉพาะสมาชิกรัฐสภาก่อน ต่อมาการรวมกลุ่มในรูปพรรคการเมืองก็เกิดขึ้นเมื่อมีการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งสมาชิกรัฐสภาเหล่านี้มีความประสงค์ที่จะได้รับการเลือกตั้งเข้ามาสู่สภาอีก จึงจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาในรูปของคณะกรรมการสำหรับดำเนินการเลือกตั้งและกรรมการสำหรับบรรณรค์หาเสียงเลือกตั้ง ในที่สุดก็มีการก่อตั้งเป็นพรรคการเมืองขึ้นมา

1.6.3 โจเซฟ ลา ปาลอมบารา (Joseph La Palombara) และไมรอน ไวนเนอร์ (Myron Weiner) กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองจากทฤษฎีว่าด้วยสถาบัน ทฤษฎีว่าด้วยประวัติศาสตร์และสถานการณ์และทฤษฎีว่าด้วยพัฒนาการ

1) *ทฤษฎีว่าด้วยสถาบัน (Institutional Theories)* ทฤษฎีนี้กล่าวเน้นถึงการกำเนิดพรรคการเมืองว่าสืบเนื่องมาจากการรวมตัวกันเป็นก๊กหรือคณะหรือสโมสรทางการเมืองเพื่อต่อสู้และปกป้องผลประโยชน์ทางการเมืองของตน จนในที่สุดสโมสรหรือคณะบุคคลเหล่านั้นได้กลายมาเป็นพรรคการเมือง เช่น สโมสรเบรตันซึ่งได้รวมตัวกันเป็นคณะบุคคลจากโกแบงในระหว่างการปฏิวัติใหญ่ในประเทศฝรั่งเศส

2) *ทฤษฎีว่าด้วยประวัติศาสตร์และสถานการณ์ (Historical-situational Theories)* ทฤษฎีนี้ได้กล่าวว่พรรคการเมืองเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ต่างๆ 3 ประการ ได้แก่

(1) *วิกฤตการณ์อันเกี่ยวกับการสร้างความชอบธรรมให้กับอำนาจ (Legitimacy crisis)* วิกฤตการณ์นี้เกิดจากการที่ประชาชนมีความรู้สึกว่ตนไม่ได้รับความยุติธรรมในการได้รับบริการต่างๆของรัฐ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความไม่ชอบธรรมในการปกครองของรัฐบาลของตน เมื่อประชาชนมีความรู้สึกอย่างนี้แล้ว ก็จะรวมตัวกันต่อสู้เพื่อเรียกร้องความชอบธรรม ซึ่งจะยังผลให้เกิดวิกฤตการณ์ในการรวมตัวกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

(2) *วิกฤตการณ์ในการรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integration crisis)* เป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ข้างต้น คือ เมื่อประชาชนไม่พอใจรัฐบาลและมีความเชื่อว่ารัฐบาลไม่มีความชอบธรรมที่จะบริหารการปกครองประเทศอีกต่อไป ก็จะมีการรวมตัวกันเป็นบางกลุ่มของประชาชน ซึ่งมีความคิดเห็นทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในแนวทางกว้างๆ ซึ่งตนเห็นว่าควรจะได้รวบรวมกันเป็นพรรคการเมืองเพื่อกำหนดจัดตั้งรัฐบาล เพื่อนำความคิดเห็นทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมนั้นไปบริหารประเทศแทน

(3) *วิกฤตการณ์อันเกิดจากความต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Participation crisis)* ในบางประเทศ เช่น เยอรมันและอิตาลี ประชาชนมีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง จึงจับกลุ่มร่วมกันจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เพื่อมุ่งหวังที่จะเป็นรัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้านในรัฐสภา ซึ่งกลุ่มของตนสามารถเจรจาต่อรองเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของกลุ่มคนได้ตามความต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงทำให้เกิดพรรคการเมืองขึ้น

3) *ทฤษฎีว่าด้วยพัฒนาการ (Development Theories)* ทฤษฎีนี้อธิบายว่าพรรคการเมืองเกิดจากสภาวะแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นจากพัฒนาการที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรกทัศนคติของประชาชนส่วนหนึ่งที่มีต่ออำนาจอาจเกิดขึ้นแล้ว นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติทางการเมืองของประชาชน ประชาชนเหล่านั้นอาจมีความเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะมีและใช้อำนาจประการที่สอง อาจเกิดขึ้นจากการที่กลุ่มผู้นำทางการเมืองต้องการแสวงหาความสนับสนุนจากประชาชน เพื่อตนเองจะได้มีอำนาจของตนไว้ แม้ว่าประชาชนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสนใจต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของตน ทฤษฎีว่าด้วยพัฒนาการนี้มุ่งเน้นเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนโดยมีการพัฒนาความรู้สำนึกทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อาจกระทำโดยผู้มีอำนาจทางการเมือง การศาสนา เศรษฐกิจหรือสังคมก็ได้ เช่น พรรคการเมืองในปากีสถาน อียิปต์ อิหร่าน อิรัก ชูคาน (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549: 261-265)

1.6.4 กนก วงษ์ตระหง่าน กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองไทยโดยปัจจัยภายในไว้ว่า พรรคการเมืองที่เกิดขึ้นย่อมจะต้องมีทั้งปัจจัยภายนอกคือบริบทที่อยู่แวดล้อมพรรค และปัจจัยภายในคือกลุ่มบุคคลหรือกลไกบางประการที่นำไปสู่การเกิดพรรคเสมอตามสภาพการณ์หรือกลไกในขณะนั้น ในบางกรณีปัจจัยภายนอกหรือบริบทหรือปัจจัยภายใน อาจจะมีน้ำหนักในเชิงสาเหตุต่อการเกิดพรรคการเมืองมากกว่ากันก็ได้ สำหรับกำเนิดของพรรคการเมืองไทยโดยปัจจัยภายในแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1) *กำเนิดเพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมือง* กำเนิดของพรรคการเมืองลักษณะนี้เพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมืองในขณะนั้นเป็นสำคัญ การเกิดอาจจะเกิดจากการนำพรรคการเมืองที่มีอยู่แล้วมารวมกัน หรืออาจจะรวบรวมบุคคลต่างๆเข้าด้วยกันและตั้งเป็นพรรคการเมือง เพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมืองเช่นกัน ในเวลาเดียวกันปัจจัยบริบททางการเมืองในขณะนั้น ก็มีส่วนเอื้อให้เกิดการตั้งพรรคการเมือง เพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมืองในขณะนั้นด้วย

2) *กำเนิดโดยอาศัยอุดมการณ์* กำเนิดของพรรคการเมืองโดยอาศัยอุดมการณ์นี้เป็นการเกิดโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางอย่างที่ชัดเจนปรากฏให้เห็น กล่าวคือ พรรคการเมืองลักษณะนี้จะแสดงอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางประการของตนอย่างชัดเจนในช่วงเวลาของการก่อตั้งพรรค ดังนั้นบุคคลที่เข้าร่วมพรรคจึงมักจะเห็นพ้องหรือยอมรับอุดมการณ์หรือเป้าหมายนั้น

การเกิดพรรคโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายร่วมกันนี้ มักจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์หรือเป้าหมายนี้มีความเด่นชัด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ สถานการณ์ทางการเมืองนั้นมีส่วนกำหนดให้กลุ่มบุคคลที่ก่อตั้งพรรคจะต้องแสดงจุดยืนทางอุดมการณ์หรือเป้าหมายของตนที่ชัดเจน สำหรับอุดมการณ์นี้มักจะอาศัยฐานจากแนวนโยบาย พื้นฐานทางอาชีพและสังคม ตลอดจนเป้าหมายหรืออุดมคติบางประการของบรรดาสมาชิกพรรคเป็นแรงยึดเหนี่ยวร่วมกัน อุดมการณ์นี้อาจจะแสดงออกในเชิงนโยบายหรือผลประโยชน์ในทางศาสนา อาชีพ เชื้อชาติ ภูมิภาค เป็นต้น เมื่อพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นมาโดยอาศัยอุดมการณ์เป็นรากฐานเช่นนี้ ครั้นอุดมการณ์เกิดเจือจางหรือหมดนัยสำคัญไป โดยเฉพาะเมื่อสมาชิกผู้ก่อตั้งหมดไป หรือสถานการณ์เอื้อให้เกิดอุดมการณ์ร่วมเปลี่ยนแปลง พรรคการเมืองนั้นก็เปลี่ยนแปลงตามไปหรือไม่เช่นนั้นก็จะสิ้นสุดลง ดังนั้นความสามารถในการยืนหยัดรักษาอุดมการณ์ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอยู่ของพรรคการเมืองในลักษณะนี้

3) *กำเนิดโดยอาศัยผลประโยชน์ร่วม* คือการอาศัยผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะในระดับนำหรือแกนนำของพรรค ผลประโยชน์ร่วมนี้อาจเป็นผลประโยชน์ทางธุรกิจ การค้าหรือเศรษฐกิจและผลประโยชน์ทางการเมืองก็ได้ (กนก วงษ์ตระหง่าน 2536: 61-75)

2. แนวความคิดประชาธิปไตยกับพรรคการเมือง

ประชาธิปไตยมีความหมายว่า การปกครองของประชาชน อันเป็นการปกครองซึ่งประชาชนเป็นผู้ควบคุมหรือควบคุม โดยพลเมืองส่วนใหญ่อันมีจำนวนมหาศาล (vast majority) ของประเทศ ดังการให้คำจำกัดความอันลือเลื่องต่อคำว่าประชาธิปไตยของอับบราฮัม ลินคอล์น ที่ว่าเป็น “การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน” อันหมายถึงการปกครองในนามของประชาชน การปกครองโดยประชาชนตามความเป็นจริงแล้วหมายถึงระบอบผู้แทน และการปกครองเพื่อประชาชนหมายถึงว่า ผู้ที่สมควรเป็นผู้ปกครองบริหารงานรัฐบาล ควรจะต้องเป็นบุคคลที่ยึดมั่นในหลักการที่ดีงาม (high principle) ในแนวความคิดทั้ง 3 ประการนี้ แนวความคิดประการที่ 3 ดูเหมือนจะมีความหมายมากที่สุด เพราะแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้เป็นรัฐบาล มิใช่ันักการเมืองที่แสวงหาอำนาจและความร่ำรวย โดยอาศัยประชาชน ตรงกันข้าม บุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่อุทิศตนเพื่อรับใช้ประชาชน

2.1 *ประชาธิปไตยโดยตรง* ทฤษฎีการปกครองระบอบประชาธิปไตยถือว่าเสียงของประชาชนเป็นที่มาของตัวบทกฎหมาย แต่เนื่องผู้ร่างรัฐธรรมนูญในประเทศประชาธิปไตย มักจะ

กำหนดให้กระบวนนิติบัญญัติเป็นกระบวนกรที่มีควมสลับซับซ้อน ซึ่งทำกับจำกัดทั้งระยะเวลา และน้ำหนักเสียงของประชาชนลงไป ในบางประเทศจึงกำหนดให้มีวิธีการต่างๆ อันเป็นแบบประชาธิปไตยโดยตรงเพื่อให้เสียงของประชาชนได้รับการสนองตอบมากขึ้น เพื่อเป็นรูปแบบในการควบคุมรัฐสภาผ่านการออกเสียงประชามติ การให้ประชาชนมีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย การให้ประชาชนลงมติเพื่อตัดสินปัญหาของชาติและการถอดถอนเป็นต้น

2.2 ประชาธิปไตยโดยอ้อม เป็นระบอบการปกครองที่มีความสลับซับซ้อนและละเอียดอ่อน อาจจะผิดพลาดได้ง่าย ถ้าหากไม่ดำเนินการอย่างเหมาะสม การปกครองในระบอบผู้แทนก็คือ การปกครองโดยวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้รับใช้ เพื่อยังประโยชน์แก่บุคคลอื่นๆ ในสภาเป็นแนวความคิดที่เก่าแก่มา การปกครองแบบประชาธิปไตยโดยอ้อมในรัฐชาติสมัยใหม่ในปัจจุบันมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง รัฐสภา ฝ่ายบริหาร (สนธิ เตชานันท์ 2548: 114-121)

ระบบการเมืองโดยเฉพาะประชาธิปไตยกลับไปสู่คำถามเรื่องสถาบันทางการเมืองที่จะสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองให้สอดคล้องกับหลักการและกระบวนที่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย พบว่าในประชาธิปไตยยุคใหม่ต่างยอมรับกันว่า สถาบันทางการเมืองที่จะทำหน้าที่ด้วยเงื่อนไขเพื่อให้เป็นไปตามที่กล่าวแล้วได้คือพรรคการเมือง ซึ่งแตกต่างจากสถาบันในอดีตที่ทำหน้าที่นี้คือระบบราชการ เพราะระบบราชการเป็นผู้ดำเนินการทางการเมืองภายใต้หลักการและกระบวนกรที่จำกัดถึงระดับหนึ่งเท่านั้น โดยเฉพาะเมื่อสภาพสังคมมีความซับซ้อนและหลากหลายมาก จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการมีสถาบันทางการเมืองใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่ นั่นคือพรรคการเมือง ดังเป็นที่กล่าวกันว่าประชาธิปไตยยุคใหม่ เป็นประชาธิปไตยโดยพรรคการเมืองและประชาธิปไตยจะเป็นเพียงความฝันเท่านั้นหากปราศจากพรรคการเมือง พรรคการเมืองจึงเป็นสถาบันทางการเมืองที่ทำให้นามธรรมของประชาธิปไตยเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นหรืออาจกล่าวได้ว่าพรรคการเมืองเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นของประชาธิปไตย คุณภาพของพรรคการเมืองย่อมจะต้องชี้ถึงคุณภาพของประชาธิปไตยด้วยโดยปริยาย (กนก วงษ์ตระหง่าน 2536: 295)

3. แนวความคิดการเลือกตั้ง

การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของพรรคการเมืองโดยส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยผ่านการเลือกตั้ง ซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบอบประชาธิปไตย ในการเปิดโอกาสให้บุคคลเสนอตัวเข้ามารับใช้ส่วนรวมและเปิดโอกาสให้พลเมืองใช้สิทธิเลือกบุคคลที่ตนต้องการเป็นผู้ปกครองหรือเป็นปากเป็นเสียงแทนหรือไปใช้อำนาจธิปไตยแทนตน

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนต่อวิธีกำหนดนโยบายในการปกครองของประเทศ ซึ่งการแสดงเจตจำนงนี้ จะมีความหมายหรือมีผลดีตามระบอบประชาธิปไตยนั้นจะขึ้นอยู่กับความสนใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยการเลือกตั้งมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญคือ หลักความอิสระแห่งการเลือกตั้ง หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริงหรือการเลือกตั้งที่ยุติธรรม หลักการออกเสียงทั่วไป หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค

วิธีการเลือกตั้ง แบ่งเป็น

3.1 การเลือกตั้งโดยตรง คือ การเลือกจากประชาชน โดยตรง เช่น การปกครองของนครรัฐกรีกในอดีต เป็นต้น

3.2 การเลือกตั้งโดยอ้อม คือ ประชาชนใช้สิทธิเลือกบุคคลเป็นผู้แทนตน เช่น การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยที่ประเทศที่ยึดตามระบอบประชาธิปไตยส่วนใหญ่ใช้อยู่

3.3 การแต่งตั้ง

การเลือกตั้งมีความสำคัญและมีประโยชน์เพราะการเลือกตั้งเป็นการเลือกผู้ปกครองเป็นกลไกเชื่อมโยงระหว่างผู้มีอำนาจรัฐกับประชาชน เป็นการสร้างความชอบธรรมให้ผู้ปกครองเป็นการลดความขัดแย้ง เป็นการบูรณาการทางการเมืองและการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนทั้งในการปกครองระดับชาติและการปกครองระดับท้องถิ่นอย่างสันติวิธี (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549 :276-277)

โดยสรุป การเข้าสู่อำนาจของพรรคการเมืองบนฐานของความชอบธรรมคือผ่านการได้รับชัยชนะจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งทำให้พรรคการเมืองเองต้องมีความศักยภาพ อาทิ การคิดแนวนโยบายที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือเป็นไปเพื่อผดุงประโยชน์หลักแห่งประเทศ การคัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาสู่พรรค การเลือกตั้งจึงเป็นระบบการแข่งขันภายใต้ระบอบประชาธิปไตยที่จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนและสร้างการพัฒนา

4. แนวความคิดอุดมการณ์ทางการเมือง

4.1 อุดมการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองหมายถึงความคิดที่มีลักษณะที่ชัดเจน (articulate) ประติดประต่อกัน (coherent) และเป็นระบบ (systematic) อุดมการณ์ทางการเมืองเป็นระบบความคิดที่สัมพันธ์กับการกระทำ ในแง่นี้อุดมการณ์ก็คือความคิดชุดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงหรือการปกป้องโครงสร้างทางการเมืองที่ดำรงอยู่ รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้อง

อุดมการณ์ทุกอุดมการณ์จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของการกระจายอำนาจทางการเมืองและมีลักษณะเป็นข้อถกเถียงเชิงบรรทัดฐานที่สนับสนุนโครงการปฏิรูปหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น อุดมการณ์จึงมิใช่เพียงปรัชญาการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองจะเรียกร้องให้มีการกระทำ ซึ่งมีไว้เพื่อการสังเกตการณ์หรือการวิเคราะห์เท่านั้น อุดมการณ์ทางการเมืองมักเชื่อมโยงคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดในสังคมเป็นพิเศษ ซึ่งผู้ยึดมั่นในอุดมการณ์ดังกล่าวชอบอ้างว่าอุดมการณ์ของตนมีความสอดคล้องและตรงกับผลประโยชน์ของประชาชนที่อยู่ในระบบการเมืองนั้นๆมากกว่าอุดมการณ์อื่นๆ

อุดมการณ์มีอยู่ด้วยกันหลายแบบ อุดมการณ์บางแบบมีการผสมผสานกลมกลืนและขัดแย้งยิ่งกว่าอุดมการณ์แบบอื่นๆ การนี้นั้นยากที่จะขีดเส้นแบ่งระหว่างแนวความคิดทางการเมืองที่มีลักษณะสะเปะสะปะกับอุดมการณ์ทางการเมืองที่มีลักษณะสมบูรณ์แบบ อุดมการณ์ที่พัฒนาขึ้นสูงมีเหตุผลที่ต่อเนื่องและมีลักษณะที่ชัดเจน เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญของอุดมการณ์ทางการเมือง นั่นคืออุดมการณ์ต่างๆนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ มีการอธิบายและมีกฎเกณฑ์ แม้ว่าระดับความซับซ้อนของแต่ละอุดมการณ์จะแตกต่างกันอย่างมากก็ตาม

4.2 ประโยชน์ของอุดมการณ์ ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของอุดมการณ์ต่อระบบการเมืองก็คือ การสร้างความชอบธรรมให้กับ โครงสร้างการเมืองและการจัดสรรอำนาจภายในระบบการเมืองนั้นๆ เช่นเห็นว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีรากฐานอยู่บนเจตจำนงของปวงชน ซึ่งแสดงออกโดยการเลือกตั้งผู้แทน ตัวอย่างการสร้างความชอบธรรมของอุดมการณ์ที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือในระบบสังคมนิยม ลัทธิมาร์กซิสต์

อุดมการณ์ทำให้กรอบความต้องการในระบบการเมืองอยู่ในรูปแบบซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ จึงเป็นเรื่องยากที่จะแบ่งแยกจุดเน้นทางอุดมการณ์จากผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคลหรือของกลุ่ม ความต้องการมักจะออกมาในรูปของอุดมการณ์ เพราะฉะนั้น ถ้าหากไม่มีการอ้างโครงสร้างทางอุดมการณ์ของระบบการเมืองแล้ว ก็จะไม่มีความเข้าใจถึงความต้องการต่างๆดังกล่าว กระทั่งภาษาทางการเมืองก็ยังคงเป็นภาษาทางอุดมการณ์

อุดมการณ์เป็นเครื่องมือที่ทรงพลังสำหรับผู้นำทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็ระบบทางการเมืองแบบใด ในอันที่จะชักนำมวลชนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการเมืองมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป การใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือของผู้นำ มีการอ้างกันในบางครั้งว่า การระดมประชาชนในลักษณะดังกล่าว มักจะใช้กับระบบการเมืองซึ่งมีปัญหาในเรื่องของความชอบธรรม แต่เส้นแบ่งระหว่างระบบการเมืองที่มีความชอบธรรมมากกับมีความชอบธรรมน้อยค่อนข้างแคบ การระดมมวลชนโดยใช้อุดมการณ์เป็นสิ่งปกติในทุกๆระบบการเมืองโดยพรรคการเมืองเป็นตัวแทนที่จะจัดการกับเรื่องดังกล่าว

อุดมการณ์เป็นปัจจัยสำคัญของเสถียรภาพและความเป็นเอกภาพทางการเมือง เท่าๆกับเป็นปัจจัยที่นำมาทำทนายระบบการเมืองที่ดำรงอยู่ เราสามารถใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนผู้นำที่อยู่ในอำนาจและขณะเดียวกันก็อาจใช้เพื่อปลดอาวุธคู่แข่ง อาจเป็นเครื่องมือเพื่อหันเหประชาชนจากปัญหาความยุ่งยากภายในประเทศ ที่สำคัญที่สุดก็คือ อุดมการณ์เป็นเครื่องมือสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาล ตลอดจนนโยบายต่างๆ อุดมการณ์ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกันกับค่านิยมและทัศนคติในเรื่องของวัฒนธรรมทางการเมือง อุดมการณ์จะกำหนดคำพูดซึ่งกำหนดกระบวนการทางการเมือง เป็นโครงสร้างที่กำหนดการกระทำและเป็นเครื่องมือในการวัดผลของการกระทำ อุดมการณ์เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงและเป็นวิถีทางของการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองที่ดำรงอยู่

4.3 อุดมการณ์กับการเปลี่ยนแปลง บทบาทที่สำคัญที่สุดของอุดมการณ์ในระบบการเมืองสมัยปัจจุบันก็คือ การสร้างความชอบธรรมให้กับระบบการเมืองที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ก็ยังช่วยให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปด้วยความสะดวก อุดมการณ์เป็นช่องทางที่ใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเป็นปรากฏการณ์สากล แต่ขอบเขตและความเร็วของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละระบบการเมืองจะแตกต่างกันออกไป การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเป็นผลของปัจจัยต่างๆที่ปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน เป็นต้นว่า ปัจเจกบุคคล โครงสร้างทางสังคม ระดับของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญพอกันกันสถาบันทางการเมืองและความคิดทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งโดยเฉพาะเพียงปัจจัยเดียว แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆปัจจัย อุดมการณ์อาจช่วยสร้างความชอบธรรมในกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง แต่ก็มีได้มีบทบาทในด้านนี้แต่เพียงด้านเดียว พรรคการเมืองอาจเป็นตัวนำอุดมการณ์ไปใช้และเป็นผู้ที่ตีความอุดมการณ์ที่สำคัญที่สุด (สนธิ เตชานันท์ 2548: 242-248)

จะเห็นได้ว่าอุดมการณ์มีความสำคัญต่อระดับการเมือง โดยเฉพาะในระดับของปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังที่ใช้ความคุมทิศทางการกระทำ เพื่อทำให้เกิดความชอบธรรมในการใช้อำนาจ ขณะเดียวกันตัวตัวอุดมการณ์ก็มีได้มีหนึ่งเดียวหากแต่มีหลากหลาย จนนำไปสู่สภาวะสงครามหรือการแข่งขันทางอุดมการณ์ เพราะเมื่อใดที่อุดมการณ์ใดได้กลายเป็นอุดมการณ์ของส่วนมากหรือส่วนใหญ่แล้ว ก็จะสะท้อนถึงความชอบธรรมต่อเสียงส่วนใหญ่ด้วยเช่นกัน

5. แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของสังคมไทย

ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ การยอมรับความแตกต่างในเรื่องฐานะของบุคคล การเน้นการพึ่งผู้อื่นและการยึดมั่นตัวบุคคล ยังคงมีอิทธิพลต่อการปกครองเรื่อยมา ดังจะเห็นได้ว่า พรรค

การเมืองจะเสื่อมหรือจะเจริญรุ่งเรืองก็ขึ้นอยู่กับหัวหน้าพรรคเป็นสำคัญ บุคคลใดแม้ว่าจะมีความสามารถมากเพียงใด หากไม่ได้รับการอุปถัมภ์ค้ำชูจากผู้ใหญ่ที่มีอำนาจแล้วก็มีโอกาสน้อยมากที่จะเจริญก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างเต็มที่ ความสามารถในการฝากเนื้อฝากตัวกับผู้ที่มีอำนาจจึงเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากปัจจัยเรื่องการศึกษาต่อการเลื่อนตำแหน่งการงานและการเลื่อนฐานะในสังคม ชนชั้นนำทางการเมืองและชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ ก็มีความสัมพันธ์กันในรูปของการแลกเปลี่ยนประสานผลประโยชน์ ซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ ชนชั้นนำทางการเมืองจะให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่กิจการทางด้านธุรกิจของชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจก็จะให้ผลตอบแทนแก่ชนชั้นนำทางการเมือง ในรูปของเงินตรา ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์จึงยังคงมีอยู่ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าของสังคมสมัยใหม่ เพียงแต่รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ที่มีอยู่เหมือนว่าจะเน้นค่านิยมในเรื่องของ “การให้” เพื่อ “แลกเปลี่ยน” เป็นหลัก ส่วนค่านิยมเรื่อง “กตัญญูทดแทน” นั้นดูเหมือนว่าจะลดน้อยลงไปกว่าในสังคมสมัยเก่ามาก (สุภรัตน์ เลิศพาณิชย์กุล 2538: 108)

ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยแบ่งได้เป็น 4 รูปแบบคือ 1) ระบบอุปถัมภ์ในหมู่ญาติ นับว่าเป็นระบบที่เก่าแก่มากระบบหนึ่งในสังคมไทย ตามวัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างญาติ อาวุโส (พี่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย) กับญาติผู้น้อง (น้อง ลูก หลาน เหลน) เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์อย่างชัดเจนและน่าจะเป็นระบบที่คงทนถาวรที่สุดด้วย 2) ระบบอุปถัมภ์ในหมู่มิตรสหาย ความเป็นเพื่อนในสังคมไทยปรากฏออกมาได้หลายรูปแบบ เช่น เพื่อนเล่น เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนสถานศึกษาและเพื่อนตาย เป็นต้น ความคาดหวังระหว่างเพื่อนมีความลึกซึ้งและมากกว่าบางสังคม เพื่อนในสังคมไทยคาดหวังต่อกันและกันมากกว่า ความเป็นเพื่อนแท้จึงมักจะวัดกันได้ด้วยพฤติกรรมความช่วยเหลือเกื้อกูลกันหรือการที่เพื่อนซึ่งมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนผู้ด้อยฐานะอย่างสม่ำเสมอ ความสัมพันธ์อันที่เพื่อนก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจนถึงขั้นกลายเป็นญาติสนิทกันก็ได้ เพื่อนผู้ที่ได้รับความอุปถัมภ์ทางด้านวัตถุก็จะตอบแทนด้วยความจงรักภักดี การรู้จักบุญคุณ คอยป้องกันเพื่อนผู้ให้ความอุปถัมภ์ด้วยวิธีการต่างๆ ตามสติปัญญา และความสามารถที่ตนมีอยู่ การตอบแทนบุญคุณบางครั้งก็แสดงออกด้วยการนำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ มาให้ในโอกาสอันควร 3) ระบบอุปถัมภ์ในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม มักจะถูกมองในแง่ลบอยู่ตลอดเวลาว่า ระบบอุปถัมภ์ทำให้ระบบบริหารขาดประสิทธิภาพ ซึ่งก็มีส่วนจริงอยู่บ้าง การใช้ระบบอุปถัมภ์มากเกินไปก็อาจจะทำให้เกิดความระส่ำระสาย เกิดการเสียขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอยู่นอกวงอุปถัมภ์ได้เช่นกัน 4) ระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพ เป็นระบบอุปถัมภ์ที่น่าจะมีลักษณะคงทนน้อยกว่าแบบอื่นๆ แต่ลักษณะอื่นๆ ของระบบอุปถัมภ์ก็ยังมี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติต่างตอบแทน ความสูงศักดิ์

ของผู้อุปถัมภ์และความจงรักภักดีของผู้รับอุปถัมภ์ สำหรับสังคมไทย ระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพ หรือข้ามอาชีพนี้ อาจจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆคือ กลุ่มข้าราชการ พ่อค้ากับกลุ่ม นักการเมือง ชาวไร่ ชาวนา การอุปถัมภ์ระหว่างข้าราชการและพ่อค้าเป็นไปในรูปของการ แลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางด้านวัตถุประสงค์ระหว่างกันมากกว่า คือว่าฝ่ายราชการจะอำนวยความสะดวก ประโยชน์ให้แก่พ่อค้า นักธุรกิจ ซึ่งจะเป็นฝ่ายทดแทนบุญคุณหรือตอบแทนด้วยการให้เงินทอง หรือทรัพย์สินมีค่าอย่างอื่น

จากการศึกษาระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง ของระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) ความสัมพันธ์ตามระบบอุปถัมภ์ท้องถิ่น ส่วนใหญ่ถูกคุกคามอย่างรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจาก กระบวนการพัฒนา 2) การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีลักษณะหลายด้าน (More Differentiation) การเกิดทรัพยากรใหม่ๆ ทำให้ผู้นำท้องถิ่นสร้างระบบอุปถัมภ์ของตน ขึ้นมา ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์สมัยใหม่จะมีลักษณะเฉพาะด้านมากขึ้น เช่น ผู้อุปถัมภ์แต่ละคน จะมีอิทธิพลเฉพาะด้าน ซึ่งอาจมีอิทธิพลทางด้านการเมืองหรือการฝากเข้าทำงาน อิทธิพลในระบบ ราชการ ฯลฯ 3) ระบบอุปถัมภ์ใหม่ๆ ไม่ค่อยจะมีลักษณะถาวร มีลักษณะการตัด ดวงการใช้ ผลประโยชน์จากความสัมพันธ์ในช่วงสั้นๆ มากขึ้น มีความสัมพันธ์ทางจิตใจน้อยลง 4) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์แบบใหม่มีลักษณะเชิงเฉพาะด้าน มักจะมาจากภายนอกชุมชน ทำให้ไม่ เกิดความผูกพันทางจิตใจหรืออารมณ์ความรู้สึกมากนัก การแลกเปลี่ยนเชิงวัตถุประสงค์หรือการใช้สอยเป็น หลัก 5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น ทำให้มีการขยายตัวของเมืองและของประชาชน บุคคล สามารถประกอบอาชีพได้โดยอิสระหรือไม่ค่อยผูกพันกับระบบอุปถัมภ์มากขึ้น การมีอยู่ของระบบ อุปถัมภ์ในสังคมใหม่ที่พยายามพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยจะเป็นการซ้ำซ้อนของสองค่านิยม ซึ่งมีลักษณะที่ขัดแย้งกัน ดังนั้น หากสังคมมีการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงมากขึ้น ระบบอุปถัมภ์ที่มีก็ย่อมจะลดลงไปด้วย

กล่าวโดยสรุป ระบบอุปถัมภ์เป็นระบบหนึ่งที่มีความเป็นมาและพัฒนาการมาอย่าง ยาวนานร่วมกับสังคมไทยมาตั้งแต่เริ่มแรก โดยเป็นระบบความสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย ซึ่งมีความไม่ เท่าเทียมกัน ฝ่ายที่อยู่เหนือกว่าคือ มีทรัพยากรมากกว่าหรือสูงศักดิ์ มีอำนาจมากกว่า จะอยู่ในฐานะ อุปถัมภ์ ฝ่ายที่อยู่ต่ำกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือมีอำนาจน้อยกว่าจะ เป็นผู้ใ้อุปถัมภ์ ต่างฝ่าย ต่างมีการแสวงหาแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กันในลักษณะต่างตอบแทน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสมัครใจ ของคนทั้ง 2 ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ดำรงอยู่ได้ไม่ใช่เพียงเพราะต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์เท่านั้น แต่ต้องมีอุดมการณ์ที่ช่วยจรรโลงความสัมพันธ์อย่างนี้เอาไว้ ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยเริ่มมีขึ้น ในระบบสังคมและแพร่กระจายไปสู่ระบบการเมือง ผ่านทางชนชั้นทางการเมืองและชนชั้นนำทาง

เศรษฐกิจโดยเป็นการอุปถัมภ์ระหว่างชนชั้นนำทางการเมืองด้วยกันหรือระหว่างชนชั้นนำทางเศรษฐกิจด้วยกัน แต่ในระยะหลังนี้จะเห็นได้ว่าการพัฒนาของระบบอุปถัมภ์โดยเป็นการอุปถัมภ์ระหว่างกลุ่มชนชั้นนำทางการเมืองกับชนชั้นนำทางเศรษฐกิจด้วยแนวคิดระบบอุปถัมภ์นี้ถือเป็นแนวคิดสำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจถึงความเป็นมา พัฒนาการ รวมไปถึงบทบาทของกลุ่มธุรกิจการเมืองในประเทศไทยและที่สำคัญคือกระบวนการประสานประโยชน์ทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจของกลุ่มธุรกิจการเมืองนั่นเอง (อำพัน ถนอมงาม 2555) ซึ่งความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในฐานะของของปัจจัยหนึ่งๆที่โยงใยอยู่เบื้องหลังนี้เองที่จะทำให้ทราบของเหตุผลเบื้องหลังและใช้อธิบายการกระทำบางอย่างที่มีความเชื่อมโยงกัน

6. ความเป็นมาของพรรคการเมืองไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีพรรคการเมืองเป็นองค์กรดำเนินการนั้น แม้จะได้มีการทดลองใช้มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6 เมื่อครั้งที่ทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการทดลองการปกครองตนเองส่วนท้องถิ่น โดยการจัดตั้งเมือง “ดุสิตธานี” ขึ้นมาเพื่อทดลองวิธีการปกครองท้องถิ่นตามวิธีการในระบอบประชาธิปไตย แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยพรรคการเมืองของไทยเราไม่สู้จะประสบผลสำเร็จนัก สำหรับประเด็นนี้ ศ.ดร.ประกอบ หุตะสิงห์ ได้เคยชี้ไว้ในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของท่าน ซึ่งเสนอต่อคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเมืองเยนาว่า การนำเอาระบบประชาธิปไตยแบบมีพรรคการเมืองเป็นองค์กรนำมาใช้ในประเทศไทย ย่อมต้องประสบกับปัญหาสำคัญคือ จะต้องเผชิญกับอุดมคติดั้งเดิมเกี่ยวกับความเป็นรัฐว่าภายในรัฐหนึ่งๆนั้นควรจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความกลมเกลียวกันระหว่างคนในชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าอุดมคติดั้งเดิมเกี่ยวกับความเป็นรัฐนี้ ย่อมปฏิเสธการที่จะให้มีการแบ่งกลุ่มต่างๆขึ้นภายในรัฐอย่างชัดเจน อุดมคติเช่นนี้ย่อมเป็นข้ออ้างอย่างดีสำหรับฝ่ายที่มีอำนาจที่จะใช้เป็นเหตุผลสำหรับการปราบปรามฝ่ายตรงข้าม ซึ่งได้ปรากฏให้เห็นเป็นระยะๆ นับแต่ปี พ.ศ.2475 เป็นต้นมา อันมีสาเหตุมาจากความแตกแยกภายในของกลุ่มคณะราษฎรเอง (บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ 2550: 11)

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น พรรคการเมืองมิได้อุบัติขึ้นโดยฉับพลัน การเปลี่ยนแปลงเมื่อ 24 มิถุนายน 2475 นั้น ระบอบประชาธิปไตยได้ก่อตัวขึ้นแล้วในประเทศไทย แต่พรรคการเมืองหาได้อุบัติขึ้นมาพร้อมกันระบอบประชาธิปไตยไม่ แม้ว่าหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่นาน จะได้มีการจัดให้มีการเลือกตั้งขึ้น ซึ่งเป็นการเลือกตั้งในทางอ้อมก็ตาม แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาในขณะนั้นยังไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใดๆทั้งสิ้น ชนชั้นนำทางการเมืองของไทยขณะนั้นมีความเห็นว่า การจะมีพรรคการเมืองเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีฐานมารองรับพอสมควร ฐานดังกล่าวนั้นก็คือกฎหมาย กล่าวให้เข้าใจง่ายก็คือ พรรคการเมืองที่จะมีขึ้นนั้นจะต้องเป็นพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายเสียก่อน ไม่เช่นนั้นแล้ว พรรคการเมืองเดือนก็ไม่อาจเป็นสิ่งที่จะหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม หากจะพิจารณาถึงจุดกำเนิดของพรรคการเมืองในประเทศอื่นๆแล้ว จะเห็นได้ว่าในประเทศอื่นนั้น การมีกฎหมายขึ้นมารองรับความถูกต้องของพรรคการเมืองในประเทศอื่นๆแล้วเห็นได้ว่าในประเทศอื่น การมีกฎหมายขึ้นมารองรับความถูกต้องของพรรคการเมืองหาใช่ประเด็นสำคัญแต่อย่างใด แม้แต่ประเทศแม่แบบของประชาธิปไตยทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลียและหลายประเทศที่มีพัฒนาการทางการเมืองก้าวหน้าแล้วก็ไม่เคยมีปรากฏว่าการกำเนิดของพรรคการเมืองจะต้องมีกฎหมายการเมืองรองรับ

เหตุผลสำคัญที่ชนชั้นนำไม่ต้องการให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองในขณะนั้น นอกจากไม่ต้องการให้มีคณะพรรคการเมืองอื่นแข่งขันทางอำนาจการเมืองกับคณะราษฎร ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นเสมือนพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวที่มีอำนาจปกครองแล้วยังมีเหตุผลสำคัญๆ กว่านั้นก็คือเกรงว่าพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้มีบทบาทสำคัญอยู่ในหมู่คนจีนและชาวเวียดนามอพยพ พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ มีการจัดองค์กรที่เข้มแข็งและมียุทธวิธีการรุกรานทางอุดมการณ์และการเมืองที่มีประสิทธิภาพ อุดมการณ์ของพรรคดังกล่าวไม่สอดคล้องกับประเทศไทย

อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2489 ได้ให้สิทธิในการจัดตั้งพรรคการเมืองได้ตามความในมาตรา 14 ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การศึกษาอบรม การชุมนุมสาธารณะ การตั้งสมาคม การตั้งคณะพรรคการเมือง การอาชีพ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย” จากบทบัญญัตินี้จึงมีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นหลายพรรคหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองมาได้ 14 ปี

ระยะเวลาของการมีพรรคการเมืองมิได้หมายความว่า เมื่อเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2489 แล้วจะมีอยู่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เพราะว่ามีอยู่หลายช่วงที่พรรคการเมืองได้ขาดหายไปโดยเฉพาะช่วงที่มีการยุบสภาหรือมีการปฏิวัติยุบพรรคการเมืองและสถาบันทางการเมืองต่างๆ ซึ่งอาจพอสรุปช่วงระยะเวลาของการมีพรรคการเมืองของไทยและช่วงที่ขาดหายไปคือ ระยะเวลาที่หนึ่ง พ.ศ.2489-2494 เป็นระยะเวลา 5 ปีแรกของการมีพรรคการเมือง ระยะเวลาที่สอง พ.ศ.2498-2501 เป็นระยะเวลา 3 ปี หลังจากช่วงแรกก็ปรากฏพรรคการเมืองขึ้นอีกครั้ง แต่ก็ได้ขาดหายไปในช่วงรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และต่อด้วยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร ระยะเวลาที่สาม พ.ศ.2511-2514

ในช่วงเวลา 3 ปีนี้ยังคงมีพรรคการเมืองในประเทศไทย แต่หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อจอมพลถนอม ปรวิวัตินเอง จึงมีผลให้กฎหมายพรรคการเมืองถูกยกเลิก พรรคการเมืองจึงถูกยกเลิกไปโดยปริยาย ระยะเวลาที่ี พ.ศ.2524-ปัจจุบัน (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549 :269-271)

จะเห็นได้ว่าความเป็นมาของพรรคการเมืองไทยนั้นมิได้มีวิวัฒนาการมาอย่างราบรื่น หากแต่สัมพันธ์กับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยด้วย อันเป็นประชาธิปไตยที่มีได้เป็นแต่เพียงระบอบ แต่เป็นประชาธิปไตยในชีวิตความเป็นอยู่ของพลเมืองจริงๆ ความเป็นมาของพรรคการเมืองไทยจึงสัมพันธ์กับการเรียนรู้เพื่อที่จะเป็นประชาธิปไตยในรากฐานของผู้คนในสังคมด้วย

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณรงค์ฤทธิ์ วิเศษรัตน์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็ก: กรณีศึกษาพรรคประชากรไทย พรรคเผ่าไทและพรรคเพื่อนเกษตรกรไทย ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็กที่เกิดจากปัจจัยภายในคือ การก่อตั้งพรรคไม่ได้มาจากมวลชน แนวคิดนโยบายพรรคไม่ชัดเจนในการแก้ปัญหา มีบุคลากรและสถานที่ทำงานประจำไม่เพียงพอ การจัดการบริหารพรรคเป็นแบบครอบครัว มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่ชัดเจน 2) ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็กที่เกิดจากปัจจัยภายนอกคือ เกิดการปฏิวัติรัฐประหารและประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญอยู่บ่อยครั้ง การดำเนินกิจกรรมของพรรคถูกแทรกแซงจากอิทธิพลของทหารและระบบราชการ มีการขายสิทธิขายเสียงและมีวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์ เกิดช่องว่างทางสังคมระหว่างคนรวยกับคนจน การกระจายรายได้และทรัพยากรไม่เท่าเทียมกันและการไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกลุ่มหรือบุคคลภายนอกและ 3) ข้อเสนอแนะให้พรรคการเมืองขนาดเล็กควรปรับปรุงโครงสร้างพรรคและการบริหารงานให้มีลำดับชั้นการบังคับบัญชาที่ชัดเจน มีคณะกรรมการรับผิดชอบงาน ปรับปรุงนโยบายให้ชัดเจนและนำเสนอต่อสาธารณะ บุคลากรในพรรคต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการพัฒนาพรรคและการระดมเงินทุนจากภายนอก ควรเสนอแก้ไขกฎหมายให้เกิดความยุติธรรมและความเสมอภาคกับพรรคการเมืองทุกพรรคและควรปฏิรูประบบการศึกษาให้มีคุณภาพ

ทองศักดิ์ ไชยศิริวงศ์สุข (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการก่อเกิดและดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 23 ธันวาคม 2550: กรณีศึกษาพรรคไทเป็นไท พรรคคสิกรไทยและพรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อเกิดพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งของทั้งสามพรรคคือ 1.1) ปัจจัยที่ทั้งสามพรรคเห็นตรงกัน คือ ปัจจัยภายในพรรคที่กลุ่ม

ตัวอย่างใช้คำว่าอุดมการณ์ ความหมายก็คือความคิดความเชื่อร่วมกันของผู้ก่อตั้งพรรคไทเป็นไท พรรคกสิกรไทยและพรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย ปัจจัยด้านผลประโยชน์ นโยบาย วัตถุประสงค์ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม กฎหมาย การเมือง สังคมและวัฒนธรรม 1.2) ปัจจัยที่ทั้งสามพรรคเห็นต่างกันคือ ปัจจัยภายในพรรค ด้านผู้นำและผู้ก่อตั้งพรรค เงินทุน พรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทยเห็นว่า ไม่ใช่ปัจจัยในการก่อเกิดพรรค ส่วนพรรคกสิกรไทยและพรรคไทเป็นไทเห็นว่า เป็นปัจจัยในการก่อเกิดพรรค ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พรรคกสิกรไทยเห็นว่า ไม่ใช่ปัจจัยในการก่อเกิดพรรค ส่วนพรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย และพรรคไทเป็นไทเห็นว่า เป็นปัจจัยในการก่อเกิดพรรค และ (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งของทั้งสามพรรค คือ 2.1) ปัจจัยที่ทั้งสามพรรคเห็นตรงกันคือปัจจัยภายในพรรค ด้านเงินทุน ความคิดความเชื่อร่วมกัน การบริหาร กติกาและวินัย นโยบาย สมาชิกและสาขาพรรค และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม กฎหมาย การเมือง สังคมและวัฒนธรรม 2.2) ปัจจัยที่เห็นต่างกัน คือ ปัจจัยภายในพรรคด้านผู้นำและผู้ก่อตั้งพรรคและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม คือ ปัจจัยด้วยเศรษฐกิจ พรรคไทเป็นไทเห็นว่าไม่ใช่ปัจจัยในการดำรงอยู่ของพรรค ส่วนพรรคกสิกรไทยและพรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทยเห็นว่า เป็นปัจจัยในการดำรงอยู่ของพรรค

สุกัญญา ชามทอง (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองขนาดเล็กที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง: กรณีศึกษาพรรคไทยเป็นไท พรรคกสิกรไทยและพรรคดำรงไทย ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมทางการเมืองโดยทั่วไปของพรรคการเมืองขนาดเล็กที่ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของทั้งสามพรรคมีความแตกต่างกันจากการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของแต่ละพรรค คือ พรรคไทยเป็นไทดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้านการแสวงหาสมาชิกพรรค การเช่าสำนักงาน โครงการจัดจ้างบุคลากร พรรคกสิกรไทยดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้านการจัดพิมพ์แผ่นพับเผยแพร่และการจัดประชุมให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปในเรื่องประชาธิปไตย และพรรคดำรงไทยดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ด้านการอบรมสมาชิกพรรคและผู้ประสานงานจัดหาสมาชิกพรรคประจำตำบล (2) กิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญของทั้ง 3 พรรคคือการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปพ.ศ.2550 การจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีและการประชุมใหญ่สาขาพรรคที่มีความสำคัญตามเงื่อนไขข้อบังคับของกฎหมาย และ (3) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองขนาดเล็กที่ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากกองทุน เพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของทั้ง 3 พรรค คือ ประสบปัญหาเรื่องเงินทุนและบุคลากรมีจำนวนจำกัดในการทำกิจกรรมทางการเมือง

สมบัติ ภัทรอำพุง (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์เชิงธุรกิจกับพรรคการเมืองในระบบการเมืองไทย: ศึกษากรณีพรรคไทยรักไทย ผลการวิจัยพบว่า (1) พัฒนาการของกลุ่มผลประโยชน์เชิงธุรกิจในประเทศไทยเกิดขึ้นจากการสะสมทุนและการมีบทบาททางการเมืองของกลุ่มนักธุรกิจเชื้อสายจีนที่ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ กลุ่มธุรกิจขนาดกลาง และกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก โดยมีสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จากภายในและภายนอกประเทศ ส่งเสริมให้มีบทบาททางการเมืองอย่างกว้างขวาง (2) บทบาททางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์เชิงธุรกิจในประเทศไทยคือ ด้านการเข้าร่วมก่อตั้งพรรค โดยการดำรงตำแหน่งทางการเมืองการบริหารในพรรค การกำหนดนโยบายและการบริจาคเงินให้พรรคไทยรักไทย บทบาทด้านการจัดตั้งรัฐบาลพ.ศ.2544 และพ.ศ.2548 โดยการดำรงตำแหน่งทางการเมืองการบริหารในรัฐบาล การผลักดันการออกกฎหมายและการนำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ (3) ผลกระทบต่อกลุ่มผลประโยชน์เชิงธุรกิจในประเทศไทย คือ ด้านการครอบงำการบริหารพรรคโดยการดำรงตำแหน่งสำคัญในรัฐบาล การรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มและการถูกกล่าวหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันเงิน นโยบายส่วนผลกระทบที่มีต่อพรรคไทยรักไทยคือ ไม่สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันทางการเมืองได้ ถูกกดดันจากสื่อมวลชนและกลุ่มการเมืองนอกสภาและระบบอุปถัมภ์ยังคงอยู่ในระบบการเมืองไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย” เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยมีการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร การศึกษาเรื่องแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะผู้ก่อตั้งตามที่ได้จัดแจ้งก่อตั้งพรรคไว้ จำนวน 18 คน ประกอบด้วย

หัวหน้าพรรค	นายดำรงค์ พิเดช
รองหัวหน้าพรรค	นายสำราญ รักษาติ
	นายชัยรัตน์ ชยามฤต
	นายชลอศักดิ์ มากชู
	นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ
	นายสุธีร์ พิพิธพรสิริกุล
	นายจกจก ลาภานุพัฒน์
	นายจตุพร มังคลารัตน์
เลขาธิการพรรค	นายธิตี กนกทวีฐากร
รองเลขาธิการพรรค	นายวิลาศ ผิวเหมาะ
เหรัญญิกพรรค	นายวันชัย วิจารณ์ันท์
นายทะเบียนพรรค	นายประมุข ทิชากร

โฆษกพรรค
กรรมการบริหารอื่น

นายวีระพล สุทธิพรพลากร
นายเอกรัฐ พนาวงศ์
นายโอภาส เพียรสถาพร
น.พ.สันธาน สุรวงษ์สิน
นายศานิตย์ ถิ่นะธรรม
นายสุนทร วัชรกุลดิศ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน จากกลุ่มคณะผู้ก่อตั้งที่แจ้งไว้ในประชากร รวมทั้งนายดำรง พิเดช อดีตอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ผู้ริเริ่มก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความสมัครใจในการให้สัมภาษณ์ คุณวุฒิ ชื่อเสียงและประสบการณ์ ประกอบด้วย ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มคณะผู้ก่อตั้ง

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งในช่วงก่อตั้งพรรค	อาชีพเดิม	อายุ (ปี)	การศึกษา
1	นายดำรงค์ พิเดช	หัวหน้าพรรค	ข้าราชการ (อดีตอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)	61	ป.โท
2	นายชัยรัตน์ ชยามฤต	รองหัวหน้าพรรค	ข้าราชการ	61	ป.ตรี
3	นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ	รองหัวหน้าพรรค	ทนายความ	58	ป.ตรี
4	นายวันชัย วิจารณ์นท์	เหรัญญิกพรรค	ข้าราชการ	61	ป.เอก
5	นายวีระพล สุทธิพรพลากร	โฆษกพรรค	ข้าราชการ	61	ป.ตรี

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งในช่วงก่อตั้งพรรค	อาชีพเดิม	อายุ (ปี)	การศึกษา
6	นายสุนทร วัชรกุล คิลก	รองหัวหน้าพรรค	ข้าราชการ (พนักงาน ป่าไม้ตรี)	61	ป.ตรี
7	นายจตุพร มังคลารัตน์	รองหัวหน้าพรรค	ข้าราชการ (ฝ่ายวิจัย)	61	ป.โท
8	นายธิตี กนกทวีฐากร	เลขาธิการพรรค	ข้าราชการ	61	ป.ตรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและมีลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened Question)

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 2.1.1 ศึกษาข้อมูลเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.1.2 สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2.1.3 นำเสนอแบบสอบถามต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา
- 2.1.4 ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสม เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

จริง

2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.2.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ ประสบการณ์ที่ผ่านมา ตำแหน่งหน้าที่ภายในพรรค

2.2.2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

- 1) ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง
- 2) ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่า

ประเทศไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสัมภาษณ์คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1.1 ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการทำหนังสือถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

3.1.2 นัดหมายวันเวลา สถานที่ที่จะสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งบันทึกเสียง

3.1.4 นำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำ

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยจะศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ทั้งในรูปแบบของหนังสือ วารสาร บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และอินเทอร์เน็ต โดยมีแหล่งข้อมูลที่สำคัญได้แก่

ห้องสมุดสำนักบรรณสารสนเทศมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 การจัดกระทำข้อมูล โดยภายหลังจากการสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะนำมาถอดเสียง และทำการเชื่อมโยงเข้ากับการสังเกต เรียบเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบระเบียบ

4.2 การตรวจสอบข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาตรวจสอบถึงข้อเท็จจริง รวมถึงการพิจารณาความเพียงพอของข้อมูลว่าเพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้หรือไม่ หากข้อมูลที่ได้รับมายังมีข้อบกพร่องไม่เพียงพอ ผู้วิจัยต้องดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมในประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนเพียงพอ

4.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการอาศัยแนวคิดและทฤษฎีเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เพื่อทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ สภาพการณ์ ปัญหา สาเหตุและผลที่ตามมา ในรูปแบบการวิเคราะห์เชิง (Descriptive Analysis) เพื่ออธิบายปรากฏการณ์โดยเน้นนำเสนอข้อมูล ความคิดเห็นที่ได้จากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นหลัก

4.4 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยการนำเสนอออกเป็น 5 บทดังนี้คือ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผ่านการให้ข้อมูลของคณะผู้ก่อตั้ง เกี่ยวกับมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไป อันได้แก่ ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ระบบการเมืองโดยทั่วไปและระบบการเมืองไทย แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้ง อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย และแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนั้นสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1 มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง

1.1 ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง

1.1.1 มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ดังนี้ นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “มันไม่มีอะไรยุติธรรมนี้ใช่ไหม ระบบประชาธิปไตยมันดีที่สุดอยู่แล้ว คือการเลือกตั้งที่ดีที่สุดอยู่แล้ว ถ้าจะใช้ทำไม ทั้งโลกเค้าจะใช้ทำไม อธิปไตยคือการเลือกตั้งใช่ไหมครับ จากเสียงคุณหาตัวแทนคุณ ถ้าคุณไม่เชื่อใจมันทำไมให้คนหาคนดีได้ ก็คือคุณต้องมีความรู้ การศึกษาถูกไหมล่ะครับ พอคนมีความรู้แล้วมันก็ต้องโอเคแหละคุณก็ต้องให้จงจุมูกคุณ ไม่ได้ แต่อย่างว่าคนไทยก็เป็นเรื่องชื่อเสียงเกียรติยศเสียกัน ทุกคนก็รู้กันว่ามันชื้อแน่นอน เนี่ยแหละมันคือระบบอุปถัมภ์อีกถูกไหมอะ รับเขามาก็ต้องตอบแทนเขา แล้วเชื่อใจกันไหมล่ะ ถ้าเชื่อใจก็ต้อง ก็ต้องเลือกเขาไป” นายวีระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมมองว่ามันมีพลวัตการปกครองเนี่ย แต่ไม่ได้หมายความว่าผมไม่ชอบระบอบประชาธิปไตยนะ เพราะระบอบประชาธิปไตยเนี่ยถ้าเทียบกับคอมมิวนิสต์ มันก็ชื้ออยู่ในระดับหนึ่ง รัฐบาลเค้าเปิดโอกาสให้เราโต้แย้งอะไรได้ ก็มันก็ฐานความคิดมันก็ต่างกัน ผมคิดว่าแต่ละระบบมันเกิดมาจุดประสงค์คือพูดง่ายๆการเมืองคือการจัดสรรผลประโยชน์ให้ประชาชนอย่างเป็นธรรม ความหมายของการเมืองจะ

เป็นอย่างนั้นใช่ไหม สะมันจะทำอย่างไรให้จัดสรรผลประโยชน์ให้เป็นธรรมกับประชาชน... ระบอบประชาธิปไตยเหมือนกัน สะมันก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปเป็นกงล้อการเมืองไปเรื่อยๆ ในประเทศที่มันทุกข์ยากมากเกินไป คนเอาโรคเอาเปรียบกันมาก มันก็จะเกิดระบบที่เราจะต้องเจตย ความสงบสุขหรือความอุดมสมบูรณ์เนียให้มันเท่าเทียมกัน” นายสุนทร วัชรกุลคิลก รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “ประชาธิปไตยเราก็มีรัฐธรรมนูญมาหลายฉบับแล้ว ก็ยังไม่เป็นที่พอใจของทุกๆ ฝ่าย...ผมก็มองดูเรื่องประชาธิปไตย ประเทศไทยก็ล้มลุกคลุกคลานแต่เท่าเท่าที่ดูมาเนีย รัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดก็คือ 2540 ก็คิดว่าดีที่สุด แต่ก็มีหลายสิ่งหลายอย่าง หลายจุดที่มันไม่เอื้อประโยชน์ ไม่เหมาะกับประเทศไทย บางมาตรา เพราะว่าสังคมภายในมันอาจจะต่างกับสังคมภายนอก แล้วก็ประเทศที่เจริญแล้ว ซึ่งมีวัฒนธรรมต่างๆ กัน ไม่ว่าจะอเมริกาอย่างหนึ่ง อังกฤษอย่างหนึ่ง ฝรั่งเศสอย่างหนึ่ง แล้วก็ของไทยก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง” นายดำรง พิเศษ หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “คืออย่างนี้เนีย ไอ้เรื่องระบอบการปกครองเนีย มันจะได้หรือไม่ได้เนีย มันขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนนะ ไอ้ระบอบประชาธิปไตยเนียก็ดี แต่มันก็เหมาะบางประเทศ บางแต่ละประเทศประเทศที่เล้านิยมกันความสำเร็จได้มันขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนในประเทศนั้นๆ ว่าการศึกษาเนียระดับไหนอะไร ยังไง แล้วเข้าใจไหม ใช่เป็นไหม คือประเทศต่างๆ ที่มันมีปัญหาอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะเรื่องการศึกษาของประชาชนยังไม่ถึง เข้าใจไหมว่า ไอ้ประชาธิปไตยแต่ไม่รู้จักหน้าที่ว่าตัวเองต้องเคารพกฎหมายอย่างไรบ้าง หน้าที่...ประชาธิปไตยคืออะไร ต้องมีสิทธิ มี... การศึกษาน้อยก็ทำอะไรได้หมด การศึกษาสูงหนะถึงเข้าใจว่าไอ้ที่ทำมันผิด ก็มีใจยังคิด เพราะมันแต่ละประเทศเนีย ไอ้สิ่งที่การปกครองจะสำเร็จได้ไหมเนีย มันขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนเป็นตัวหลัก” นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เจริญชัยพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “ผมว่ามันก็เป็นเรื่องที่ดีสำหรับระบบประชาธิปไตย แต่ว่าปัจจุบันผมว่าการเมืองมัน พุดง่าย ๆ มันเป็นการเล่นมากกว่า มันไม่ได้เพื่อส่วนรวม ก็สั้นๆ แค่นั้น คือเท่าที่เราเห็นในพฤติกรรมที่แสดงออกมา คือมันเป็นการเล่นพรรคใครพรรคมันมากกว่าที่จะมองส่วนรวมเป็นตัวตั้ง ในขณะที่การหาเสียงจะอ้างส่วนรวมเป็นที่ตั้ง”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีกว่าระบอบอื่นๆ ทว่ายังมีช่องโหว่อันเกี่ยวเนื่องกับตัวระบอบเองและช่องโหว่จากสภาพแวดล้อมในหลายประการ ทั้งนี้ช่องโหว่อันเกิดจากตัวระบอบ อาทิ พัฒนาการของระบอบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์กับบริบทของการนำไปใช้ การดูแลอำนาจ เป็นต้น เช่น “...ระบอบประชาธิปไตยเหมือนกัน สะมันก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปเป็นกงล้อการเมืองไปเรื่อยๆ” (นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) ช่องโหว่อัน

เกี่ยวเนื่องกับสภาพแวดล้อม อาทิ คุณภาพของประชาชนพลเมือง ความรู้ความเข้าใจต่อระบอบประชาธิปไตย สิทธิและหน้าที่ คุณภาพของระบบการศึกษาของประเทศ จริยธรรม รัฐธรรมนูญ กฎหมาย แนวนโยบาย การบริหารจัดการ เป็นต้น ที่ควรนำไปสู่การปรับปรุงปฏิรูปและแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตัวระบอบการปกครองและสิ่งแวดล้อมในสังคมการเมือง เช่น “...ความสำเร็จได้มันขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนในประเทศนั้นๆว่าการศึกษาเนี่ยระดับไหน อะไร ยังไง แล้วเข้าใจไหม ใช้เป็นไหม คือประเทศต่างๆที่มันมีปัญหาอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะเรื่องการศึกษาของประชาชนยังเข้าไม่ถึง” (นายดำรง พิเศษ, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556)

1.1.2 มุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมดังนี้ นายดำรง พิเศษ หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “ทุนนิยมต้องเข้าใจคนยากคนจนด้วย ทุนนิยมเนี่ยจะต้องเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวของเค้าเพื่อจะต่อสู้ต่อไป เพื่อเป็นทุนนิยม เข้าใจไหม เหมือนกับพวกทะเลทราย ทุนนิยมพวกน้ำมันหะ เค้าไม่มีป่า ที่เค้าอยู่ เค้าต้องการน้ำทะเลอะไร เค้าต้องเข้าใจสิ่งแวดล้อมของเค้า บ้านเราเนี่ยเราไม่มีหิมะ น้ำต้องอาศัยน้ำฝนน้ำจืดจากป่า เพราะฉะนั้นน้ำเนี่ยเป็นตัวหลัก ไม่ว่าจะอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะน้ำใช้น้ำนุ่นน้ำนี้ เราไม่มีน้ำมันเราไม่มีไฟฟ้าเราอยู่ได้ แต่เราไม่มีน้ำเราอยู่ได้ไหม ผมบอกอีกไม่เกิน 5 ปีภาคเหนือตอนบนจะแย่งน้ำกัน จากนั้นก็จะลามไประหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้านและลามระหว่างอำเภอต่ออำเภอและระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด เดี่ยวคอยดูก็จะไปเรื่อยๆ เรื่องน้ำเนี่ยจะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ มีน้ำมัน แต่ไม่มีน้ำ” นายจตุพร มงคลรัตน์ รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “มันก็จะมามากเกี่ยวกับช่องว่าง เกี่ยวกับระบบทุนนิยมเนี่ยคือมันเสรีด้วย คือพอเป็นเสรีนิยมก็อย่างพวกห้างต่างๆที่เข้ามาพวกร้าน โซห่วยก็จะลดลงลงไปห้างก็จะขึ้นมาอะไรพวกนี้ มันก็จะทำให้เกิดช่องว่างคือร้านเล็กๆก็จะมีปัญหา เขาก็เคยดำเนินการทางร้านเขามาตั้งแต่รุ่นพ่อรุ่นแม่รุ่นปู่รุ่นย่า พอเกิดมาล้มในช่วงที่ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเข้ามา ก็น่าจะมีการจำกัดปริมาณของทุน ที่จะสามารถที่จะทำลายระบบเดิมๆ ของบ้านเราซึ่งเคยมีอยู่เดิมแล้วเนี่ย อาจจะต้องดูแลให้มีการจำกัดกันด้วย เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เพราะไม่จั้นมันก็จะมามีปัญหามากขึ้น แล้วมันก็จะมามีปัญหาเกี่ยวกับสภาพจิตใจของคนด้วย ซึ่งมันจะทำให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจ มันจะทำให้เกิดปัญหาสังคมตามขึ้นมา” นายวันชัย วิจารณ์ท์ เจริญฤทธิพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “ในระบบทุนนิยมที่ว่าความจริงมันก็คงไม่มีระบบไหนที่ มันอาจจะจะเป็นระบบที่เลวน้อยที่สุดก็ได้ มันคงไม่มีอะไรที่มันเท่าเทียมกันทุกอย่าง ว่าทุกคนจะต้องเสมอภาคกันซะเป๊าะ ซึ่งย้อนกลับไปดูสังคมจริงๆแล้วมันไม่ใช่หรอก มันจะต้องมีผู้นำมีผู้ตาม มีลำดับของมันอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าไม่เอาเปรียบกันมากนัก เพราะจริงๆแล้วมันขาดอันใดไม่ได้หรอก มันขาดกรรมกรไม่ได้

มันจะมีแต่หน้าอย่างเดี๋ยวก็งเป็นไปไม่ได้ เพียงแต่ว่ามันอาจจะให้เขาเต็มใจที่จะอยู่ในสภาวะอย่างนั้น หมายถึงว่าเซทิฟาย ความพึงพอใจที่จะอยู่ตรงนั้น ไม่ได้แบบทนทุกข์ทรมานอะไรอย่างนั้น คือใช้ชีวิตแบบมีความสุขว่างั้นเถอะ ในหน้าที่ไหนที่มัน”

บทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย สะท้อนถึงมุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มีความเชื่อมโยงกับระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยว่าควรคำนึงถึงประเด็นในเรื่องของการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำให้แคบลง การกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากขึ้น เช่น “ทุนนิยมต้องเข้าใจคนยากคนจนด้วย” (นายดำรง พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) การคำนึงถึงการพัฒนาบนฐานของบริบทของประเทศและผลกระทบต่อวัฒนธรรม วิถีประชา เช่น “...เกี่ยวกับระบบทุนนิยมเนี่ยคือมันเสรีด้วย คือพอเป็นเสรีนิยมก็อย่างพวกห้างต่างๆที่เข้ามาพวกร้าน โซห่วยก็จะลดลงไปห้างก็จะขึ้นมาอะไรพวกนี้ มันก็จะทำให้เกิดช่องว่างคือร้านเล็กๆก็จะมีปัญหา เขาก็เคยดำเนินการทางร้านเขามาตั้งแต่รุ่นพ่อรุ่นแม่รุ่นปู่รุ่นย่า” (นายจตุพร มังคลารัตน์, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) ถึงแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว เช่น “...ทุนนิยมเนี่ยจะต้องเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวของเค้าเพื่อจะต่อสู้ต่อไปเพื่อเป็นทุนนิยม เข้าใจไหม เหมือนกับพวกทะเลทราย ทุนนิยมพวกน้ำมันหนะ...” (นายดำรง พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) ดังนั้นระบบทุนนิยมจึงสมควรคำนึงถึงตัวชี้วัดในแง่ของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแต่อย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม ดังเช่น การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ความสงบ ความยั่งยืนไปพร้อมกันด้วย

1.2 ระบบการเมืองโดยทั่วไป

1.2.1 มุมมองต่อบทบาทของประเศมหาอำนาจ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อบทบาทของประเศมหาอำนาจ ดังนี้ นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “บทบาทของประเศมหาอำนาจ ผมจะมองแบบว่า คือเอาลักษณะยังไง ประเศมหาอำนาจเนี่ยเนอะครับ มันก็เหมือนกับคนที่ม่อำนาจอะ ประเศมหาอำนาจเนี่ยใช้ มันก็เหมือนคนที่มีอำนาจใช้ทรัพยากร แล้วก็จะแสวงหาทรัพยากรมาซัพพอร์ตตัวเอง ประเทศก็เหมือนคนๆนึงถ้ามองอย่างนั้น เหมือนคน ประเศมหาอำนาจลองดูประเทศ...ผมตั้งคำถามนิดเดียว...ซบตัว มันยึดเลย เกาหลีเหนือมันท่ามากกว่านี้ เกาหลีเหนือไม่เห็นไปยึดเลย ไปยึดแล้วได้อะไร ไม่ได้อะไร เลี้ยงดูอย่างเดียว แต่...เนี่ยสบายเลย บ่อน้ำมันเต็มเลยใช้ไหมหะ มันยึดได้ ทุ่มกำลังเท่าไรก็ได้ ตอนยึดใหม่ๆตายวันละเท่าไรหะมันก็ทนหะ...มีเงินในกระเป๋าใช้สตางค์คนอื่นไม่ดีกว่าหรือ ใช้รีเปล่า เงินมันอยู่ในกระเป๋า ใช้เมื่อไรก็ได้ ไปใช้เงินคนอื่นก่อน”

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นของคุณะผู้ก่อตั้งจะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อบทบาทของประเทศมหาอำนาจว่าประเทศมหาอำนาจเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ เช่น “ประเทศมหาอำนาจเนี่ยะครับ มันก็เหมือนกับคนที่มีอำนาจอะ ประเทศมหาอำนาจเนี่ยใช้ มันก็เหมือนคนที่มีอำนาจใช้ทรัพยากร” (นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) ดังนี้แล้วจึงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกันในปฏิสัมพันธ์ของประเทศมหาอำนาจหรือประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศที่มีบทบาททางอำนาจในทางการเมืองโลกน้อยกว่าหรือประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา ในมุมมองของคุณะผู้ก่อตั้งประเทศที่มีอำนาจมากอันเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ ก็จะใช้ความมีอำนาจเหนือต่อประเทศที่เล็กกว่าทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม โดยการอ้างถึงความสมเหตุสมผลบางประการ จากมุมมองดังกล่าวนี้ได้แสดงให้เห็นถึงตรรกะต่ออำนาจที่อาจนำไปสู่การสร้างผลกระทบ ซึ่งประเทศเล็ก ด้อยอำนาจ ด้อยการพัฒนาตามนิยามสากลจึงควรตระหนักถึงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เท่าทันและการพัฒนาเพื่อลดช่องว่างในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.2.2 มุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคุณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ ดังนี้ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “การร่วมมือระหว่างประเทศหนะ ทุกประเทศหนะก็รักษาผลประโยชน์ของตัวเองทั้งนั้นแหละนะ ไอ้การร่วมมือ ร่วมมือได้ แต่การที่จะให้เค้าเสียผลประโยชน์เค้าก็คงไม่ร่วมมือหรอก สิ่งประเทศอาเซียนจะต้องร่วมมือ เค้าก็มองว่าประเทศเค้าได้ประโยชน์ ทุกคนได้ประโยชน์กันหมดได้มากได้น้อยอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าเค้าสูญเสียมากเค้าก็ไม่ร่วม ทุกคนจึงแต่ผลประโยชน์หมด แต่ผลประโยชน์หมดทั้งหลายเนี่ย เราต้องคิดสภาพแวดล้อมของทั้งประเทศด้วย ได้อย่างเสียอย่างใหม่ ประเทศไหนที่เค้ามีป่ามากๆทรัพยากรมากๆเนี่ยอันตราย การเปิดประเทศเนี่ย ใช่มั้ย อย่างปัญหาอาเซียนหรือเอเชียเอเซียเนี่ย มันมีปัญหาเรื่องยาเสพติด ขณะนี้ไม่เปิดประเทศเนี่ยก็หนักหน่วงอยู่แล้ว ถ้าคุณเปิดประเทศไม่หนักหน่วงไปหรือยาเสพติดหนะ จะแก้กันยังไง เจริญอย่างแต่พังอีกอย่าง คุณภาพของคนตอนนี้มันเต็มไปด้วยเรื่องยาเสพติดหนะ แล้วไอ้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ คนเข้ามามาก การบริโภค ถนนหนทาง การอะไรต่างๆก็มาก บุกรุกพื้นที่ก็มาก ที่มันมีจำกัดคนมากขึ้นๆ มันก็ต้องขยาย เข้าป่าๆ” นายวันชัย วิจารณ์นท์ เจริญฤทธิพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “ความร่วมมือระหว่างประเทศ...ที่จริงแล้ววงจรของห่วงโซ่อาหารอยู่แล้ว สัตว์เล็กกินสัตว์ใหญ่มันเป็นธรรมชาติ ประเทศชาตินั้นมาก่อนเพียงแต่ว่าเขาต้องได้ด้วยใจ ใช่มั้ย เขาต้องเตรียมใจที่จะเสียด้วย ในขณะที่เราก็กังใจที่จะเสียด้วยไม่งั้นมันจะเป็นคู่ค้ากันได้ยังไง เราเอากำไรลูกเดียวไม่เสียเปรียบใครเลย นี่ผมว่าในโลกนี้มันไม่ใช่ชีวิตจริง หมายถึงว่าถ้าจะอยู่ร่วมกันฉันท์มิตรนะ มันพึ่งพาอาศัยกันมากกว่า...ก็มีความกระตือรือร้น

พอสมควรในการที่จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในส่วนของการค้าหรือการศึกษาอะไรต่ออะไร เพียงแต่ว่าความเป็นรูปธรรมมันอาจจะไม่ชัดเจนนัก ในส่วนของการปฏิบัติมันเหมือนแค่โฆษณาเฉยๆ แล้วถ้าในส่วนตรงนี้จริงๆมันต้องเตรียมตัวมากกว่านั้นเยอะ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนขององค์กร การศึกษาอะไรต่ออะไร ก็ตามที่พอจะพูดง่ายว่าไม่ให้เสียเปรียบเขา การเตรียมตัวผมว่าไม่ได้เตรียมตัวซะเท่าไร ออกมาแค่สื่อ ในทางปฏิบัติค่อนข้างจะน้อยเท่าที่เห็น” นายวีระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) แสดงความคิดเห็นว่า“คืออย่างนี้ คุณปลาใหญ่ ปลาเล็ก คุณหนีธรรมชาติไม่พ้นหรอก ลักษณะคุณหนีไม่พ้น แล้วคุณปลาเล็กเนีย คุณจะทำให้ตัวใหญ่ ยาก คุณจะกระโดดยังไง จะใช้ประโยชน์ยังไงจากปลาใหญ่ ตรงนี้แหละผมว่ามันเป็นเรื่องที่น่าคิด น่าทำมากกว่า คุณจะไปสู้ไปกัดกับมันคุณสู้ไม่ไหวหรอก ขณะที่คุณเล็กอยู่แล้วคุณจะไปทำให้ตัวใหญ่เท่ามันคุณมีปัญหาเปล่า มีทางเดียวทางรอดของประเทศเราก็คือ คุณจะทำยังไงก็ได้ที่ไปอยู่ร่วมกับเขาได้ หลบยังไงให้ตัวเรารอดใช่ไหมอะ...เนี่ยก็เป็นวิถีคิดของอาเซียน จะทำให้ภูมิภาคเราใหญ่ขึ้นนะครับ แต่ผมดูแล้วเนี่ยมันคือเป็นอย่างนี้ ถ้ามองเป็นไปไม่ได้เนี่ย เป็นไปไม่ได้ ถ้ามองเป็นไปไม่ได้ ก็เป็นไปไม่ได้ อย่างยุโรป ถ้าจะทำให้ตัวใหญ่เหมือนกันใช่ไหม ถ้าใช้สกุลเงินก่อนใช่ไหม ใช้สกุลเงินเป็นตัวร่วมกัน แต่ถามว่าของเรอาเซียนเนี่ย มันมีโอกาสรวมตัวกันได้ไหม ทำให้มันใหญ่ขึ้น ได้ แต่วิธีการที่มันจะได้ จะให้ได้ตรงนั้นผมยังมองไม่ออกเลยนะ มีแต่คำโฆษณา มีแต่คำของนักการเมือง ถ้าเป็นอาเซียนต้องอย่างนั้นอย่างนี้ แต่หนทางเดิน ไปสู่จุดนั้นจริงๆมันยังงั้นไม่รู้ ผมก็ไม่รู้ละ แต่ว่าทุกอย่างมันรวมตัวกันได้มันต้องมีจุดยึดโยง...”

จะเห็นได้ว่าจากบทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทางคืนฝันป่าประเทศไทย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศว่าความร่วมมือระหว่างประเทศมีทั้งแง่บวก และแง่ลบ กล่าวคือ ในแง่บวก การรวมกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นยุทธการหนึ่งในการได้มาซึ่งอำนาจในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ในการเจรจาต่อรองในมิติทางการเมืองและเศรษฐกิจ เช่น “ขณะที่คุณเล็กอยู่แล้วคุณจะไปทำให้ตัวใหญ่เท่ามันคุณมีปัญหาเปล่า มีทางเดียวทางรอดของประเทศเราก็คือ คุณจะทำยังไงก็ได้ที่ไปอยู่ร่วมกับเขาได้ หลบยังไงให้ตัวเรารอดใช่ไหมอะ...เนี่ยก็เป็นวิถีคิดของอาเซียน จะทำให้ภูมิภาคเราใหญ่ขึ้นนะครับ” (นายวีระพล สุทธิพรพลางกูร, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) อย่างไรก็ตาม คณะผู้ก่อตั้งยังคงเกิดคำถามต่อจุดยึดโยงร่วมกันที่จะทำให้การรวมกลุ่มความร่วมมือเป็นไปได้อย่างราบรื่น ดังเช่น เงินยูโรของกลุ่มประเทศยุโรป ในแง่ลบคือการเปิดประเทศมากขึ้น อาจส่งผลเสียในการทำให้เกิดปัญหาต่างๆขยายตัวรุนแรงขึ้น อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น เช่น “...ประเทศไหนที่เค้ามีป่ามาก ๆ ทรัพยากรมากมายเนี่ยอันตราย การเปิดประเทศเนี่ย ใช่ไหม อย่างปัญหาอาเซียนหรือเอเชียเอเชียเนี่ย มันมีปัญหาเรื่องยาเสพติด ขณะนี้ไม่เปิดประเทศเนี่ยก็หนักหน่วงอยู่แล้ว ถ้าคุณเปิดประเทศไม่

หนักหน่วงไปเหรอยาเสพติดหนะ นอกจากนี้คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อการรวมกลุ่มความร่วมมือว่า ประเทศใดๆก็ตามล้วนแล้วแต่ยึดผลประโยชน์ของประเทศตนเป็นที่ตั้ง” (นายดำรง พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) ดังนั้นจึงควรนำไปสู่การพิจารณาถึงการประสาน ความรอมชอม การต่อรองที่จะ ทำให้ข้อตกลงต่างๆเป็นไปได้อย่างดีและทำให้เกิดอำนาจต่อรองของกลุ่มที่มีผลในเวทีการเมืองโลก อย่างแท้จริง

1.3 ระบบการเมืองไทย

1.3.1 มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการ เมืองไทยว่ายังเป็นเรื่องสำคัญและยังเป็นปัญหาต่อระบบการเมืองไทยหลายด้าน ดังนี้ นายดำรง พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “แล้ววันนี้พรรคการเมือง บ้านเราเนี่ย ไหนๆจะแก้ระบบรัฐธรรมนูญ ก็ต้องแก้ระบบพรรคให้เรียบร้อย หนึ่ง ก่อนเลือกตั้งคุณ กำหนดเลยพรรคคุณจะเอาใครเป็นนายก พรรค ก เนี่ย และรัฐมนตรีทั้งหมด 32 กระทรวงเนี่ย คุณ จะเอาใครเป็นบอกละ 1, 2, 3 ๑ กันตาย 1, 2, 3 ๑ ทุกพรรคจะเลือกคนดีหมดอะ โห้วประชาชน หน้อย ไม่ใช่เลือกตั้งแล้วไปเอาเอาปะอากังที่ไหนมาเป็นก็ไม่วู้ เสียเงินตกปลาในบ่อ 2-3 ร้อยล้านก็ มาเป็นรัฐมนตรีๆๆ แล้วก็มาถอนทุนกันอยู่อย่างเนี่ย ก่อนเลือกตั้งเนี่ย คุณบอกมาเลยว่าจะเอาใครมา เป็นรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคมเนี่ย ไอ้เนี่ยวิศวะเก่งหัวไบร์ทมากเอามาเป็น 1, 2, 3 เกิดคนนี้มี ปัญหาที่จะได้อาคนที่ 2 เป็น คนที่ 3 เป็น ยังงั้นเลย บ้านเมืองจะได้คนดีบริหารประเทศ คุณไปเลือก โอโห คุณได้แต่คนที่คุณไม่ได้เสนอ ประชาชนเค้าร้องอี” นายอาวุธ ปรึกษาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ผมมองว่าคนที่มาเป็นผู้นำหรือคณะผู้นำคณะรัฐบาลทั้งหมด เนี่ย ยังไม่ใช่คนที่แบบมีความสามารถที่จะเข้ามาทำหน้าที่นั้นๆนะ แต่ว่าการเข้ามาเนี่ย ก็คงจะเข้ามา ด้วย "ตอบแทน" หรืออะไรซะมากกว่า ไซ้ใหม่ เพราะตัวเลือกในการที่จะเอาคนเข้ามาบริหาร ประเทศเนี่ยมันมีเยอะ แต่บางคนมันไม่มีวุฒิภาวะหรือไม่มีประสบการณ์เพียงพอ แต่ว่าได้เข้ามาทำ หน้าที่บริหารประเทศ ซึ่งเค้าเรียกว่ายังไม่ถูกตัวถูกคนเท่าไรครับ” นายธิตี กนกทวีฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “แทรกแซงหรือ ผมมองว่ามันทุกรัฐบาล ตั้งแต่รับราชการมาเนี่ยมันเป็นคนของการเมืองเสียเป็นส่วนใหญ่ ก็คือว่ารัฐมนตรีแล้วก็ยังมิที่ ปริญญาตรี ที่ปริญญานี้มีสองตำแหน่งนะ ที่ปริญญาอย่างเป็นทางการมีเงินเดือน กับที่ปริญญาที่ เขาเรียกกันว่าที่ปรึกษาแข่ง ตั้งกันยี่สิบสามสิบคน พวกนี้จะมืบทบาทแล้วก็ยังมีเลขาธิการรัฐมนตรีอีก ที่ เขาสามารถ ก้าวก้าวข้าราชการประจำไม่ได้ เขาใช้วิธีการโทรศัพท์หรือส่งการด้วยวาจา ที่จะครั้งขอ เขาไม่ส่งด้วยหนังสือหรือก เพราะมันเป็นลายลักษณ์อักษร มีการก้าวก้าวทุกรัฐบาลแหละแม่แต่ คราวนี้เอง...มันทำให้เสียระบบ ทั่งๆที่ตอนสรรหาส่งไปกระทรวงเนี่ย ก็ระบุแล้วว่าเอาคนนี้ๆ ส่งไป

แล้วปรากฏว่าเป็นอีกคนที่วิ่งเต้นทางการเมืองมา เราก็พูดไม่ได้อย่าให้บอกชื่อเลยมันไม่ดี ทำให้เสียระบบ เคยเป็นลูกน้องแล้วมาเป็นหัวหน้าอะไรอย่างนี้ครับ มันทำให้เกิดการแตกแยกระหว่างรุ่น ยุคการเมือง ใครมาใครสังกัดการเมืองไหนก็รุ่ง พอลงการเมืองเปลี่ยนที่เขาที่เรียกข้างล่างกันที่ แทรกแซงทุกรัฐบาลทุกสมัย” นายวันชัย วิรานันท์ เภรณุกิจพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมว่าจริงๆแล้วการเมืองไม่ควรจะมากำก่ายในส่วนของการเมือง ไม่ควรจะมาลงลึกถึงขนาดที่มาเปลี่ยนบุคคลากรหรือแต่งตั้งทุกระดับอะไรอย่างนี้ ก็จะเกี่ยวกับที่จะในระดับนโยบาย แต่ไม่ใช่ลงไปชะงักจุด ซึ่งรัฐบาลควรจะวางตัวในเรื่องของนโยบายมากกว่า เพราะว่าอันที่จริงมันเหมือนข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติ แต่นโยบายต้องอยู่ภายใต้ความเป็นไปได้ ไม่ใช่จะมาล้วงเข้ามาในระบบการบริหาร ซึ่งเป็นคนละประเภทกัน จริงๆแล้วมันแยกของมันอยู่แล้ว อาจจะเนื่องด้วยการเอื้อประโยชน์อะไรก็ได้แล้วแต่ซึ่งมันเกิดขึ้นมันก็ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้อยลงในการปฏิบัติงาน”

จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยข้างต้นจะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทยว่าในระบบการเมืองของไทยยังเต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์อยู่มาก ดังตัวอย่างของการเลือกคนมาเป็นรัฐมนตรี การกำก่ายแทรกแซง การแต่งตั้งโยกย้าย การดำเนินงานของข้าราชการ เช่น “...ผมว่าจริงๆแล้วการเมืองไม่ควรจะมากำก่ายในส่วนของการเมือง ไม่ควรจะมาลงลึกถึงขนาดที่มาเปลี่ยนบุคคลากรหรือแต่งตั้งทุกระดับอะไรอย่างนี้ ก็จะเกี่ยวกับที่จะในระดับนโยบาย แต่ไม่ใช่ลงไปชะงักจุด” (นายวันชัย วิรานันท์, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) “แทรกแซงหรือ ผมมองว่ามันทุกรัฐบาล ตั้งแต่รับราชการมาเนี่ยมันเป็นคนของการเมืองเสียเป็นส่วนใหญ่” (นายชิตี กนทวิฐากร, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ทำให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพประสิทธิผล การขาดความต่อเนื่อง เสียระบบวิถีปฏิบัติในองค์กร ทำให้เกิดความแตกแยก ในมุมมองของคณะผู้ก่อตั้งการพัฒนาการเมืองไทยให้ดีขึ้นควรลดเลิกการกำก่ายแทรกแซงการทำงานและควรมีระบบที่มีความเป็นรูปธรรม แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เช่น “...ก่อนเลือกตั้งคุณกำหนดเลยพรรคคุณจะเอาใครเป็นนายก พรรค ก เนี่ย และรัฐมนตรีทั้งหมด 32 กระทรวงเนี่ย คุณจะเอาใครเป็นบอกเลย 1, 2, 3 ง่ายๆกันตาย 1, 2, 3 ง่ายๆ พรรคจะเลือกคนดีหมดอะ โห้วประชาชนหน่อย” (นายดำรง พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556)

1.3.2 มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย ดังนี้ นายดำรง พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “ก็การศึกษาของคนเนี่ย ที่เป็นตัวบ่งชี้ว่าตัวเองรู้จักหน้าที่ ไม่

หน้าที่ ถ้าเป็นชาวบ้านหาเช่ากินค่า ค่าก็ไม่รู้ว่าหน้าที่อะไร เพียงแต่ว่าไอ้เนี่ยเค้าว่าเค้ามีสิทธิเพราะ
 เค้าเป็นคนไทย ถ้าสูงขึ้นมาอีกหน่อย เค้าว่าเค้ามีสิทธิเพราะเค้าเสียภาษี ถ้าสูงขึ้นมาอีกหน่อยเค้าก็ว่า
 เค้าเสียภาษี แต่ไอ้เนี่ยมันผิดกฎหมาย ไอ้เนี่ยส่วนรวม มันก็ไปแบบนี่...การมีส่วนร่วมหนะมันพูด
 ง่ายทำยาก การให้ประชาชนมีส่วนร่วมดีไม่ดี แต่ถามว่าคุณภาพประชาชนเนี่ยไหวไหม คุณบอกให้
 รักษป่า ไอ้กลุ่มเนี่ย เลิกไปเถอะทิ้งหมู่บ้านหนะ คุณยกป่าให้เค้าดูแลเหมือนเอาปลาอย่างไว้กับแมว
 มันไม่ได้...การมีส่วนร่วมเนี่ย มันจะต้องดูว่าคุณภาพประชาชนในพื้นที่ที่คุณจะให้มีส่วนร่วมหนะ
 เขาพร้อมรึยัง ไม่ใช่มันเหมือนกันทั่วประเทศทุกหมู่บ้านเนี่ย...รักษป่า ไม่ใช่ บางหมู่บ้านก็โค่นป่า
 กินกันทิ้งหมู่บ้านเลย” นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้
 กล่าวว่า “การบังคับใช้กฎหมายเนี่ย ผมว่าพื้นฐานเนี่ย ต้องให้ความรู้กับคน คนของเราตั้งแต่เด็กๆมา
 เลยว่าสิทธิของเขาคืออะไร หน้าที่ของเขาคืออะไรนะครับ แล้วเมื่อแต่ละคนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของ
 ตนเอง ต่อไปการบังคับใช้กฎหมายก็จะศักดิ์สิทธิ์แล้วก็ง่ายขึ้น เพราะต่างคนต่างรู้ว่าถ้าเกิดเราไม่
 เคารพสิทธิหน้าที่ต่อกันแล้วเนี่ยนะ กฎหมายก็ช่วยอะไรไม่ได้ นั่นละพื้นฐาน...ทุกอย่างต้องอยู่ใน
 กรอบนะครับผม ของกฎหมายที่ใช้ในขณะนั้น ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะมองว่าดีหรือไม่ดี ยุติธรรม
 หรือไม่ แต่ว่าเมื่อเป็นกฎหมายแล้วก็ต้องเคารพอยู่ในกรอบของกฎหมาย นั่นคือประชาธิปไตย ทุก
 คนมีสิทธิเสรีภาพภายใต้กฎหมาย” นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556,
 สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “คืออย่างนี้ เวลาเค้าพูดกันเนี่ย เค้าพูดเรื่องสิทธิเสรีภาพ พูดถึงหน้าที่บ้าง
 ไหม ก็มันคู่กันมันคู่กันนะฮะ เราอะชอบไปพูดถึงสิทธิเสรีภาพ แต่หน้าที่เรายังไม่พูด ความจริง
 น่าจะพูดหน้าที่ก่อน คุณมีหน้าที่อะไรคุณก็ทำไป สิทธิเสรีภาพเดี๋ยวมันก็จะเกิดขึ้นมา แล้วเราชอบ
 ไปพูดสิทธิเสรีภาพ ผมมีสิทธิ ผมมีเสรีภาพ ผมทำนู่นทำนี่ เสร็จแล้วเนี่ยมันก็จะไปว่า แล้วคุณไปล้ำ
 สิทธิเขาเปล่า คนอื่นเขาก็อยากมีสิทธิเหมือนกัน แต่สิทธิกับสิทธิมันไปชนกัน มันทับเส้นกัน ถ้าอยู่
 ดีๆผมอยากจะเดินตะโกนโหวกเหวกไป ผมมีเสรีภาพ แต่คุณไปรบกวนเค้า คุณก็โดน” นายชัยรัตน์
 ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “สุดท้ายพอประชาชนครอง
 อำนาจตรงนี้ ประเทศมันก็ไปได้ ถูกไหมล่ะครับ แต่ที่นี้ประชาชนจะเลือกตรงนี้ได้คุณก็ต้องมี
 ความรู้ด้วยไง ก็ต้องกลับไปหาตรงนั้นอีก คือสำนักงานการศึกษาเนี่ยสำคัญที่สุด ผมมองแค่นี้ละ ไม่รู้
 นะคุณต้องให้การศึกษาเขา”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
 ของประชาชนพลเมืองไทย โดยคณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
 พลเมืองไทยว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นยังขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิ
 เสรีภาพและหน้าที่ รวมถึงเรื่องขอบเขตของสิทธิ ที่หาได้ไร้ขอบเขต หากแต่การใช้สิทธินั้นต้อง

อยู่ในกรอบของกฎหมาย รวมถึงเป็นการใช้สิทธิที่ไม่รบกวนสิทธิของผู้อื่น เช่น “คืออย่างนี้ เวลาเค้าพูดกันเนี่ย เค้าพูดเรื่องสิทธิเสรีภาพ พูดถึงหน้าที่บ้างไหม คือมันคู่กันมันคู่กันนะฮะ เราอะชอบไปพูดถึงสิทธิเสรีภาพ แต่หน้าที่เรายังไม่พูด ความจริงน่าจะพูดหน้าที่ก่อน...” (นายวิระพล สุทธิพร พลังกูร, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) “...การบังคับใช้กฎหมายเนี่ย ผมว่าพื้นฐานเนี่ย ต้องให้ความรู้กับคน คนของเราตั้งแต่เด็กมาเลยว่าสิทธิของเขาคืออะไร หน้าที่ของเขาคืออะไรนะครับ แล้วเมื่อแต่ละคนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเอง ต่อไปการบังคับใช้กฎหมายก็จะศักดิ์สิทธิ์แล้วก็ง่ายขึ้น” (นายอาวุธ ปรินชาวุฒิ, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ในกรณีนี้คณะผู้ก่อตั้งจึงเห็นความสำคัญเป็นอันมากของการพัฒนาระบบการศึกษาของไทย เพื่อให้ประชาชนพลเมืองไทยได้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อวิถีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น หากแต่เพียงรูปแบบ ดังนั้นคณะผู้ก่อตั้งจึงเห็นว่าการศึกษาที่ดีจะทำให้ประชาชนพลเมืองมีความรู้ความคิดและทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในวิถีประชาธิปไตย

1.3.3 มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทย ดังนี้ นายสุนทร วัชรกุลดิศก รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “คือกฎหมายเนี่ยมันดีอยู่แล้ว ไข่ม้อยะ กฎหมายเนี่ยมันดีอยู่แล้ว ไม่ต้องไปแก้หรอก คือกฎหมายมันดีอยู่แล้วแต่บทลงโทษขอให้หนักขึ้นเท่านั้นเอง แล้วเรื่องการใช้กฎหมาย การบังคับกฎหมาย ขอให้เข้มงวดกวัดขั่น ให้มันเข้มงวดกวัดขั่น อย่าปล่อยปะละเลย คำว่ากฎหมาย กฎหมายมันบังคับอยู่แล้ว มันต้องใช้กฎหมายให้มันเข้มงวด ไม่ใช่ให้เข้าเปิดช่องว่างมา อย่างเช่นจะให้เข้าป่าอย่างเนี่ยก็ต้องเอากฎหมายตัวนี้ เอาไปบังคับให้มันตอบให้ได้ ถ้าเป็นโซนนิ่งมาอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติมันไม่ได้ ในเขตรักษาพันธุ์ไม้ได้ ไม่ได้เลย” นายอาวุธ ปรินชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ความจริงกฎหมายมันก็ครอบคลุมอยู่แล้วนะ แต่ว่ามันไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้นเอง กฎหมายเมืองไทยมันไม่ศักดิ์สิทธิ์ ก็อย่างเช่น เข้าไปเจอแบบพวกมีอิทธิพลกว้างขวางในที่ ที่เจ้าหน้าที่ก็ไม่อยากจะเข้าไปแตะ นั่นคือปัญหาของประเทศไทย โดยธรรมชาติอยู่แล้ว ผู้มีอิทธิพล ผู้มีเงินอย่างเนี่ย ก็สามารถที่จะ...พยายามที่จะอยู่เหนือกฎหมาย เป็นธรรมชาติของประเทศอยู่แล้ว มันเป็นอย่างนี้ประเทศไทย ใช่ไหมครับ อำนาจบังคับใช้เนี่ยคือ ผู้ใช้กฎหมายเนี่ยไม่สามารถใช้กฎหมายได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะเวลาใช้กฎหมายปุ๊บก็จะต้องคิดนั่นคิดนี่ คิดผู้มีอิทธิพล คิดผู้ใหญ่ของอ้อ คิดข้าราชการไม่ให้ความร่วมมือ อะไรอย่างนี้ ใช่มะ มันก็คิดไป มันก็ทำให้เนี่ย เป็นอุปสรรคในการที่จะใช้กฎหมาย” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมาคิดเรื่องกฎหมายนี้แหละที่ไปบังคับเขาเนี่ย ก็คือตัวระบบที่จะไปวาง วางไว้ให้เขาต้องเดินตามให้ได้ อยู่ในระบบให้ได้”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยว่าต้วบกฎหมายของไทยนั้นคืออยู่แล้ว หากแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นจากการขาดอำนาจบังคับใช้กฎหมาย เช่น “...คือกฎหมายเนี่ยมันคืออยู่แล้ว ใช่มั้ยละ กฎหมายเนี่ยมันคืออยู่แล้ว ไม่ต้องไปแก้หรอก คือกฎหมายมันคืออยู่แล้วแต่บทลงโทษขอให้หนักขึ้นเท่านั้นเอง แล้วเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย การบังคับกฎหมายขอให้เข้มงวดกวัดขัน ให้มันเข้มงวดกวัดขัน อย่าปล่อยปะละเลย คำว่ากฎหมาย กฎหมายมันบังคับอยู่แล้ว มันต้องใช้กฎหมายให้มันเข้มงวด” (นายสุนทร วัชรกุลดิกล, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของนักการเมืองและประชาชนในลักษณะของฐานเสียง ทำให้เห็นนโยบายที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมายมักเป็นไปในลักษณะของการผ่อนปรนผ่อนผัน นำไปสู่ผลเสียที่เกิดขึ้น ตัวอย่างในกรณีของการบุกรุกพื้นที่ป่า เป็นต้น เช่น “...มันเป็นอย่างนี้ประเทศไทย ไซ้ใหม่ครับ อำนาจบังคับใช้เนี่ยคือ ผู้ใช้กฎหมายเนี่ยไม่สามารถใช้กฎหมายได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะเวลาใช้กฎหมายปุ๊บก็จะต้องติดนั่นติดนี่ ติดผู้มีอิทธิพล ติดผู้ใหญ่xor้อง ติดข้าราชการไม่ให้ความร่วมมือ อะไรอย่างนี้ ไซ้มะ มันก็ติดไป มันก็ทำให้เนี่ย เป็นอุปสรรคในการที่จะใช้กฎหมาย...” (นายชัยรัตน์ ชยามฤต, สัมภาษณ์ 24 เมษายน 2556) คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีมุมมองต่อการเล็งเห็นความสำคัญของการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยเพราะกฎหมายนั้นเชื่อมโยงกับปัญหาในมิติอื่นๆ ของสังคมอย่างเป็นโยงใย การดำเนินนโยบายต่างๆ จึงควรพิจารณาถึงผลกระทบในวงกว้าง องค์กรวมและในระยะยาว

1.3.4 มุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย จากการศึกษบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทยว่ายังเป็นไปในแบบโครงสร้างระบบอุปถัมภ์อยู่มาก โดยพิจารณาได้จากคำสัมภาษณ์ดังนี้ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “กฎหมายก็มีแต่เอาไม่อยู่ เอาไม่อยู่เพราะอะไร เพราะนักการเมืองมันเป็นคนคอนโทรล นักการเมืองมันก็ต้องเอาใจประชาชน ไม่กล้าไปจับ ไม่กล้าใช้กฎหมาย ไม่กล้าอะไร เจ้าหน้าที่ของรัฐก็กลัวนักการเมือง เพราะนักการเมืองเป็นผู้บริหารคอนโทรลเจ้าหน้าที่รัฐอีกที เป็นรัฐมนตรี มันก็จะเป็นอย่างนี้ ไซ้ชาวบ้านก็กลัวเจ้าหน้าที่จะจับ แต่ถ้าชาวบ้านไม่มีเส้นมีสายก็โดนจับไป แต่ถ้ามีเส้นมีสายก็ไปบอกรัฐมนตรี หัวคะแนน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็ส่งมาปล่อย มันจะเป็นวัฏจักรอย่างนี้ เพราะมันป่าบ้านเราทุกวันนี้ โดนทำลายย่อยยับกันมาป็นปีทุกวันเพราะการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐรอง อันดับหนึ่งต้องการเมือง” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่า “ผมมองอย่างนี้นะ ทุกวันนี้หนะ ผมมองว่าอย่างนี้ที่อยู่นี้หนะ ข้าราชการ

กัลวันักการเมือง นักการเมืองเนี่ยกัลวันักประชาชน ประชาชนเนี่ยกัลวันักข้าราชการ จริงไหมลองนึกดู เพราะข้าราชการเขาสามารถที่จะใช้กฎหมายใช้อะไรกับประชาชนที่ทำผิด แต่ว่าข้าราชการจะอยู่ได้ ตำแหน่งสูงหรืออะไรเนี่ยก็โดยนักการเมือง ทั้งๆที่ก็มีระเบียบอยู่นะ รัฐมนตรีมีอำนาจแค่แต่งตั้งแค่นี้แหละ แต่จริงๆประเทศไทยมีไหมละ ก็สั่งปากเปล่ากัน ไปฟ้องอะไรก็ได้”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทยว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์ ตัวอย่างของการเป็นฐานเสียงของประชาชนและการขึ้นสู่อำนาจของรัฐบาลที่สัมพันธ์กัน เช่น “ข้าราชการกัลวันักการเมือง นักการเมืองเนี่ยกัลวันักประชาชน ประชาชนเนี่ยกัลวันักข้าราชการ จริงไหมลองนึกดู เพราะข้าราชการเขาสามารถที่จะใช้กฎหมายใช้อะไรกับประชาชนที่ทำผิด แต่ว่าข้าราชการจะอยู่ได้ตำแหน่งสูงหรืออะไรเนี่ยก็โดยนักการเมือง ทั้งๆที่ก็มีระเบียบอยู่นะ รัฐมนตรีมีอำนาจแค่แต่งตั้งแค่นี้แหละ แต่จริงๆประเทศไทยมีไหมละ ก็สั่งปากเปล่ากัน ไปฟ้องอะไรก็ได้” (นายชัยรัตน์ ชยามฤต, สัมภาษณ์ 24 เมษายน 2556) ทำให้นโยบายของรัฐบาลเป็นนโยบายที่อิงสู่การเอาใจประชาชน เพื่อให้เกิดความนิยมชมชอบ เป็นต้น ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองว่าความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์ดังกล่าว จะนำไปสู่ผลกระทบ ตัวอย่างของการผ่อนผันการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น “...ไม่กล้าไปจับ ไม่กล้าใช้กฎหมาย ไม่กล้าอะไร เจ้าหน้าที่ของรัฐก็กัลวันักการเมือง เพราะนักการเมืองเป็นผู้บริหารคอนโทรลเจ้าหน้าที่รัฐอีกที เป็นรัฐมนตรี มันก็จะเป็นอยู่อย่างงี้ ไอ้ชาวบ้านก็กลัวเจ้าหน้าที่ที่จะจับ แต่ถ้าชาวบ้านไม่มีเส้นมีสายก็โดนจับไป แต่ถ้ามีเส้นมีสายก็ไปบอกรัฐมนตรี หัวคะแนน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็สั่งมาปล่อย มันจะเป็นวัฏจักรอย่างนี้ เพราะงั้นป่าบ้านเราทุกวันนี้โดนทำลายย่อยยับกันมา ปีนปีทุกวันเพราะการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐรอง อันดับหนึ่งต้องการเมือง” (นายดำรง พิเศษ, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) จึงส่งผลให้ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นส่วนรวมถูกทำลาย ซึ่งเชื่อมโยงกับปัญหาภัยพิบัติ โลกร้อนและกระทบต่อความยั่งยืนในอนาคต

โดยสรุป จากการทำการศึกษามุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง ผ่านการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้ง ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ระบบการเมืองโดยทั่วไปและระบบการเมืองไทย ดังนี้คือ ประการแรก มุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ได้แก่ มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและมุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยว่าเป็นระบอบการ

ปกครองที่ดีกว่าระบอบอื่นๆ ทว่ายังมีช่องโหว่อันเกี่ยวเนื่องกับตัวระบอบเองและช่องโหว่จากสภาพแวดล้อมในหลายประการ มุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม คณะผู้ก่อตั้งมองว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมควรจะค้ำนึ่งถึงประเด็นในเรื่องของการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำให้แคบลง การกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากขึ้น การค้ำนึ่งถึงการพัฒนาบนฐานของบริบทของประเทศและผลกระทบต่อวัฒนธรรม วิถีประชาสังแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว ประการที่สอง มุมมองต่อระบบการเมืองโดยทั่วไป ได้แก่ มุมมองต่อบทบาทของประเทศมหาอำนาจและมุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ มุมมองต่อบทบาทของประเทศมหาอำนาจ คณะผู้ก่อตั้งมองว่าประเทศมหาอำนาจเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ ดังนี้แล้วจึงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจจะหว่างกัน ในปฏิสัมพันธ์ของประเทศมหาอำนาจหรือประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศที่มีบทบาททางอำนาจในทางการเมือง โลกน้อยกว่าหรือประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา มุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ คณะผู้ก่อตั้งมองว่าความร่วมมือระหว่างประเทศมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ ประการที่สาม มุมมองต่อระบบการเมืองไทย ได้แก่ มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทย มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยและมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทย คณะผู้ก่อตั้งมองว่าในระบบการเมืองของไทยยังเต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์อยู่มาก มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย คณะผู้ก่อตั้งเห็นว่าการศึกษที่ดีจะทำให้ประชาชนพลเมืองมีความรู้ความคิดและทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในวิถีประชาธิปไตย มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยว่าคับทกกฎหมายของไทยนั้นคืออยู่แล้ว หากแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นจากการขาดอำนาจบังคับใช้กฎหมาย มุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย คณะผู้ก่อตั้งมองว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์

2 แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

2.1 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

2.1.1 วัตถุประสงค์หลัก จากการศึกษาวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งของผู้วิจัย พบว่าคณะผู้ก่อตั้งมีวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค

ที่จะสะท้อนถึงเจตจำนงของคณะผู้ก่อตั้งพรรคได้ชัดเจนที่สุด คือ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า โดยสามารถขยายความวาทิตวงคืนผืนป่าได้ผ่านบทสัมภาษณ์ดังนี้ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “ปล่อยกันรุกใครจับใครจองได้ มือใครยาวสาวได้สาวเอาไง แต่วันนี้คำว่าทวงคืนผืนป่า เราจะเอากลับมาซะ ไม่ใช่เอาปามานะ เอาพื้นที่มาเพื่อจะเอามาปลูกป่า พื้นที่ผืนป่าที่คุณยึดไปผิดกฎหมายทั้งหลายเนี่ย ที่คุณไม่มีสิทธิเนี่ย ใช้กฎหมายบังคับมา ใช้ศาลสั่งมา ใช้อะไรมาเนี่ย เอาพื้นที่ตรงนี้มาปลูกป่า ความหมายคืออันนั้น ทวงคืนผืนป่า ไม่ใช่ป่าไม่มีแล้วจะมาทวงทำไมละ ไอ้คนเอาไป มันก็ทำลายหมดแล้ว ไม่ได้เอาป่าไว้ มันมีป่า...แล้วคนเอายึดไป เอาไปโค่นป่าทิ้งหมดแล้ว เหลือแต่พื้นที่ก่อสร้างอาคารไว้ เราก็เอาสิ่งพื้นดินอันนี้มา แล้วมาปลูกป่าใหม่ ทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เพราะปัจจุบันตรงนี้นั้นยังเป็นพื้นที่ป่าอยู่ คุณไปสร้างโรงแรมสร้างหรูหรานะ ก็ยังเป็นพื้นที่ป่าอยู่ตามกฎหมาย ความหมายคืออันนั้น...ผมบอกว่าทวงคืนคือการทวงจากผู้ที่ไม่ยึดครอบครองที่ผิดกฎหมาย รัฐไม่ดำเนินการอะไร ปล่อยให้ไปอย่างนี้ ปลาใหญ่กินปลาเล็ก คุณมีเงินคุณเป็นเศรษฐี คุณก็มีสิทธิที่จะซื้อ มีสิทธิที่จะเลือกบริโภคอยู่แล้ว แต่คุณไม่ทำ คุณกลับไปรังแกคนจน แล้วคนจนคุณไปซื้อต่อเค้า เค้าก็ไปบุกต่ออีก พอบุกต่อปั๊บ มากขึ้นๆ การเมืองเข้ามาชะลอการจับกุมพอชะลอการจับกุมเรียบร้อย ก็เป็นหมู่บ้านใหญ่ขึ้น ใหญ่ขึ้นๆก็เอาไม่อยู่ ก็เป็นอย่างงี้...คือการเอาป่าคืนมานะ ไม่ได้เอาปามานะ เอาพื้นที่ดินมาปลูกป่า ที่ดินที่เค้าไปครอบครองที่ผิดกฎหมายที่รัฐจะต้องยึดคืนมาเนี่ย ผมบอกวันนี้รัฐเนี่ย กรมป่าไม้แจกสวก. ไปเนี่ย 2 ล้านหกแสนไร่ ในนั้นระบุเลยว่าแจกให้เฉพาะราษฎรที่ยากจนทำกินอยู่ในป่าสงวน ห้ามเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงมือ ถ้าไม่ใช่เจ้าของเดิมเปลี่ยนแปลงมือรัฐจะต้องเรียกคืนเป็นป่าสงวนดังเดิม กรมป่าไม้ไปสำรวจสิวันนี้ว่าไอ้ 2 ล้านหกแสนไร่เนี่ย อยู่ในมือนายทุนกี่ไร่ ผมเชื่อว่าไม่ต่ำกว่าล้านไร่ อยู่ในมือเศรษฐีทั้งหมดเนี่ย ไอ้ชาวบ้านห่วยๆขายไปหมดแล้ว...แต่เนี่ยะ รัฐยังไม่ทำเลย นี่เอะอะจะแจกๆๆ แล้ววันนี้คนยากจนมีที่ไหนอะ...เศรษฐีมาซื้อต่อทั้งนั้น” ในประเด็นเดียวกันนี้ นายธิดิ กนกทวิฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “วัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรคก็คือทวงคืนผืนป่า ตามแนวนโยบายก็คือทวงคืนผืนป่า ทวงคืนผืนป่าที่ถูกครอบครองโดยเฉพาะนายทุน ก็คือราษฎรชาวบ้านรวมถึงบุคคลทั่วไป แต่เรานั้นที่ถูกครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทวงกลับมาเป็นที่ของรัฐ แล้วเราก็เอามาฟื้นฟู พื้นที่ก็คือปลูกป่า ปลูกป่าเราก็จะทำหนังสือถึงรัฐบาลหรือทางกรมอุทยานหรือทางกรมป่าไม้ เค้าตั้งงบประมาณเพื่อจะไปปลูกป่า ถ้ายึดไปแล้วปล่อยเฉยมันก็จะไม่มีประโยชน์อะไร เราก็ต้องปลูกป่าขึ้นมา...ก็แรงผลักดันที่จะเอาผืนป่า...เพราะงั้นมันไม่มีรัฐบาลไหนไปไล่คนออกจากป่า ไม่มีหรอก ส่วนราชการก็ดี กรมป่าไม้ กรมอุทยานก็ดี จะหาอธิบดีที่จริงจังใช้บังคับกฎหมายอย่างเข้มงวดมันก็ไม่มี เพราะอย่างนั้น เราก็เอาตรงนี้ เรียกคืนมาชะงะสองร้อย

ไร่สามร้อยไร่พันไร่ก็ยังมี เพื่อที่จะเอาคืนมาเป็นป่าเหมือนเดิม ก็ดำเนินในเรื่องของการเอาป่าคืน ป่าที่เขาครอบครองโดยมิชอบนะ ไม่ใช่ว่าเขาครอบครองโดยชอบ มีโฉนดมี นส.3 เราไปยึดมานะ ไม่ใช่ เอาที่เขาครอบครองโดยมิชอบ ยึดมาแล้วทำให้มันเป็นป่าสมบูรณ์ขึ้นมา”

ดังนั้น จากบางส่วนของบทสัมภาษณ์ของตัวแทนคณะผู้ก่อตั้งจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยคือการทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่านั้น วลีทวงคืนผืนป่า หมายถึง การทวงคืนพื้นที่ดินที่ในอดีตเป็นพื้นที่ป่า ทว่าถูกบุกรุกเพิ่ม ถูกเปลี่ยนมือการครอบครองโดยการซื้อขายผ่านการทำนิติกรรมอำพราง อันเป็นการครอบครองพื้นที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย มีกลุ่มนายทุนเป็นผู้ครอบครองพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ ทวงคืนกลับมาเป็นพื้นที่ป่าของรัฐและกระทำการปลูกป่าขึ้นใหม่หรือจัดสรรพื้นที่บางส่วนให้กับผู้ขาดแคลนที่ดินทำกิน โดยแท้จริง เป็นการแสดงถึงเป้าหมายโดยชัดเจนของคณะผู้ก่อตั้ง กนก วงษ์ตระหง่าน ได้กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองโดยปัจจัยภายในของลักษณะพรรคที่กำเนิดโดยอาศัยอุดมการณ์ เป็นพรรคที่เกิดขึ้นโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางอย่างที่ชัดเจนปรากฏให้เห็น กล่าวคือพรรคการเมืองลักษณะนี้จะแสดงอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางประการของตนอย่างชัดเจน ในช่วงเวลาของการก่อตั้งพรรค ดังนั้นบุคคลที่เข้าร่วมพรรคจึงมักจะเห็นพ้องหรือยอมรับอุดมการณ์หรือเป้าหมายนั้น การเกิดพรรคโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายร่วมกันนี้ มักจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์หรือเป้าหมายนี้มีความเด่นชัด จากแนวคิดข้างต้น ในการนี้ความเห็นพ้องต้องกันของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ในการเล็งเห็นความสำคัญของผืนป่าต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว การกระจายทรัพยากรใหม่เพื่อลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำ โดยมีแนวทางในการดำเนินการผ่านการทวงคืนผืนป่า จึงสะท้อนให้เห็นถึงความมีอุดมการณ์ร่วมกันของคณะผู้ก่อตั้ง ด้วยประการฉะนี้ การก่อตั้งขึ้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จึงเกิดขึ้นโดยอาศัยอุดมการณ์

นอกจากนี้ จากแนวคิดลักษณะของการกำเนิดเกิดขึ้นของพรรคการเมืองโดยอาศัยอุดมการณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าความมีเป้าหมายร่วมหรืออุดมการณ์ร่วมกันในการกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าของคณะผู้ก่อตั้งนั้น เกิดขึ้นโดยมีอาจพิจารณาแยกขาดจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์หรือเป้าหมายนี้มีความเด่นชัด จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า สถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้เป้าหมายนี้ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่ามีความเด่นชัดขึ้นได้แก่ ปรากฏการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง แนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองอื่นๆที่มีการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน โดยมีได้คำนึงถึงผลในระยะยาว ข้อจำกัด

บางประการของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล การใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่มและการขาดการบังคับใช้กฎหมาย

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่ปรากฏการณ์ความเลื่อมโทรมของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง นายสุนทร วัชรกุลดิกร รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงภาวะการณ์การทำลายป่าว่า “ยกตัวอย่างเช่นที่อำเภอแม่แจ่มละกัน พื้นที่ป่าสมบูรณ์มากเมื่อก่อนนี่เมื่อปี 2518 2519 ช่วงนั้น ปรากฏว่า ป่าสงวนตอนหลังมีการทำลายป่าโดยชาวเขา อย่างเช่นบ้านปางอุ๋งก็ดี แล้วก็เขตติดต่อขุนควง ไร่ที่ดอกบัวตองมันจะทะลุถึงเลย แล้วเรื่องบ้านปางอุ๋งนี่ ปรากฏว่ามันมีการเริ่มทำลายป่า พวกนี้จะเข้ามาทำลายขยายพื้นที่กว้างขึ้นไปเรื่อยๆ...ถ้าเราดูตามแผนที่ออกไป ภาพถ่ายมันจะติดถึงขุนควงเลย จากอำเภอแม่เสด็จยาวไปถึงอำเภอขุนควง ถึงที่ทุ่งบัวตอง ที่ขุนควงพวกนี้จะเริ่มมีการตัดไม้ทำลายป่าขึ้นไปถึงที่เขตติดต่อเมืองปายแม่ฮ่องสอน มันจะเขตติดต่อตลอดเลย ช่วงเทือกเขาเนี่ยมันเป็นเขตติดต่อ ปรากฏว่ามันมีการทำลายป่า ถ้าเราบินเครื่องบินมันจะเห็น มันจะเห็นคล้ายๆเป็นเนื้อร้าย เป็นมะเร็ง พวกนี้ก็มีการขยายมากขึ้นๆจนถึงที่ปายแม่ฮ่องสอน ที่ปายแม่ฮ่องสอนเนี่ย คุณจะเห็นว่าระยะหลังเนี่ย ทำไมถึงมีน้ำท่วมขึ้นมา เมืองปายแม่ฮ่องสอน...อย่างเช่นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง พวกนี้เนี่ย มันมีผลอย่าง ที่เห็นชัดเจนเลย ว่า ภายหลังมีการปลูกไม้ยางพารา เป็นพืชยอดชั้นเดียว ไร่ต้นยางเนี่ยรากมันดันการยึดถือดินเนี่ยมันจะไม่สามารถยึดถือ พอฝนตกลงมาเนี่ยน้ำก็ไหลพูลงมาปะทะกับดินอย่างผมไปที่สะบ้าย้อย อำเภอสะบ้าย้อยจังหวัดสงขลา ปรากฏว่าตอนเข้าไปเนี่ย ฝนมันไม่ตก คือมันทำลายป่าหมดเลยแล้วปลูกยางพารา ยางพาราที่มีอยู่เดิมแล้วก็ขยายพื้นที่ออกไปเรื่อยๆ รุกเข้าไปแล้วเนี่ย พอฝนตกลงมาไม่เกิน 10 นาที จะเห็นเสียงดังสนั่นหวั่นไหวและผมก็นึกว่าเสียงอะไรนึกว่าฟ้าร้อง ปรากฏว่าน้ำ น้ำมันไหลออกมา โห มันพักรถเลยชะ พักรถไปเลย อันตรายมากมันจะอันตราย มันเพราะอะไร เพราะดินมันคอมแพ็คก็เลยน้ำไหล อันนี้ก็คือเรื่องสิ่งแวดล้อมละ ไข่ม้อยชะเรื่องสิ่งแวดล้อมมันจะทำให้ดินพังทลาย เขาศิริวงก็ดี...ผมถึงบอกว่าที่ที่สุราษฎร์ที่กระบี่ก็ดี ที่สุราษฎร์ก็ดี สุราษฎร์ธานี ผมเคยเป็นป่าไม้จังหวัดหรือสสจ.อยู่ที่นั่นก็เลยรู้ว่า ผมถึงบอกท่านายว่า ไร่หมู่บ้านเหล่านี้มันจะต้องเกิดน้ำท่วม อำเภอฉวางหรือบ้านฉาง ฉวางวิภาวดี ผมขึ้นไปมันโดนหมดแล้ว มันก็ถึงบอกว่า ผมทำนายไม่ปีนี้หรือปีหน้าเนี่ยละ น้ำจะท่วมใหญ่ เพราะเหตุว่าป่ามันถูกทำลาย” นายดำรง พิเศษ หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้ยกตัวอย่างถึงการทำลายสัตว์ป่าไว้ว่า “...วันนี้ถ้ารัฐบาลยังไม่นำเข้ากรม. ยังไม่รีบเร่งนะ ลูกช้างในป่าก็อันตรายไม่จบไม่สิ้น เพราะเขาจะคุ้นสตั๊กออกลูกช้างให้มากที่สุด เพราะว่าลูกช้างเนี่ย 8 ปี ถึงทำตัว ของเดิม 2484 2482 พรบ. ยานพาหนะของกระทรวงมหาดไทยหนะ ช้างที่เกิดให้กระทั่งถึงอายุ 8 ปี แล้วถึงไปทำตัวรูปพรรณ

ที่นี้ข้างบ้านเราเนี่ย 3-4 ปีเนี่ย มันเดินรำได้หมดแล้ว วาดรูปหมดแล้ว เดี่ยวมันจะเอาออกไปขาย ต่างชาติผ่านลาว เขมร กัมพูชา จะทำยังไง...วันนี้ก็เสื่อ โกร่งก็มี วันนี้ชาวเวียดนามเนี่ยเข้ามาล่าเสื่อ โกร่งรัฐบาลก็เฉย ไม่เคยไปประท้วง ไม่ทำหนังสืออะไร” นอกจากนี้ยังได้แสดงความคิดเห็นถึงสถานการณ์ที่ปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมิได้รับความสนใจอย่างจริงจังไว้ ดังนี้ “คือผมถึงบอกว่า ไอ้สิ่งเนี่ย สิ่งที่เราดูแลอยู่เนี่ย มันไกลตาคน มันไม่ใกล้ตัวแบบ กรุงเทพมหานครอย่างนี้ ไกลตาคน...คือวันนี้ผมบอกอะ ผู้บริหารประเทศเนี่ยส่วนใหญ่มาจากภาคธุรกิจ ถ้าไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องอนุรักษ์ธรรมชาติเลย สิ่งแวดล้อมเลย ส่วนใหญ่จะไม่รู้ เพราะไปมุ่งตรงธุรกิจ สิ่งที่ไม่ใกล้ตัวไง ไอ้สิ่งแวดล้อมทั้งหลายเนี่ย ทรัพยากรธรรมชาติ มันอยู่ไกลตัวไกลตา แต่นักธุรกิจเนี่ยเค้าทำสิ่งที่ใกล้ๆ เป็นเงินเป็นทอง จะไม่เห็นสิ่งนี้ เค้าก็จะไม่ให้ความสำคัญ...สิ่งพวกนี้ ผมบอก มันไกลตัวคน มันอยู่ลึก คนอยู่ในเมืองจะไม่รู้หรอก คนอยู่ในเมืองคือผู้มีอำนาจทั้งนั้น จะไม่ค่อยรู้เรื่องสภาพแวดล้อม เรื่องป่าเขาเป็นยังไง ถูกทำลายอะไรยังไงเนี่ย เห็นนายกพูดเรื่องทำลายป่าเนี่ย เมื่อคืนข่าวก็ออกแ่งกระจงกระจอน ไม่มีนายกพูดเลย รัฐมนตรีพูดไหม ไม่มีกระทรวงพูดไหม ไม่มี อธิบดีพูดไหม ไม่มี” จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าปรากฏการณ์ความเสื่อมโทรมของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง ซึ่งอาจเกิดขึ้นด้วยเหตุปัจจัยต่างๆ เป็นต้นว่าเรื่องป่าไม้ เรื่องสัตว์ป่า เป็นเรื่องที่คุณเสมือนอยู่ไกลตัวจากการดำรงชีวิตประจำวันหรือการมองปัญหาและผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างแยกขาดออกจากกัน ตัวอย่างของการมองปรากฏการณ์น้ำท่วมโดยมิได้เชื่อมโยงกับจำนวนป่าไม้ที่ถูกทำลายเป็นสาเหตุหรือต้นตอของปัญหา การตัดไม้ทำลายป่าโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวกับสังคมส่วนรวม คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลและสภาพปัญหาเพื่อให้เรื่องของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความสนใจมากขึ้น ทำให้รัฐบาล สาธารณชน ประชาชนพลเมืองได้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีใช้เรื่องไกลตัว หากแต่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างมิอาจแยกขาดออกจากกัน

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่แนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองต่างๆที่มีการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชนโดยมิได้คำนึงถึงผลในระยะยาว นายดำรง พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “นโยบายของรัฐแต่ละพรรคการเมืองก่อนเข้ามาไม่ต่างกันหมด ไอ้พรรคนี้ผมจะแจกที่ทำกิน ไอ้พรรคนี้ผมก็จะแจกที่ทำกิน ไม่มีพรรคไหนบอกไม่แจกที่ทำกิน เพราะคนประเทศเรายากจน ประชากรส่วนใหญ่จึงเน้นเรื่องการเกษตรกรรม ต้องการพื้นที่ทำกินกันทั้งนั้น เพราะงั้นทุกพรรคมุ่งแต่จะเอาทรัพยากรของประเทศคือ

ป่า เอามาแจก เพราะเงินพรรคของผมเนี่ย ผมตั้งขึ้นมาหนะ ผมมีวัตถุประสงค์ว่าผมต้องเอาคืน ผมไม่รู้ว่าจะพรรคผมจะยั่งยืน... ไม่ได้มองว่าอายุยืน 30 40 ปีข้างหน้า ไม่ใช่ อาจจะยุบพรุ่งนี้วันนี้อะไรอย่างนี้เราไม่รู้ แต่ถ้าเราจังหวะมีเวลา เราทำได้ เราก็จะทำให้ดีที่สุด เรื่องป่า เราไม่คำนึงว่าพรรคจะยุบไม่ยุบ ยุบก็ยุบไป เราไม่ไปลงทุนลงแรงถึงขนาดใช้เงินงบประมาณมหาศาลซื้อเสียงซื้ออะไรไม่ใช่ เพราะวันนี้ทุกพรรคในสภา 500 คน ไม่มีใครพูดเรื่องป่า มีแต่ว่าจะเอามาแจก เพราะฉะนั้นทรัพยากรธรรมชาติก็ถอยลงๆทุกวันนี้ มีแต่แผนที่ๆๆ ก็จะไปอย่างนี้เรื่อยๆ” จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าแนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองต่างๆที่มีการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชนโดยมิได้คำนึงถึงผลในระยะยาว กล่าวคือ แนวนโยบายของพรรคการเมืองและรัฐบาลที่ผ่านๆมาต้องการแจกต้องการจัดสรรให้ที่ดินทำกินกับราษฎร มีว่าจะด้วยเหตุผลทางการเมืองใดๆก็ตาม ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรโดยมิได้ทำการพิจารณาถึงคุณค่าบางอย่างบางประการที่วัดค่าไม่ได้ผลเสียที่มองไม่เห็น การจัดสรรทรัพยากรที่ดีจึงควรกระทำโดยการวางแผนพิจารณาถึงข้อจำกัดและการมีมุมมองต่ออนาคต ซึ่งแนวนโยบายของรัฐบาลและของพรรคการเมืองอื่นๆที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นนโยบายที่มุ่งจัดสรร มุ่งใช้ทรัพยากรเป็นหลัก คณะผู้ก่อตั้งพรรคทางคินผินป่าประเทศไทยจึงเล็งเห็นความสำคัญของความต้องการแรงงานในพื้นที่สังคม จึงต้องการแสดงจุดยืนในลักษณะทวนกระแสในการกระตุ้น เศรษฐกิจให้รัฐบาลและสาธารณชนได้เปิดมุมมองในอีกแง่มุมและเห็นปัญหาอีกด้านหนึ่งที่เกิดขึ้นของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ความต้องการทวงคืนผืนป่าของคณะผู้ก่อตั้งจึงเป็นไปเพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นต่อแนวนโยบายของพรรคการเมืองอื่นๆในสังคมการเมืองไทย

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีข้อจำกัดบางประการของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล นายดำรง พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “...รัฐบาลตอนนี้ เขาต้องการทำอะไรที่เห็นว่าเห็นทันตาเห็น ไอ้ธรรมชาติเนี่ยมันต้องใช้เวลา คุณไปปลูกป่าเนี่ย ไม่ใช่วันนี้พรุ่งนี้โตเป็นป่าใหญ่...ไม่ใช่ คุณลงทุนไปแล้วก็จะเจียบๆ เป็น 10ๆ 20 ปีนะ รัฐบาลจะอยู่ถึงรีเปลาาก็ไม่รู้...เค้ามอง เค้ามายู่แค่ 4 ปี 4 ปี คุณปลูกต้นไม้เนี่ยโตไม่เท่าไรหรือ มันไม่เห็นผลไง คุณลงไปไม่รู้ก็ร้อยล้านพันล้านอะ มันไม่เหมือนลงทุนอย่างอื่นไง ก่อสร้างทำเรือ ทำถนน ทำนู่นทำนี่ มันเห็นทันตา 6 เดือนจบๆ สร้างรถไฟฟ้า 5 ปี 3 ปี แต่คุณปลูกป่า 5 ปีต้นนิดเดียว มันไม่เห็นไง...เพราะเค้าการเมืองที่ประชาชนรักใคร่ เลือกลงเค้าต้องทำอะไรให้ 4 ปีเนี่ยๆ เขาต้องทำอะไรที่ให้เห็นว่าเขาหนะทำให้ประชาชนเกิดขึ้น แต่ถ้าคุณปลูกป่าเนี่ย 4 ปี ต้นยังเล็ก ยังไม่รู้เรื่องหรือ มันไม่เหมือนอย่างอื่นไง ทรัพยากรธรรมชาติหนะเข้าใจไหม ไอ้อย่างอื่นมันเร็วอย่างนี้มันช้า แต่เป็นคุณประโยชน์มันหัดต่อแผ่นดิน เค้าไม่มองอย่างนี้ไง ไม่งั้นเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินเค้าไม่รับสั่งหรือ” นายวันชัย วิจารณ์ทรัพย์ (11 เมษายน

2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “คือมันมีระยะสั้นระยะยาวบางอย่างมันเห็นผลทันที บางอย่างมันเป็นผลระยะยาว ฉะนั้นในการทำมันต้องดูขนาดกันไป ทุกเรื่องมันคงไม่แบบว่าเลือก 1 2 3 4 5 มันเป็น 360 องศาที่ว่าเรื่องไหนจะทำก่อนหลังยังไง” จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าจากการมีข้อจำกัดบางประการของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาลที่ต้องทำให้เกิดผลงานเชิงประจักษ์โดยมีระยะเวลาที่จำกัด ทำให้แนวนโยบายบางอย่างที่ต้องอาศัยระยะเวลายาวนานในการเห็นผลหรือนโยบายที่ต้องลงทุนสูงแต่มีอาจนำเสนอผลได้อย่างเป็นรูปธรรมไม่ได้รับการให้ความสำคัญหรือไม่ได้ดำเนินการตามนโยบายอย่างจริงจังเท่าที่ควร ในการนี้คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า เพื่อให้การทวงคืนผืนป่าเป็นประเด็นที่ได้รับการพูดถึง ส่งผ่านและแพร่กระจายในพื้นที่ทางสังคม ทำให้รัฐบาล สาธารณชน ประชาชนพลเมืองไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างเป็นองค์รวม มองเป็นเรื่องใกล้ตัวและสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆ ในสังคมมากขึ้น เมื่อสาธารณชน ประชาชนพลเมืองให้ความสำคัญ จึงอาจนำไปเกิดแรงขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลและพรรคการเมืองต่างๆ ที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับ ประเด็นนโยบายทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่ม นายสุนทร วัชรกุลดิศกร รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “เพราะเรื่องที่ดินตรงนี้มันก็มีความสำคัญ มันเกี่ยวข้องกับป่าไม้ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องป่าไม้ เช่น สชก.หรือกันพื้นที่ออกหรือการขอใบอนุญาต แล้วที่ป่าพวกนี้ก็จะเข้ามา ทางราษฎรยากจนคล้ายกับเป็นแนวหน้า คุณเข้าไปบุกรุกก่อนเดี๋ยวผมจะซื้อ ชาวบ้านเมื่อเข้าไปทำกินแล้วเนี่ย อย่างเช่น ข้าราชการจัดสรรให้เมื่อ สชก.ก็ดีสปก.ก็ดี ส่วนใหญ่ตอนหลังมานี้ก็จะขายเพราะเขาให้ราคาดี ที่ดินตรงนี้ก็ไปตกเป็นของนายทุน เมื่อตกเป็นของนายทุนเนี่ย แล้วนายทุนก็หาช่องที่ว่าที่ตรงนี้ ตรงไหนก็แล้วแต่ที่มันอยู่นอกเขตป่าสงวน อยู่นอกเขตอุทยาน ตรงรอยต่อพวกนี้เขาก็จะรู้ จะรู้ปุ๊บเนี่ยเขาก็จะไปขออนุญาตที่ดินต่างๆ หรือมีช่องทางที่จะเข้าไปทำกินหรืออาจต้องร่วมมือกับข้าราชการอย่างที่ดินเนี่ย แล้วก็เจ้าหน้าที่ป่าไม้บางคนแล้วก็ออกเอกสารสิทธิ์ ที่นี้ก็คืออย่างที่ผมพูดนะว่า ทำไมถึงมันเกี่ยวข้องการเมืองยังไง แล้วทำไมทางเรานี้จะต้องเข้ามา...เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมาแล้วเนี่ย เราจะอยู่ในสภาพการบุกรุกป่าทุกวันนี้ ราษฎรคงไม่เท่าไรหรอก แต่นายทุนเมื่อเข้ามาแล้วเนี่ย คือราษฎรเป็นทัพหน้า เมื่อขายไปแล้วก็ไปบุกรุกป่าอย่างเนี่ย อย่างที่ทับลาน ทับลานเนี่ย เมื่อก่อนเป็นป่าที่สมบูรณ์นะ ราษฎรเข้าไปก่อน เมื่อเข้าไปทำกิน ไม่มีที่ทำกินเข้าไปตอนหลังมาก็ขาย ทางรัฐบาลก็ผ่อนผันให้ เมื่อรัฐบาลผ่อนผันให้ ตอนนี้น้ำมันเป็นป่าก็จริง ป่าสงวนก็จริงหรืออุทยานก็จริงทางรัฐบาลผ่อนผันให้คุณอยู่ เพราะคุณอ้างว่าอยู่มาก่อน เมื่ออยู่มาก่อนปุ๊บเขาก็อ้างกับ

นักการเมือง จะเป็นอย่างนี้ทุกที่ทั้งเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา น่าน ตากอย่างเนี่ย” นายวันชัย วัฒนรัตน์ เற்றுญญิตพรต (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “มีการละเมิดมานานเกินไป จนกระทั่งทุกคนรู้สึกว่ามันเป็นที่สาธารณะหรือที่ใครจะใช้ยังไงก็ได้ อะไรอย่างนั้น คือเป็นการที่คนที่แข็งแรงกว่าก็หน้าด้านหน่อย ได้ทุกอย่างที่อยากได้ ในขณะที่คนตามกติกาไม่ได้เท่านั้นเอง อย่างนี้เป็นต้นซึ่งก็ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น” จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าการใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่มนั้น คนบางพวกบางกลุ่มได้แก่กลุ่มนายทุนและผู้มีอำนาจผู้ทรงอิทธิพลเป็นส่วนใหญ่ ใช้ประโยชน์จากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจผ่านการทำนิติกรรมอำพรางและการใช้เทคนิควิธีทางอำนาจต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าหาผลประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งพื้นที่ที่ป่านี้หาได้เป็นของคนหนึ่งคนใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด หากแต่เป็นส่วนรวมของประชาชนพลเมืองไทยทั่วประเทศ ความต้องการกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าของคณะผู้ก่อตั้ง จึงเกิดขึ้นเพราะต้องการนำพื้นที่ป่า ซึ่งเป็นพื้นที่ของส่วนรวม อันหมายถึงพื้นที่ของประชาชนชาวไทยทุกคน ทวงกลับมาเพื่อปลูกป่า เพื่อให้ได้ผืนป่าที่เป็นสาธารณสมบัติของชาติกลับคืนมา

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการขาดการบังคับใช้กฎหมาย นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงสถานการณ์การบังคับใช้กฎหมายของไทยไว้ดังนี้ “ความจริงกฎหมายมันก็ครอบคลุมอยู่แล้วนะ แต่มันไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้นเอง กฎหมายเมืองไทยมันไม่ศักดิ์สิทธิ์...ก็อย่างเช่น เข้าไปเจอแบบพวกมีอิทธิพลกว้างขวางในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ก็ไม่อยากจะเข้าไปแตะ นั่นคือปัญหาของประเทศไทยโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ผู้มีอิทธิพล ผู้มีเงินอย่างเนี่ย ก็สามารถที่จะพยายามที่จะอยู่เหนือกฎหมาย เป็นธรรมชาติของประเทศอยู่แล้ว มันเป็นอย่างนี้ประเทศไทย ใช่ไหมครับ อำนาจบังคับใช้เนี่ยคือ ผู้ใช้กฎหมายเนี่ยไม่สามารถใช้กฎหมายได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะเวลาใช้กฎหมายปุ๊บก็จะต้องติดนั่นติดนี้ ติดผู้มีอิทธิพล ติดผู้ใหญ่xorอง ติดข้าราชการไม่ให้ความร่วมมือ อะไรอย่างนี้ ใช่มะ มันก็ติดไป มันก็ทำให้เนี่ย เป็นอุปสรรคในการที่จะใช้กฎหมาย” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “แต่ที่นี้ก็คิดมาแต่เรารักษาได้ไหม แล้วกฎหมายมีแต่จะไปจับเขาไหม ก็พอกรม.ออกผ่อนปรนเจ๊ย ก็ต้องรอพิสูจน์ ทุกวันนี้ยังพิสูจน์กันไม่เสร็จ เราเอาออกก็ไม่ได้ ผลักไสเขาก็ไม่ได้ ใช้กฎหมายก็ไม่ได้เพราะกรม.เขามีมติว่าให้ผ่อนปรนอยู่...อย่างกฎที่ดินที่เราเข้าไปเห็น ก็คิดดูสิอะ เอาที่ของรัฐที่ซึ่งมันควรจะเป็นของรัฐ ของรัฐก็คือของประชาชนทั้งหมด ใช่ไหมอะ เามาเป็นของส่วนตนอย่างเนี่ยมันถูกไหมละ ความยุติธรรมมันมีไหมละแบบนี้ ไม่ใช่ว่ามีเงินมีอำนาจแล้วจะมาทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ ไม่ใช่ คุณต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย เราแบ่งกันแล้วนี่ ตรงนี้เป็นที่อุทยานก็ต้องเป็นอุทยาน อุทยานต้องให้ประชาชนทุกคนใช้ประโยชน์ ถูกไหม ไม่ใช่

คุณไปใช้ประโยชน์คนเดียว คุณไปสร้างบ้านอยู่คนเดียวมันไม่ใช่...เค้าทำเหมือนกัน แต่ทำซ้ำ มันมีกรอบเวลาอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างมีกรอบเวลาของมันไม่ใช่ว่า คือบางทีที่มันเลียงอะ เลียงกันอะ ทำซ้ำๆ หน่อย คดีนี้ 3 คดีสู้กันจนตาย เคยได้ยินไหม สู้กัน 3 ศาลกว่าจะเสร็จ 20 ปี 30 ปี” ในประเด็นเดียวกันนี้ นายวันชัย วิรานันท์ เற்றுญญิกพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “จริงๆแล้ว การก่อตั้งพรรคเนี่ยมันเกิดจาก คือพุดง่ายๆมันมีการละเมิดกฎหมายไปไม่มากจนกระทั่งดูเหมือนกับว่าใครที่มีกำลังมากกว่าก็สาวได้สาวเอา แล้วก็เพิกเฉยกันมานานมากจนกระทั่ง พุดง่ายๆว่าสามารถจะโฆษณาขายพื้นที่ป่าได้อย่างสบายๆ โดยที่ไม่มีการนำมาปฏิบัติเลย ซึ่งจริงๆแล้วเนี่ยมันมีข้อปฏิบัติมากมาย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้มีอิทธิพลทั้งหลายทั้งปวง ทำให้เจ้าหน้าที่อาจจะไม่กล้าพอที่จะทำ เพราะงั้นถ้าหากว่ามีผู้นำขององค์กรเขาพร้อมที่จะใช้กฎหมายลงไป มันก็ดูเหมือนจะไปขัดผลประโยชน์อะไรมากมาย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ควรจะต้องทำ...ทุกอย่างมันมีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าการบังคับใช้มากกว่า คือเรา ไม่ค่อยจริงจังกับการบังคับใช้กฎหมาย คือจะไปอ้างในเรื่องของ รัฐศาสตร์อะไร ซึ่งผมคิดว่ามันไม่ใช่ ไอ้ที่ยอมก็ต้องยอม ไอ้ที่ไม่ยอมก็ไม่ใช่ คือมันไม่ควรจะอ้าง เพราะอย่างนั้นเพราะอย่างนี้ ซึ่งมันไม่ควรเป็นอย่างนั้น” จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ถึงปรากฏการณ์การขาดการบังคับใช้กฎหมาย การเน้นดำเนินนโยบายผ่อนผันเป็นหลัก ซึ่งอาจเกิดจากเหตุผลทางการเมืองบางประการ ทว่าการดำเนินนโยบายตามแนวทางดังกล่าวกลับส่งผลกระทบต่อป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่องจากการขยายการบุกรุก การถือครองพื้นที่ป่าเกิดการเปลี่ยนมือซื้อขายผ่านการทำนิติกรรมอำพรางกลายเป็นพื้นที่แสวงหาประโยชน์ของกลุ่มนายทุน กลุ่มผู้มีอำนาจและผู้ทรงอิทธิพลในสังคม คณะผู้ก่อตั้งจึงต้องการกระตุ้นให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ผ่านการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการดำเนินการและกระตุ้นให้ภาคส่วนต่างๆของสังคมเล็งเห็นถึงความจำเป็นของการบังคับใช้กฎหมาย ที่สัมพันธ์กันกับความจำเป็นของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั่นคือ นโยบายที่มีลักษณะผ่อนผันการบังคับใช้กฎหมายมากเกินไปจะส่งผลสัมพันธ์ต่อการทำลายสิ่งแวดล้อมและยิ่งส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์จากช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมมากยิ่งขึ้น ด้วยประการฉะนี้ จากวัตถุประสงค์ที่ต้องการทวงคืนผืนป่าของคณะผู้ก่อตั้ง อันเป็นการทวนกระแสกับแนวโน้มนโยบายของรัฐบาลและพรรคการเมืองต่างๆที่ผ่านมา แนวทางการดำเนินการของพรรคที่ต้องการใช้อำนาจบังคับของกฎหมายเป็นเครื่องมือในการทวงคืนผืนป่าจึงมีลักษณะแปรผันตามการทวนกระแสของวัตถุประสงค์หลักของพรรค กล่าวคือเป็นการทวนกระแสกับแนวโน้มนโยบายการผ่อนผันการบังคับใช้กฎหมาย ในส่วนของการป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นโดยสรุปจากการทำการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งพรรคคือ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กร

ที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ซึ่งสถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์หรือเป้าหมายนี้ของคณะผู้ก่อตั้งมีความเด่นชัดขึ้น ได้แก่ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่ปรากฏการณ์ความเสื่อมโทรมของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่แนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองต่างๆที่มีการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชนโดยมิได้คำนึงถึงผลในระยะยาว สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีข้อจำกัดบางประการของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่ม สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการขาดการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ลักษณะสำคัญของวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยคือ การมีลักษณะทวนกระแสกับแนวนโยบายของรัฐบาลและของพรรคการเมืองต่างๆที่ผ่านมา กล่าวคือ แนวนโยบายของพรรคการเมืองและรัฐบาลที่ผ่านๆมามุ่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ตัวอย่างของการแจก การจัดสรรที่ดินทำกินให้กับราษฎร โดยมิได้มีมุมมองอีกด้านหนึ่งต่อปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว นอกจากนี้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยยังมีจุดยืนในแนวทางการดำเนินการของพรรคที่มีลักษณะทวนกระแส กล่าวคือ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยต้องการใช้อำนาจบังคับของกฎหมายเป็นเครื่องมือในการทวงคืนผืนป่า จึงเป็นการทวนกระแสกับแนวนโยบายที่เน้นการผ่อนผันการบังคับใช้กฎหมายในส่วนของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1.2 วัตถุประสงค์อื่นๆ จากการศึกษาวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งของผู้วิจัย พบว่านอกจากวัตถุประสงค์หลักที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คณะผู้ก่อตั้งยังมีวัตถุประสงค์อื่นๆ ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้นมาอีกด้วย ทั้งนี้วัตถุประสงค์อื่นๆ ในที่นี้มีได้มีความหมายในเชิงการตัดสินใจคุณค่าหรือมีความสำคัญน้อยกว่าวัตถุประสงค์หลักแต่อย่างใด หากแต่วัตถุประสงค์อื่นๆ เหล่านี้เป็นที่มาหรือเหตุผล เป้าหมายหรืออุดมการณ์ที่อยู่เบื้องหลังอีกทีหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ ส่วนขยายความกับวัตถุประสงค์หลักที่เป็นวัตถุประสงค์ที่นำเสนอความเฉพะเจาะจง ใจความสำคัญหรือตีกรอบภายใต้ความสัมพันธ์ยึดโยงกับวัตถุประสงค์อื่นๆ จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถนำเสนอถึงวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้ดังนี้

1) เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการกระตุ้นรัฐบาลและประชาชน ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆ ของประเทศอย่างเป็นองค์รวม นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) กล่าวไว้ว่า “แต่สิ่งพวกนี้เวลามันกระทบมา กระทบจากไกลเข้ามาใกล้ แล้วมันทำให้ใกล้

ฟังด้วยเวลาน้ำท่วมที่ น้ำท่วม น้ำอ้อย บูรณาการที่อย่างรุ่งอย่างจ๊าๆ พอปีต่อมา ปีนี้ไม่ท่วมก็หยุดกันไป เราไม่รู้ว่ามรสุมเนี่ยมันจะเข้าประเทศไทยก็ลูกก็อะไร ผมถึงบอกวันนี้ทำเขื่อนอยุธยา กัน โรงงานโรงงานถึงเวลาที่เขาไม่อยู่หรือ เราไม่รู้ว่ามรสุมจะเข้าเท่าไร เข้าน้อยก็ดีไป ไม่ท่วม เข้ามากล่ะคุณจะรับรองได้ยังไง ไซ้ใหม่ จะรั้งพลังของน้ำได้ยังไงต่อไอ้ฟลัดเวย์เนี่ย...คือวันนี้ ผมต้องการจะปลุกกระแสให้คนทั้งชาติหันละลุกขึ้นมาสู้แบบนี้ ว่าตรงนี้นะ เราเป็นเจ้าของไม่ใช่สมบัติของรัฐบาลนะ ป่าเปือยทั้งหลาย สัตว์ป่า ไม่ใช่ของรัฐบาลนะ รัฐบาลคุณก็มีแค่ 1 เสียง นายกเท่าผม” นายสุนทร วัชรกุลดิกร รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “นี่คือเรื่องที่เราทำขึ้นมา เราทำด้วยจิตวิญญาณ ทำด้วยการรักษาป่า ทำเพื่อทวงคืนผืนป่า ทำให้สิ่งแวดล้อมมันดีขึ้น ทำเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาชีวิตของคนให้มันดีขึ้น แก่เรื่องตรงนี้ เรื่องใหญ่เรื่องการเมืองต่างๆ เราไม่ค่อยไปยุ่งอะไร แต่ที่เราตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพราะเรื่องตรงนี้ ซึ่งมันจะในระยะยาวมันต้องครอบคลุมทั้งหมด ทั้งเศรษฐกิจทั้งการเมืองทั้งการศึกษาทั้งอะไร การศึกษาก็คือเราให้ความรู้แก่ประชาชน เศรษฐกิจทำให้ประชาชนดีขึ้น ทำมาหากินดีขึ้น ทำให้รัฐบาลแก้ถูกจุด มีการส่งเสริมราษฎร มีการพัฒนาที่ดินทำกินให้มันดีขึ้น ตรงไหนเป็นโซนเกษตรกรรมเราก็ให้ เราจะเอาพื้นที่นายทุนที่มันไปเช่าป่าพวกนี้ ที่ไม่รักษาเงื่อนไขต่างๆเนี่ย เอากลับคืนมาหรือทำผิดกฎหมายเนี่ยกลับคืนมาเอาให้กับชาวบ้าน...มันโยโย เมื่อก่อนนี่พื้นที่เป็นส่วนสำคัญมาก ที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรดีขึ้น เราถึงตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพื่อที่อุดมการณ์ตรงนี้ คือจะมีทั้งเศรษฐกิจทั้งการเมืองทั้งการศึกษา ถูกมั้ยอะ อันนี้มันก็ครอบคลุมที่เราตั้งพรรคการเมืองขึ้นมา แต่เราเน้นในเรื่องของการรักษาป่า การทวงคืนผืนป่า ถ้ามว่าเรื่องอื่นทำมัยเศรษฐกิจ ก็ทำตอนนี่ก็ทำเรื่องนี้ไงอะ ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจ” นายจตุพร มังคลารัตน์ รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “ทางพรรคการเมืองก็หวังว่าทางประชาชนหรือราษฎรในพื้นที่ ต่างก็มีความรู้และรับทราบเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรอยู่แล้ว โดยเฉพาะในการอนุรักษ์ทรัพยากรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก็มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทรัพยากร โดยเฉพาะป่าไม้ก็มีส่วนมาก ก็จะทำให้ประชาชน ตระหนักแล้วก็มีความรู้ แล้วก็รับทราบเกี่ยวกับการอนุรักษ์มากขึ้น ขยายเครือข่ายมากขึ้นมากขึ้นๆ จนกระทั่งประชาชนมีจิตสำนึกโดยตัวเองเพื่อที่จะในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งข้างต้น จะเห็นได้ว่าคณะผู้ก่อตั้งมีความเห็นว่าเป็นปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ สำหรับรัฐบาลที่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาที่รัฐบาลต้องมีผลงานที่เห็นได้ชัดเจน ผลงานประเภทที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง อาทิ การเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย เงินกองทุน เป็นต้น จะเป็นผลงานที่ประจักษ์และ

เป็นที่ชื่นชอบของประชาชน เพราะทำให้เกิดอรรถประโยชน์โดยตรง ในขณะที่เรื่องของการปลูกป่า การทวงคืนพื้นที่ป่า การบังคับใช้กฎหมายนั้น นอกจากจะต้องใช้ระยะเวลายาวนานจึงจะเห็นผลแล้ว ยังอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของฐานเสียงอีกด้วย งบประมาณในด้านนี้ส่วนใหญ่จึงถูกนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเพื่อบรรเทาความรุนแรงมากกว่า เช่น “...แต่สิ่งพวกนี้เวลามันกระทบมา กระทบจากไกลเข้ามาใกล้ แล้วมันทำให้ใกล้พังด้วย เวลาน้ำท่วมที่ น้ำท่วม น้ำอื้อย บูลณาการที่อย่างงูอย่างงูๆ พอปีต่อมา ปีนี้ไม่ท่วมก็หยุดกันไป เราไม่รู้ว่ามรสุมเนี่ยมันจะเข้าประเทศไทยก็ลูกก็อะไร...คือวันนี้ ผมต้องการจะปลูกกระแสนี้ให้คนทั้งชาติหันมาสู่แบบนี้ว่า ตรงนี้แหละ เราเป็นเจ้าของไม่ใช่สมบัติของรัฐบาลนะ ป่าเปือยทั้งหลาย สัตว์ป่า ไม่ใช่ของรัฐบาลนะ รัฐบาลคุณก็มีแค่ 1 เสียง นายกเท่าผม” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) สำหรับประชาชนที่มองว่าปัญหาในเรื่องปรากฏการณ์ทางธรรมชาติเป็นเรื่องไกลตัวหรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยปกติโดยมิได้มองหาสาเหตุที่เชื่อมโยงส่งผลซึ่งกันและกันนั้น อาจผูกโยงกับมิติปัญหาอื่นในวิถีชีวิต ดังเช่น ปัญหาความยากจน การขาดองค์ความรู้ เป็นต้น ทำให้เกิดการมองปัญหาจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติโดยแยกขาด มิได้เชื่อมโยงกับมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ในการนี้คณะผู้ก่อตั้งพรรคจึงต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการกระตุ้นรัฐบาลและประชาชน ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆของประเทศอย่างเป็นองค์รวม และส่งผลโดยตรงต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนพลเมืองไทย

2) เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการชี้ชวนให้รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบระยะยาวและความยั่งยืน นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “ก็ขึ้นอยู่กับว่าประเทศของตัวเองจะมุ่งขนาดไหนไป ไม่ใช่ไปเปิดกันเต็มที่ สูญสิ้นงบประมาณ เจ็บบึง ตายคืออย่างนี้ เราต้องแยกกันว่า วันนี้ พืชเชิงเดี่ยวคืออย่างพารา ปาล์ม น้ำมันที่เป็นตัวอึดที่สุดตอนนี้ะ ใ้อื้อย ข้าวโพด เค้าปลูกกันมา คือใ้อืพืชชนิดนี้มันมาอึดกันหลังจากที่ว่าราคามันขึ้นไปขึ้นมาแล้วเป็นพืชที่ไม่ต้องดูแลรักษามาก ไม่ต้องฉีดยามาก ไม่ต้องอะไรมาก แต่เค้าเรียกปาลวงโลก หมายความว่าทำไมเรียกปาลวงโลก เป็นป่าเขียว สวย เขียวปัดหมดเลย ขึ้นเครื่องบินก็เห็นเขียว แต่ขึ้นต้นไปสูญเสียหายหมด ป่ามันจะมี 5-6 ชั้น ธรรมชาติของมันเนี่ย ป่าต้นเล็ก ต้นกลาง ต้นใหญ่ ต้นสูง เนี่ย ประมาณ 5-6 ชั้น แต่วันนี้เหลือใบเลี้ยงเดี่ยวคืออย่างพารา ปาล์ม น้ำมัน เหลือชั้นเดียว จากเรือนยอดมาถึงพื้นดินๆ เรือนยอดก็ พื้นดินก็เป็นรากเกาะกลุ่มกันแห้งๆ การปลูกพืชพวกนี้พื้นจะต้องเรียบเตียน ฉีดยาฆ่าหญ้าอะไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นไม้เล็กจะไม่เหลืออะไรเลย ร่วงมาปับ น้ำก็ไหล ฟ้าๆ เวลาฝนตกน้ำท่วมจะท่วมหนัก เหมือนพัทลุงแถวนั้นแหละ เวลาแล้งก็ไม่มิน้ำ เพราะไม่ได้ดู

จับน้ำไว้ ระบบรากมัน เหมือนป่าที่เค้าจับน้ำไว้ เวลาถึงเมษาเค้าค่อยปล่อย...ผมต้องการจะชี้ให้เห็น
 ปลูกกระแสดกทั้งประเทศนี้ให้รู้ว่าสิ่งพวกนี้ จะเกิดอะไรขึ้น ประเทศไทยในอนาคตข้างหน้า
 เกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ ถ้าปล่อยให้ไปอย่างนี้ไปเรื่อยๆ เพราะมันก็เหมือนแบบเดิมแล้ว
 หนึ่งมันคนละม้วนเลยไหน ตอนผมอยู่หนะมันม้วนหนึ่ง พอวันนี้กลับไปม้วนเดิมอีกแล้ว แบบเดิมๆเข้า
 ชามเย็นชาม ผ่อนผันการจับกุม ใครอยากยึดก็ยึดไป” นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เจริญญิกพรรค (11
 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “มันอาจจะมียลอะไรวางจะทำอะไรยังไง จะให้เขาอยู่ได้
 ยังไงหรือถ้าอยู่ไปแล้วจะต้องมีเงื่อนไขยังไงเพิ่มเติม ก็คือว่าอยู่ยังไงแล้วมันไม่เกิดผลกระทบกับคน
 อื่นเขา พวกคุณไปอยู่ในพื้นที่พิเศษถุกมัยครับ ถ้าคุณอยากอยู่จริงๆคุณก็ต้องยอมรับเงื่อนไข พุด
 ง่ายๆว่าอยู่ยังไงแล้วไม่เกิดผลกระทบ ยกตัวอย่างเช่นกวางอยู่ของมันอย่างเนี่ย ไปแล้วต้องไม่
 กระทบกับกวาง ก็โอเคนะคุณอยากอยู่ที่นี่ คืออยู่แบบมีเงื่อนไขไง ไม่ใช่ว่าอยู่ไปก็ไปสร้างอะไรชะ
 ใหญ่โตจนกระทั่งมันไม่ใช่ระบบธรรมชาติแล้ว มันกลายเป็นแทรกเข้าไปแล้วเกิดผลกระทบที่
 เสียหาย”

จะเห็นได้ว่าจากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้ง คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่า
 ประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาในบางด้านของประเทศที่แม้ได้รับการแก้ไขแล้วแต่ยังคงเป็นปัญหา
 เรื้อรังหรือปัญหาบางประการที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข รวมถึงวิธีการแก้ปัญหาต่างๆที่ผ่านมาว่าส่วน
 ใหญ่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ยังขาดการมีวิสัยทัศน์ต่อปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากร
 และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว เช่น “พืชเชิงเดี่ยวคือยางพารา ปาล์มน้ำมันที่เป็นตัวอึดที่สุดต่อนี้ะ
 ไอ้อ้อย ข้าวโพด เค้าปลูกกันมา คือไอ้พืชชนิดนี้มันมาอึดกันหลังจากที่ว่าราคามันขึ้นไปขึ้นมาแล้ว
 เป็นพืชที่ไม่ต้องดูแลรักษามาก ไม่ต้องฉีดยามาก ไม่ต้องอะไรมาก แต่เค้าเรียกปาลวงโลก...” (นาย
 ดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) ยังผลให้นอกจากปัญหาทางด้านเหล่านี้จะไม่ได้รับการ
 แก้ไขอย่างจริงจังหรือแก้ไขที่ต้นตอแล้ว นโยบายบางอย่างของรัฐยังเป็นการเพิ่มพูนปัญหาในด้าน
 เหล่านี้ ดังเช่น การส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจที่ไม่ได้ให้อำนาจความรู้อย่างถูกต้องหรือการส่งเสริม
 การวิจัยว่าพืชเศรษฐกิจเหล่านี้ควรจะมีสัดส่วนเท่าไรและจะผสมผสานกับการทำเรือกสวนผสม
 อย่างไร ทำให้เกิดการบุกรุกที่ดิน ปัญหาน้ำท่วม ดินถล่มตามมา ด้วยเหตุนี้ คณะผู้ก่อตั้งพรรคจึง
 ต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็น
 ตัวกลางในการชี้ชวนให้รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อปัญหาและวิธีการแก้ปัญหของ
 ประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบระยะยาวและความยั่งยืน เช่น “...ยกตัวอย่างเช่นกวางอยู่ของมันอย่างเนี่ย
 ไปแล้วต้องไม่กระทบกับกวาง ก็โอเคนะคุณอยากอยู่ที่นี่ คืออยู่แบบมีเงื่อนไขไง ไม่ใช่ว่าอยู่ไปก็
 ไปสร้างอะไรชะใหญ่โตจนกระทั่งมันไม่ใช่ระบบธรรมชาติแล้ว มันกลายเป็นแทรกเข้าไปแล้ว
 เกิดผลกระทบที่เสียหาย” (นายวันชัย วิจารณ์ทร์, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) เพื่อเป็นการเสริม

มุมมองที่จะนำไปสู่ภาวะสมดุลในการคำนึงถึงระยะสั้น ระยะยาว และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในมิติที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

3) เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การในการเผยแพร่ ตีแผ่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อันประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้รัฐบาลและประชาชนได้รับรู้ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) แสดงความคิดเห็นว่า “ผมก็จ้อยู่ทุกวันนี้ไง ผมออกหัว ผมพูดหมด ผมไม่ได้กลัวรัฐบาล วันนี้ผมเป็นเรื่องการเมือง...เรื่องปลูกป่า 80 พระชันษามหาธาราชิณี 800 ล้านกล้า คุณเอากล้าที่ไหนด ผมเป็นอธิบดีมา ผมเพาะมากับมือ ผมรู้มันมีกล้าเท่าไร ปีที่แล้วคุณบอกปลูก 20 ล้านกล้า ไม่ได้ปลูก ผมเป็นอธิบดี ผมไม่รู้อะ ปีนี้คุณจะปลูก 180 ล้านกล้า คุณไม่มีกล้าคุณเอาที่ไหนด” นายสุนทร วัชรกุลคิลก รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “คุณลองรับเหมาไปบอกในสัญญา บอก 5 เมตรเนี่ย คุณจุดเมตรเนี่ยเนี่ยเค้าก็ไม่มีใครเห็น มันต้องทำอย่างจริงจัง มันต้องควบคุม ต้องโปร่งใส นี่แหละที่เราตั้งขึ้นมาเพื่อจะควบคุมการทำงานของรัฐบาล... ตรงนี้แหละที่เราจะต้องดำเนินการ ผมตลอดชีวิตราชการ ผมใช้ภาพถ่ายดาวเทียมพิสูจน์ ในการดำเนินคดีทั้งหมดซึ่งปฏิเสธไม่ได้ ปฏิเสธไม่ได้เป็นนิติวิทยาศาสตร์ เป็นพยานทางนิติเวช วิทยาศาสตร์ ซึ่งอันนี้เค้าก็เถียงไม่ได้เพราะมันเรื่องจริง ภาพถ่ายต้นไม้ก็เห็นต้นไม้ เห็นคนก็ต้องเห็นคน ไซม์ยี่กวางคุณจะเป็นเสือได้ยังไง มันก็ต้องเห็นเป็นกวางอย่างนี้ พื้นที่บุกรุกก็เห็นบุกรุกอย่างนี้ เมื่อก่อนเป็นป่าให้คุณบุกรุก แล้วเราเอาข้อกฎหมายตรงนี้บังคับ ต้องดำเนินคดี ก็ทวงคืนผืนป่าฟื้นคืนขึ้นมา ซึ่งต้องใช้เงินมาก อย่างที่บอกมันดาวเทียมวงโคจรมันสูงกว่าไอ้โครนอสมันสูงถึง 8700 กว่ากิโลเมตร อย่างของGOR มันแค่ 400 กิโลเอง ภาพมันจะชัดกว่าถูกมัย”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้นของผู้วิจัย จะเห็นได้ว่าคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเห็นความสำคัญของการนำเสนอข้อมูล อันเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงหรือข้อมูลที่มีหลักฐานยืนยันประกอบ ในการชี้ให้เห็นถึงภาวะการณ์ของปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาจากการดำเนินตามแนวนโยบายของรัฐบาลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งที่ผ่านมาข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่ มักถูกจำกัดอยู่กับหน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ มิได้เป็นข้อมูลที่เผยแพร่ ทำให้การให้ข้อมูลที่ผ่านมากพร่องในรายละเอียด ปัญหาเหล่านี้จึงมีถูกมองว่าเป็นปัญหาอย่างจริงจังหรือถูกบิดเบือนข้อมูล เช่น “...คุณลองรับเหมาไปบอกในสัญญา บอก 5 เมตรเนี่ย คุณจุดเมตรเนี่ยเนี่ยเค้าก็ไม่มีใครเห็น มันต้องทำอย่างจริงจัง มันต้องควบคุม ต้องโปร่งใส นี่แหละที่เราตั้งขึ้นมาเพื่อจะควบคุมการทำงานของรัฐบาล... ตรงนี้แหละที่เราจะต้องดำเนินการ ผมตลอดชีวิตราชการ ผมใช้ภาพถ่ายดาวเทียมพิสูจน์ ในการดำเนินคดีทั้งหมดซึ่งปฏิเสธไม่ได้ ปฏิเสธไม่ได้เป็นนิติวิทยาศาสตร์ เป็นพยานทางนิติเวช วิทยาศาสตร์ ซึ่งอันนี้เค้าก็เถียงไม่ได้เพราะมันเรื่องจริง ภาพถ่ายต้นไม้ก็เห็นต้นไม้ เห็นคนก็ต้อง

เห็นคน ไข่ม้อยกวางคุณจะเห็นเป็นเสือได้ยังไง มันก็ต้องเห็นเป็นกวางอย่างนี้” (นายสุนทร วัชรกุล ดิลก, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ดังนั้น คณะผู้ก่อตั้งจึงต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การในการเผยแพร่ ตีแผ่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อันประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้ รัฐบาลและประชาชนได้รับรู้ ทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ เพื่อให้ ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความสนใจและให้ ความสำคัญมากขึ้น

4) เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การในการคิดและ นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) กล่าวไว้ว่า “ก็มี ผมก็แนะนำ รัฐบาลเค้าเอาไม่เอาอีกเรื่องนึง ก็ให้ประชาชนได้รับรู้ไงว่า แนวทางออกมันมียังไง เรา...ไม่ใช่เราไปตำรัฐบาล โครมๆ แต่ไม่มีทางออกให้ ไม่ใช่ หนึ่ง คำ ส่วน วิธีแก้อย่างไรเราก็บอกไว้ ทำยังไงๆ เค้าจะทำไม่ทำอีกเรื่องนึง ถูกผิฉันเรตอบไม่ได้ ให้ประชาชนเค้า ตัดสินใจ เราพูดไปเนี่ยถูกหรือผิด ให้มันมีเสียงสะท้อนกลับมา แล้วเราจะแก้อย่างไร ถ้าไม่แก้อย่างงี้ งาม้างป่าไปแล้ว วันนี้ช่างป่าตัวผู้หาแทบไม่ได้แล้วที่มีงา มีเฉพาะโกสั่วเขาใหญ่ โกลีคน แค่นั้น แหละ...แล้วเรื่องช่าง ผมก็แนะนำให้รัฐบาลแก้ใหม่ คุณจะไปไหนล่ะ เนี่ย...ทะเลาะกันจะตาย ไร่ เรื่องงาม้างเนี่ย ผมถึงบอกคุณให้ไปออกตัวรูปพรรณขณะนะ ไม่งั้นเค้าจะยิงลูกช่างไปตุนกันอยู่ไม่จบ ไม่นั่นแหละ ซ้อสอง งาม้างรัฐเป็นผู้ซื้อซะ ผูกขาด ใครมีงาม้างให้แจ้งรัฐ รัฐซื้อคืน ส่วนบ้านคุณมี จะ เค้า คุณก็เข้าไปไว้บ้านคุณต่อ แต่ขายต่อไม่ได้แล้วนะ รัฐซื้อคืนแล้ว คุณเอาไปประดับบ้าน คุณเช่า ต่อ 20 ปีก็เข้าไป แต่ไปขายต่อไม่ได้ ส่วนเฟอร์นิเจอร์ให้เวลาเค้าปีนึง ขายให้หมดพวกผลิตภัณฑ์ งาม้าง ถ้าไม่หมด รัฐจะรับซื้อในครั้งราคา แล้วก็จบเลย ต่อไปนี่ไม่มีแล้ว ช่างช่างงาม้างหรืองาม้างป่า ก็ไม่ต้องมาล่าแล้ว ช่างเมืองกาญจน์ก็ไม่ต้องมาผ่าน เพราะ โรงงานไม่มีแล้ว แล้วขายจำหน่ายไม่ได้ แล้วประเทศไทย จบ เงินที่ตั้งค์ละ...คุณเอามาคืนล้านไร่ ไร่ ไร่ สปก. 4401ที่คุณเอามาจากป่าสงวน แห่งชาติ 34 ล้านไร่เนี่ย สปก.ก็บอกแล้ว ถ้าผิฉันรูปผิฉัน...ถ้าผิฉันสัญญา เปลี่ยนมือคนทำกิน ถ้าไม่ใช่ ญาติพี่น้องสืบทอดตามตระกูลสปก.ต้องยึดคืน เอามาแจกให้ราษฎรคนจนใหม่ วันนี้ สปก.ต้องไป ล่าตรวจว่าไร่ 34 ล้านไร่เนี่ยเปลี่ยนมือไปกี่ล้านไร่ ผมเชื่อเกือบ 20 ล้านไร่อยู่ในมือเศรษฐี วันนี้ 22 ล้านไร่ที่คุณจะยึดคืนมาได้ เป็นเนื้อที่เหลือเพื่อพอสำหรับพวกบุญกรู๋ไข่ม้อยที่เข้าไป 2 ล้านกว่าไร่ เนี่ย รวมพิสูจน์สิทธิศาสตร์สิทธิพรบ.ต่างๆป่าสงวนที่เข้าไปทำกินโดยการถากถางป่าเนี่ย ปัจจุบันเนี่ย คุณอยู่ก่อนคุณก็ไม่ออก อยู่หลังคุณก็ไม่ออก แล้วคุณจะมาปล่อยให้ พอกหางหมูๆ ไปเรื่อยๆหรือ รัฐต้องตัดสินใจแก้ไขจุดนี้ เอาคนส่วนนี้ออกมา คนเนี่ยออกยากเพราะคุณเอาออกแล้วคุณจะไปทำ

กินที่ไหน ก็ทำกินในพื้นที่สปก. สทก. ที่เอาคืนมาจากชาวบ้านทั้งหลายที่ผัดไม่ผัดมือเกือบ 20 ล้าน ไร่เนี่ย เอามาจัดให้ราษฎรทำกินประมาณ 6, 7 ล้านไร่ 4, 5 ล้านไร่เท่านั้นแหละ ไม่ใช่ 6 ล้านไร่ หรือหก เพราะมันแข็งแกร่งครอบครองตามความเป็นจริง” นายสุนทร วัชรกุลคิดกร รongหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ไอ้ดาวเทียมที่ออสถ่านรู้ลึกลงไปจะเห็น ดาวเทียมที่จะมีประโยชน์คือดาวเทียมที่ถ่ายแล้วเห็นภาพชัดเจน ไม่ว่าวัตถุอะไรดูมัย แต่ว่า ดาวเทียมที่ออสเนี่ยมันเบลอ มันถ่ายวัตถุแค่ 3 เมตร ขึ้นไป...กฎหมายไม่มีช่องว่างมันอยู่ที่การบังคับ ใช้กฎหมาย เราอันพอสมมันท์ ถ้าคุณเข้มงวดกฎหมายก็โอเค เรื่องบทลงโทษอย่างเดียวแต่นี้ก็แก้แล้ว นี่ ปปง.เข้ามาแล้วนี่ อัยกัทรพีย์ไม่รู้หละคุณเข้าไปพัวพันฉันอัยกั ทรพีย์คุณไว้ก่อนแหละ คือสิ่งที่ นักการเมืองตอนนี้กลัวมาก แล้วการออกเอกสารสิทธิ์เนี่ย การที่จะเข้าไปเจาะลึกอย่างเนี่ย มันต้อง รับความร่วมมือจากกรม...ตอนหลังเขาไม่ให้ เอกสารต่างๆเขาไม่ให้ ไม่ให้มันพิสูจน์ไม่ได้ ป่าไม้ไป ขอเขาก็ไม่ให้ เรื่องประวัติโฉนดที่ดินแปลงเนี่ย เค้าบอกไม่ให้แต่เมื่อก่อนนี้ให้ ตอนหลังมาเขาบอก ถ้าคุณเอาเอกสารผมไปแล้วไปกล่าวหา ผมไม่ให้ไป ส่วนใหญ่จะอ้างที่ทำกินมาตลอดตั้งแต่บรรพ บุรุษ แต่พิสูจน์ภาพถ่าย แล้วทำไมมาหาว่าราชการไม่ทุมไป ทุมไปสิมันเป็นนิติวิทยาศาสตร์ที่เป็น พยานหลักฐาน เป็นนิติวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ได้ งบประมาณอย่างเนี่ย รัฐบาลไม่สนับสนุน งบเราตั้ง เพื่อที่จะบอกรัฐบาล”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้นของผู้วิจัย พบว่าความต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืน ผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งนั้น ด้วยเพราะเห็นว่านอกจากการที่พรรคจะเป็นตัวกลางในการ นำเสนอ ซึ่งให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยแล้ว ยังต้องการให้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรในการคิดและนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน เช่น “ผมก็แนะนำ รัฐบาลเค้าเอาไม่เอาอีกเรื่องนึง ก็ให้ประชาชนได้รับรู้ไ้ว่า แนวทางออกมันมียังง ไรเรา ...ไม่ใช่เราไปด่ารัฐบาล โครมๆ แต่ไม่มีทางออกให้ ไม่ใช่ หนึ่ง คำ ส่วนวิธีแก้ยังงไรเราก็บอกไว้ ทำ ยังงไรๆ เค้าจะทำไม่ทำอีกเรื่องนึง...” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) ด้วยเหตุที่คณะ ผู้ก่อตั้งที่เป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันและเป็นกลุ่มที่จบการศึกษาเฉพาะทางจากสถาบันเดียวกันหรือ ศาสตร์เดียวกันโดยส่วนใหญ่ ทำให้มีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะจากประสบการณ์การทำงาน ในแวดวงดังกล่าว รวมถึงการมีจุดเน้นทางแนวนโยบายของพรรคในการทำงานเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ ป่าเป็นหลัก ทำให้คณะผู้ก่อตั้งที่มีความถนัดเฉพาะนั้น จะเป็นจุดแข็งในการคิดวิเคราะห์ การหา แนวทางแก้ไข ซึ่งต้องใช้ทักษะเฉพาะประกอบ เพื่อให้เป็นทางเลือกต่อแนวนโยบายและทิศทางการ ทำงานของรัฐบาลที่คณะผู้ก่อตั้งมีความเห็นว่ายังขาดผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะและไม่ผูกติด กับอำนาจอุปถัมภ์ที่จะออกมาพูดเผยแพร่นเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

5) เพื่อให้การก่อตั้งขึ้นของ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นองค์การใน การสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีต ข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็น พรรคการเมือง นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “คืออย่าง นี้ พรรคเนี่ย จริงๆไม่ได้เป็นความคิดจะมาตงมาตั้งพรรคอะไรหรอก...คิดว่าคนนี้เป็นอธิบดีผมก็จะ ไม่ยุ่งอะไร ผมก็จะไปขายกล้วยเดี่ยวของผม แต่ 2 เดือนกว่าเกือบ 3 เดือนไม่ตั้ง เพราะอะไร เพราะ กลัวคุณไม่ได้ กลัวไปจับชาวบ้านชาวช่อง จับริสอร์ทจับนู่นจับนี่ไง ก็ไม่ตกลง...ทีนี้กระทรวงเนี่ย เล้าสรรหา 2 คน แล้วมันเปลี่ยนแปลงไม่ได้...อีกคนไม่ยอม อีกคนยอม พอไอ้คนยอมเข้ามา ก็ทำ อะไรไม่ได้เลย ชะลอทั้งหมดทั่วประเทศ วันนี้ก็เห็นอยู่ ผมก็เรียกถาม เล้าไม่จับให้ไหม ชะลออะ จับ นู่นไม่ได้จับนี่ไม่ได้ แต่งตั้งโยกย้ายก็เอาใหม่ เอาฝากกันหมด อีรุงตุงนัง เจ้ง เข้าเอวังอย่างเดิม ผม ก็ต้องมาต่อสู้ออกของพวกนอก ผมก็นั่งคิดกับเพื่อนร่วมรุ่นที่เกษียณว่าไปไม่รอดแล้วที่เราทำมาปี กว่า เราเหนื่อยฟรี คุยกันอย่างนี้ ไอ้คน ก็ไม่ยอมเหนื่อยฟรี เอาจี้ ตั้ง การเมือง ขึ้นอยู่กับประชาชน พรรคเรา เอาเรื่องป่าอย่างเดียวนะ อย่าไปเอาอย่างอื่นนะ เรื่องป่า เรื่องธรรมชาติ เรื่องสัตว์ป่า แค่นั้น แหนะ ก็ไปตั้งก่อตั้งมาพวกเกษียณหนะ 15 คน ตั้งกันแบบไม่มีพรรคการเมือง ตั้งมือใหม่หัดจับ ก็ ตั้งกระทั่งสำเร็จ สำเร็จแล้วเราก็มีแนวทางสู้ของเราอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าปล่อยให้หนึ่งไป ก็ยิ่งหมด ไม่พุงก็ยิ่งตัดโครมๆ เสือ โคร่งก็ล่าแล้ว ผมบอก เอ้ ผมเอาหมีแพนด้ามา ผมรับซื้อประเทศไทย โกรธผมไหม ผมบอกก็...เอามาขายผมหมีแพนด้าอะ ก็รู้มันมาจากเมืองจีนหนะ ไอ้ไม่พุงก็รู้ว่ามา จากเมืองไทย ผิดกฎหมาย คุณรับซื้อทำไมอะ คุณรับซื้อทำไม ก็ของขโมยจากบ้านผมไปอะ ก็ เหมือนกันเนี่ย ผมถึงไปประท้วงไง เพราะฉะนั้นการตั้งอันนี้มาจุดประสงค์เนี่ยเพื่อต้องการงานสาน ให้มันต่อเดิม มันเงียบอยู่พักนึงแล้ว พวกบุญรุกป่าเขาลง พวกนายทุนหยุดกันไปพักนึง แล้วตั้งใจจะ ปลุกป่าให้มากที่สุดที่จะมากได้ เพราะรัฐไม่ปลุกไง ตั้งงบไว้ แล้วก็ไม่ได้ปลุกอะไร มันจะต้องมีคนมา ประตุ้นให้ระหว่างรัฐบาลกับประชาชนเนี่ยเค้ารับรู้ว่าการริเปล่า ประชาชนเค้าจะรับรู้ ไม่งั้นมันก็ ไม่มีตัวกลาง ผมเกษียณไปผมก็เฉย พอเฉย มันก็เงียบกันไปแบบเดิม ผมก็เสียเวลาผม ผมเหนื่อย มาปีกว่า” นายชิตี กนกวทวิฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงประเด็น นี้ว่า “...ก็จะเห็นข่าวว่าอธิบดีดำรงเอาจริง ประกาศริริสอร์ท ซึ่งเราก็ไปรื้อที่วังน้ำเขียว...ทีนี้ ผอ.จะ เกษียณแล้วเนี่ย ตอนนั้นที่จะมีการไปรื้อเนี่ยสิงหา กันยาแล้ว มันจะหมดมันก็ยังรื้อไม่เสร็จ ใน อุทยานทับลานเนี่ยมีอีกตั้งหลายร้อยคดี ก็ยังไม่จบ ทีนี้ไม่มีคนสานต่อพอหลังจากดำรงเกษียณแล้ว เนี่ย จะหาอธิบดีที่บังคับกฎหมายเข้มข้นอย่างนี้ไม่มี แก่ก็มองว่าถ้าอย่างนั้นจะทำไงดี ก็เลยตั้งพรรค การเมืองมาผลักดัน ก็คือพรรคการเมืองไปรื้อเองไม่ได้หรอก แต่เราก็จะมีหนังสือผลักดัน เรียกว่า ไปกระตุ้น” นายวีระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า

“คือทุกคนถ้าบังคับใช้กฎหมายมันคลุมกำหนัดทุกคน เพียงแต่ว่าแบบที่ว่ามันเลือกปฏิบัติ มันมีวิธีการอยู่เพียงแต่เราจะเอาจริง เอาจริงหนะอยู่หมด ทำได้ เอาจริงหรือเปล่า คุณตอนหลังวังน้ำเขียว เป็นไงบ้าง พออธิบดีดำรงไม่อยู่ที่เจียบ ได้ข่าวมาว่าเขากำลังต่อเติมกันอยู่ ก็นี่ไงตรงนี้ ที่เราจะตามจับให้คิดให้ได้”

บทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้ง สะท้อนให้เห็นถึงตรรกะของคณะผู้ก่อตั้งต่อความต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จากการพบว่าการเกษียณอายุข้าราชการของพวกตน มิได้มีคนรุ่นหลังมาสานงานต่อเนื่อง หากแต่ภาระงานที่ได้ทำมาในการทวงคืนผืนป่า การบังคับใช้กฎหมายกลับตกอยู่ในภาวะชะงักชะงัน อันเกิดขึ้นจากปัญหาหลากหลายประการ อาทิ การก้าวกายแทรกแซงอำนาจของฝ่ายบริหารต่อระบบราชการ ปัญหาระบบอุปถัมภ์ อำนาจนิยม เป็นต้น เช่น “...ที่นี้กระทรวงเนี่ยเค้าสรรหา 2 คน แล้วมันเปลี่ยนแปลงไม่ได้...อีกคนไม่ยอม อีกคนยอม พอไอ้คนยอมเข้ามา ก็ทำอะไรไม่ได้เลย ชะลอทั้งหมดทั่วประเทศ วันนี้ก็เห็นอยู่ ผมก็เรียกถาม เค้าไม่จับใช่ไหม ชะลออะ จับนู่นไม่ได้จับนี่ไม่ได้ แต่งตั้งโยกย้ายก็เอามาใหม่ เอาฝากกันหมด อีรุงตุงนัง เจิง เข้าเอวังอย่างเดิม ผมก็ต้องมาต่อสู้ออกของพวกนอก ผมก็มานั่งคิดกับเพื่อนร่วมรุ่นที่เกษียณว่าไปไม่รอดแล้วที่เราทำมาปีกว่า เราเหนื่อยฟรี คุยกันแบบนี้ ไอ้คน ก็ไม่ยอมเหนื่อยฟรี” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) “มันจะหมดมันก็ยังไม่เสร็จ ในอุทยานทับลานเนี่ยมีอีกตั้งหลายร้อยคดี ก็ยังไม่จบ ที่นี้ไม่มีคนสานต่อพอหลังจากดำรงเกษียณแล้วเนี่ย จะหาอธิบดีที่บังคับกฎหมาย เข้มขันอย่างนี้ไม่มี แก่ก็มองว่าถ้าอย่างนั้นจะทำไงดี ก็เลยตั้งพรรคการเมืองมาผลักดัน ก็คือพรรคการเมืองไปร้องเองไม่ได้หรอก แต่เราก็จะมีหนังสือผลักดัน เรียกว่าไปกระตุ้น...” (นายธิตี กนกทวีสุภากร, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ด้วยประการฉะนี้ คณะผู้ก่อตั้งที่มีอุดมการณ์ มีความเชื่อว่าการทวงคืนผืนป่าที่เสมือนเป็นปอดของชาติเป็นสิ่งจำเป็นต่อประเทศชาติและประชาชนพลเมืองของประเทศในระยะยาวนั้น จึงต้องมองหาหนทางเพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการทวงคืนผืนป่าให้เกิดขึ้นได้ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้เป็นองค์การในการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็นพรรคการเมือง นั่นคือเปลี่ยนจากการเป็นเจ้าของหน้าที่ทำงาน โดยบังคับใช้กฎหมาย โดยตรงมาเป็นการกระตุ้นผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า

โดยสรุป จากการทำการศึกษาวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง ผ่านการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงความเป็นเหตุเป็นผลที่ก่อให้เกิดความต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์อื่นๆ ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดังนี้

วัตถุประสงค์หลักคือเพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าและวัตถุประสงค์อื่นๆคือ ประการแรก เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการกระตุ้นรัฐบาลและประชาชน ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆของประเทศอย่างเป็นองค์รวม ประการที่สอง เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการชี้ชวนให้รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบระยะยาวและความยั่งยืน ประการที่สาม เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรในการเผยแพร่ ตีแผ่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อันประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้รัฐบาลและประชาชน ได้รับรู้ ประการที่สี่ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรในการคิดและนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน ประการสุดท้าย เพื่อให้การก่อตั้งขึ้นของ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นองค์กรในการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็นพรรคการเมือง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงทรรศนะต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยโดยหลักตามอธิบายดังต่อไปนี้

2.2.1 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “แตกต่าง พรรคอื่นก็ต้องมีทุกกระทรวงหมดอะสิ พร้อมจะบริหารประเทศ แต่ต้องใช้เงินซื้อนู่นซื้อนี่อะไรก็ว่ากันไป พรรคผมมีแค่ทรัพยากร ป่าไม้ สัตว์ป่า เป็นเรื่องที่ผมรู้...ทำในสิ่งที่เราไม่รู้ เราไม่รู้ เราไปเอาคนอื่นมาเป็นรัฐมนตรี เราจะไปรู้จักใจเค้าได้ยังไง เค้าไม่ฟังเราก็ได้ เค้าอะไรก็ได้ แล้วมันใหญ่เกินตัว...ผมทำทุกอย่างป่าไม้กับสัตว์ป่า ป่าต้นน้ำลำธาร ปลุกป่า ป่าไม้ ปลุกป่า เรื่องสัตว์ป่า” นายวิระพล สุทธิพรพลกลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “ก็จะเล่นเรื่องป่าจริงๆ กับเรื่องสัตว์ป่า เรื่องป่าโดยเฉพาะ เรื่องป่ากับเรื่องสัตว์ป่า...เอาปะๆเลย จะทำเรื่องนี้เรื่องเดียว โดยเฉพาะเรื่องของผู้บุกรุกที่เป็นนายทุน ต้องออกก่อนเลย พวกนี้ไม่ได้หรอก เค้าเอาเปรียบสังคมเยอะ...” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “...ซึ่งหัวหน้าแกก็บอกว่ถ้าเป็นพวกนักการเมืองเก่าๆ หรืออะไร แกก็ไม่อยากที่จะนั่นเท่าไรหรอก คืออยากที่จะเอาพวกเราจริงๆพวกป่าไม้ ซึ่งเราไม่ทำงานเรื่องอื่นอีกแล้ว เราจะทำเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับป่าไม้อย่างเดียว เกี่ยวกับป่าที่เรามีความรู้ อย่างอื่นเราไม่

มีความรู้...หัวหน้าเขาบอกทำเฉพาะเรื่องนี้ โดยเฉพาะเนี่ย เพราะว่าพรรคอื่นไม่เห็น มีแต่นโยบาย แต่พอเวลาลงไปทำจริงๆมันก็หละหละกัน” ในประเด็นเดียวกันนี้ นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เจริญฤทธิพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “จริงๆแล้วผมมองว่ามันเป็นนกกน้อยทำรังแต่พอตัวก็คือมันก็ยังเป็นนกที่มีความ small pretty อยู่ ไข่ม้อย ก็มีความสวยของมันอยู่เพียงแต่ว่าในจุดๆหนึ่ง การมองข้ามขึ้นไป การมองข้ามขึ้นไปก็ได้แต่คิดเท่านั้นเอง มันก็ต้องมองว่าปัจจุบัน เราอยู่ภาวะอะไร แล้วเราจะทำเรื่องนี้ให้ดีที่สุดได้อย่างไร ทำได้แค่นั้น ถามว่าคิดได้มั้ยมันก็คิดทั้งหมด มันเป็นระบบนิเวศวิทยา มันเชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เพียงแต่เราจะขยายความออกเป็นยังไง” นายธิตติ กนกทวีฐากร เลขานุการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ว่า “เพราะว่าเราเป็นพรรคเล็ก นโยบายเราเน้นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ แต่ที่ผมเขียนให้กต.เนี่ย ก็ต้องเขียนทุกด้านแต่ว่าด้านการศึกษาที่เล็กน้อย การต่างประเทศก็เล็กน้อย อะไรพวกเนี่ย ถ้าไม่เขียนทุกด้านมันไม่ผ่าน จดทะเบียนไม่ผ่าน ผมมองว่าพรรคการเมืองเนี่ย จุดประสงค์ใหญ่ๆก็คือการเป็นรัฐบาล เกิดคุณจับพลัดจับพลูได้เป็นรัฐบาลแล้วไม่มีนโยบายด้านอื่นแล้วคุณจะเป็นรัฐบาลได้อย่างไร ก็เขียนให้ แต่เราไม่หวังว่าจะได้เป็นรัฐบาล...เราก็อาจจะส่งปาร์ตี้ริช เข้าไปมีปากมีเสียงในสภาหน่อยแค่นั้นเอง” นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “เนี่ย นโยบายหลักเลย นโยบายรองๆที่เท่าที่กำหนดมา เป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจ เกษตร สังคม การศึกษา เป็นนโยบายที่แบบพื้ๆ ที่แบบทุกพรรคเค้าก็จะมีอยู่ แต่ว่าเราเน้นเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติไปอย่างเดียวนะ...ไม่ว่าอะไรที่ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศได้ไม่ว่านโยบายหนึ่งเดียวเนี่ย หนึ่งข้อเนี่ย มันก็ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้ ไม่จำเป็นต้องใช้นโยบายเป็นสิบๆอย่าง แล้วก็ไม่ทำไม่ได้”

จะเห็นได้ว่าคณะผู้ก่อตั้งนั้นมีแนวคิดต่อลักษณะสำคัญหรือจุดเน้นของพรรคทางคิน ผืนป่าประเทศไทยในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงในวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานของพรรค ซึ่งสะท้อนได้จากชื่อพรรคที่มีลักษณะเจาะจงในความต้องการทำงานของพรรคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก เช่น “พรรคผมมีแค่ทรัพยากร ป่าไม้ สัตว์ป่า เป็นเรื่องสิ่งที่ผมรู้...ทำในสิ่งที่เราไม่รู้ เราไม่รู้เราไปเอาคนอื่นมาเป็นรัฐมนตรี เราจะไปรู้จิตใจเค้าได้ยังไง เค้าไม่ฟังเราก็ได้ เค้าอะไรก็ได้ แล้วมันใหญ่เกินตัว...ผมทำทุกอย่างป่าไม้กับสัตว์ป่า ป่าต้นน้ำลำธาร ปลูกป่า ป่าไม้ ปลูกป่า เรื่องสัตว์ป่า” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นคณะผู้ก่อตั้งได้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของพรรคที่เป็นพรรคเล็ก กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งจำกัดด้วยความเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันอันเกิดจากความตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น นั่นคือเป็นกลุ่มที่มีความรู้เฉพาะอันได้แก่ความรู้ในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน เช่น “เพราะว่าเราเป็นพรรคเล็ก นโยบายเราเน้นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ แต่ที่ผมเขียนให้กต.เนี่ย ก็ต้อง

เขียนทุกด้านแต่ว่าด้านการศึกษาที่เล็กน้อย การต่างประเทศที่เล็กน้อยอะไรพวกนี้ ถ้าไม่เขียนทุกด้านมันไม่ผ่าน จดทะเบียนไม่ผ่าน...” (นายชิตี กนกวทวิฐากร, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) คณะผู้ก่อตั้งจึงมีความตั้งใจในการดำเนินงานทางด้านที่กลุ่มของตนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นหลัก ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งมองว่าแนวโน้มนโยบายของพรรคการเมืองและของรัฐบาลที่ผ่านๆมา ยังมีได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยอาจมีสาเหตุมาจากการขาดองค์ความรู้ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่อาจมิได้มีการเผยแพร่อย่างแพร่หลาย เป็นองค์ความรู้ที่ถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่เฉพาะ กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งจึงต้องการทำในสิ่งที่กลุ่มของตนมีความรู้ความถนัดเฉพาะเจาะจง โดยมีได้มองว่าการขาดความหลากหลายของอาชีพขององค์ความรู้ ของความถนัดของคณะผู้ก่อตั้งเป็นจุดด้อย หากแต่คณะผู้ก่อตั้งมองว่าความมีลักษณะร่วมดังกล่าวกลับเป็นจุดแข็งในการทำให้เกิดการขับเคลื่อนสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย อย่างไรก็ตามจากบทสัมภาษณ์จะเห็นได้ถึงทรรศนะของผู้ก่อตั้งที่หาได้มองปัญหาทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยแยกขาดจากปัญหาอื่นๆของสังคมโดยรวมแต่อย่างใด หากแต่มีความเห็นว่าทุกปัญหามีความเชื่อมโยงกันและปัญหาทางด้านป่าไม้เหล่านี้เองที่คณะผู้ก่อตั้งเชื่อว่าเป็นเสมือนต้นตอ คล้ายกับการล้มของโดมิโนที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องกันไปเป็นทอดๆ ด้วยประการฉะนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

2.2.2 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งกระตุ้น

ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า โดยสะท้อนให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ดังนี้ นายชิตี กนกวทวิฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) “มันยุ่งมาก มันเสี่ยง เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยอยากจะทำกันไม่รู้ด้วย แต่จริงๆแล้วกรมก็เขียนคู่มือการรื้อถอนก็มีหมดแล้ว แจกหมดทุกหน่วยอุทยาน พอพรรคออกมาทีไรจะมาสับสนุนพวกนี้ อาจจะทำให้เป็นวาระแห่งชาติ เรื่องป่าไม้ ทำให้เป็นวาระแห่งชาติว่ารัฐบาลจะต้องสนใจเรื่องนี้ จะต้องมีเงินลงมาให้ปลูกป่า สนับสนุนเรื่องการปราบปรามให้ตั้งหน่วยพิทักษ์หรือหน่วยป้องกันให้ครอบคลุม อุทยานมีพื้นที่ป่าตั้งกี่ล้านไร่ แต่มันมีคนกินเอง มันดูไม่ทั่วถึงหรอก...เพราะอย่างนั้นจะไม่มีพรรคไหนมาพูดเรื่องทวงคืนผืนป่า มีแต่ทำยังไงเอาที่ดินไปให้ราษฎร พรรคอื่นก็มีแต่หาเสียงกับราษฎร ถ้าพรรคนี้จะหวังให้ชาวบ้านเลือกยาก พวกนายทุนเลือกไม่มี เพราะเรายึดที่ แต่คนที่เลือกได้ก็คือคนในเมือง แล้วก็พวกเครือข่าย พวกครูที่เขาสนับสนุนอยู่ จะได้คะแนนจากพวกนี้ เพราะเราอยู่ในเมืองเราไม่มีโอกาสจะไปรูกป่า เราทำถูกกฎหมายแต่เราไม่ได้ คนที่ไปทำผิดกฎหมายกลับได้” นายวีระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ของเรานี้พื้นที่ป่าเป็นของรัฐบาลกลายเป็นจุดอ่อน คนบุกรุกไม่เป็นไรบุกรุกไป ร้องเฮ้อๆก็ยอม เป็นอย่างนั้น กฎหมู่เหนือกฎหมายเราก็ต้องทำกฎหมายให้มันศักดิ์สิทธิ์ อุดมการณ์ของพรรคเราก็เนี่ยทวงคืนผืนป่าโดยใช้กฎหมายให้มัน

ศักดิ์สิทธิ์...ตอนนี้ปัญหาคือการบังคับใช้กฎหมาย ผู้บังคับใช้กฎหมายคือเจ้าหน้าที่ ผมถามว่าศาลสั่งมาแล้วเนี่ย กรมบังคับคดีเค้าทำงานยังไง เค้าก็ไม่ทำ ไปทูปทึงก็ไม่ทูป ไซ้โหมสะ แล้วเค้าก็ปล่อยอยู่ อย่างนั้น ก็อยู่กันอย่างนั้น ก็รูกันเต็มไปหมด ขณะที่ศาลมีคำสั่งแล้วไม่ทำกัน การบังคับไม่มี ถ้าท่านไม่ทำมันก็อยู่อย่างนี้แหละ เนี่ยก็พยายามที่จะเร่งรัดติดตาม แต่เราก็ไม่ได้หวังว่าจะมาร่วมรัฐบาลเป็นรัฐมนตรีเป็นอะไร อยากสะท้อนให้รู้ว่าสิ่งแวดล้อม เรื่องของป่าไม่มีความสำคัญกับพวกเรา เรานึกถึงกันตลอดเวลาเนะครับ แต่เราก็ไม่ทำกันจริงจังซะที ฝนตกมากน้ำท่วมก็บ่น เรื่องป่าไม้แล้งไม่มีน้ำใช้ก็บ่น ก็ได้แต่บ่นโดยไม่มีใครทำ เรื่องสัตว์ป่าก็เหมือนกัน เป็นห่วงรักกันเหลือเกิน แต่ไม่มีใครทำ” นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ก็ ป่าไม้เนี่ย ก็มองอยู่ว่ามันก็หมดไปทุกวันเนะครับ เราขับรถไปตามต่างจังหวัดเราก็จะมองเห็นว่าตามทางเห็นแต่ภูเขาโล่ง โล่งแบบพื้นที่ป่าก็จะหายไป มันๆ นี่ก็ปัญหาที่มีมานานแล้ว ไม่ใช่มีมาตอนก่อตั้งพรรค มีมานานแล้ว ซึ่งปัญหาตัวนี้ก็ มันก็น่าจะได้รับการดูแลจากองค์กรหรือว่าหน่วยงานของรัฐบาล แต่ว่าก็ไม่เห็นมีใครทำอะไร ก็มีการบุกรุกกันอยู่ทุกวันนี้ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่เนี่ย ไม่มีพรรคไหนที่มึนนโยบายตัวนี้หนะ ไม่มีพรรคที่มึนนโยบายทวงคืนผืนป่าหรือหรือชุนโยบายตัวนี้เป็นหลักนะ ในการหาเสียงหรืออะไรก็แล้วแต่ ไซ้โหม นโยบายของพรรคอื่น ไม่มีแบบนี้ นโยบายพรรคนี้มีแบบทวงคืนผืนป่า ซึ่งเราก็เห็นว่ามันเป็นประโยชน์ต่อประเทศนะ จุดใหญ่ๆ ก็คืออยากจะเห็นป่ากลับมาอุดมสมบูรณ์เหมือนเดิม ป่าไม้ถูกทำลาย มีการอนุรักษ์ฟื้นฟู พัฒนาป่าไม้ให้ที่สูญเสียไปเนี่ย ให้กลับมาดังเดิมหนะครับ”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ดังกล่าวมาข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งที่ได้แสดงถึงปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ การบุกรุกที่ป่าโดยมิชอบ การขาดการบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง อีกทั้งแนวโน้มในทางปฏิบัติของพรรคการเมืองและรัฐบาลโดยส่วนใหญ่ ยังคงเป็นการมุ่งเน้นการใช้การแจกการจัดสรรทรัพยากรเป็นหลัก เช่น “เพราะอย่างนั้นจะไม่มีพรรคไหนมาพูดเรื่องทวงคืนผืนป่า มีแต่ทำยังไงเอาที่ดินไปให้ราษฎร พรรคอื่นก็มีแต่หาเสียงกับราษฎร ถ้าพรรคนี้จะหวังให้ชาวบ้านเลือกยาก พวกนายทุนเลือกไม่มี” (นายชิตี กนทวิฐากร, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ทำให้ปัญหาทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่ทว่าขาดความเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันของปัญหาต่างๆ ให้เห็นชัดเจน ยังคงเป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการพูดถึง ขาดการนำไปสู่การทำให้เกิดแนวทางแก้ไขอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ เช่น “ซึ่งปัญหาตัวนี้ก็ มันก็น่าจะได้รับการดูแลจากองค์กรหรือว่าหน่วยงานของรัฐบาล แต่ว่าก็ไม่เห็นมีใครทำอะไร ก็มีการบุกรุกกันอยู่ทุกวันนี้ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่เนี่ย ไม่มีพรรคไหนที่มึนนโยบายตัวนี้หนะ ไม่มีพรรคที่มึนนโยบายทวงคืนผืนป่าหรือหรือชุนนโยบายตัวนี้เป็นหลักนะ” (นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ, สัมภาษณ์ 11

เมษายน 2556) ในกรณีนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงาน โดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าเป็นวัตถุประสงค์หลัก อันเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ทวน กระแสกับแนวนโยบายของรัฐบาลและของพรรคการเมืองต่างๆ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดำรงสถานะประจักษ์เป็นแรงต้านหนึ่งของกระแสทางแนวนโยบายดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้ รัฐบาล พรรคการเมือง สาธารณชน ประชาชนพลเมืองไทยได้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของ ป่าไม้ สัตว์ป่าและเพื่อเพิ่มปริมาณพื้นที่ป่าซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ประเทศชาติและประชาชนโดยระยะยาวสืบไป

2.2.3 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความ योगโยสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์ รวมกับปัญหาอื่นๆของประเทศ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้ แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ไว้ว่า “วันนี้สิ่งแวดล้อมเนี่ยคือเรื่องป่าเรื่องสัตว์ป่า สัตว์ป่ายังไม่ เท่ากับเรื่องป่า คือป่า มันก็กระทบไปด้วย ป่าหมดสัตว์ป่ามันก็เลยกระทบไปด้วย แต่สัตว์ยังไม่ ทำลายเท่ากับป่า ป่าเนี่ยมันกระทบผู้คนทั้งชาติทั้งประเทศ ดันน้ำลำธาร คือบ้านเราป่าเนี่ยมันซับน้ำ เป็นตัวซับน้ำ เป็นตัวกั้นน้ำ รักษาเอาไว้ใช้ปล่อยในฤดูแล้ง...เพราะงั้นป่ามันเหมือนตระกร้ารองรับ น้ำฝนอยู่ ป่ามี 5-6 ชั้น ค่อยๆน้ำเนี่ยลงชั้น 1 ชั้น 2 ค่อยๆไหลลงตะพื้นดินเนี่ย เหมือนเราเทน้ำเนี่ย ถ้าเราหยดในดินเนี่ย ทีละซ้าๆน้ำมันก็ซึมได้มากถูกต้องไหม แต่ถ้าเราเทพรวดทีเดียวเนี่ย มันก็ไหล ออกหมดซึมได้น้อย ป่าก็เหมือนกันแบบเดียวกัน เปรียบเทียบให้ให้เห็นเนี่ย เทน้ำชั้นลงดินกับ หยดน้ำลงดินเนี่ย ไอ้หยดน้ำทีละหยดลงดินเนี่ย มันซึมได้มาก ไอ้เททั้งชั้นพรวดออกไปแทบไม่ซึม อะไรเลย” นายอาวุธ ปรินชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “เมื่อป่า ถูกทำลาย ที่ดินทำกินมันก็ ไร่ไหม ชาวบ้านราษฎรก็บุกรุกที่ดิน มันก็ที่ดินทำกินก็จะหายและถูก ทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติมันจะเกี่ยวเนื่องเชื่อม โยงกันหมด สัตว์เลื้อยอะไรที่ยังอยู่ในป่า มันก็ ระบบนิเวศมันก็หายไปไร่ไหม สัตว์อะไรมันก็สูญพันธุ์ไป เมื่อป่าถูกทำลาย แล้วก็รวมไปถึงระบบ น้ำ ดินฟ้าอากาศมันก็แปรปรวน เพราะว่าป่าอย่างเดียวนั่นเอง มันกระทบถึงชีวิตของประชาชน ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในต่างจังหวัดหรือกรุงเทพ ก็ทำให้ตอนนี้ก็รู้อยู่แล้ว อากาศก็ร้อน น้ำก็ขาด ถ้าป่า สมบูรณ์จะทำให้หนาว อะไอย่างนี้ไร่ไหมครับ” นายสุนทร วัชรกุลดิกล รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “เราต่อสู้ในเรื่องป่าอย่างเดียว ซึ่งมันก็มีผลกระทบเรื่องเศรษฐกิจ ถูกมีย เพราะเรื่องเศรษฐกิจมันเกี่ยวกับองค์รวม น้ำท่วมกรุงเทพขึ้นมาเนี่ย คุณรู้มียว่ามันมาจากไหน ก็มาจากเรื่องการทำลายป่า โดยที่ชาวบ้านไม่รู้เนี่ยว่าฝนบ้าง คือข้อแก้ตัวก็คือว่าฝนปริมาณมาก ผม ถามว่าลักษณะอย่างนี้ มันเกิดขึ้นเป็นร้อยๆปีแล้วทำไมมันไม่เกิดตอนนั้น มันมาเกิดตอนนี้แหละ คุณ ต้องมองตรงนี้สิ เหมือนก.ท.ม.บอกน้ำท่วมเพราะปริมาณฝนมาก แต่ว่าท่อไม่ได้ล้างเลย ท่อไม่ได้

ลอกเลอย่างเนี่ย แล้วมันจะไม่ท่วม ได้ยัง ใจถาม ใช่มั้ยอะ เปลี่ยนทางน้ำบ้างอะไรบ้าง มันไม่ได้แก้เกี่ยวกับเรื่องควบคุมน้ำ เกี่ยวกับน้ำในเขื่อน การควบคุมปริมาณน้ำให้ไหล อันนี้ก็สำคัญ ใช่มั้ยอะ เรื่องการขุดลอกคลองก็ต้องทำ ไม่จำเป็นต้องไป ขุดลอกคลองลอกแม่น้ำ แล้วก็สร้างไ้อะไรนะฟลัทเวย์อะ เนี่ยก็เลยก่อตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะต่อสู้กับเรื่องนี้ แล้วเราก็มีอุดมการณ์เช่นเดียวกันในการที่จะพัฒนา ที่จะปกป้องรักษาป่า เพื่อจะทวงคืนผืนป่า เพื่อจะปลูกป่า ทวงคืนมาเพื่อปลูกป่า เพื่อจะรื้อฟื้นมันเหมือนกับที่เดิม เหมือนอุทยาน เหมือนป่าเหมือนเดิม” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “...มันก็ต้องหลายปัจจัยใช้ใหม่ การที่ทรัพยากรเราเสียหายเนี่ย มันไม่ใช่ปัจจัยเดียวหรอก ความยากจน ความต้องการพื้นที่ใช้สอย แล้วกินนโยบายรัฐ เอาอย่างเมื่อกี้นี้เนี่ยเห็นใหม่ พี่เกษตรบางพาราดีนะอะไรแบบนี้ อย่างเนี่ย ส่งเสริมให้ราษฎรปลูกยางพารา แต่ว่าที่ตรงไหนละ ยกตัวอย่างให้เห็นผมถาม ส่งเสริมปลูกยางพาราส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันอย่างเงี้ย แล้วที่อะไรที่ตรงไหนละใช้ใหม่อะ คนมันโลกอะ คนมันเกิดดีเว้ย มันก็บุกป่าไปปลูก บางทีปลูกแล้วไปจับมาได้มันก็บอกที่เก่าๆที่เขาเคยทำกินมาแล้วก็ต้องไปพิสูจน์กันอยู่อย่างนี้ มันยากเหมือนกันนะการเมือง ไ้อ้พวกอนุรักษ์ป่าไม่ใช่ง่ายนะ จริงๆมองในแง่คิดของผมนะจริงๆก็ต้องสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง แล้วทุกอย่างมีองค์ความรู้มีอะไรปุ๊บเขาก็จะรู้เองว่าคุณประโยชน์ของป่าคืออะไร ถูกไหม ทุกวันนี้เราก็เจออยู่แล้วนี่ไง ทุกวันนี้มันเป็นยังงี้บ้าง น้ำท่วมเห็นใหม่ เคยเห็นน้ำท่วมกรุงเทพฯใหม่ ในชีวิตผม 60 กว่า ผมก็เพิ่งเคยเห็นที่มันท่วมหนักอย่างนี้ ซึ่งมันเกิดขึ้นได้ยังไง เกิดขึ้นมาได้ยังไง อย่างเนี่ย แล้วอีสานบางแห่ง น้ำท่วมอย่างเนี่ย ถึงหน้าแล้งรัฐบาลเตรียมงบประมาณ เตรียมแล้วนะ น้ำท่วม ต้องมาของงบประมาณใหม่อีก เตรียมงบประมาณท่วมก็มาแล้ง เตรียมงบแล้งก็น้ำท่วมเงี้ย” นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เற்றுญญิตพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “คือมันไม่สามารถจะมองแยกส่วนกันได้อยู่แล้ว มันอินเตอร์แรกทีพออยู่แล้วผมว่ามันเวลาเรามองเนี่ย มันไม่ได้แยกส่วนหรอก มันมีปฏิกริยาร่วมกันหมดทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทีคิดว่ามันเป็น ถามว่าทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในเขตร้อนเนี่ย มันมีความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของเราหรือไม่ ถ้าบอกว่าใช่คือมันกระทบทั้งหมดหน้าหะครับ ไม่ว่าจะ เป็นสังคมและเศรษฐกิจ ถ้าสภาพเศรษฐกิจดีมันก็ผูกกับสภาพทางสังคมที่เข้ เรื่องการว่างงานเรื่องอาชญากรรมอะไรต่ออะไร ถ้าสภาพสิ่งตรงนั้นมันดีมันก็เอื้อ น้ำไม่ขาดเป็นไปตามฤดูกาลทุกอย่าง มันก็ไม่เกิดปัญหาอุทกภัยหรือเกิดน้อยลงหรืออะไรต่ออะไร ที่ช่วยในการฟื้นฟูการจ้างแรงงานในการเฝ้าระวังก็ดี ฟื้นฟูก็ดี มันก็จะเกิดการจ้างงานขึ้นไป ซึ่งมันก็คือลดปัญหาเรื่องสังคมลงไปอยู่แล้ว...เป็น 150 ปี ฟื้นฟูฟื้นฟูอย่างเนี่ย มันก็โหดตรงนั้นมันคงไม่ใช่แล้วละ แต่ว่าตรงนั้นเราจะคิดมันว่า ยังไง เราจะนำเสนอมันยังงี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ง่ายที่สุด ก็คือสิ่งที่เราทำมาง่ายๆที่ผ่านมา เรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ถ้ามันทำได้เรื่องอื่นมันก็จะหายไป คือมันอาจจะไม่ใช่ว่าบังคับใช้กฎหมายแล้ว

ป่าพื้นที่ ไม่ใช่ แต่กระบวนการทุกอย่างมันหยุดมันก็บางอย่างมันเป็นการฟื้นฟูตนเองตามสภาพธรรมชาติอยู่แล้ว แต่บางอย่างพอคนเข้าไปเนี่ย มันไม่ได้เข้าไปเพราะอยากจะเข้าไป คนเข้าไปเพราะหนึ่งเป็นตัวเร่งทำให้มันเร็วขึ้น สองคนในพื้นที่ก็มีงานทำ ก็คือลดปัญหาการว่างงานลงไป ก็คือเป็นการช่วยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ไปในตัวด้วย คือถ้าเราไปปล่อยให้เขาไปฟื้นฟู ขณะที่คนอยู่ข้างในมันว่างงานไม่ได้ทำงานอะไรมันก็เกิดปัญหาอบเค็มอีกนั่นแหละ จะไปให้ใครตระหนักในความสำคัญอะไร ในการที่วันนี้จะกินข้าวกับอะไรยังไม่รู้เลย คงไม่ใช่มันอยู่ที่ว่าพื้นที่ลักษณะไหน พื้นที่เขาป้องกันไว้เป็นอุทยาน มันมีความสวยงามที่จะสงวนรักษาไว้เป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติ อะไรอย่างเนี่ย อาจจะปล่อยให้มันขึ้นเองก็ได้หรืออาจจะมีการฟื้นฟู ก็แล้วแต่ว่าลักษณะพื้นที่มันเป็นยังไง จะต้องทำอย่างไรอย่างหนึ่งเหมือนกันทั่วประเทศ มันขึ้นอยู่กับว่าลักษณะภูมิประเทศลักษณะทางสังคมมันเป็นไป เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ขึ้นกับความเหมาะสมในเชิงวิชาการมากกว่า...ผมถึงบอกว่ามันเชื่อมโยงกันหมด เพียงแต่ว่ามันจะทำเรื่องอะไร มันจะต้องทั้งบวกทั้งลบแผนที่เกิดขึ้นมันไม่มีอะไรที่เป็นนิวตรอน ไข่ม้อย บางอย่างเป็นบวกบางอย่างเป็นลบ ถ้าเกิดเป็นลบใครจะมารองรับตรงนี้ ทำมาหาकिनปลูกโน่นปลูกนี่ เสียแล้วลูกเค้าจะเรียนที่ไหน ไข่ม้อย แล้วเค้าเจ็บป่วยจะไปรักษาที่ไหน มันคือต้องมีระบบย่อยเข้ามารองรับอีกทีหนึ่ง ไข่ม้อยเหล่านี้เรามีพร้อมให้เขาหรือเปล่าอะไรเงี้ย”

ดังนั้น จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งในประเด็นแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนั้น จากการวิเคราะห์ที่ผ่านมากคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดต่อวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นที่ความต้องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหรืออยู่ในพื้นที่ของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม คณะผู้ก่อตั้งมิได้มองว่าการทำงานของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่จะเกิดขึ้นนั้น อาทิ การทวงคืนผืนป่าผ่านการบังคับใช้กฎหมาย การปลูกป่าขึ้นใหม่ เป็นต้น เป็นการทำงานเพื่อป่า เพื่อทรัพยากร เพื่อผู้กินและฟื้นฟูสาธารณสุขสมบัติแต่อย่างเดียว หากแต่ลักษณะของวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนั้น เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการคิดวิเคราะห์สาเหตุ ต้นตอของปัญหา จากผลกระทบต่างๆ และการเทียบเคียงคดีทำนายผลกระทบด้วยองค์ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ การมีมุมมองต่อปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในภายภาคหน้า การวิเคราะห์เชื่อมโยงจากปัญหาเล็กๆ ที่ดูเสมือนไกลตัว เช่น ระดับความสูงชันของปรากฏการณ์โลกร้อน หากแต่ส่งผลในวงกว้างต่อส่วนรวมทั้งหมด ทั้งผลที่ประจักษ์ชัด รวมถึงผลที่ปิดบังซ่อนเร้นอยู่ กล่าวคือลักษณะเฉพาะเจาะจงของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่ต้องการทำงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น เกิดขึ้นจากการมีแนวคิดว่าปัญหาทางด้าน

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นเกี่ยวพันโยงใยหรือเป็นสาเหตุหรือต้นตอกับปัญหาอื่นๆในสังคม อาทิ ปัญหาความยากจน การกระจายทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม อาชญากรรม ภัยพิบัติ เป็นต้น เช่น “...คือมันไม่สามารถจะมองแยกส่วนกันได้อยู่แล้ว มันอินเตอร์แรกที่พอยู่แล้ว ผมว่ามันเวลาเรามองเนี่ย มันไม่ได้แยกส่วนหรอก มันมีปฏิภณาร่วมกันหมดทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คุณคิดว่ามันเป็น ถ้ามว่าทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในเขตร้อนเนี่ย มันมีความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของเราหรือไม่ ถ้าบอกว่าใช่คือมันกระทบทั้งหมดแหละครับ ไม่ว่าจะเป็นสังคมและเศรษฐกิจ ถ้าสภาพเศรษฐกิจดีมันก็ผูกกับสภาพทางสังคมที่แย่ เรื่องการว่างงานเรื่องอาชญากรรมอะไรต่ออะไร ถ้าสภาพสิ่งตรงนั้นมันดีมันก็เอื้อ น้ำไม่ขาดเป็นไปตามฤดูกาลทุกอย่างมันก็ไม่เกิดปัญหาอุทกภัยหรือเกิดน้อยลงหรืออะไรต่ออะไร ที่ช่วยในการฟื้นฟูการจ้างแรงงานในการเฝ้าระวังก็ดี ฟื้นฟูก็ดี มันก็จะเกิดการจ้างงานขึ้น ไป ซึ่งมันก็คือลดปัญหาเรื่องสังคมลงไปอยู่แล้ว”(นายวันชัย วิรณันท์, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ด้วยเหตุนี้ เป้าหมายของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยในความต้องการทวงคืนผืนป่ากลับมาเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม ความต้องการปลูกป่า ฟื้นฟูสภาพป่าคืนดั้งเดิมหรือจัดสรรทรัพยากรใหม่ให้เป็นที่ไปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนพลเมือง โดยแท้จริงและมีการคำนึงถึงผลในระยะยาวนั้น จึงเป็นเป้าหมายที่มีลักษณะทับซ้อนหรือเป็นเพียงสับเซตหนึ่งๆกับเป้าหมายที่คำนึงถึงชีวิตอันผาสุกของพลเมืองไทย อันเกี่ยวเนื่องด้วยกันกับมิติของความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน มิติของความบริบูรณ์ทางด้านสุขภาพกายและใจที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสืบไปจากรุ่นสู่รุ่น ฉะนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จึงมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความโยงใยสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆของประเทศ เช่นเดียวกันกับผลของการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ จะสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมกับประชาชนพลเมือง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเชื่อว่าเมื่อปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข ฟื้นฟู ดูแล จะทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนพลเมืองไทยดีขึ้นและมีความยั่งยืนในระยะยาว

2.2.4 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “...ทุนนิยมเนี่ยจะต้องเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวของเค้าเพื่อจะต่อสู้ต่อไปเพื่อเป็นทุนนิยม เข้าใจไหม เหมือนกับพวกทะเลทราย ทุนนิยมพวกน้ำมันแหละ เค้าไม่มีป่า ที่เค้าอยู่ เค้าต้องการน้ำทะเลอะไร เค้าต้องเข้าใจสิ่งแวดล้อมของเค้า บ้านเราเนี่ยเราไม่มีหิมะ น้ำต้องอาศัยน้ำฝนน้ำจืดจากป่า เพราะฉะนั้นน้ำเนี่ยเป็นตัวหลัก ไม่ว่าจะอุตสาหกรรมไม่ว่าใช้น้ำใช้น้ำมันนี่ เราไม่มีน้ำมันเราไม่มีไฟฟ้าเราอยู่ได้ แต่เราไม่มีน้ำเราอยู่ได้ไหม ผมบอกอีก

ไม่เกิน 5 ปีภาคเหนือตอนบนจะแย่งน้ำกัน จากนั้นก็จะลามไประหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้านและลามระหว่างอำเภอต่ออำเภอและระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด เดียวคอยดูก็จะไปเรื่อยๆ เรื่องน้ำเนี่ยจะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ มีน้ำมัน แต่ไม่มีน้ำ...คืออย่างงี้ ไอ้ประเทศวันนี้ ทั่วโลก เรื่องโลกไร้พรมแดนเราก็เข้าใจ เรื่องธุรกิจ เรื่องความเจริญอะนะ มันก็ต้องประกอบกันไป แต่จังหวัดภาคกระโศกของประเทศเนี่ย มันต้องดูจังหวัดด้วย ฐานะของประเทศเนี่ยมันพร้อมที่จะไประดับไหน ถ้าคุณทำเกิน ตัวอย่างเนี่ย ประเทศเรายังอยู่ในระดับ 1 แต่คุณกระโศกก้าวไป 3 ระดับเนี่ย มันตามไม่ทัน แล้วมันจะยุ่งระบบเศรษฐกิจ คือมันต้องดูทิศทาง ไอ้เจริญมันรุ่งไม่อยู่หรอก โลกมันไร้พรมแดนนะ แต่มันต้องดูระยะเวลาว่ามันสมควรขนาดไหน ก้าวขนาดไหน เพราะพรรคเนี่ย พรรคการเมืองมันพลิกไปพลิกมาอยู่ 2 พรรค ไอ้พรรคนั้นก็ไม่ได้เอาเลยเรื่องประชานิยม ทำบ้างนิดๆ หน่อยๆ แต่อีกพรรคหนึ่งกระโศกข้ามเต็มทีไง เกิดไอ้พรรคนี้ไม่ได้เลือก หลังเลือกตั้งแล้วไม่ได้รับขึ้นมา ไอ้ที่กระโศกเต็มทีเนี่ย มาเจอไอ้พรรคนี้ ไอ้พรรคนี้ถึงอแง มันก็ค้างเติ่งกันอยู่อย่างนั้นอะ ชัดกันไป ชัดกันมา ประชาชนก็ เดี่ยวรับ เดี่ยวไม่รับ กลายเป็นของเด็กเล่นไปไง เข้าใจไหม มันก็เป็นของเด็กเล่นไป นี่ช่วยกันเต็มที่หูแทบขาด ไอ้พรรคนี้ถึงอแงจริงๆ โครงสร้างดีก็แถวอาคาร สร้างมาตั้งเป็นที่เลี้ยงวัวเลี้ยงควายหนะ เป็นป่าเข้าไปหมด เห็นไหม ตามชนบท เห็นไหม OTOP ไร่ร้างอะไรไป เพราะเป็นอย่างนี้สภาพ มันขึ้นอยู่กับความกระโศกก้าวของแต่ละพรรคที่เข้ามาบริหารประเทศว่ามันควรระดับไหนๆ” นายวันชัย วิจารณ์ท์ เจริญฤทธิพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “คือบังเอิญบ้านเรามันอยู่ในเขตร้อน เพราะฉะนั้นเนี่ยน้ำทุกหยดมันมาจากพื้นที่สูง ที่นี้พื้นที่สูงถ้าไม่มีป่าที่จะเก็บน้ำเอาไว้ได้เนี่ย เราก็คงจะลำบากเป็นต้นว่า หน้าหนาวกลายเป็นภัยหนาวซึ่งมัน ไม่ใช่ หน้าร้อนเป็นภัยร้อน เพราะฉะนั้นหน้าอะไรก็เป็นภัยซึ่งมันไม่น่าใช่ คือถ้าเป็นอย่างนี้ก็คือเงินส่วนใหญ่จะเอาไปใช้ในการเที่ยวมากกว่าจึงไม่มีเม็ดเงินในการสร้างความเจริญได้เลย เงินทุกเม็ดที่คุณหามาได้ ปีนี้คุณก็เอาเงินมาใช้เรื่องเหล่านี้ซึ่งมันไม่ควรจะเป็น...มันไม่สามารถที่จะแก้ได้ ใน ณ ขณะนั้นได้ทันที ณ ขณะนั้นมันก็เลยเหมือนกับไม่สำคัญ แต่พอมันเกิดขึ้นมาปีปีมันก็ใช้ว่าจะแก้ได้เลย มันก็อาจจะแก้ได้บ้างลดความเสียหายได้บ้าง ซึ่งในการสูญเสียตรงนี้เป็น การสูญเสียโอกาส สูญเสียโอกาสที่จะนำเม็ดเงินมาใช้ในเรื่องอื่นๆ ไม่งั้นคุณร้อนคุณก็บอกว่าภัยร้อน ภัยหนาว ภัยน้ำท่วมคือฤดูสามฤดูกลายเป็นสี่ไป ซึ่งไม่ใช่คอนเซ็ปไม่ใช่ อย่างนั้น มันก็จะเหมือนกับท่าจะเปรียบเทียบกับ มันก็จะเหมือนกับกาฝากเกาะต้นมะม่วง คุณไม่เคยบำรุงปุ๋ยอะไรคุณกินผลมันอย่างเดียว แล้วคุณก็ไม่เคยจะไปจัดการอะไร โรคแมลงปล่อย สักวันหนึ่งกาฝากใหญ่โตไปเรื่อยๆ แต่มะม่วงก็ตาย ทำยที่สุดกาฝากก็ตาย มันก็เปรียบเทียบกับประเทศไทยเป็นต้นมะม่วงนี้แหละ กาฝากคือใครก็ได้ที่ไม่เคยคิดถึงว่าจะเยียวยามันยัง ใจ จะเก็บผลผลิตมันยัง ใจให้

ไปถึงลูกหลานได้ยังไง แล้วก็เติบโตจนกระทั่งโฮสต์หรือคั่นมะม่วงตาย ถามว่าถ้าคั่นมะม่วงตายแล้วกาฝากจะไปอยู่ที่ไหน ผลสุดท้ายมันก็ตายด้วยกันทั้งหมด”

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับความสมดุลของการพัฒนา ในการพัฒนาที่ควรจะให้มีความสำคัญกับบริบทของประเทศไปพร้อมๆกับการก้าวตามโลกาภิวัตน์ ซึ่งจากการพัฒนาที่ผ่านมาของประเทศไทย มีความโน้มเอียงไปในทางที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรม การวัดระดับการพัฒนาโดยการพิจารณาจากตัวเลขจีดีพี จีเอ็นพี จึงทำให้เกิดการละเลยบริบทอื่นๆของประเทศ เช่น “...ทุนนิยมเนียจะต้องเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวของเค้าเพื่อจะต่อสู้ต่อไปเพื่อเป็นทุนนิยม เข้าใจไหม เหมือนกับพวกทะเลทราย ทุนนิยมพวกน้ำมันหนะ เค้าไม่มีป่า ที่เค้าอยู่ เค้าต้องการน้ำทะเลอะไร เค้าต้องเข้าใจสิ่งแวดล้อมของเค้า บ้านเราเนียเราไม่มีหิมะ น้ำต้องอาศัยน้ำฝนน้ำจืดจากป่า เพราะฉะนั้นน้ำเนียเป็นตัวหลัก ไม่ว่าจะอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะน้ำใช้น้ำนุ่นน้ำนี่” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) ปัญหาทางด้านป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติที่ขาดเครื่องมือทางนิติวิทยาศาสตร์ที่มีความละเอียดจึงทำให้การวัดผลการประเมินความเสียหายของป่าไม้ทำได้ยาก ขาดความละเอียดและเป็นไปค่อนข้างช้า นอกจากนี้ความเสียหายที่เกิดขึ้นทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ บางลักษณะยังเป็นความเสียหายที่มีอาจวัดค่าได้ อาทิ การสูญเสียความหลากหลายทางสปีชีส์ เป็นต้น ทว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่เกิดจากความแปรปรวนของธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าควรจะมีการตั้งคำถามกับการพัฒนาที่ผ่านมาและ ณ ขณะปัจจุบัน ว่าเป็นการพัฒนาที่อยู่ภายใต้ชุดความรู้ความจริงแบบใดและบิดเบือนหรือกีดกันความรู้ความจริงอื่นใด จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นที่ผ่านๆมาของรัฐบาลเป็นเพียงการเยียวยา แก้ปัญหาในเหตุการณ์เฉพาะหน้า โดยมีได้มุ่งประเด็นไปที่ต้นตอของปัญหาแต่อย่างใด ในขณะที่ปัญหาบางอย่าง โดยเฉพาะปัญหาทางด้านป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ต้องใช้ระยะเวลาในการแก้ไข การที่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องใช้ระยะเวลาอันนานจึงจะเกิดผลในเชิงประจักษ์นั้น ทำให้ขาดความจริงใจและความต่อเนื่องในการดำเนินตามนโยบายทางด้านนี้เท่าที่ควร นอกจากนี้ วิธีคิดภายใต้อุดมการณ์ทุนยังมองป่าไม้ สัตว์ป่า โดยลดทอนเป็นเพียงทุนทางเศรษฐกิจ โดยมีได้มีมุมมองถึงคุณค่าอื่นๆ อาทิ การให้ออกซิเจน ความชุ่มชื้น การปรับสมดุลธรรมชาติ แหล่งบิบาลสัตว์น้ำ ความหลากหลายของระบบนิเวศ ดังนี้เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยวิสัยทัศน์ที่มองสู่อานาคตมองผลในระยะยาว ในการมองมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว จึงจะทำให้การพัฒนาที่เกิดขึ้นเป็นการพัฒนาจากฐานรากโดยแท้จริง

2.2.5 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกันในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายจตุพร มังคลารัตน์ รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “คือทางด้านการป่าไม้ของเราเนี่ยมันเป็นส่วนสำคัญ ที่นี้การที่เรา จบจากการทำงานในส่วนนั้น มาดำเนินงานทางการเมืองเนี่ย มันก็จะเป็นการต่อเนื่องกัน เป็นการสืบเนื่องกันเพื่อที่จะนำความรู้ต่างๆ ทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเนี่ย ให้สามารถต่อเนื่องกันไป เพราะว่าเวลาเราทำงานในที่ทำงานเนี่ยก็จะรับนโยบายมาจากทางกระทรวงอีกที ก็จะดำเนินการตามที่ตรงนั้น แต่พอมาเป็นพรรคเราก็จะดำเนินการทางการเมืองในส่วนที่เป็นอนุรักษ์ทรัพยากรต่อเนื่อง เพราะว่าคนที่อยู่ในหน่วยงานเขาก็จะมีอุดมคติ มีจิตใจมีความฝักใฝ่ใจอยู่แล้วในทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พอออกมาเราก็จะยังคงที่จะมีส่วนช่วยแล้วพรรคก็เพื่อจะให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แล้วก็ส่งเสริมเผยแพร่ต่อประชาชนได้มากขึ้น ได้ต่อไปมากยิ่งขึ้น ก็คิดว่าทางพรรคจะสามารถที่จะดำเนินการทางด้านการอนุรักษ์ แล้วก็ให้นโยบายพรรคส่งเสริม ให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น แล้วก็ขยายมากขึ้นในทุกที่ที่สามารถทำได้” นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “ก็ตอนนั้นก็ไม่มีเห็นมีใครเค้าพูดถึงเรื่องของป่าไม้ ที่นี้ป่าไม้เนี่ยผมยกตัวอย่าง เบื้องบนท่านยังเป็นห่วง ไม่มีคนทำจริง ไม่มีคนทำจริงสักคน ก็เราเนี่ย พรรคทวงคืนผืนป่าจะทำ...คือผมบอกแล้วไง เรายังไม่คิดใหญ่ ตอนนีเราคิดเรื่องเดียว เรื่องป่าไม้กับสัตว์ป่า อย่างอื่นคิดไปก็คิดไม่ออก ผมว่าเราไม่ใช่พรรคใหญ่ นะ โอกาสที่จะใหญ่ขึ้นเนี่ยผมไม่รู้ พรรค...ใหญ่ขึ้นมาได้ใช้ก็ปีไซ้ไหมอะ พรรค...เค้าใหญ่มาได้เพราะอะไร ก็ไม่รู้จะไปคิดดู อย่างพรรคเราเนี่ยผมคิดแล้ว อย่างนโยบายของท่านหัวหน้าพรรคเนี่ย ไม่อยากให้เป็นพรรคใหญ่หรือ ท่านอยากให้เป็นเสียงหนึ่ง เสียงสองเสียงก็ได้ จะเลือกตั้งหรือจะได้สักกี่เสียงท่านไม่แคร์ เพียงอยากจะสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ แล้วก็อยากจะเร่งรัดติดตามการทำงานอะไรต่ออะไรให้มันเป็นผล...ต้องสานต่อเรื่องนี้ เรารู้ที่เราบริหารราชการมา รับราชการกรมป่าไม้เรารู้ที่นี่ครับ วิธีการมันเป็นยังไง จุดอ่อนอยู่ตรงไหน แต่เราไม่ได้เป็นคนทำแล้วตอนนี้ ไซ้ไหมอะ เราจะกลายเป็นคนฟ้องคนติดตาม ก็ต้องเปลี่ยนบทบาท จะทำยังไงให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต้องทำนะ นั่นแหละ” นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “ครับ ไม่มีปัญหาอะผมว่า เพราะพวกนี้เค้าจะรู้ว่าแหล่งไหนเสื่อมโทรม ป่าไหนจะต้องบำรุง ป่าไหนจะต้องรักษาเอาไว้ เค้าจะรู้พื้นที่ของเค้า เพราะเค้าเคยผ่านงานพวกนี้ขณะรับราชการอยู่ คือเค้าจะรู้ว่าพื้นที่มีอยู่แ่ไหน มีพื้นที่ตรงไหนบ้างที่จะต้องรักษาไว้ ที่จะต้องพัฒนาหรือต้องฟื้นฟูเนี่ยเค้าจะรู้ เค้าจะรู้ดีกว่าคนทั่วไปแหละครับ” นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เจริญญิกพรรค (11 เมษายน 2556,

สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่า “จุดอ่อนมีแน่นอน เพราะว่ากรอบขององค์กรเดียวกันหรือสถาบันเดียวกันเนี่ย แนวคิดมันจะไม่ต่างกันซะเท่าไร เพราะมันไอ้ความหลากหลายพอมันเกิดความหลากหลายทางความคิดเนี่ย การสร้างสรรค์มันอาจจะน้อยลง จริงๆแล้วมันเป็นแค่เบื้องต้นของการจัดตั้งเท่านั้นเอง เพราะมันไม่จำเป็นต้องมัน ไม่ได้อยู่แค่นี้หรอก ถ้ามันจะโตมันต้องโตด้วยความหลากหลายของอาชีพเรา เพียงแต่ว่ามันอยู่ในช่วงเซตอัพเท่านั้นเอง เฮ้ย เซตขึ้นมาก่อนนะ เพราะงั้นในหลายอาชีพที่จะเข้ามาตรงเนี่ย มันจะเกิดแนวคิดที่กว้างออกไป พูดยอะไรก็ตามมันจะอยู่ในคอนเซ็ปต์เดียวกัน ไม่ต่างกันตรงนี้ไป และเพราะว่ามันเรียนมา เกิด จากการทำงานมา วิชาชีพเดียวกันก็อยู่แค่ตรงนั้น ไซ้มัย ไม่ว่าจะคิดยังไงก็ตามมันคงไม่ออกนอกโตะตรงนี้หรอก ยกเว้นคนนู้นก็มาคนนี้ก็มา เป็นประสบการณ์ต่างกันแล้วก็มี การสร้างสรรค์ขึ้นมาอย่างนั้น เป็นเรื่องของภาวะที่มีการเจริญเติบโตต่อไป มันคงไม่ได้นิ่งอยู่แค่นี้ ถ้ามันจะอยู่หมายถึงว่ามันจะคงอยู่...ผมว่าในขณะที่จริงเนี่ย จุดอ่อนคือความหลากหลาย แต่ว่าจุดแข็งก็คือพรรคที่พุดชูในจุดแข็งอยู่ คือขายจุดแข็งไม่ได้ขายจุดอ่อน คือจุดอ่อนคือเราไม่ได้มีตัวอื่นขึ้นมาว่า ทำไมพรรคการเมืองเรื่องนี้เรื่องเดียวหรือ ข้อเท็จจริงหมายถึงว่าเรื่องอื่นๆ นโยบายต่างประเทศอย่างนู้นอย่างนี้ ไอ้การศึกษาหรืออะไรอย่างเนี่ย พุดไปเราทำได้หรือเปล่า หมายถึงว่าอะนะ คือเรามองว่าในเบื้องต้นระยะแรกๆ เนี่ยผมว่ามันยังไม่เกิดจุดอ่อน เพราะตรงนี้ก็กลายเป็นจุดสัญลักษณ์ของการจัดตั้งพรรค แต่ว่าในระยะยาวเนี่ยมันคงต้องเกิด เพราะมันไม่ได้แค่นี้อย่างเดียวได้ตลอด...ผมว่ามันมีความชัดเจนในเรื่องของบทบาทในอาชีพที่เราได้มา ก็คืออาชีพป่าไม้เราก็กไม่ได้ออกจากกรอบตรงนั้นไป จริงๆแล้วป่าไม้มันก็ไปสัมพันธ์กับทุกเรื่องนั่นแหละ เพียงแต่ว่าเรื่องไหนที่มันทำง่ายที่สุดก็คือเรื่องนี้แหละ มันมีเรื่องในเชิงวิชาการมันมีมากมายที่จะเข้าไปค้นหามันหรือทำอะไรกับมัน” นายชิตี กนกวทวิฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “มันก็เป็นจุดอ่อนเพราะว่าเราจะถนัดเฉพาะเรื่องป่าไม้ แต่ว่าผมเนี่ยได้เปรียบเพราะว่าผมถูกหมายด้วย บางคนในวิชาชีพป่าไม้เนี่ยเขาไม่ได้จบแค่ปริญญาตรีนะ เป็นด็อกเตอร์ก็มี ด็อกเตอร์ก็มีหลายคนอยู่ในนี้ ด้านป่าไม้เนี่ยมันก็มีสาขาแยกย่อยไปอีก ด้านลุ่มน้ำ ด้านไม้ ด้านอะไรต่อมิไรอะอะไปหมด ด้านระบบนิเวศ ทำยังไงโลกมันร้อน บ้านเรามันร้อน ด้านป่าไม้เนี่ยศึกษาให้มันจริงเถอะ มันแยกย่อยได้หลายอย่าง”

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้ง คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเพื่อกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ในการนี้จะได้เห็นได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงต่อการทำงานในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ โดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากพรรคการเมืองอื่นๆ การรวมกลุ่มกันขึ้นของคณะผู้ก่อตั้งจึงเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันคือทางด้านป่าไม้ ส่วนใหญ่จบการศึกษาจากที่เดียวกันในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ เคยทำงานร่วมกัน มี

อุดมการณ์ความเห็นพ้องต้องกันในการทำงาน มีความรู้เฉพาะในเรื่องของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจมีความถนัดในรายละเอียดที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เช่น “เพียงอยากจะสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ แล้วก็อยากจะเร่งรัดติดตามการทำงานอะไรต่ออะไรให้มันเป็นผล...ต้องสานต่อเรื่องนี้ เรารู้ที่เราบริหารการมา รับราชการกรมป่าไม้เรารู้ที่นี่ครับ วิธีการมันเป็นยังไง จุดอ่อนอยู่ตรงไหน แต่เราไม่ได้เป็นคนทำแล้วตอนนี้ ไซ้ไหม สะ เราจะสามารถเป็นคนฟ้องคนติดตาม ก็ต้องเปลี่ยนบทบาท จะทำยังไงให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต้องทำนะ นั่นแหละ” (นายวิระพล สุทธิพรพลางกูร, สัมภาษณ์ 10 เมษายน 2556) ด้วยประการฉะนี้ กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเพื่อสานต่อการทำงานในครั้งอดีตและสืบสานอุดมการณ์ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยปรับเปลี่ยนจากการเป็นเจ้าหน้าที่บังคับคดีโดยตรง มาเป็นพรรคการเมืองที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดขึ้น ตามแต่ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองจะทำได้ อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งได้มองเห็นทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งของการรวมกลุ่มในลักษณะนี้อันเปรียบเสมือนสองหน้าของเหรียญเดียวกัน ตัวอย่างหนึ่งของจุดอ่อนคือการขาดความหลากหลาย หากแต่คณะผู้ก่อตั้งเลือกที่จะมองในด้านของจุดแข็ง เพราะคณะผู้ก่อตั้งเห็นว่า การตั้งพรรคการเมืองที่มีวัตถุประสงค์ของพรรคที่มีความเฉพาะเจาะจงดังเช่นนี้นั้น เป็นการพิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้วถึงสมรรถภาพของคณะผู้ก่อตั้งที่มีองค์ความรู้ ความถนัด ความเชี่ยวชาญเฉพาะที่จะสามารถทำได้และทำได้ดี ซึ่งเรื่องเฉพาะทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่าเหล่านี้ คณะผู้ก่อตั้งมองว่ามีความสำคัญและเชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ ในสังคมอีกด้วย ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จึงเริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกัน ในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยสรุป จากการทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งผ่านการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงทรรศนะต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดังนี้คือ ประการแรกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ประการที่สองพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ประการที่สามพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆ ของประเทศ ประการที่สี่พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบท

ของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว ประการสุดท้ายพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกันในความต้องการสานต่อกรดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3 แนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยดังต่อไปนี้

3.1 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า
โดยการเอาคืน เพิ่มและรักษา จากบทสัมภาษณ์ นายอาวุธ วิชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ก็คือนอกจากทวงคืนแล้วเนี่ย เรายังมีนโยบายที่จะปลูกป่านะครับ ก็ปลูกป่านะครับ แล้วก็เห็นท่านหัวหน้าพรรคบอกว่า ก็จะกันส่วนที่ดินที่อยู่นอกเขตหรือเป็นที่ดินที่แบบเสื่อมโทรม แล้วจะให้ประชาชนอยู่กันแบบเป็นโซนๆ ไป อะไรอย่างนี้ครับ ไม่ให้มีโอกาสที่จะแบบทุกคนทำตามใจชอบ เข้าไปบุกรุก หักล้าง ถางพง แล้วเข้าไปอยู่กันได้ เนี่ยประชาชนก็จะได้ประโยชน์ตรงนี้ เพราะว่าเค้าจะมีที่ดินทำกินเป็นสัดส่วนนะครับ แล้วก็ต้นไม้ก็จะมีเพิ่มขึ้นนะครับ สัตว์ก็จะมีเพิ่มขึ้น” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “พรรคเราคงจะช่วยในลักษณะว่าอนุรักษ์ป่าได้อย่างไร จัดการป่าได้อย่างไร ทุกวันนี้ที่เรามีพื้นที่อยู่ขนาดนี้แล้วก็ป่าเราลดลงเนี่ย ความคิดก็คือจะทำยังไง เพิ่มป่าขึ้นมาแล้วอนุรักษ์ของเดิมไว้ แบบนี้กฎหมายกับแบบนี้มันไม่ถูกนะ ทำยังไงเราจะปรับปรุงใหม่” นายธิติ กนกทวีฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “นโยบายเรานั้นด้านทรัพยากร แล้วก็อย่างที่เห็นข่าวที่เราไปรื้อทับลาน ที่เรารื้อรีสอร์ทไม่ใช่เราไปรื้อทุกคนนะ ไม่ใช่ชาวบ้านจะว่าเราทั้งหมดไม่ใช่ รื้อคนที่ทำผิดกฎหมาย คนที่เข้าไปครอบครองพื้นที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขายให้กับนายทุน เอาไปทำรีสอร์ทบ้าง ทำเหมืองทำอะไรบ้าง พวกนี้มันผิดกติกาเราก็จะไปขอคืนมา ทวงคืน พอทวงคืนมาเราก็มาปลูกป่าหรือไม่ก็เอาไปจัดสรรให้พวกที่ไม่มีที่ทำกิน ทางนโยบายแนวดำเนินงาน ทางหัวหน้าพรรคเขาก็จะเป็นคนกำหนดว่า เราจะไปทวงคืนแล้วก็ดูแลรักษา” นายวันชัย วิจารณ์ท์ เจริญฤทธิพร (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่า “ก็คือเน้นไปในส่วนที่เรามีความถนัด แล้วมันจริงๆ เรื่องนี้มันใช้เวลานานนะการบังคับใช้นี้มันก็แค่เบื้องต้นเท่านั้นเอง เพราะจริงๆ แล้วกว่าจะฟื้นฟูขึ้นมาได้เป็นร้อยๆ ปี ไม่ใช่แค่ปลูกต้นไม้เสร็จ

แล้วก็จบ มันไม่ใช่แค่ตรงนั้น คือกว่าจะมีสัตว์กว่าจะมีการทำงานของระบบที่เอื้อต่อคนตอนล่าง อะไรอย่างนี้มันใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 150 ปี คือเราไม่สามารถจะทำได้ขนาดนั้นเพียงแต่ว่า แค่เราบังคับใช้เบื้องต้นมันก็ช่วยให้เยอะแล้วแหละ ถ้าเป็นไปได้ ดีกว่าที่จะปล่อยให้ปลดปลดละเลยจนกระทั่งเหมือนที่เขายกมาว่าใกล้จริงกันในกรุง สุดท้ายก็ตายกันทั้งเส้นนั้นแหละ”

จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยข้างต้นจะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค กล่าวคือ การกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า จึงมีแนวทางในการทำงานทางการเมืองของพรรคในด้านป่าไม้และสัตว์ป่าเป็นการเฉพาะ เช่น “พรรคเราคงจะช่วยในลักษณะว่าอนุรักษ์ป่าได้อย่างไร จัดการป่าได้อย่างไร ทุกวันนี้ที่เรามีพื้นที่อยู่ขนาดนี้แล้วก็ป่าเราลดลงเนี่ย ความคิดก็คือจะทำยังไง เพิ่มป่าขึ้นมาแล้วอนุรักษ์ของเดิมไว้ แบบนี้กฎหมายกับแบบนี้มันไม่ถูกนะ ทำยังไงเราจะปรับปรุงใหม่” (นายชัยรัตน์ ชยามฤต, สัมภาษณ์ 24 เมษายน 2556) โดยมีกระบวนการในการดำเนินการคือการเอาคืน เพิ่มและรักษาตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาบทสัมภาษณ์และเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการทำงานของพรรค สามารถสรุปเกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าวไว้ดังนี้คือ กรณีป่าไม้ การเอาคืน เป็นการเอาพื้นที่ที่ถูกครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมายคืน โดยเฉพาะจากนายทุนหรือผู้มีอิทธิพล โดยใช้มติกรม. 30 มิ.ย. 2541 เป็นตัวตัดสิน การเพิ่ม เป็นการปลูกป่าและปลูกเสริมป่าบนพื้นที่ที่ยึดคืนมาจากการครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย พื้นที่ที่ถูกแผ้วถางทำลาย ไม่ว่าจะเป็นกรณีถูกทำลายโดยน้ำมือมนุษย์ เช่นการจุดไฟเผาหรือเกิดจากภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดพื้นที่ว่างเปล่าและหรือถูกจับกุมดำเนินคดี แต่ไม่ปรากฏตัวผู้ครอบครอง ทั้งป่าที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารและป่าสงวนแห่งชาติ การรักษา เป็นการรักษาป่าที่มีอยู่เดิมและป่าที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ โดยประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่นั้นๆ ให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งภาครัฐและเอกชน กรณีสัตว์ป่า จะเป็นการยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้เพาะเลี้ยงสัตว์ป่าที่มีอยู่ในเมืองไทยทุกชนิด ยกเว้นสัตว์ต่างถิ่น ในประเด็นช้างป่า จะต้องแยกกันให้ชัดเจนระหว่างช้างบ้านกับช้างป่า จะต้องมีความคุ้มครองช้างบ้านตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงอายุ 60 ปีและมีให้มีการจำหน่ายลูกช้างไปยังต่างประเทศ ส่วนการจะส่งช้างบ้านไปแสดงในต่างประเทศ พรรคจะทำการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมอุทยานฯ ให้คงเงินมัดจำไว้ให้สูง เพื่อมิให้มีการนำช้างไปขายต่อและไม่นำกลับเข้ามาในประเทศไทยโดยขอมให้ยึดเงินมัดจำ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างทุกกรณีไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการเอาคืน เพิ่มและรักษาเป็นแนวทางหลักสำคัญของพรรค อันเป็นแนวทางเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้นนั่นเอง

3.2 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย นายอาวุธ ปรึกษาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “อำนาจอาจจะไม่มี เพราะว่าไม่ได้เป็นข้าราชการแล้วหนะนะ อำนาจอาจจะไม่มี แต่ว่าก็สามารถจะเอานโยบายพรรคเนี่ยไปประกาศให้ประชาชนได้ทราบนะครับ เพราะฉะนั้นคนที่มีความอุดมการณ์เห็นด้วยกับพรรคเนี่ย ก็อาจจะเข้ามาให้ความร่วมมือกับพรรคนะ ในการที่จะทำให้ป่ามันมีความอุดมสมบูรณ์หรืออย่าให้คนเอาป่าไปทำลายหรือคนเข้ามายึดครองพื้นที่ป่า ก็สามารถทำได้นะ โดยใช้แนวทางของพรรคหนะครับ” นายวิระพล สุทธิพิรพลางกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ต้องสานต่อเรื่องนี้ เรารู้นี้ เราบริหารการมา รับราชการกรมป่าไม้ เรารู้เรื่องนี้รับวิธีการมันเป็นอย่างไง จุดอ่อนอยู่ตรงไหน แต่เราไม่ได้เป็นคนทำแล้วตอนนี้ ไซ้ไหมสะ เราจะกลายเป็นคนฟ้องคนติดตามก็ต้องเปลี่ยนบทบาท จะทำยังไงให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ต้องทำนะ นั่นหนะ...ปัญหาคือการบังคับใช้กฎหมาย ตัวบังคับกฎหมายคือเจ้าหน้าที่ ผมถามว่าศาลสั่งมาแล้วเนี่ย กรม...เค้าทำงานยังไง เค้าก็ไม่ทำ ไปทุบทิ้งก็ไม่ทุบ ไซ้ไหมสะ แล้วเค้าก็ปล่อยอยู่อย่างนั้น ก็อยู่อย่างนั้นก็รูกกันเต็มไปหมด ขณะที่ศาลมีคำสั่งแล้วก็ไม่ทำกัน การบังคับไม่มี ถ้าท่านไม่ทำมันก็อยู่อย่างนี้แหละ เนี่ยก็พยายามที่จะเร่งรัดติดตาม” นายชิตี กนกวทิวฐากร เลขาธิการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “ที่นี้ไม่มีคนสานต่อพอหลังจากดำรงเกษียณแล้วเนี่ย จะหาอาชีพที่บังคับกฎหมายเข้มข้นอย่างนี้ไม่มี แก่ก็มองว่าถ้าอย่างนั้นจะทำไงดี ก็เลยตั้งพรรคการเมืองมาผลักดัน ก็คือพรรคการเมืองไปร้องเองไม่ได้หรอก แต่เราก็จะมีหนังสือผลักดัน เรียกว่าไปกระตุ้น ถ้าจำไม่ผิดเมื่อเดือนที่แล้วหรือไง เราไปที่สถานทูตจีนเคยบอกกรีเปลา มันมีที่เขาคัดไม้พะยุงกันเยอะที่ออกข่าว เราก็ทำหนังสือจากพรรคเนี่ย ไปยังสถานทูตจีนว่าขอให้ท่านช่วยระงับการสนับสนุนการขายรับซื้อไม้พะยุงที่ผิดกฎหมาย แล้วเราก็ไปยื่นที่สถานทูต ทางสถานทูตก็ออกมาจับ ตอนนั้นก็กำลังจะไปที่สถานทูตเวียดนามอีกสถานทูตหนึ่ง ทำหนังสือไว้แล้วแต่ยังไม่ได้ส่งไป ก็จะไปขอร้องว่ามีคนเวียดนามเข้ามาตัดไม้ ไม้กฤษณากับล่าเสือ ก็จะไปขอร้องว่าให้กำชับประชาชนของประเทศ อย่าให้เข้ามาลักลอบล่า ถ้าประเทศจะไม่สนับสนุนรับซื้อของที่ผิดกฎหมายด้วยก็ดี ไม่ใช่จะไปทำอะไรที่มันรุนแรง ไปกระตุ้น ไปเตือนอะไรอย่างนี้ ผลักดันก็เลยมาช่วยกันเรียกร้องรักษาทรัพยากร”

บทสัมภาษณ์ข้างต้นของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการสานต่อการทำงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นข้าราชการเกษียณอายุโดยส่วนใหญ่ การรวมกลุ่มกันเพื่อก่อตั้งพรรคการเมืองจึงเป็นหนทางในการได้มาซึ่งอำนาจเพื่อสานต่อการทำงานที่เคยได้ทำไว้ อย่างไรก็ตามการก่อตั้งเป็นพรรคการเมืองนั้นมีขอบเขตอำนาจหน้าที่และวิธีการทำงานที่แตกต่างออกไปจาก

เดิมในสมัยเป็นข้าราชการ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและแนวทางในการทำงาน การทำงานของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเป็นไปในรูปแบบของการกระตุ้น ผลักดัน เป็นตัวกลางในการนำเสนอข้อมูล ผ่านวิธีการต่างๆ อาทิ การทำหนังสือแจ้ง หนังสือผลักดัน การใช้อิทธิพลของสื่อ เป็นต้น เช่น “...ก็คือพรรคการเมืองไปรื้อเองไม่ได้หรอก แต่เราก็จะมีหนังสือผลักดัน เรียกว่าไปกระตุ้น ถ้าจำไม่ผิดเมื่อเดือนที่แล้วหรือไง เราไปที่สถานทูตจีนเคยบอกรีเปล่า มันมีที่เขาดัดไม้พะยูนกันเยอะที่ออกข่าว” (นายชิตี กนกวีธูกร, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายเพื่อผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า เพิ่มพื้นที่ป่า สัตว์ป่าและบำรุงรักษาต่อไป

3.3 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมิได้ต้องการมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับระบบอุปถัมภ์ใดๆ นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “...เราจะเอาทุนทรัพย์ที่ไหน การตั้งพรรคการเมืองต้องมีเงิน 3 ถึง 4 พันล้าน คุณจะเอาที่ไหน เพราะเงินเราตั้งของเรานี้ เราไม่ใช้ทุนอะไรมากนัก เป็นเรื่องของกระแสประชาชน ถ้าเค้าเห็นเราดีเค้าก็เลือกเราไม่เลือกเราก็จบ จบเราก็ไม่ได้ลงทุนอะไร คนบริจาคให้พรรควันนี้ได้ล้านกว่าบาท อยู่เฉยๆเนี่ย แรงศรัทธาประชาชนไง แล้วเราก็ไม่ได้ใช้เงินอะไรมากมาย ใครจะลงเขตคุณก็ออกเองดิ เราไปช่วยหาเสียงให้ได้ แต่คุณต้องออกค่าใช้จ่ายเอง เราส่งเฉพาะปาดี้ลิสต์ ค่าใช้จ่ายแทบไม่ได้จ่ายอะไรเลย...ก็การจะนำไปสู่นโยบายเราเนี่ย ไม่ได้หวังเป็นรัฐบาลอะไรหรอก จะได้ส.ส.รีเปล่าเรายังไม่รู้ ได้มาจะคนรี 2 คน มันไม่จำเป็นหรอก แต่เราต้องไปกระตุ้นรัฐบาล ไอ้เรื่องทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องป่าต้นน้ำลำธาร เรื่องสัตว์ป่าเนี่ย ในสภาผู้แทนราษฎรมันมีช่องทางเยอะ มีช่องทางหลายช่องทางที่รัฐบาลเนี่ยจะต้องทำ มันมีโอกาที่จะเปิดเผย มีอะไรต่างๆ มันเก็บซ่อนเร้นไว้ไม่ได้กับสิ่งพวกนี้ จะปกปิดไม่ได้...การดำเนินงานของพรรคตอนนี้ เราก็เปิดรับสมาชิกนะ ผมต้องการจะให้เป็นที่ธรรมชาติ ผู้มาสักคนเนี่ย กระทั่งเดือนเมษายน ปล่อยไปเรื่อยๆอย่างนี้ เพราะมันใช้เวลา 1 ปี อย่าไปเกณฑ์กันมาอย่าไปเอาโรงงานมา คนเค้ามาเสนอแนะว่า เตี่ยเค้ามีโรงงาน ลูกน้องเค้า 2-3 ร้อย อย่าไปเอา สมาชิกหนะขอให้ป็นสมาชิกด้วยใจรัก ด้วยศรัทธา แล้วเขาจะไปหาสมาชิกเองเวลาเลือกตั้งเค้าเป็นสมาชิกด้วยศรัทธาเค้าเนี่ย เดินทางมาจากต่างจังหวัดหรืออะไรก็แล้วแต่ เค้าเนี่ย ในเมื่อเค้าตัดสินใจป็นสมาชิก เวลาเลือกตั้งหนะเค้าจะชวนคนมาลงคะแนน เราไม่ต้องไปหาเสียงอะไรหรอกไปธรรมชาติของเราเรื่อยๆ แต่ถ้าเราไปเกณฑ์เค้ามาบังคับเค้ามา ถึงเวลานี้เสียเดียวเปลวๆ จะได้หรือเปล่าไม่รู้ ตัวป็นสมาชิก แต่ถึงเวลาเค้าจะเลือกเราหรือเปล่าไม่รู้ ก็ป็นแบบนี้หมดอะ พรรคอัน

นี่ ต้องเป็นแบบนี้ ใครจะแหกโค้งไปคงไม่ได้ เพราะเราตั้งมาด้วยศูนย์ ไม่ได้ใช้เงินใช้ทองอะไร เอาความจริงพูดให้ประชาชนรับรู้บ้านนี้เมืองนี้เกิดอะไรขึ้น เล้าคัดสินใจของเค้าเองนะ เราเองเราก็ไม่ได้อยากจะเล่นการเมืองอยู่แล้ว เพียงแต่เราเสียขายที่เราสูญเสียเวลาไปมากกว่าที่เราเหนื่อยสมัยเป็นอธิบดีเนี่ย มันเสียขาย มันกำลังจะเข้ารูปเข้ารอยเส้นทางเดินถูกต้องไปแล้ว เราคิดของเรานะ อะถูกต้องไม่ถูกต้องประชาชนเค้ามองเอง แต่เราก็เชื่อว่าเราถูกต้อง เราก็จะทำต่อดี แต่จะได้ไม่ได้มันขึ้นอยู่กับประชาชนเค้า แค่นั้นแหละ แต่เราไม่ได้ไปใช้เงินใช้ทอง อันนี้สำคัญ” นายอาวุธ ปรีชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวในประเด็นนี้ว่า “แตกต่าง อาจจะเป็น ที่แตกต่างคือ พรรคนี้เป็นพรรคไม่มีเงินทุน ไม่มีนายทุน ไม่มีคนหนุนหลัง อะไรอย่างนี้ ก็เป็นพรรคที่ดึงขึ้นมาด้วยอุดมการณ์ ในเบื้องต้นเป็นอุดมการณ์ชะมากกว่า แล้วก็แตกต่างอยู่ที่ตรรกนโยบาย เป็นนโยบายที่เน้นนโยบายอยู่อย่างเดียวกันนั่นที่จะทำเกี่ยวกับเรื่องป่าโดยเฉพาะ” นายสุนทร วัชรกุลคลิก รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “เขาชื่อหมคนะ ภูมิที่เกาะตราดเนี่ย จังหวัดตราดที่อุทยานแห่งชาติเกาะช้าง เขาชื่อหมคนะ ชื่อหมค...เนี่ยเขาเป็นนายทุนให้พรรค เขาสนับสนุนพรรค เขาจะให้ความเป็นธรรมเขาด้วย เขาชื่อภูมิก็มีผิดก็มีมันปนกันไป พวกนี้เป็นนายทุนพรรค เขาพูดอะไรเขามีน้ำหนัก สั่งให้หยุดหรือไม่ก็ย้ายออกไปชะอย่างนี้เป็นต้น งานก็ไม่เดินหยุดเพราะอำนาจการเมืองเข้ามา ไม่เกี่ยวข้อง สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้พวกเราที่ก่อตั้งพรรคขึ้นมา เพื่อที่จะทำงานด้านนี้ในการที่จะจี้รัฐบาล ในการที่จะไปเลือกสี ทางพรรคนี้จะไม่เลือกสีใดทั้งนั้นแหละ เพราะมันมีความสำคัญเป็นอย่างมากในเรื่องของป่าไม้เนี่ย เพราะเหตุอะไรมันมีผลในเรื่องสิ่งแวดล้อม มีป่าที่ไหนมันก็เป็นส่วนที่ช่วยให้ฝนตก มันดึงความชื้นเข้ามา...เรามานั่งตรงนี้เราต่อสู้ พรรคการเมืองก็ไม่ได้ พรรคการเมืองก็มีคนมีนายทุนหนุนพรรค มีนายทุนเข้าไปบงการทำลายป่าเนี่ย ไม้พะยูงเนี่ยมีที่ปรึกษา เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวง...แล้วมันจะไปทำได้ไง ผมถาม เค้าไม่เอา อธิบดีเค้าไม่เอา แต่งตั้งโยกย้ายไม่เสียตางค์สักบาทหนึ่ง ใครทำงานดีก็แต่งตั้งไป แล้วพวกนี้ก็มีอุดมการณ์การทำงาน ก็ทำงานเพื่อชาติก็มีกำลังใจทำงาน เพราะไม่มีต้นทุนทำงานเพื่อชาติอย่างเดียวกูมัย แต่พวกที่มาซื้อตำแหน่งมันก็ต้องเอาทุนคืน ก็ไปรู้เห็นเป็นใจกับพวกนายทุน ออกเอกสารสิทธิ์บ้างอะไรบ้าง เราเข้ามาเพื่อที่จะเนี่ยเรื่องนี้ ไร่ไม้ พืชในสภาเพื่อให้รัฐบาลทำงานอย่างจริงจัง เพื่อควบคุมการทำงานของรัฐบาล ไร่ไม้สะ อันนี้ข้อมูลต่างๆนี้ คือสาเหตุที่เราตั้งพรรคขึ้นมา เพราะว่าต้องการทั้งการเมือง ทั้งต่อสู้ ขอความเป็นธรรม แล้วการออกเอกสารสิทธิ์โดยมิชอบรวมทั้งรักษาสิ่งแวดล้อม ปกป้องรักษาป่า” นายวันชัย วิรณันท์ เจริญญิพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “คือมันเหมือนกับการตั้งไข่อะนะ ผมเข้าใจขณะนี้เนี่ย จริงๆแล้วรายได้มันยึดจากการบริจาคเยอะๆแหละว่าเขาจะให้เงินมาแค่ไหน พอขึ้นปี 56 ก็ร้อยบาทที่ชาวบ้านเขาจะให้หรือเปล่าก็ไม่รู้ ส่วนนี้จะอะไรอย่างนี้ ได้หรือไม่อะไรอย่างนี้ เงินก็เป็นปัจจัยหลักแหละเพียงแต่ว่า

เราจะได้เงินจะมีใครที่จะบริจาคให้เราอย่างน้อยแค่ไหน อย่างตรงนี้เขาก็มีคิดต่างก็ถือว่าเป็นการบริจาคให้ ให้พรรคก็คือไม่คิดเงิน อาจจะเสียแค่ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ สาธารณูปโภคเราอะไรอย่างนี้ ก็เซฟไปส่วนนี้ ลักษณะสาขาก็เหมือนกัน คือมันเป็นการรวมตัวกันแบบ เหมือนกับคลับอะ สมาชิกลับ เป็นด้วยใจรักพอทำได้ก็ทำอะไรอย่างนี้”

จะเห็นได้ว่า จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งข้างต้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเป็นพรรคที่เน้นการมีอุดมการณ์ร่วมกันของสมาชิกพรรคและความมีเจตจำนงต่ออุดมการณ์ร่วมกันของผู้บริจาคเงินให้แก่พรรคเป็นที่ตั้ง เพื่อมิให้ผู้ใดหรือกลุ่มใดมาฉ้อฉลหรือมีอำนาจเหนือต่อแนวนโยบายหรือการทำงานทางการเมืองของพรรคในเชิงของการตอบแทน การอุปถัมภ์ ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาพึ่งพิง เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีสมรรถภาพในการดำเนินงานเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ของพรรคอย่างเป็นอิสระ มิได้ตกอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจและการควบคุมใดๆ เช่น “...แตกต่าง อาจจะเป็น ที่แตกต่างคือ พรรคนี้เป็นพรรคไม่มีเงินทุน ไม่มีนายทุน ไม่มีคนหนุนหลัง อะไรอย่างนี้ ก็เป็นพรรคที่ตั้งขึ้นมาด้วยอุดมการณ์ ในเบื้องต้นเป็นอุดมการณ์ซะมากกว่า แล้วก็แตกต่างอยู่ที่ตรงนโยบาย เป็นนโยบายที่เน้นนโยบายอยู่อย่างเดียวเท่านั้นที่จะทำเกี่ยวกับเรื่องป่าโดยเฉพาะ” (นายอาวุธ ปรินาวิ, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2556) ในการนี้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ

3.4 พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงานทางการเมืองของพรรค นายดำรงค์ พิเดช หัวหน้าพรรค (21 มีนาคม 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “ก็ให้เห็นว่า ไอ้การตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเนี่ย เราไม่ได้มาหวังเป็นพรรคใหญ่โต ฐานะร่ำรวย เป็น...พรรคเราเนี่ย หนึ่ง พวกเป็นพรรคการเมืองด้วยกันเค้าไม่มาอยู่หรือเค้ามองมันไปไม่รอด สอง โอกาสเป็นรัฐบาลเนี่ยแทบศูนย์ โอกาสที่จะร่วมรัฐบาลหรือเป็นรัฐบาลเนี่ย เพราะเค้ามองแล้วว่าขีดกันตายเลยเอาไปอยู่ร่วมรัฐบาล สาม ต้องทำใจถ้าเป็นส.ส. ก็เป็นค่านตลอคกาล ก็ต้องทำใจเพราะเราไม่ได้ใช้เงินใช้ทองอะไร เข้าใจไหม ใช้แต่คำพูด เพราะฉะนั้นไม่ได้หนักใจอะไรเลย เพราะว่าหนึ่งเนี่ย อย่าลืมเจ้าของประเทศนะ เน้นแนวทางการคิดเค้าพร้อมกันทั่วประเทศเนี่ย ทรัพยากรเนี่ย ภัยพิบัติมันเกิดขึ้นมา มันตอกย้ำเค้าต่อไป ไม่ไหวแล้วๆ เนี่ย วันนั้นรัฐบาลก็รัฐบาลเถอะ คุณต้องจัดระเบียบเรื่องทรัพยากรธรรมชาติให้ชัดเจนก่อนการเลือกตั้ง ว่า

คุณจะทำอะไรหลังคุณเป็นรัฐบาล ก่อนเลือกตั้งเนี่ย คุณต้องระบุมมาให้ชัดเจนว่าคุณจะทำอะไรเรื่องระเบียบทรัพยากรธรรมชาติของประเทศเนี่ย คุณตั้งสัญญาประชาคมไปเลย ค่อยๆไล่ทีละ step ที ไซ้ใหม่ ก็ตอนนี้ผมไม่เห็นออกมาได้ผมซักคำนิ่งเลย ผมค่าไปนู่นนี่ แล้วผมก็ให้สัมภาษณ์ไป...คือถ้ามันได้มาสักเสียงเดียวอะนะ ชื่อพรรคมันก็บอกแล้ว มีคุณคำม โหฬาร เสียงเดียวเท่านั้นแหละ ขอให้ได้สักเสียงหนึ่ง ที่ผ่านมามันไม่มีไง ผมบอกส.ส.เกือบ 500 คน ไม่มี ชูวิทย์เค้าก็ไม่ได้พูดเรื่องป่า มันไม่มีไง คนที่จะให้ข้อมูลได้ เปิดเผยให้ประชาชนรู้รัฐต่างๆมันไม่มีไง ทุกคนสังกัดพรรคการเมืองใหญ่ๆหมด เค้าก็เก็บเงียบ เค้าต้องการแจก ไม่มานั่งทะเลาะกับชาวบ้านหรอก แจกที่บ้านเหมือนครั้งที่แล้วพรรค...เค้าก็จะแจกโฉนดชุมชนจำได้ไหม ผมบอกโฉนดชุมชนหนะผมไม่คัดค้าน ผมเห็นด้วย แต่คุณต้องแจกให้ถูกที่ถูกทาง เช่น ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า คุณไม่ควรจะเอาคนเข้ามาอยู่แล้วป่าต้นน้ำถาวรหนะ พออยู่จนเป็นหมู่บ้านใหญ่ เอาออกไม่ได้ แล้วก็หมดป่าไปไปในที่สุด เหลือแต่แผนที่ คุณก็ไปแจกข้างล่างสิที่มันเหมาะสม ป่าสงวนข้างล่างหรือเป็นที่ราบที่พัสดุไป ผมก็บอกแล้ว ผมต้านมาตั้งแต่เป็นรองปลัดกระทรวงแล้ว แล้วก็ไอ้พื้นที่สทก.สปก.เนี่ย รัฐบาลปัจจุบันเนี่ย ที่จะแจก 2 ล้านไร่เนี่ย คุณไปสำรวจจริงแล้วว่าวันนี้มันอยู่ในมือคนจนคนรวยเท่าไร คุณไปสำรวจซะก่อนสิ ไม่ใช่คุณยังไม่ทันได้สำรวจเลย วันนี้คุณก็แจกเพิ่มอีก 2 ล้านไร่ อีกแล้ว คุณจะเอาอะไรมาวัดละ ป่าเสื่อมโทรมเค้ามีกฎเกณฑ์อยู่ คุณเห็น ไปทำอย่างนี้ ให้ชาวบ้านๆ คุณพูดปากเปล่าอะ” นายอาวุธ วิชาวุฒิ รองหัวหน้าพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่า “คือเราเป็นพรรคเล็กใจ หัวหน้าพรรคก็เคยพูดถึงหลายครั้งแล้วว่าเราเป็นพรรคเล็ก โอกาสที่จะเข้าร่วมรัฐบาลนี้ยังอยู่อีกไกล เพราะว่าเป็นพรรคที่ดั่งใหม่ ก็ยังไม่รู้ว่าจะมีการเลือกตั้งเมื่อไหร่ แล้วก็เลือกตั้งแล้วจะได้ๆที่ที่นั่งเท่านั้นเอง เพราะงั้น โอกาสที่จะร่วมตั้งรัฐบาลก็เป็นเรื่องของอนาคตมากกว่านะครับ ยังกำหนดทิศทางตัวเองไม่ได้” นายชัยรัตน์ ชยามฤต รองหัวหน้าพรรค (24 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า “ถ้าเกิดลงเลือกตั้งแบบที่เขาตั้งใจ เขาบอกไม่ส่งเขต ลงปาร์ตี้ลิสต์ ถ้าเราได้แบบลักษณะของประชาชนชอบ เขาอยากให้เราดูแลป่า ถ้าเกิดเราเลือกได้สัก 3-4 คน เข้าไปในนั้นเพื่อได้ร่วมรัฐบาลหรือถ้าไม่เข้าร่วมก็ไม่เป็นไร คล้ายๆกับว่าคอยกระตุ้นสมมติได้ เราก็เป็นคนพูดในสภาว่าอย่างนี้ไม่ถูกนะ อะไรก็ว่าไป ไซ้ใหม่เรามีความรู้ด้านนี้” นายวิระพล สุทธิพร พลังกูร โฆษกพรรค (10 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “หัวหน้าพรรคเนี่ยไม่อยากจะให้เป็นพรรคใหญ่หรอก ท่านอยากให้เสียงหนึ่ง เสียงสองเสียงก็ได้ จะเลือกตั้งหรือจะได้สักกี่เสียงท่านไม่แคร์ เพียงอยากจะสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ แล้วก็อยากจะเร่งรัดคิดตามการทำงาน อะไรต่ออะไรให้มันเป็นผล...แต่เราก็ไม่ได้หวังว่า จะมาร่วมรัฐบาลเป็นรัฐมนตรีเป็นอะไร อยากสะท้อนให้รู้ว่าสิ่งแวดล้อม เรื่องของป่าไม่มีความสำคัญกับพวกเรา...คือตอนนี้มันอย่างนี้ ผมไม่รู้จะวันข้างหน้า อนาคตข้างหน้าจะเป็นยังไง การตั้งพรรคการเมืองมาเพื่อที่จะเป็นรัฐบาล เอา

อุดมการณ์ของตัวเองมาใช้ แต่ที่นี้เรายังมองคว้ามั่นพรรคตั้งใหม่ คุณมองใหญ่โตมีส.ส.เป็น 300 กว่าคนเนี่ย ผมว่าไม่ไหวมั้ง มันเกินตัว...ผมว่าพรรคของชูวิทย์เนี่ยมันก็เป็นตัวแบบอันหนึ่งนะ ตัวแบบของพรรคการเมืองที่เขาตั้งขึ้นมาใช้ความเดือดร้อนของคนซูประเด้น แล้วก็ใช้การตลาดเข้าช่วย แต่จุดเด่นมันคือความเอาจริงเอาจัง” นายธิตี กนกทวีฐากร เลขานุการพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวว่า “เพราะว่าเราเป็นพรรคเล็ก นโยบายเราเน้นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ...แต่เราไม่หวังว่าจะได้เป็นรัฐบาล แล้วก็ไม่ได้หวังว่าจะส่งสส.เขตมันต้องใช้เงิน ก็อาจจะใช้ปาร์ตี้ลิสต์ ก็ใช้กระแสของหัวหน้าพรรคการเมืองเหมือนกับชูวิทย์ กมลวิศิทธิ์ นั้นแหละ ถ้าหากมีการยุบพรรคการเมืองไป ยุบสภาอะไรไปมีการเลือกตั้ง เราก็อาจจะส่งปาร์ตี้ลิสต์ อาจได้สักคนสองคนก็แล้วแต่ ยังไงหัวหน้าพรรคก็คงต้องอยู่อันดับหนึ่งนั้นแหละ เข้าไปมีปากมีเสียงในสภาหน่อยแค่นั้นเอง คือหวังเล็กๆ ไม่ได้หวังใหญ่ว่าจะเป็นรัฐบาล แต่ว่ากรรมการบริหารพรรคก็มาจากเพื่อนๆ ส่วนมากก็เกษียณกันแล้ว” นายวันชัย วิจารณ์ทร์ เจริญญิกพรรค (11 เมษายน 2556, สัมภาษณ์) กล่าวไว้ว่า “จริงๆ แล้วมันเป็นการประสานในทุกส่วน บางทีขึ้นอยู่กับว่าพรรคมีบทบาทที่จะทำอะไรได้บ้าง คือในเรื่องของการมีส่วนร่วมที่ดี ในเรื่องของการประสานงานที่ดี ในเรื่องของการเอามันขึ้นอยู่กับว่าพรรคอยู่ตรงไหน ถ้าหากว่าพรรคเป็นฝ่ายค้านมันก็ต้องท้วงติงในส่วนที่ไม่ควรจะเป็น เรื่องนั้นเรื่องนี้ อะไรอย่างนี้ ถ้าเป็นฝ่ายรัฐบาลการบังคับใช้หรือการที่จะจริงๆ แล้วมันเป็นหน้าที่ของเขาอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเราจะอำนวยความสะดวกหรือให้เกิดกระบวนการทำงานได้ยังไง คือพูดง่าย ๆ ก็คือจะสนับสนุนให้เกิดกระบวนการทำงานได้ยังไง แทนที่จะไปขัดนู่นขัดนี่อย่างนี้จริงๆ ด้านนโยบายหลักเนี่ยมันไม่ควรจะไปล้างเขา นโยบายหลักคือกรอบของทิศทางที่เราจะต้องไป แต่แผนปฏิบัติการมันเป็นรายละเอียดเท่านั้นเอง...ที่นี้บทบาทของพรรคทวงคืน มันสามารถทำอะไรได้มากกว่านี้มัย ผมว่าในเบื้องต้นกิจกรรมทางการเมืองเราต้องทำอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเรามีกำลังแค่ไหน ไข่ม้อยะ เรื่องบางเรื่องมันก็เกินกำลัง ที่เราจะดำเนินเป็นต้นว่าส่งส.ส.เขตอะไรอย่างเนี่ย เราไม่ได้มีเงินมากมายที่จะไปทำได้ขนาดนั้น ถามว่ามันต้องใช้เงินมัย มันต้องใช้ แล้วจะไปเอาเงินมาจากไหนขนาดนั้น ถูกมัย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็นไปได้คืออะไรที่มันใช้น้อยหน่อย อะไรอย่างเนี่ย แล้วก็พยายามรักษาสมรรถภาพทางการเมืองไว้ภายใต้กฎกติกาของกกต.เขาด้วย มันก็จะมีการรอบที่จะบังคับเราอีกทางหนึ่งว่าคุณจะต้องส่งนู่นส่งนี่อะไรอย่างเนี่ย ปาร์ตี้ลิสต์มันก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็พยายามในเมื่อมันลงสนามตรงนี้แล้ว ก็พยายามที่จะทำตรงนั้นไปเท่าที่สามารถจะทำได้ ภายใต้เงินของพรรคที่มีไม่มากนัก มันก็ทำเท่าที่จะทำได้ ถ้าเป็นลง ส.ส.เขตอย่างเนี่ยมันก็คงทำไม่ได้ หมายถึงว่าในขณะที่อะนะ มันก็ทำไม่ได้ ยกเว้นว่าเขาอยากจะทำเองมันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าในเบื้องต้นก็คือระดมความคิดไว้ แล้วเรามีทิศทางที่จะบริหารจัดการกับมันยังไง เป็นต้น ถามว่าจะอยู่แค่นี้ตลอดไปรีเปล่า คงไม่ใช่ มันอยู่ที่ว่าเราพัฒนามากแค่ไหนแล้วเราปรับตัวได้แค่ไหน”

จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยในช่วงต้นนั้น จะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งมองเห็นถึงข้อจำกัดต่างๆของพรรค อาทิ การเป็นพรรคเล็ก มีนโยบายเฉพาะด้าน ข้อจำกัดของเงินทุนพรรคที่เชื่อมโยงกับการเลือกตั้งและการหาเสียง อย่างไรก็ตามคณะผู้ก่อตั้งมีความตั้งใจในการทำงานในด้านที่ถนัด มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งพรรคมองว่าเป็นจุดเด่นมากกว่าจุดด้อยในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรค อันได้แก่ การกระตุ้นผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าซึ่งเป็นการเน้นการให้ความสำคัญในเรื่องของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเฉพาะเจาะจงและสนองตอบต่ออุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีความมุ่งหวังต่อความก้าวหน้าของพรรคในการได้เสียงหนึ่งหรือสองเสียง ได้พูดในเรื่องของป่าไม้ในสภาและได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ เร่งรัดคิดตามการทำงานให้เป็นผลในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทย เช่น “ชื่อพรรคมันก็บอกแล้ว มีคุณคำมโหฬาร เสียงเดียวเท่านั้นแหละ ขอให้ได้สักเสียงหนึ่ง ที่ผ่านมามันไม่มีใจ ผมบอกส.ส.เกือบ 500 คน ไม่มี ชูวิทย์เขาก็ไม่ได้พูดเรื่องป่า มันไม่มีใจ คนที่จะให้ข้อมูลได้ เปิดเผยให้ประชาชนรู้รัฐต่างๆมันไม่มีใจ” (นายดำรงค์ พิเดช, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2556) คณะผู้ก่อตั้งมองว่าการได้เสียงในสภานั้นขึ้นอยู่กับประชาชนที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน เล็งเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะผู้ก่อตั้งจึงมีรูปแบบอุดมคติของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ในลักษณะที่มีส่วนคล้ายคลึงกับพรรคของคุณชูวิทย์ คือเป็นพรรคที่ต้องการเป็นเสียงหนึ่งเพื่อพูดในสภาเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะ ที่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกสังคมแต่ทว่ามิได้รับการมองเห็นหรือการเอาใจใส่ การเชื่อมโยงปัญหากับมิติปัญหาอื่นๆ ขาดการแก้ไขปัญหอย่างจริงจังนั้น ให้เกิดผลต่อนโยบาย กฎหมายของประเทศ การปฏิรูปแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อไป ดังนั้นจึงเป็นจุดยืนของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่มุ่งหวัง อย่างไรก็ตาม การทำหน้าที่ทางการเมืองของพรรคจะแปรผันตามบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง อาทิ การเป็นพรรคร่วมรัฐบาล การเป็นพรรคฝ่ายค้าน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ คณะผู้ก่อตั้งต้องการทำงานทางการเมืองเพื่อสนองตอบต่ออุดมการณ์เป็นหลัก ความก้าวหน้าของพรรคหรือการเติบโตของพรรคจึงจะเติบโตอยู่บนฐานของความไม่ขัดกันต่ออุดมการณ์พื้นฐานของพรรค ดังตัวอย่างของปัญหาในเรื่องเงินทุนของพรรคที่เชื่อมโยงกับการเลือกตั้ง การหาเสียงนั้น คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการส่งส.ส.ในระบบปาร์ตี้ลิสต์เท่านั้น ความก้าวหน้าของพรรคหรือการเติบโตของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงสัมพันธ์กันกับกรอบของบริบทและข้อจำกัดต่างๆ ด้วยประการฉะนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง
เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงานทางการเมืองของพรรค

โดยสรุป จากการศึกษาแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืน
ป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง ผ่านการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้ง ผู้วิจัยพบว่ากลุ่ม
คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศ ดังนี้คือ ประการ
แรก พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการเอา
คืน เพิ่มและรักษา ประการที่สอง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้
ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย ประการที่
สาม พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการ
เฉพาะ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมิได้ต้องการมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับระบบอุปถัมภ์
ใดๆ ประการสุดท้าย พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก
ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและ
ข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงาน
ทางการเมืองของพรรค

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อศึกษาถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยและแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก ได้แก่ หัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เภรบุญญิกพรรค โฆษกพรรคและเลขาธิการพรรค รวมทั้งสิ้น 8 คน และประกอบด้วยข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่มีความเกี่ยวข้อง จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

จากการทำการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 บทที่ 1 บทนำ นำเสนอถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้คือ เพื่อศึกษามุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยและ เพื่อศึกษาแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง

1.2 บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นำเสนอถึงแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้คือแนวความคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง แนวความคิดประชาธิปไตยกับพรรคการเมือง แนวความคิดการเลือกตั้ง แนวความคิดอุดมการณ์ทางการเมือง แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของสังคมไทย ความเป็นมาของพรรคการเมืองไทยและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย นำเสนอถึงวิธีดำเนินการวิจัยในการศึกษาวิจัยเรื่องแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึก

1.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาเรื่อง แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผ่านการให้ข้อมูลของคณะผู้ก่อตั้ง เกี่ยวกับมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไป อันได้แก่ ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ระบบการเมืองโดยทั่วไปและระบบการเมืองไทย แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้ง อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย และแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย นั้นสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.4.1 มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง

1) ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง

(1) มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย จากบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีกว่าระบอบอื่นๆ ทว่ายังมีช่องโหว่อันเกี่ยวเนื่องกับตัวระบอบเองและช่องโหว่จากสภาพแวดล้อมในหลายประการ ทั้งนี้ช่องโหว่อันเกิดจากตัวระบอบ อาทิ พัฒนาการของระบอบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์กับบริบทของการนำไปใช้ การดูแลอำนาจ เป็นต้น ช่องโหว่อันเกี่ยวเนื่องกับสภาพแวดล้อม อาทิ คุณภาพของประชาชนพลเมือง ความรู้ความเข้าใจต่อระบอบประชาธิปไตย สิทธิและหน้าที่ คุณภาพของระบบการศึกษาของประเทศ จริยธรรม รัฐธรรมนูญ กฎหมาย แนวนโยบาย การบริหารจัดการ เป็นต้น ที่ควรนำไปสู่การปรับปรุงปฏิรูปและแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตัวระบอบการปกครองและสิ่งแวดล้อมในสังคมการเมือง

(2) มุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มีความเชื่อมโยงกับระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยว่าควรจะคำนึงถึงประเด็นในเรื่องของการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำให้แคบลง การกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากขึ้น การคำนึงถึงการพัฒนามูลฐานของบริบทของประเทศและผลกระทบต่อวัฒนธรรม วิถีประชาสังคมนิยมและทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว ดังนั้นระบบทุนนิยมจึงควรคำนึงถึงตัวชี้วัดในแง่ของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแต่อย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม ดังเช่น การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ความสงบ ความยั่งยืนไปพร้อมกันด้วย

2) ระบบการเมืองโดยทั่วไป

(1) มุมมองต่อบทบาทของประเศมหำนำจ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อบทบาทของประเศมหำนำจว่าประเศมหำนำจเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ ดังนี้แล้วจึงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกันในปฏิสัมพันธ์ของประเศมหำนำจหรือประเศพัฒนาแล้วกับประเทศที่มีบทบาททางอำนาจในทางการเมืองโลกน้อยกว่าหรือประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา ในมุมมองของคณะผู้ก่อตั้งประเทศที่มีอำนาจมากขึ้นเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ ก็จะใช้ความมีอำนาจเหนือต่อประเทศที่เล็กกว่าทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม โดยการอ้างถึงความสมเหตุสมผลบางประการ จากมุมมองดังกล่าวนี้ได้แสดงให้เห็นถึงทรศนะต่ออำนาจที่อาจนำไปสู่การสร้างผลกระทบ ซึ่งประเทศเล็ก ด้อยอำนาจ ด้อยการพัฒนาตามนิยามสากลจึงควรตระหนักถึงเพื่อให้เกิดการรู้เท่าทันและการพัฒนาเพื่อลดช่องว่างในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(2) มุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศว่าความร่วมมือระหว่างประเทศมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ กล่าวคือ ในแง่บวก การรวมกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นยุทธการหนึ่งในการได้มาซึ่งอำนาจในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ในการเจรจาต่อรองในมิติทางการเมืองและเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม คณะผู้ก่อตั้งยังคงเกิดคำถามต่อจุดยึดโยงร่วมกันที่จะทำให้การรวมกลุ่มความร่วมมือเป็นไปได้โดยราบรื่น ดังเช่น เงินยูโรของกลุ่มประเทศยุโรป ในแง่ลบคือการเปิดประเทศมากขึ้น อาจส่งผลเสียในการทำให้เกิดปัญหาต่างๆขยายตัวรุนแรงขึ้น อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อการรวมกลุ่มความร่วมมือว่าประเทศใดๆก็ตามล้วนแล้วแต่ยึดผลประโยชน์ของประเทศตนเป็นที่ตั้ง ดังนั้นจึงควรนำไปสู่การพิจารณาถึงการประสาน ความรอมชอม การต่อรองที่จะทำให้ข้อตกลงต่างๆเป็นไปได้ด้วยดีและทำให้เกิดอำนาจต่อรองของกลุ่มที่มีผลในเวทีการเมืองโลกอย่างแท้จริง

3) ระบบการเมืองไทย

(1) มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทยว่าในระบบการเมืองของไทยยังเต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์อยู่มาก ดังตัวอย่างของการเลือกคนมาเป็นรัฐมนตรี การก้าวก้าวแทรกแซงการแต่งตั้งโยกย้าย การดำเนินงานของข้าราชการ ทำให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพประสิทธิผล การขาดความต่อเนื่อง เสียระบบวิถีปฏิบัติในองค์กร ทำให้เกิดความแตกแยก ในมุมมองของคณะผู้ก่อตั้งการพัฒนาการเมืองไทยให้ดี

ขึ้นควรลดเลิกการก้าวถ่ายแทรกแซงการทำงานและควรมีระบบที่มีความเป็นรูปธรรม แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(2) มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทยว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นยังขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ รวมถึงเรื่องขอบเขตของสิทธิ ที่หาได้ไร้ขอบเขต หากแต่การใช้สิทธินั้นต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย รวมถึงเป็นการใช้สิทธิที่ไม่รบกวนสิทธิของผู้อื่น ในการนี้คณะผู้ก่อตั้งจึงเห็นความสำคัญเป็นอันมากของการพัฒนาระบบการศึกษาของไทย เพื่อให้ประชาชนพลเมืองไทยได้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อวิถีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น หากใช้แต่เพียงรูปแบบ ดังนั้นคณะผู้ก่อตั้งจึงเห็นว่าการศึกษาที่ดีจะทำให้ประชาชนพลเมืองมีความรู้ความคิดและทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในวิถีประชาธิปไตย

(3) มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยว่าตัวบทกฎหมายของไทยนั้นคืออยู่แล้ว หากแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นจากการขาดอำนาจบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของนักการเมืองและประชาชนในลักษณะของฐานเสียง ทำให้นโยบายที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมายมักเป็นไปในลักษณะของการผ่อนปรนผ่อนผัน นำไปสู่ผลเสียที่เกิดขึ้น ตัวอย่างในกรณีของการบุกรุกพื้นที่ป่า เป็นต้น คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีมุมมองต่อการเล็งเห็นความสำคัญของการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยเพราะกฎหมายนั้นเชื่อมโยงกับปัญหาในมิติอื่นๆ ของสังคมอย่างเป็นโยงใย การดำเนินนโยบายต่างๆ จึงควรพิจารณาถึงผลกระทบในวงกว้าง องค์กรวมและในระยะยาว

(4) มุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทยว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์ ตัวอย่างของการเป็นฐานเสียงของประชาชนและการขึ้นสู่อำนาจของรัฐบาลที่สัมพันธ์กัน ทำให้นโยบายของรัฐบาลเป็นนโยบายที่อิงสู่การเอาใจประชาชน เพื่อให้เกิดความนิยมชมชอบ เป็นต้น ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองว่าความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์ดังกล่าว จะนำไปสู่ผลกระทบ ตัวอย่างของการผ่อนผันการบุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ป่าไม้ สัตว์

ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นส่วนรวมถูกทำลาย ซึ่งเชื่อมโยงกับปัญหาภัยพิบัติ โลกร้อนและกระทบต่อความยั่งยืนในอนาคต

1.4.2 แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

1) วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

(1) วัตถุประสงค์หลัก จากการศึกษาวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งของผู้วิจัย พบว่าคณะผู้ก่อตั้งมีวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรคที่จะสะท้อนถึงเจตจำนงของคณะผู้ก่อตั้งพรรคได้ชัดเจนที่สุด คือ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ซึ่งสถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์ หรือเป้าหมายนี้ของคณะผู้ก่อตั้งมีความเด่นชัดขึ้น ได้แก่ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่ปรากฏการณ์ความเสื่อมโทรมของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่แนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองต่างๆ ที่มีการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน โดยมีได้คำนึงถึงผลในระยะยาว สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีข้อจำกัดบางประการของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่ม สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการขาดการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ลักษณะสำคัญของวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยคือ การมีลักษณะทวนกระแสกับแนวนโยบายของรัฐบาล และของพรรคการเมืองต่างๆ ที่ผ่านมา กล่าวคือ แนวนโยบายของพรรคการเมืองและรัฐบาลที่ผ่านมามุ่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ตัวอย่างของการแจก การจัดสรรที่ดินทำกินให้กับราษฎร โดยมีได้มีมุมมองอีกด้านหนึ่งต่อปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว นอกจากนี้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยยังมีจุดยืนในแนวทางการดำเนินการของพรรคที่มีลักษณะทวนกระแส กล่าวคือ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยต้องการใช้อำนาจบังคับของกฎหมายเป็นเครื่องมือในการทวงคืนผืนป่า จึงเป็นการทวนกระแสกับแนวนโยบายที่เน้นการผ่อนผันการบังคับใช้กฎหมายในส่วนของการป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) วัตถุประสงค์อื่นๆ จากการศึกษาวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งของผู้วิจัย พบว่านอกจากวัตถุประสงค์หลักที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คณะผู้ก่อตั้งยังมีวัตถุประสงค์อื่นๆ ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้นมาอีกด้วย ทั้งนี้ วัตถุประสงค์อื่นๆ ในที่นี้มีได้มีความหมายในเชิงการตัดสินใจคุณค่าหรือมีความสำคัญน้อยกว่า วัตถุประสงค์หลักแต่อย่างใด หากแต่วัตถุประสงค์อื่นๆ เหล่านี้เป็นที่มาหรือเหตุผล เป้าหมายหรืออุดมการณ์ที่อยู่เบื้องหลังอีกทีหรือมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ส่วนขยายความกับวัตถุประสงค์หลักที่

เป็นวัตถุประสงค์ที่นำเสนอความเฉพาะเจาะจง ใจความสำคัญหรือตีกรอบภายใต้ความสัมพันธ์ซีด โยงกับวัตถุประสงค์อื่นๆ จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่า ประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถนำเสนอถึงวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้ดังนี้

ก. เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวแทนในการกระตุ้น รัฐบาลและประชาชน ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ กับปัญหาอื่นๆ ของประเทศอย่างเป็นองค์รวม คณะผู้ก่อตั้งมีความเห็นว่าปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่งอาจ เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ สำหรับรัฐบาลที่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาที่รัฐบาลต้องมีผลงานที่ เห็นได้ชัดเจน ผลงานประเภทที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยตรง อาทิ การเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย เงินกองทุน เป็นต้น จะเป็นผลงานที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับของประชาชน เพราะทำ ให้เกิดอรรถประโยชน์โดยตรง ในขณะที่เรื่องของการปลูกป่า การทวงคืนพื้นที่ป่า การบังคับใช้ กฎหมายนั้น นอกจากจะต้องใช้ระยะเวลายาวนานจึงจะเห็นผลแล้ว ยังอาจทำให้เกิดปัญหากับเรื่อง ของฐานเสียงอีกด้วย งบประมาณในด้านนี้ส่วนใหญ่จึงถูกนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเพื่อ บรรเทาความรุนแรงมากกว่า สำหรับประชาชนที่มองว่าปัญหาในเรื่องปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นเรื่องไกลตัวหรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยปกติโดยมิได้มองหาสาเหตุที่เชื่อมโยงส่งผลซึ่งกันและ กันนั้น อาจผูกโยงกับมิติปัญหาอื่นในวิถีชีวิต ดังเช่น ปัญหาความยากจน การขาดองค์ความรู้ เป็นต้น ทำให้เกิดการมองปัญหาจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติโดยแยกขาด มิได้เชื่อมโยงกับมิติทาง เศรษฐกิจ สังคม ในการนี้คณะผู้ก่อตั้งพรรคจึงต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวแทนในการกระตุ้น รัฐบาลและประชาชน ให้เห็น ความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆ ของประเทศอย่างเป็นองค์รวมและส่งผลโดยตรงต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนพลเมืองไทย

ข. เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวแทนในการชี้ชวนให้ รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบ ยาวและความยั่งยืน คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาในบางด้านของ ประเทศที่แม้ได้รับการแก้ไขแล้วแต่ยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังหรือปัญหาบางประการที่ยังไม่ได้รับการ แก้ไข รวมถึงวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ยังขาดการมี วิสัยทัศน์ต่อปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ยังผลให้นอกจาก ปัญหาทางด้านเหล่านี้จะไม่ได้มีการแก้ไขอย่างจริงจังหรือแก้ไขที่ต้นตอแล้ว นโยบายบางอย่าง ของรัฐยังเป็นการเพิ่มพูนปัญหาในด้านเหล่านี้ ดังเช่น การส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจที่ไม่ได้ให้ องค์ความรู้อย่างถูกต้องหรือการส่งเสริมการวิจัยว่าพืชเศรษฐกิจเหล่านี้ควรจะมีสัดส่วนเท่าไรและ

จะผสมผสานกับการทำเรื่องสวนผสมอย่างไร ทำให้เกิดการบูรณาการที่ดิน ปัญหาน้ำท่วม ดินถล่ม ตามมา ด้วยเหตุนี้ คณะผู้ก่อตั้งพรรคจึงต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการชี้ชวนให้รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อ ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบและความยั่งยืน เพื่อเป็นการเสริม มุมมองที่จะนำไปสู่ภาวะสมดุลในการคำนึงถึงระยะสั้น ระยะยาว และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในมิติ ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ค. เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การในการเผยแพร่ ดี แผลปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อันประกอบด้วย ข้อมูลเชิงประจักษ์ให้รัฐบาลและประชาชนได้รับรู้ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เห็นความสำคัญของการนำเสนอข้อมูล อันเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงหรือข้อมูลที่มีหลักฐานยืนยัน ประกอบ ในการชี้ให้เห็นถึงภาวะการณ์ของปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาจากการดำเนิน ตามแผนนโยบายของรัฐบาลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งที่ผ่านมาข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่มักถูกจำกัดอยู่กับ หน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ มิได้เป็นข้อมูลที่เผยแพร่ ทำให้การให้ข้อมูลที่ผ่านมามากพร้อมใน รายละเอียด ปัญหาเหล่านี้จึงมีมุมมองว่าเป็นปัญหาอย่างจริงจังหรือถูกบิดเบือนข้อมูล ดังนั้น คณะผู้ ก่อตั้งจึงต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็น องค์การในการเผยแพร่ ดี แผลปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ ประเทศ อันประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้รัฐบาลและประชาชนได้รับรู้ ทำให้ประชาชน สามารถตรวจสอบการทำงาน ของรัฐบาล ได้ เพื่อให้ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความสนใจและให้ความสำคัญมากขึ้น

ง. เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์การในการคิดและ นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน ความต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของ คณะผู้ก่อตั้งนั้น ด้วยเพราะเห็นว่านอกจากการที่พรรคจะเป็นตัวกลางในการ นำเสนอ ชี้ให้เห็นถึง ปัญหาเกี่ยวกับป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยแล้ว ยังต้องการให้พรรคทวงคืนผืนป่า ประเทศไทยเป็นองค์การในการคิดและนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน ด้วยเหตุที่คณะผู้ก่อตั้งที่ เป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันและเป็นกลุ่มที่จบการศึกษาเฉพาะทางจากสถาบันเดียวกันหรือศาสตร์ เดียวกันโดยส่วนใหญ่ ทำให้มีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะจากประสบการณ์การทำงานในแวด วงดังกล่าว รวมถึงการมีจุดเน้นทางนโยบายของพรรคในการทำงานเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่าเป็น หลัก ทำให้คณะผู้ก่อตั้งที่มีความถนัดเฉพาะนั้น จะเป็นจุดแข็งในการคิดวิเคราะห์ การหาแนว

ทางแก้ไข ซึ่งต้องใช้ทักษะเฉพาะประกอบ เพื่อให้เป็นทางเลือกต่อแผนนโยบายและทิศทางการทำงานของรัฐบาลที่คณะผู้ก่อตั้งมีความเห็นว่ายังขาดผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะและไม่ผูกติดกับอำนาจอุปถัมภ์ที่จะออกมาพูดเผยแพร่เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จ. เพื่อให้การก่อตั้งขึ้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นองค์การในการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็นพรรคการเมือง คณะผู้ก่อตั้งต่อความต้องการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จากการพบว่าการเกษียณอายุข้าราชการของพวกตน มิได้มีคนรุ่นหลังมาสานงานต่อเนื่อง หากแต่ภาระงานที่ได้ทำมาในการทวงคืนผืนป่า การบังคับใช้กฎหมายกลับตกอยู่ในภาวะชะงักงัน อันเกิดขึ้นจากปัญหาหลากหลายประการ อาทิ การก้าวกายแทรกแซงอำนาจของฝ่ายบริหารต่อระบบราชการ ปัญหาระบบอุปถัมภ์ อำนาจนิยม เป็นต้น ด้วยประการฉะนี้ คณะผู้ก่อตั้งที่มีอุดมการณ์ มีความเชื่อว่าการทวงคืนผืนป่าที่เสมือนเป็นปอดของชาติเป็นสิ่งจำเป็นต่อประเทศชาติและประชาชนพลเมืองของประเทศในระยะยาวนั้น จึงต้องมองหาหนทางเพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการทวงคืนผืนป่าให้เกิดขึ้นได้ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้น เพื่อให้เป็นองค์การในการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็นพรรคการเมือง นั่นคือเปลี่ยนจากการเป็นเจ้าหน้าที่ทำงาน โดยบังคับใช้กฎหมายโดยตรงมาเป็นการกระตุ้นผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า

2) แนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงทรรศนะต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยโดยหลักตามอรรถาธิบายดังต่อไปนี้

1) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ คณะผู้ก่อตั้งนั้นมีแนวคิดต่อลักษณะสำคัญหรือจุดเน้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงในวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานของพรรค ซึ่งสะท้อนได้จากชื่อพรรคที่มีลักษณะเจาะจงในความต้องการทำงานของพรรคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นคณะผู้ก่อตั้งได้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของพรรคที่เป็นพรรคเล็ก กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งจำกัดด้วยความเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันอันเกิดจากความตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น นั่นคือเป็นกลุ่มที่มีความรู้เฉพาะอันได้แก่ความรู้ในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน คณะผู้ก่อตั้งจึงมีความตั้งใจในการดำเนินงานทางด้านที่กลุ่มของตนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นหลัก ซึ่ง

คณะผู้ก่อตั้งมองว่าแนวนโยบายของพรรคการเมืองและของรัฐบาลที่ผ่านๆมา ยังมีได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยอาจมีสาเหตุมาจากการขาดองค์ความรู้ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่อาจมิได้มีการเผยแพร่อย่างแพร่หลาย เป็นองค์ความรู้ที่ถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่เฉพาะ กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งจึงต้องการทำในสิ่งที่กลุ่มของตนมีความรู้ความถนัดเฉพาะเจาะจง โดยมีได้มองว่าการขาดความหลากหลายของอาชีพขององค์ความรู้ ของความถนัดของคณะผู้ก่อตั้งเป็นจุดด้อย หากแต่คณะผู้ก่อตั้งมองว่าความมีลักษณะร่วมดังกล่าวกลับเป็นจุดแข็งในการทำให้เกิดการขับเคลื่อนสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย อย่างไรก็ตามจากบทสัมภาษณ์จะเห็นได้ถึงธรรมชาติของคณะผู้ก่อตั้งที่หาได้มองปัญหาทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยแยกขาดจากปัญหาอื่นๆของสังคมโดยรวมแต่อย่างใด หากแต่มีความเห็นว่าทุกปัญหามีความเชื่อมโยงกันและปัญหาทางด้านป่าไม้เหล่านี้เองที่คณะผู้ก่อตั้งเชื่อว่าเป็นเสมือนต้นตอ คล้ายกับการล้มของโดมิโนที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องกันไปเป็นทอดๆ ด้วยประการฉะนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

(2) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงาน โดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า จากสถานการณ์ของปัญหาต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ การบุกรุกที่ป่าโดยมิชอบ การขาดการบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง อีกทั้งแนวโน้มในทางปฏิบัติของพรรคการเมืองและรัฐบาลโดยส่วนใหญ่ ยังคงเป็นการมุ่งเน้นการใช้การแจกการจัดสรรทรัพยากรเป็นหลัก ทำให้ปัญหาทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่ทว่าขาดความเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันของปัญหาต่างๆให้เห็นชัดเจน ยังคงเป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการพูดถึง ขาดการนำไปสู่การทำให้เกิดแนวทางแก้ไขอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ ในกรณีนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงาน โดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าเป็นวัตถุประสงค์หลัก อันเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ทวนกระแสกับแนวนโยบายของรัฐบาลและของพรรคการเมืองต่างๆ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยดำรงสถานะประจักษ์เป็นแรงต้านหนึ่งของกระแสทางแนวนโยบายดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้รัฐบาล พรรคการเมือง สาธารณชน ประชาชนพลเมืองไทยได้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า และเพื่อเพิ่มปริมาณพื้นที่ป่าซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยระยะยาวสืบไป

(3) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆของประเทศ คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดต่อวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค

แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นที่ความต้องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหรืออยู่ในพื้นที่ของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม คณะผู้ก่อตั้งมิได้มองว่าการทำงานของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่จะเกิดขึ้นนั้น อาทิ การทวงคืนผืนป่าผ่านการบังคับใช้กฎหมาย การปลูกป่าขึ้นใหม่ เป็นต้น เป็นการดำเนินงานเพื่อป่า เพื่อทรัพยากร เพื่อผู้กินและฟื้นฟูสาธารณสุขสมบัติแต่อย่างเดียว หากแต่ลักษณะของวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนั้น เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการคิดวิเคราะห์สาเหตุ ต้นตอของปัญหา จากผลกระทบต่างๆ และการเทียบเคียงคานาาาผลกระทบบ้างของความรู้อันเกี่ยวข้องเฉพาะ การมีมุมมองต่อปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในภายภาคหน้า การวิเคราะห์เชื่อมโยงจากปัญหาเล็กๆ ที่ดูเสมือนไกลตัว เช่น ระดับความสูงชันของปรากฏการณ์โลกร้อน หากแต่ส่งผลในวงกว้างต่อส่วนรวมทั้งหมด ทั้งผลที่ประจักษ์ชัด รวมถึงผลที่ปิดบังซ่อนเร้นอยู่ กล่าวคือลักษณะเฉพาะเจาะจงของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่ต้องการทำงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น เกิดขึ้นจากการมีแนวคิดที่ว่าปัญหาทางด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นเกี่ยวพันโยงใยหรือเป็นสาเหตุหรือต้นตอกกับปัญหาอื่นๆ ในสังคม อาทิ ปัญหาความยากจน การกระจายทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม อาชญากรรม ภัยพิบัติ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ เป้าหมายของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยในความต้องการทวงคืนผืนป่ากลับมาเป็นสาธารณสุขสมบัติของส่วนรวม ความต้องการปลูกป่า ฟื้นฟูสภาพป่าคืนดั้งเดิมหรือจัดสรรทรัพยากรใหม่ให้เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนพลเมือง โดยแท้จริงและมีการคำนึงถึงผลในระยะยาวนั้น จึงเป็นเป้าหมายที่มีลักษณะทับซ้อนหรือเป็นเพียงสับเซตหนึ่งๆ กับเป้าหมายที่คำนึงถึงชีวิตอันผาสุกของพลเมืองไทย อันเกี่ยวเนื่องด้วยกันกับมิติของความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน มิติของความบริบูรณ์ทางด้านสุขภาพกายและใจที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสืบไปจากรุ่นสู่รุ่น ฉะนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จึงมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความโยงใยสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆ ของประเทศ เช่นเดียวกันกับผลของการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ จะสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมกับประชาชนพลเมือง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเชื่อว่าเมื่อปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข ฟื้นฟู ดูแล จะทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนพลเมืองไทยดีขึ้นและมีความยั่งยืนในระยะยาว

(4) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับความสมดุลของการพัฒนา ในการพัฒนาที่ควรจะให้

ความสำคัญกับบริบทของประเทศไปพร้อมๆกับการก้าวตามโลกาภิวัตน์ ซึ่งจากการพัฒนาที่ผ่านๆ มาของประเทศไทย มีความโน้มเอียงไปในทางที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรม การวัดระดับการพัฒนาโดยการพิจารณาจากตัวเลขจีดีพี จีเอ็นพี จึงทำให้เกิดการละเลยบริบทอื่นๆ ของประเทศ ปัญหาทางด้านป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติที่ขาดเครื่องมือทางนิติวิทยาศาสตร์ที่มีความละเอียดจึงทำให้การวัดผลการประเมินความเสียหายของป่าไม้ทำได้ยาก ขาดความละเอียดและเป็นไปค่อนข้างช้า นอกจากนี้ความเสียหายที่เกิดขึ้นทางด้านทรัพยากรธรรมชาติบางลักษณะยังเป็นความเสียหายที่มีอาจวัดค่าได้ อาทิ การสูญเสียความหลากหลายทางสปีชีส์ เป็นต้น ทว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่เกิดจากความแปรปรวนของธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าควรจะมีการตั้งคำถามกับการพัฒนาที่ผ่านมาและ ณ ขณะปัจจุบัน ว่าเป็นการพัฒนาที่อยู่ภายใต้ชุดความรู้ความจริงแบบใดและบิดเบือนหรือกีดกันความรู้ความจริงอื่นใด จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นที่ผ่านๆ มาของรัฐบาลเป็นเพียงการเยียวยา แก้ปัญหาในเหตุการณ์เฉพาะหน้า โดยมีได้มุ่งประเด็นไปที่ต้นตอของปัญหาแต่อย่างใด ในขณะที่ปัญหาบางอย่าง โดยเฉพาะปัญหาทางด้านป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ต้องใช้ระยะเวลาในการแก้ไข การที่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องใช้เวลาในการแก้ไขจึงจะเกิดผลในเชิงประจักษ์นั้น ทำให้ขาดความจริงจังและความต่อเนื่องในการดำเนินตามนโยบายทางด้านนี้เท่าที่ควร นอกจากนี้ วิธีคิดภายใต้อุดมการณ์ทุนยังมองป่าไม้ สัตว์ป่า โดยลดทอนเป็นเพียงทุนทางเศรษฐกิจ โดยมีได้มีมุมมองถึงคุณค่าอื่นๆ อาทิ การให้ออกซิเจน ความชุ่มชื้น การปรับสมดุลธรรมชาติ แหล่งบิบาลสัตว์น้ำ ความหลากหลายของระบบนิเวศ ดังนี้ เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยวิสัยทัศน์ที่มองคู่อนาคตมองผลในระยะยาว ในการมองมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว จึงจะทำให้การพัฒนาที่เกิดขึ้นเป็นการพัฒนาจากฐานรากโดยแท้จริง

(5) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกัน ในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเพื่อกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ในการนี้จะเห็นได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงต่อการทำงานในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ โดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากพรรคการเมืองอื่นๆ การรวมกลุ่มกันขึ้นของคณะผู้ก่อตั้งจึงเป็นการรวมกลุ่มอาชีพ กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันคือทางด้านป่าไม้ ส่วนใหญ่จบการศึกษาจากที่เดียวกันในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ เคยทำงานร่วมกัน มี

อุดมการณ์ความเห็นพ้องต้องกันในการทำงาน มีความรู้เฉพาะในเรื่องของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจมีความถนัดในรายละเอียดที่แตกต่างกันไป ในแต่ละบุคคล ด้วยประการฉะนี้ กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเพื่อสานต่อการทำงานในครั้งอดีตและสืบสานอุดมการณ์ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยปรับเปลี่ยนจากการเป็นเจ้าหน้าที่บังคับคดีโดยตรง มาเป็นพรรคการเมืองที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดขึ้น ตามแต่ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองจะทำได้ อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า คณะผู้ก่อตั้งได้มองเห็นทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งของการรวมกลุ่มในลักษณะนี้ อันเปรียบเสมือนสองหน้าของเหรียญเดียวกัน ตัวอย่างหนึ่งของจุดอ่อนคือการขาดความหลากหลาย หากแต่คณะผู้ก่อตั้งเลือกที่จะมองในด้านของจุดแข็ง เพราะคณะผู้ก่อตั้งเห็นว่า การตั้งพรรคการเมืองที่มีวัตถุประสงค์ของพรรคที่มีความเฉพาะเจาะจงดังเช่นนี้นั้น เป็นการพิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้วถึงสมรรถภาพของคณะผู้ก่อตั้งที่มีองค์ความรู้ ความถนัด ความเชี่ยวชาญเฉพาะที่จะสามารถทำได้และทำได้ดี ซึ่งเรื่องเฉพาะทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่าเหล่านี้ คณะผู้ก่อตั้งมองว่ามีความสำคัญและเชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆในสังคมอีกด้วย ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จึงเริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกันในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.4.3 แนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งที่สะท้อนถึงแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยดังต่อไปนี้

1) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการเอาคืน เพิ่มและรักษา คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งพรรค กล่าวคือ การกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า จึงมีแนวทางในการทำงานทางการเมืองของพรรคในด้านป่าไม้และสัตว์ป่าเป็นการเฉพาะ โดยมีกระบวนการในการดำเนินการคือการเอาคืน เพิ่มและรักษาตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาบทสัมภาษณ์และเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการทำงานของพรรค สามารถสรุปเกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าวไว้ดังนี้คือ กรณีป่าไม้ การเอาคืน เป็นการเอาพื้นที่ที่ถูกครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมายคืน โดยเฉพาะจากนายทุนหรือผู้มีอิทธิพล โดยใช้มติกรม. 30 มี.ย. 2541 เป็นตัวตัดสิน การเพิ่ม เป็นการปลูกป่าและปลูกเสริมป่าบนพื้นที่ที่ยึดคืนมาจากการครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย พื้นที่ที่ถูกแผ้วถางทำลาย ไม่ว่าจะเป็นกรณีถูกทำลายโดยน้ำมือมนุษย์ เช่นการจุดไฟเผาหรือเกิดจากภัย

ธรรมชาติต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดพื้นที่ว่างเปล่าและหรือถูกจับกุมดำเนินคดี แต่ไม่ปรากฏตัวผู้ครองครอง ทั้งป่าที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารและป่าสงวนแห่งชาติ การรักษา เป็นการรักษาป่าที่มีอยู่เดิมและป่าที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่นั้นๆ ให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งภาครัฐและเอกชน กรณีสัตว์ป่า จะเป็นการยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้เพาะเลี้ยงสัตว์ป่าที่มีอยู่ในเมืองไทยทุกชนิด ยกเว้นสัตว์ต่างถิ่น ในประเด็นช้างป่า จะต้องแยกกันให้ชัดเจนระหว่างช้างบ้านกับช้างป่า จะต้องมีความควบคุมช้างบ้านตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงอายุ 60 ปีและมีให้มีการจำหน่ายลูกช้างไปยังต่างประเทศ ส่วนการจะส่งช้างบ้านไปแสดงในต่างประเทศ พรรคจะทำการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมอุทยานฯ ให้คงเงินมัดจำไว้ให้สูง เพื่อมิให้มีการนำช้างไปขายต่อและไม่นำกลับเข้ามาในประเทศโดยยอมให้ยึดเงินมัดจำ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างทุกกรณีไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการเอาคืน เพิ่มและรักษาเป็นแนวทางหลักสำคัญของพรรค อันเป็นแนวทางเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้นนั่นเอง

2) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการสานต่อการทำงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นข้าราชการเกษียณอายุโดยส่วนใหญ่ การรวมกลุ่มกันเพื่อก่อตั้งพรรคการเมืองจึงเป็นหนทางในการได้มาซึ่งอำนาจเพื่อสานต่อการทำงานที่เคยได้ทำไว้ อย่งไรก็ตามการก่อตั้งเป็นพรรคการเมืองนั้นมีขอบเขตอำนาจหน้าที่และวิธีการทำงานที่แตกต่างออกไปจากเดิมในสมัยเป็นข้าราชการ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและแนวทางในการทำงาน การทำงานของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเป็นไปในรูปแบบของการกระตุ้น ผลักดัน เป็นตัวกลางในการนำเสนอข้อมูล ผ่านวิธีการต่างๆ อาทิ การทำหนังสือแจ้ง หนังสือผลักดัน การใช้สิทธิพลของสื่อ เป็นต้น ดังนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายเพื่อผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า เพิ่มพื้นที่ป่า สัตว์ป่าและบำรุงรักษาต่อไป

3) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมิได้ต้องการมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับระบบอุปถัมภ์ใดๆ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสาน

อุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พรรคทวงคืนป่าประเทศไทยจึงเป็นพรรคที่เน้นการมีอุดมการณ์ร่วมกันของสมาชิกพรรคและมีความมีเจตจำนงต่ออุดมการณ์ร่วมกันของผู้บริจาคเงินให้แก่พรรคเป็นที่ตั้ง เพื่อมิให้ผู้ใดหรือกลุ่มใดมาใช้อิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือต่อแนวนโยบายหรือการทำงานทางการเมืองของพรรคในเชิงของการตอบแทน การอุปถัมภ์ ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาพึ่งพิง เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีสมรรถภาพในการดำเนินงานเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ของพรรคอย่างเป็นอิสระ มิได้ตกอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจและการควบคุมใดๆ ในการนี้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ

4) พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงานทางการเมืองของพรรค คณะผู้ก่อตั้งมองเห็นถึงข้อจำกัดต่างๆของพรรค อาทิ การเป็นพรรคเล็ก มีนโยบายเฉพาะด้าน ข้อจำกัดของเงินทุนพรรคที่เชื่อมโยงกับการเลือกตั้งและการหาเสียง อย่างไรก็ตามคณะผู้ก่อตั้งมีความตั้งใจในการทำงานในด้านที่ถนัด มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งพรรคมองว่าเป็นจุดเด่นมากกว่าจุดด้อยในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรค อันได้แก่ การกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าซึ่งเป็นการเน้นการให้ความสำคัญในเรื่องของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเฉพาะเจาะจงและสนองตอบต่ออุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมีความมุ่งหวังต่อความก้าวหน้าของพรรคในการได้เสียงหนึ่งหรือสองเสียง ได้พูดในเรื่องของป่าไม้ในสภาและได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ เร่งรัดติดตามการทำงานให้เป็นผลในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทย คณะผู้ก่อตั้งมองว่าการได้เสียงในสภานั้นขึ้นอยู่กับประชาชนที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน เล็งเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะผู้ก่อตั้งจึงมีรูปแบบอุดมคติของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ในลักษณะที่มีส่วนคล้ายคลึงกับพรรคของคุณชูวิทย์ คือเป็นพรรคที่ต้องการเป็นเสียงหนึ่งเพื่อพูดในสภาเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะ ที่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกสังคมแต่ทว่ามิได้รับการมองเห็นหรือการเอาใจใส่ การเชื่อมโยงปัญหากับมิติปัญหาอื่นๆ ขาดการแก้ไขปัญหอย่างจริงจังนั้น ให้เกิดผลต่อนโยบายกฎหมายของประเทศ การปฏิรูปแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อไป ดังนั้นจึงเป็นจุดยืนของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่มุ่งหวัง อย่างไรก็ตาม การทำหน้าที่ทางการเมืองของพรรคจะแปรผันตามบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง

อาทิ การเป็นพรรคร่วมรัฐบาล การเป็นพรรคฝ่ายค้าน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ คณะผู้ก่อตั้งต้องการทำงานทางการเมืองเพื่อสนองตอบต่ออุดมการณ์เป็นหลัก ความก้าวหน้าของพรรคหรือการเติบโตของพรรค จึงจะเติบโตอยู่บนฐานของความไม่ขัดกันต่ออุดมการณ์พื้นฐานของพรรค ดังตัวอย่างของปัญหาในเรื่องเงินทุนของพรรคที่เชื่อมโยงกับการเลือกตั้ง การหาเสียงนั้น คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงต้องการส่งส.ส. ในระบบปาร์ตี้ลิสต์เท่านั้น ความก้าวหน้าของพรรคหรือการเติบโตของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงสัมพันธ์กันกับกรอบของบริบทและข้อจำกัดต่างๆ ด้วยประการฉะนี้ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงานทางการเมืองของพรรค

2. อภิปรายผล

จากการทำการศึกษาบทสัมภาษณ์ของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย สามารถสรุปผลการวิจัยโดยย่อได้ดังนี้

1. มุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้ง

คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ระบบการเมือง โดยทั่วไป และระบบการเมืองไทย ดังนี้คือ ประการแรก มุมมองต่อลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมือง ได้แก่ มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและมุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม มุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีกว่าระบอบอื่นๆ ทว่ายังมีช่องโหว่อันเกี่ยวข้องกับตัวระบอบเองและช่องโหว่จากสภาพแวดล้อมในหลายประการ มุมมองต่อระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม คณะผู้ก่อตั้งมองว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมควรจะคำนึงถึงประเด็นในเรื่องของการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำให้แคบลง การกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากขึ้น การคำนึงถึงการพัฒนาบนฐานของบริบทของประเทศและผลกระทบต่อวัฒนธรรม วิถีประชาสังแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว ประการที่สอง มุมมองต่อระบบการเมืองโดยทั่วไป ได้แก่ มุมมองต่อบทบาทของประเทสมหาอำนาจและมุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ มุมมองต่อบทบาทของประเทสมหาอำนาจ คณะผู้ก่อตั้งมองว่าประเทสมหาอำนาจเปรียบเสมือนผู้มีอำนาจ ดังนี้แล้วจึงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกันในปฏิสัมพันธ์ของประเทสมหาอำนาจหรือประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศที่มีบทบาททางอำนาจในทางการเมือง โลกน้อยกว่าหรือประเทศกำลังพัฒนาและ

ประเทศด้อยพัฒนา มุมมองต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ คณะผู้ก่อตั้งมองว่าความร่วมมือระหว่างประเทศมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ ประการที่สาม มุมมองต่อระบบการเมืองไทย ได้แก่ มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทย มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยและมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย มุมมองต่อระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไทยคณะผู้ก่อตั้งมองว่าในระบบการเมืองของไทยยังเต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์อยู่มาก มุมมองต่อความสัมพันธ์ของระบบการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองไทย คณะผู้ก่อตั้งเห็นว่าการศึกษาที่ดีจะทำให้ประชาชนพลเมืองมีความรู้ ความคิดและทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในวิถีประชาธิปไตย มุมมองต่อระบบกฎหมายของไทย คณะผู้ก่อตั้งมีมุมมองต่อระบบกฎหมายของไทยว่าด้อยทกฎหมายของไทยนั้นคืออยู่แล้ว หากแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นจากการขาดอำนาจบังคับใช้กฎหมาย มุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและประชาชนพลเมืองของไทย คณะผู้ก่อตั้งมองว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงของการอุปถัมภ์และเกี่ยวพันกันกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์

2. แนวคิดสำคัญของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย คณะผู้ก่อตั้งมีวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์อื่นๆ ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดังนี้ วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่าและวัตถุประสงค์อื่นๆ คือ ประการแรก เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการกระตุ้นรัฐบาลและประชาชน ให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆ ของประเทศอย่างเป็นองค์รวม ประการที่สอง เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นตัวกลางในการชี้ชวนให้รัฐบาลและสาธารณชนมีมุมมองต่อปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประเทศ โดยคำนึงถึงผลระยะยาวและความยั่งยืน ประการที่สาม เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรในการเผยแพร่ ตีแผ่ปัญหาทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อันประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้รัฐบาลและประชาชนได้รับรู้ ประการที่สี่ เพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรในการคิดและนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลและสาธารณชน ประการสุดท้าย เพื่อให้การก่อตั้งขึ้นของ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เป็นองค์กรในการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์โดยต่อเนื่องของคณะผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน โดยเปลี่ยนบทบาทในการทำงานให้อยู่ในขอบข่ายของความเป็นพรรคการเมือง

แนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดเกี่ยวกับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดังนี้คือ ประการแรกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นพรรคที่มีจุดเน้นทางนโยบายในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ประการที่สองพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ประการที่สามพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีมุมมองต่อปัญหาของป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในฐานะที่มีความโยงใยสัมพันธ์กันอย่างเป็นองค์รวมกับปัญหาอื่นๆของประเทศ ประการที่สี่พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีความเชื่อพื้นฐานต่อการพัฒนาว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงบริบทของประเทศและความยั่งยืนในระยะยาว ประการสุดท้ายพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เริ่มต้นจากการเป็นพรรคเล็กที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการและเพื่อนร่วมงาน อันเป็นกลุ่มอาชีพเดียวกัน ที่มีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกันในความต้องการสานต่อการดำเนินงานและสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. แนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

คณะผู้ก่อตั้งมีแนวคิดในการทำงานทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ดังนี้คือ ประการแรก พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีแนวทางในการทำงานทางด้านป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการเอาคืน เพิ่มและรักษา ประการที่สอง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมืองไทยในการกระตุ้นให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย ประการที่สาม พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจะทำงานทางการเมืองเพื่อสืบสานอุดมการณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น มิได้เป็นพรรคเพื่อก่อให้เกิดฐานอำนาจแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงมิได้ต้องการมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับระบบอุปถัมภ์ใดๆ ประการสุดท้าย พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยตระหนักถึงข้อจำกัดของความเป็นพรรคเล็ก ที่มีแนวนโยบายเฉพาะด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักและข้อจำกัดอื่นๆ อันสัมพันธ์กับระบบการเลือกตั้ง เงินทุนพรรคและการหาเสียง ซึ่งส่งผลต่อการทำงานทางการเมืองของพรรค

จากประเด็นต่างๆที่ได้สรุปมาข้างต้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้คือ

2.1 ความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ศึกษาไว้

2.1.1 ความสอดคล้องกับแนวคิดการกำเนิดพรรคการเมืองโดยอาศัยอุดมการณ์ของชนก วงษ์ตระหง่าน จากการศึกษาแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งพบว่าวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยคือการทำหน้าที่กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่านั้น วลีทวงคืนผืนป่า หมายถึง การทวงคืนพื้นที่ดินที่ในอดีตเป็นพื้นที่ป่า ทว่าถูกบุกรุกเพิ่ม ถูกเปลี่ยนมือ

การครอบครองโดยการซื้อขายผ่านการทำนิติกรรมอำพราง อันเป็นการครอบครองพื้นที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย มีกลุ่มนายทุนเป็นผู้ครอบครองพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ ทวงคืนกลับมาเป็นพื้นที่ป่าของรัฐ และกระทำการปลูกป่าขึ้นใหม่หรือจัดสรรพื้นที่บางส่วนให้กับผู้ขาดแคลนที่ดินทำกินโดยแท้จริง เป็นการแสดงถึงเป้าหมายโดยชัดเจนของคณะผู้ก่อตั้ง สอดคล้องกับแนวคิดของกนก วงษ์ตระหง่าน ที่ได้กล่าวถึงการกำเนิดของพรรคการเมืองโดยปัจจัยภายในของลักษณะพรรคที่กำเนิดโดยอาศัยอุดมการณ์ เป็นพรรคที่เกิดขึ้นโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางอย่างที่ชัดเจนปรากฏให้เห็น กล่าวคือพรรคการเมืองลักษณะนี้จะแสดงอุดมการณ์หรือเป้าหมายบางประการของตนอย่างชัดเจน ในช่วงเวลาของการก่อตั้งพรรค ดังนั้นบุคคลที่เข้าร่วมพรรคจึงมักจะเห็นพ้องหรือยอมรับอุดมการณ์หรือเป้าหมายนั้น การเกิดพรรคโดยมีอุดมการณ์หรือเป้าหมายร่วมกันนี้ มักจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ทางการเมืองที่เอื้อให้อุดมการณ์หรือเป้าหมายนี้มีความเด่นชัด จากแนวคิดข้างต้น ในการนี้ความเห็นพ้องต้องกันของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ในการเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาประเทศในระยะยาว การกระจายทรัพยากรใหม่เพื่อลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำ โดยมีแนวทางในการดำเนินการผ่านการทวงคืนผืนป่า จึงสะท้อนให้เห็นถึงความมีอุดมการณ์ร่วมกันของคณะผู้ก่อตั้ง ด้วยประการฉะนี้ การก่อตั้งขึ้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงเกิดขึ้นโดยอาศัยอุดมการณ์ สอดคล้องกับแนวคิดการกำเนิดพรรคการเมืองโดยอุดมการณ์ของกนก วงษ์ตระหง่าน มากกว่าแนวคิดการกำเนิดพรรคการเมืองเพื่อสนับสนุนผู้นำทางการเมืองและแนวคิดการกำเนิดพรรคการเมืองโดยอาศัยผลประโยชน์ร่วม

2.1.2 ความสอดคล้องกับแนวคิดประเภทของพรรคการเมืองประเภทพรรค

อุดมการณ์ของศาสตราจารย์ฟรองซัวส์ โบเรลลา (Francois Borella) หากพิจารณาแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจากมุมมองทางนโยบายทางการเมืองของพรรค ตามที่ศาสตราจารย์ฟรองซัวส์ โบเรลลา (Francois Borella) ได้จำแนกประเภทของพรรคการเมืองตามแนวนโยบายพรรคการเมืองแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ พรรคอุดมการณ์ พรรคยุทธศาสตร์และพรรคยุทธวิธีนั้น จะเห็นได้ว่าการให้ความหมายต่อพรรคอุดมการณ์ ให้หมายถึงพรรคการเมืองที่มีแนวนโยบายสัมพันธเป็นองค์รวม โดยมีลักษณะเป็นอุดมการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ของพรรคการเมืองประเภทนี้จะมียุทธศาสตร์ประกอบ 2 ส่วน ส่วนแรก จะเป็นแนววิพากษ์สังคมทั้งในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่วนที่สองเป็นแนวทางข้อเสนอเพื่อกำหนดทิศทางการเมืองที่พึงปรารถนานั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมียุทธศาสตร์ประกอบดังกล่าว กล่าวคือ ในส่วนแรก คณะผู้ก่อตั้งพรรคได้วิพากษ์ในมิติต่างๆจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เป็นอยู่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลและสาธารณชนอย่างจริงจัง แนวนโยบายของรัฐและของพรรคการเมืองอื่นๆที่มีการ

จัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชนโดยมิได้คำนึงถึงผลในระยะยาว ข้อจำกัดบางประการของการดำเนินการตามแผนนโยบายของรัฐบาล การใช้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นประโยชน์ของคนบางพวกบางกลุ่มและการขาดการบังคับใช้กฎหมาย ในส่วนที่สอง การเสนอแนวทางข้อเสนอเพื่อกำหนดทิศทางการเมืองที่พึงปรารถนานั้นคือแผนนโยบายในการกระตุ้นผลิตภัณฑ์ให้เกิดการทวงคืนผืนป่า ผ่านการผลักดันให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยเพราะคณะผู้ก่อตั้งมองว่าปัญหาเรื่องการบังคับใช้กฎหมายเป็นต้นตอสำคัญต่อปรากฏการณ์ทางปัญหาอื่น ๆ ที่สืบเนื่องกันมา ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามุมมองทางนโยบายทางการเมืองของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของศาสตราจารย์ฟรอนซ์ว็อล์ฟ โบเรลลาในประเภทของพรรคอุดมการณ์ มากกว่าประเภทของพรรคยุทธศาสตร์และพรรคยุทธวิธี

2.1.3 ความสอดคล้องต่อกันในลักษณะหนึ่งกับแนวการจำแนกพรรคการเมือง
ออกเป็นฝ่ายขวา เมื่อพิจารณาจากแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยใน ความหมายของความต้องการรักษาสถานภาพเดิม จากความต้องการรักษา สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ โดยการทวงคืน ปดุงเพิ่ม ดูแลรักษา ในขณะที่ แผนนโยบายของพรรคการเมืองอื่น ๆ จะเน้นถึงการ บริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นทุน อันเป็นความต้องการเปลี่ยนสถานภาพเดิมแล้ว จะเห็นได้ว่าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีความ คล้ายคลึงกับพรรคฝ่ายขวาที่หมายถึง พรรคที่ยึดอุดมการณ์อนุรักษ์นิยม ทั้งนี้ ความคล้ายคลึง สอดคล้องดังกล่าวจำกัดในความหมายของการรักษาสถานภาพเดิม

2.2 แนวคิดของผู้วิจัยต่อยอดจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

2.2.1 แนวคิดของผู้วิจัยต่อแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย
ของคณะผู้ก่อตั้ง คณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย มีวัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้ง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยคือเพื่อให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ กระตุ้น ผลักดันให้เกิดการทวงคืนผืนป่า รวมถึงมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืน ป่าประเทศไทยตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืน ป่าประเทศไทยของคณะผู้ตั้งสะท้อนถึงความมีอุดมการณ์ในความต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ เข้มแข็งและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ อุดมการณ์ดังกล่าวยังเป็นอุดมการณ์ที่มี ลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ พรรคการเมืองไทยอื่น ๆ ยังมิได้ให้ความสำคัญต่อประเด็นทาง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างกันในทางฐานความคิด ในการจัดการทรัพยากร นั่นคือพรรคการเมืองอื่นต้องการแจกจ่ายสรรพยากรที่มีอยู่ ในขณะที่ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยต้องการอนุรักษ์ พรรคการเมืองอื่น ๆ โน้มเอียงไปในทางรวมขอม การบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเอื้อให้กับประชาชน ในขณะที่พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยต้องการให้

เกิดการบังคับใช้กฎหมายขึ้น เพื่อผลในการอนุรักษ์ป่าอนุรักษ์และการจัดสรรทรัพยากรใหม่ให้เกิดการลดช่องว่างแห่งความเหลื่อมล้ำมากขึ้นหรือคือการที่ให้พื้นที่ป่าเศรษฐกิจตกอยู่ในมือของประชาชนที่ยากไร้ ขาดแคลนที่ดินทำกินโดยแท้จริง หาใช่ตกอยู่ในมือของนายทุนดังที่เป็นอยู่ในสภาวะการณ์ขณะนี้ ตามที่กล่าวมาผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางการดำเนินงานของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีจุดเด่นในความต้องการสนองตอบต่ออุดมการณ์ ดังจะเห็นได้ถึงความสัมพันธ์ของประชาชนซึ่งเป็นฐานเสียงของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย การทวงคืนพื้นที่ป่าอนุรักษ์อาจทำให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยต้องเผชิญกับความขัดแย้งกับประชาชนที่เป็นที่พหุนิยมในการบูรณาการและอาจขัดแย้งกับผู้มีอิทธิพลในพื้นที่เหล่านั้นที่อาจเชื่อมโยงกับผู้มีอำนาจทางการเมือง การมุ่งทวงพื้นที่ป่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย แม้การทวงพื้นที่ป่านั้นจะทำเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรเพื่อประชาชนพลเมือง เพื่อความมั่นคงทางอาหารทางสุขภาพทางทรัพยากรในระยะยาวนั้น จึงต่างกับพรรคการเมืองอื่นที่มีแนวนโยบายที่ส่งผลต่อประชาชนโดยตรงอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าหรือทำให้ประชาชนเห็นอรรถประโยชน์ที่จับต้องได้ วัดค่าได้ ในมุมมองของผู้วิจัย พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงอาจต้องเผชิญกับปัญหาในเรื่องของฐานเสียงและความขัดแย้ง กับกระแสของฐานความคิดของสังคมที่มีความแตกต่างกันออกไปในเวทีทางการเมือง

นอกจากนี้ จากความต้องการทวนกระแสกับแนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของพรรคการเมืองอื่นๆ รวมถึงกระแสของสังคมในบางสภาวะการณ์อาจส่งผลต่ออุดมการณ์ร่วมกันของพรรคได้ ซึ่งพรรคการเมืองในลักษณะที่ยึดโยงด้วยอุดมการณ์หรือตัวบุคคลชนชั้นผู้นำพรรคเป็นหลักนั้น เมื่อสมาชิกผู้ก่อตั้งหมดไปหรือเกิดสถานการณ์เอื้อให้อุดมการณ์เปลี่ยนแปลง อาจทำให้พรรคทวงคืนผืนป่าต้องเปลี่ยนสภาพไปได้หรือเกิดสภาวะวิกฤติ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า การถือกำเนิดเกิดขึ้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย สะท้อนถึงความก้าวหน้าทางการเมืองของไทยและพัฒนาการของประชาธิปไตยไทยในลักษณะหนึ่ง ในการเกิดขึ้นของพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ วัตถุประสงค์ แนวนโยบายและแนวทางในการทำงานของพรรคที่ชัดเจน เป็นพรรคที่มุ่งนำเสนอแนวนโยบายทวงคืนผืนป่าให้กับประชาชนในกระบวนการเลือกตั้งมากกว่าการนำเสนอตัวบุคคลหรือผลประโยชน์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าคุณูปการของการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยนอกจากในแง่ของการทำหน้าที่ของพรรคตามแนวนโยบายหลักของพรรคแล้ว การเผยแพร่หรือก่อเกิดพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยขึ้นในประวัติศาสตร์ ยังสะท้อนถึงสถานการณ์ทางการเมืองบริบท ปัจจัยภายนอกจากสภาพแวดล้อมที่เป็นชนวนในการก่อตั้งพรรคที่เกิดขึ้นร่วมด้วยกับอุดมการณ์ แนวคิดร่วมกันของคณะผู้ก่อตั้งที่เกิดการตั้งคำถามหรือมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพสังคมในยุคสมัยปัจจุบันนี้ การก่อตั้งขึ้นของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยในแง่มุมหนึ่งจึงเป็นการเพิ่มขึ้น

ขององค์การทางสังคมประชาธิปไตยที่จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ผลคือจะทำให้ประชาชนพลเมืองได้ขยายมุมมองทางความคิด ความรู้ให้มีมุมมองที่หลากหลายและสังเกตเห็นปัญหาต่างๆในสถานะที่ซับซ้อนหลากหลายมิติได้มากขึ้น

2.2.2 ข้อสังเกตของผู้วิจัยต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อสังเกตต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยหลายประการ โดยพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยสะท้อนถึงองค์การพรรคที่มีลักษณะที่กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งพรรคหรือกลุ่มคณะผู้นำของพรรค เป็นผู้ที่ถูกบทบาทแนวทางการดำเนินงานและแนวทางของนโยบายของพรรค จึงมีจุดเด่นคือทำให้เกิดความคล่องตัวในการตัดสินใจในการดำเนินงานต่างๆของพรรค ในขณะที่เดียวกันอาจมีจุดด้อยในเรื่องของความร่วมมือร่วมของสมาชิกพรรคอื่นๆ ในการได้มีส่วนต่อการตัดสินใจทิศทางการขับเคลื่อนของพรรค อาจทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารได้

พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยเป็นพรรคที่มีจุดเด่นในแง่ของการมีอุดมการณ์แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของพรรคที่ชัดเจนและมีลักษณะที่เฉพาะ แตกต่างกับแนวนโยบายของพรรคการเมืองอื่น มีความกลมเกลียวกันของสมาชิกพรรคสูง อย่างไรก็ตามพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ คือ ประเด็นในเรื่องของคณะผู้ก่อตั้งพรรคที่เป็นข้าราชการเกษียณอายุโดยส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอาชีพและกลุ่มการศึกษาเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ เพศเดียวกันโดยส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อประเด็นของความหลากหลายในแง่มุมต่างๆได้

2.2.3 แนวคิดของผู้วิจัยต่อจุดเด่นจุดด้อยของวิธีการวิจัย การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย” เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึกต่อกลุ่มตัวอย่าง โดยการศึกษาวิจัยนี้มุ่งสะท้อนความจริงจากแนวคิดในการก่อตั้งพรรคของคณะผู้ก่อตั้งพรรค อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดในระดับต่างๆต่อไปนี้คือ ข้อจำกัดในระดับกระบวนการทัศน์และข้อจำกัดจากกระบวนการทำการศึกษา ข้อจำกัดในระดับกระบวนการทัศน์เป็นข้อจำกัดของการนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยภายใต้ฐานความเชื่อในกระบวนการทัศน์หลังปฏิฐานนิยม ข้อจำกัดจากกระบวนการศึกษาเกิดขึ้นจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรในการเก็บข้อมูล ข้อจำกัดจากตัวนักวิจัยที่มีความคิดความรู้ประสบการณ์เฉพาะตน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ผลการศึกษาจากงานวิจัยเรื่องแนวคิดในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ได้สะท้อนให้เห็นในหลายประการถึงจุดเด่นจุดที่ควรมีการพัฒนาต่อไปและข้อจำกัดของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ซึ่งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยสามารถนำองค์ความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาพรรคในด้านต่างๆให้สมบูรณ์ขึ้นได้ดังนี้คือ

3.1.1 ด้านการบริหารองค์การพรรค จากข้อสังเกตของผู้วิจัยต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยพบว่า พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยสะท้อนถึงองค์การพรรคที่มีลักษณะที่กลุ่มคณะผู้ก่อตั้งพรรคหรือกลุ่มคณะผู้นำของพรรคเป็นผู้ที่กุมบทบาท แนวทางการดำเนินงานและแนวทางนโยบายของพรรค จึงมีจุดเด่นคือทำให้เกิดความคล่องตัวในการตัดสินใจในการดำเนินงานต่างๆของพรรค ในขณะที่เดียวกันอาจมีจุดด้อยในเรื่องของความร่วมมือของสมาชิกพรรคอื่นๆ ในการได้มีส่วนต่อการตัดสินใจทิศทางการขับเคลื่อนของพรรค อาจทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารได้ นั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงสามารถนำข้อวิพากษ์ไปใช้ในการปรับหรือพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วมและความเป็นประชาธิปไตยของสมาชิกพรรคให้มากขึ้นได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อแรงยึดเหนี่ยวความรู้สึกร่วมกันกับพรรคของสมาชิก

3.1.2 ด้านแนวนโยบายพรรค จากการศึกษาแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้งพบว่าคณะผู้ก่อตั้งมีความต้องการทำงานทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะ ซึ่งคณะผู้ก่อตั้งมองว่าเป็นจุดเด่นในการทำงานที่เชี่ยวชาญให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยคิดเห็นว่าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยสามารถขยายฐานทางนโยบายและการทำงานทางการเมืองของพรรคให้กว้างขึ้นได้ โดยอาจเริ่มจากการแตกแขนงต่อยอดอย่างบูรณาการจากงานที่ทำอยู่โดยหลัก

3.1.3 ด้านการประชาสัมพันธ์พรรค จากการศึกษาวิจัย ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆของประเทศอย่างโยงใยเป็นองค์รวมนั้น พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยจึงสามารถชี้ชวนให้ประชาชนได้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการทำงานของพรรคในมุมมองที่กว้างขึ้นได้ กล่าวคือมิได้จำกัดอยู่แต่การทวงคืนผืนป่า แต่การทวงคืนผืนป่าเป็นการกระทำเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนพลเมืองที่จะดีขึ้นในระยะยาว

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับพรรคการเมืองอื่นๆ จากการศึกษาถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยและแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรค

ทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้ง ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่สะท้อนให้เห็นถึงการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ที่เกี่ยวพันเชื่อมโยงกับการมีมุมมองต่อปัญหาที่มีความจำเพาะแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจเกิดจากการมีมุมมองต่อปัญหาจากกลุ่มคนที่มีอาชีพ มีความรู้ความชำนาญและความเชี่ยวชาญเฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งพรรคการเมืองอื่นๆสามารถทำการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยและนำไปสู่การสะท้อนต่อพรรคของตนในการมองวิถีคิดอุดมการณ์เบื้องหลัง เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อคิดเห็นทางการเมืองที่สะท้อนต่อสถานการณ์ทางปัญหาของสังคม ยังสามารถนำไปวิพากษ์เพิ่มเติม ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนและนำไปสู่การคิดเชิงสร้างสรรค์ต่อแนวนโยบายของพรรคการเมืองอื่นๆได้ การได้เกิดการวิพากษ์การทบทวน เกิดการเปิดประเด็นมุมมองต่อปัญหาหรือแนวทางต่อแนวนโยบายของพรรค เป็นหนทางหนึ่งต่อการพัฒนาแนวนโยบายของพรรคการเมือง รวมถึงการพัฒนาพรรคการเมืองไทย

อย่างไรก็ตาม การนำองค์ความรู้เหล่านี้ไปใช้นั้น พรรคการเมืองอื่นๆพึงตระหนักถึงการที่พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย เกิดจากคนกลุ่มเล็กๆที่มีลักษณะของความเป็นพวกพ้องกันอันเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ตามค่านิยมของสังคมไทย ทำให้พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยมีข้อจำกัดในการพัฒนาองค์กรพรรคและอาจจะต้องเลิกพรรคไปเมื่อกลุ่มคนเหล่านี้ไม่ดำเนินงานทางการเมืองต่อ ดังนั้น พรรคการเมืองอื่นๆจึงควรมีมุมมองต่อลักษณะเด่นและด้อยของพรรคทวงคืนผืนป่า เพื่อให้สามารถนำลักษณะที่เป็นจุดเด่นไปปรับใช้ต่อพรรคตนต่อไป อีกทั้งลักษณะของข้อจำกัดในการพัฒนาองค์กรพรรคของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันตามลักษณะของความเป็นพวกพ้องดังกล่าว ยังสามารถสะท้อนให้พรรคการเมืองอื่นๆสามารถนำไปใช้เปรียบเทียบกับผู้นำหรือกลุ่มคณะผู้นำของพรรคตน อันจะทำให้เห็นจุดด้อยที่จะนำไปสู่การคิดปรับเปลี่ยนเพื่อแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างของการที่กลุ่มผู้นำในการก่อตั้งพรรคเป็นกลุ่มพวกพ้องเดียวกันอาจทำให้องค์กรพรรคอาจมีลักษณะที่ขาดความหลากหลายทางความคิด คณะผู้ก่อตั้งพรรคอาจสามารถหาเทคนิควิธีในการขยายความคิดและอุดมการณ์ของพรรคไปสู่คนในสังคมให้มากขึ้น เพื่อให้เข้าร่วมในพรรคมากขึ้นและมีวิธีการเลือกสรรบุคคลที่มีความคิดความสามารถมาช่วยในการออกความเห็น ร่วมตัดสินใจและร่วมบริหารพรรคต่อไป เป็นต้น

3.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาถึงมุมมองทางการเมืองโดยทั่วไปของคณะผู้ก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยและแนวคิดสำคัญในการก่อตั้งพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยของคณะผู้ก่อตั้งมีประโยชน์ต่อประชาชนที่มีแนวคิดในการก่อตั้งพรรคการเมือง ผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องพรรคการเมือง กระทั่งผู้ที่มีความสนใจในการเปิดมุมมองต่อการมองปัญหาทางสังคมในมุมมองใหม่ๆ เป็นมุมมองที่อาจมีเคยได้มองเห็นมาก่อนหรือเป็นมุมมองที่ยังไม่เคยได้รับบรรณาธิบาย อย่างไรก็ตาม จากการอภิปรายผล จะเห็นได้ถึงข้อจำกัดในบาง

ลักษณะ อันเกิดขึ้นจากกระบวนการทัศนที่ใช้ในการทำการศึกษ ผลการศึกษาที่ได้ในสถานะหนึ่ง จึง เป็นเพียงผลผลิตเป็นตัวแปรตามกระบวนการทัศนนั้นๆที่ใช้ในการศึกษา รวมถึงข้อจำกัดจากหัวเรื่อง วัตถุประสงค์และขอบเขตที่ใช้ในการศึกษา ทำให้ผลการศึกษาที่ได้เป็นความพยายามในการตอบ คำถามการวิจัยในขอบเขตของวัตถุประสงค์ มากกว่าจะเป็นการ ทำการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้ ความจริงในมุมมองที่หลากหลายและเปิดกว้างไปสู่ข้อค้นพบใหม่ ตัวอย่างของมุมมองต่อเรื่องของ ผลประโยชน์แอบแฝง เจตจำนงเบื้องหลัง เรื่องของปัจจัยต่างๆในการก่อตั้งพรรค เงินสนับสนุน พรรคการเมือง ความสัมพันธ์ของพรรคกับผู้มีอำนาจหรือกลุ่มผู้มีอำนาจในสังคมในลักษณะของ การเป็นเครื่องมือหรือความร่วมมือ เป็นต้น

จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ข้อค้นพบของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ ความจริงซึ่งยังเต็มไปด้วยข้อจำกัด ด้วยเพราะผลการศึกษาที่ได้เป็นเพียงแนวคิดของคณะผู้ก่อตั้ง เท่านั้น ซึ่งหากมองการวิจัยนี้ผ่านกรอบเลนส์ของกระบวนการทัศนอื่นๆ แนวคิดของผู้ก่อตั้งดังกล่าว มี สถานะเป็นวาทกรรมทั้งสิ้น ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้ที่มีความสนใจ จึงควรมีทรศนะ ต่อผลการวิจัยกับความจริงที่อาจมิได้เป็นสิ่งเดียวกันหรือเป็นเพียงความจริงที่ถูกสถาปนาขึ้นเท่านั้น ผู้ที่ต้องการศึกษาและนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรตระหนักถึงข้อจำกัดต่างๆ ดังกล่าว เพื่อให้เกิดการ เป็นองค์ประฐานที่รู้เท่าทันในการนำเสนอและเผยแพร่วาทกรรม

3.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป จากข้อสังเกตของผู้วิจัยในส่วนของ การอภิปรายผล ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตไว้ในประการต่างๆ อาทิ พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศเป็นพรรคที่มี จุดเด่นในแง่ของการมีอุดมการณ์ แนวนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของพรรคที่ชัดเจนและมี ลักษณะที่เฉพาะ แตกต่างกับแนวนโยบายของพรรคการเมืองอื่น มีความกลมเกลียวกันของสมาชิก พรรคสูง พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ คือ ประเด็นใน เรื่องของคณะผู้ก่อตั้งพรรคที่เป็นข้าราชการเกษียณอายุโดยส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอาชีพและกลุ่ม การศึกษาเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ เพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อประเด็นของความ หลากหลายในแง่มุมต่างๆได้ ประเด็นต่างๆเหล่านี้จึงสามารถขยายไปสู่หัวข้อศึกษาวิจัยในครั้ง ต่อๆไป อาทิ ประเด็นของปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งหรืออ่อนแอของพรรค เป็นต้น

นอกจากนี้ จากการนำเสนอถึงข้อจำกัดต่างๆในการนำผลการวิจัยไปใช้นั้น จะเห็นได้ ถึงความจริงที่ยังมิได้ถูกค้นพบหรือความจริงที่ยังมิได้ถูกหรือสร้างอีกหลากหลายประการ อันเป็น ความจริงที่อยู่เบื้องหลัง ไม่เผยตัว หรืออยู่ในรูปแบบของวาทกรรม การวิจัยครั้งต่อไปจึงสามารถ ขยายประเด็นการวิจัยไปในเรื่องต่างๆ อาทิ เรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน พรรคการเมืองในฐานะ ของเครื่องมือของกลุ่มที่มีอำนาจ เป็นต้น รวมถึงการเปลี่ยนกระบวนการทัศนที่ใช้ในการวิจัย เพื่อ นำไปสู่การค้นพบหรือสร้างความจริงใหม่ๆ ทำให้เกิดประโยชน์ในการมีผลการวิจัยที่

หลากหลายและสามารถนำไปวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อนำไปใช้การพัฒนางองค์ความรู้ พัฒนาสังคม
ให้เป็นสังคมสันติสุขและเป็นธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ (2531) *การเลือกตั้ง พรรคการเมืองและเสถียรภาพของรัฐบาล*
กรุงเทพมหานคร มาสเตอร์เพรส
- กนก วงษ์ตระหง่าน (2536) *พรรคการเมืองไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- จุมพล หนีมพานิช (2545) *กลุ่มผลประโยชน์กับการเมืองไทย* นนทบุรี โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เชาวนะ ไตรมาศ (2540) *พรรคการเมืองไทย ภูมิหลังทางโครงสร้าง-หน้าที่และพัฒนาการทาง*
สถาบัน กรุงเทพมหานคร สถาบันนโยบายศึกษา
- ณรงค์ฤทธิ์ วิเศษรัตน์ (2551) "ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็ก: กรณีศึกษาพรรค
ประชากรไทย พรรคเผ่าไทยและพรรคเพื่อนเกษตรกรไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- นรนิติ เศรษฐบุตร (2543) *กลุ่มราชครูในการเมืองไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ (2550) *การปรับปรุงระบบพรรคการเมือง* กรุงเทพมหานคร สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย
- _____ (2555) *แนวทางการปฏิรูประบบการเลือกตั้งและพรรคการเมือง* กรุงเทพมหานคร
สถาบันพระปกเกล้า
- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2524) *พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย: พร้อมด้วย*
พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช
- พิทยา มาศมินทร์ไชยนรา (2548) "พรรคการเมืองไทย : ผลประโยชน์บนอุดมการณ์" *วารสาร*
สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ 4, 1 (มกราคม-มิถุนายน) : 30 - 36
- ลองศักดิ์ ไชยศิริวงศ์สุข (2553) "การก่อเกิดและดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับ
เลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 23 ธันวาคม 2550: กรณีศึกษา
พรรคไทเป็นไท พรรคกสิกรไทยและพรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย"
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- วิทยา นภาศิริกุลกิจและสุรพล ราชภัณฑารักษ์ (2551) *พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุกัญญา ชามทอง (2554) "กิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองขนาดเล็กที่ได้รับเงิน
สนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง: กรณีศึกษาพรรคไทยเป็นไทย
พรรคกสิกรไทยและพรรคดำรงไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุพจน์ บุญวิเศษ (2549) *หลักรัฐศาสตร์* กรุงเทพมหานคร เอ็ม.ที.เพรส
- เสนีย์ คำสุข (2549) "พรรคการเมืองกับกระบวนการทางการเมืองไทย" ใน *เอกสารการสอนชุด
วิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมืองไทย* หน่วยที่ 7 หน้า 457-530 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- สนธิ เตชานันท์ (2543) *พื้นฐานรัฐศาสตร์* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สมบัติ ภัทรอัมพขุ (2553) "กลุ่มผลประโยชน์เชิงธุรกิจกับพรรคการเมืองในระบบการเมืองไทย:
ศึกษากรณีพรรคไทยรักไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อคิน รพีพัฒน์ (2527) *สังคมไทยในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2416* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เอกวิทย์ มณีธร (2552) *รัฐศาสตร์* กรุงเทพมหานคร เอ็ม.ที.เพรส

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

ข้อบังคับพรรคการเมือง
พรรคทางกึ่งตีนป่าประเทศไทย
พ.ศ. 2555

**ข้อบังคับพรรคการเมือง
พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย
พ.ศ.2555**

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย พ.ศ.2555 ”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนพรรคการเมือง

เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับการเมืองนี้

“ พรรค ” หมายความว่า พรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ ข้อบังคับพรรค ” หมายความว่า ข้อบังคับพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ สมาชิกพรรค ” หมายความว่าสมาชิกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ คณะกรรมการบริหารพรรค ” หมายความว่าคณะกรรมการบริหารพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ หัวหน้าพรรค ” หมายความว่าหัวหน้าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ รองหัวหน้าพรรค ” หมายความว่ารองหัวหน้าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ เลขานุการพรรค ” หมายความว่า เลขานุการพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ รองเลขานุการพรรค ” หมายความว่ารอง เลขานุการพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ เภรัญญิกพรรค ” หมายความว่ารอง เภรัญญิกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ นายทะเบียนสมาชิกพรรค ” หมายความว่านายทะเบียนสมาชิกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ โฆษกพรรค ” หมายความว่าโฆษกพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ กรรมการบริหารพรรค ” หมายความว่ากรรมการบริหารพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ คณะกรรมการสาขาพรรค ” หมายความว่าคณะกรรมการสาขาพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ ประธานสาขาพรรค ” หมายความว่าประธานสาขาพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ” หมายความว่าคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

“ คณะกรรมการนโยบายพรรค ” หมายความว่าคณะกรรมการนโยบายพรรคทวงคืน
 ฝืนป่าประเทศไทย

“ คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค ” หมายความว่า
 คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคทวงคืนฝืนป่าประเทศไทย

“ ตัวแทนสมาชิก ” หมายความว่าตัวแทนสมาชิกพรรคทวงคืนฝืนป่าประเทศไทย

“ เขตเลือกตั้ง ” หมายความว่าเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต
 เลือกตั้งและเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

“ ภาค ” หมายความว่าภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 4 พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า “ พรรคทวงคืนฝืนป่าประเทศไทย ”
 เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “ Thai Forest Land Reclamation Party ” ชื่อย่อภาษาไทย “ ทป. ” ชื่อย่อ
 ภาษาอังกฤษ “ FRP ”

ข้อ 5 เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(1) พรรคทวงคืนฝืนป่าประเทศไทย ใช้เครื่องหมายลักษณะเป็นรูปวงกลม มีรูปแผนที่
 ประเทศไทยและมีอักษรย่อ ทป. มีแถบสีรูปลูกศรอยู่ในพื้นที่วงกลม ส่วนบนของวงกลมมีต้นไม้
 และสัตว์ป่า รอบวงกลมด้านข้าง และด้านล่างมีชื่อพรรคทวงคืนฝืนป่าประเทศไทยเป็นภาษาไทย
 และภาษาอังกฤษ มีรูปลักษณะดังภาพต่อไปนี้

(2) โดยมีความหมายดังนี้

สีน้ำตาล หมายถึง สีของแผ่นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์

สีเขียว หมายถึง ความสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ พรรคจะปกป้องรักษาฝืนป่า
 ของชาติ อันได้แก่ พันธุ์ไม้ สัตว์ป่าและระบบนิเวศให้คงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อประโยชน์สุขของ
 ประชาชนและความมั่นคงของประเทศสืบไป

ข้อ 6 สำนักงานใหญ่พรรคตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ 706 ถนนโชคชัย 4 แขวงลาดพร้าว เขต
ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10230

ข้อ 7 สาขาพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า
“สาขาพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย ลำดับที่ ... จังหวัด”

หมวด 2

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ 8 บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติ
ไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(3) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(4) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง

(5) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(6) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(7) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ 9 การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง
พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้
เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรค
กำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรคต่อคณะกรรมการบริหาร
พรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว
สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 10 การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกรับรองไม่
น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ 11 ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำ
คัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้
ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ 12 สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ 8
- (4) พรรคมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุ

ร้ายแรงอื่น

- (5) พรรคสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
 - (6) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง
- การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (2) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อ ได้ยื่นใบลาออก

ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค

การสิ้นสุดสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (4) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติดังกล่าวให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกพรรคผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ คัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา 65 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา 65 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา 65 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกพรรคผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ 13 ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรค ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกพรรคซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาพตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวดที่ 3

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ 14 สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(2) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(3) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ สาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงปรีกษาพรรค

(4) มีสิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(5) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่พร้อมจะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ 15 สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(2) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(3) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(4) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(5) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด 4

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ 16 ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (1) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (2) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง ครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกพรรคทั่วประเทศ
- (3) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิกพรรค
- (4) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด 5

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ 17 เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (1) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละอาชีพ เพื่อการฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (2) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น
- (3) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี
- (4) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกพรรคในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ
- (5) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(6) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด 6

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ 18 เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยไว้ดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(2) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(3) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(4) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(5) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ตราของบุคคลและวงการทั่วไป

(6) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พื้งนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(7) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกพรรคจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ 19 เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(1) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

- (2) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (3) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายและข้อบังคับพรรค
- (4) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (5) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (6) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี และมีประสิทธิภาพของพรรค
- (7) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด 7

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 20 ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (1) หัวหน้าพรรค
- (2) รองหัวหน้าพรรค
- (3) เลขาธิการพรรค
- (4) รองเลขาธิการพรรค
- (5) เภรัณยูภักพรรค
- (6) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (7) โฆษกพรรค
- (8) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ 21 การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับดังนี้

- (1) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ 20
- (2) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (1) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (2) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ 22 ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ 23 กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (4) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ
- (5) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (1) (2) (3) (4) และ (5) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ 24 คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (1) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง
- (2) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 23
- (3) กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการบริหารพรรคที่กำหนดตาม

ข้อ 21 (1)

เมื่อตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (2) ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค โคนให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหัวหน้าพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ยกเว้นตาม (2) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ 25 คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(1) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(2) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย และข้อบังคับพรรค

(3) ควบคุมไม่ให้พรรคและผู้ซึ่งพรรคส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้จ่ายเกินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(4) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ และบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(5) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(6) อนุมัติและขยับเล็กรการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(7) เลิกพรรค

(8) อำนวยการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(9) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(10) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(11) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(12) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่างๆ ของพรรคและ
คณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(13) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค
และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(14) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(15) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย
และกฎระเบียบของพรรค

ข้อ 26 กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร
พรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งของพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการ
ในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
คณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(2) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะ
กรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(3) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะ
กรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบ โดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้า
พรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วม
คณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(4) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(5) เภรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(6) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิกพรรค และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกพรรค

(7) โฆษกพรรค มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) แถลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่างๆของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(8) กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด 8

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ 27 การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรค ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค จากรายชื่อตามลำดับดังต่อไปนี้

(1) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคให้ความเห็นชอบ

(2) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด 9

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ 28 ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการเลือกตั้งพรรค ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ 29 ในการจัดตั้งสาขาพรรคให้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้นๆ

ข้อ 30 การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้สมาชิกพรรคผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้นๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคไว้

(2) ให้ผู้แทนสมาชิกพรรคผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคในจังหวัดนั้นๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (1) ไปด้วย

ข้อ 31 เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้นๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ 32 ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้นๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการประกอบด้วย

- (1) ประธานสาขาพรรค
- (2) รองประธานสาขาพรรค
- (3) เลขานุการสาขาพรรค
- (4) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (5) เภรัญญิกสาขาพรรค

(6) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(7) โฆษกสาขาพรรค

(8) กรรมการอื่นๆ

ข้อ 33 คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ 34 การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคและให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(1) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ 32

(2) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกจนครบตาม (1)

(3) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ 35 ให้สาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(2) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(3) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกพรรคในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(4) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(5) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(6) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(7) เสนอรายชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้นๆ

(8) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ 36 กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) ประธานสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่นๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(2) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(3) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(4) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

- (5) เจริญญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม ราชรับ ราชจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด
- (6) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (7) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) แลกเปลี่ยนการประชุมและกิจการต่างๆของสาขาพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (8) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานที่ประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ 37 คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ครบวาระ
 - (2) ตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของคณะกรรมการทั้งหมด
 - (3) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค
- เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรค เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ 38 กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 37
- (3) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(4) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(5) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ 39 ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขาพรรคนั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนได้

ข้อ 40 ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ 41 เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.2550 แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา 26 ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการให้ครบตามมาตรา 26 ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด 10

การประชุม

ส่วนที่ 1

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ 42 คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกพรรคซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกพรรคซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกพรรคทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรค

ข้อ 43 องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคมีดังต่อไปนี้

- (1) กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด
- (2) ผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรค
- (3) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 44 ในการประชุมต้องมีสมาชิกตามข้อ 43 มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 45 ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มีประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็น

เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รอบ
เลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ 46 การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(1) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(2) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(3) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค
เหรัญญิกพรรค นายทะเบียนสมาชิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารอื่นของพรรค

(4) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค
คณะกรรมการนโยบายพรรค และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

(5) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(6) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(7) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(8) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่
สาขา หรือตัวแทนสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(9) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ 46 (3) และ (4) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ 47 คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม
ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ
การประชุมด้วย

ส่วนที่ 2

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 48 ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและ
หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตาม
ความจำเป็นหรือตามคำจําจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะ
กรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ
จะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ 49 การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ 50 มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ 3

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ 51 คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีพรรค และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคนั้น

ข้อ 52 องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ประกอบด้วย

- (1) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (2) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคที่มาร่วมประชุมกรณีที่เสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 53 ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ 54 กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (1) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- (2) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (3) เลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ 55 คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคนควาให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกสาขาพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ 4

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ 56 ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ 57 การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือมีอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ 58 มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด 11

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ 59 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ 60 บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (1) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (2) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(3) บัญชีแยกประเภท

(4) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน
บัญชีตาม (1) และ (2) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้น

เกิดขึ้น

บัญชีตาม (3) และ (4) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือน
ของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด 12

รายได้ของพรรคการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรค และการบริจาคแก่พรรค

ข้อ 61 พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(1) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรค

(2) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(3) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัด

กิจกรรมหาทุน

ของพรรค

(4) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ได้จากการบริจาคแก่

พรรค

(5) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(6) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ 62 สมาชิกพรรคอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะ
เก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 63 การบริจาคแก่พรรคให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศระ
กรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวดที่ 13

การลงโทษสมาชิกพรรค

ข้อ 64 การกล่าวหาสมาชิกพรรคคนใดไม่ว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควร
แก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ 65 เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ 64 แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(1) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(2) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกพรรคไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ 66 ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกพรรค ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ 67 เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(2) ยกข้อกล่าวหา

(3) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(4) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษโดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมีที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ 68 การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ 67 พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ 12 พรรคท้าย

หมวด 14

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ 69 การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ 70 การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการดังนี้

(1) ผู้ติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(2) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดนคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด 15

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ 71 พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ 72 การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 73 ในกรณีที่พรรคต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

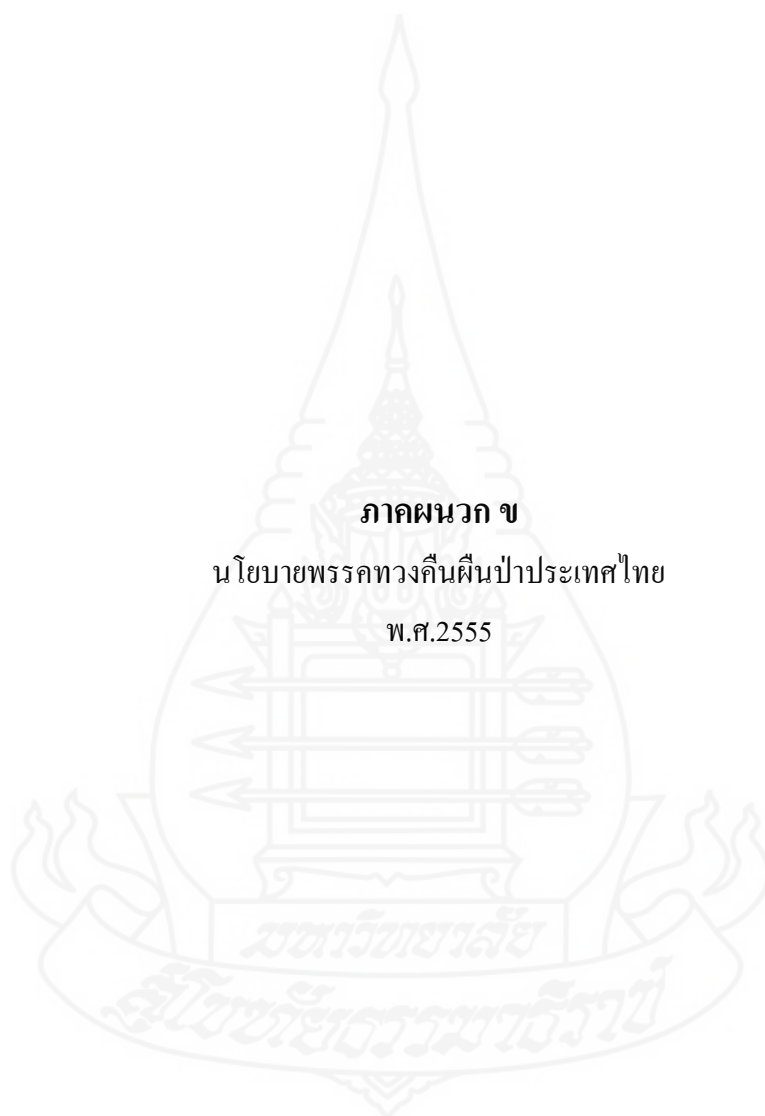
ประกาศ ณ วันที่ 11 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2555

(นายดำรง พิเดช)

หัวหน้าพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

ภาคผนวก ข

นโยบายพรรคทวงคืนผืนป่าประเทศไทย

พ.ศ.2555

นโยบาย
พรรคทวงคืนป่าประเทศไทย
พ.ศ.2555

.....

1. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

- (1) รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- (2) ปกป้องรักษา ให้ชาติไทยคงความเป็นเอกราชสืบไป
- (3) เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย โดยยึดถือรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ
- (4) สร้างประสิทธิภาพการบริหารภาครัฐ ส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง สนับสนุนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- (1) บริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาค การเงิน การคลัง ให้มีความสมดุล
- (2) ส่งเสริมพัฒนาการเกษตร ให้มีความสามารถในการผลิต และการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- (3) พัฒนาการผลิต การค้า การส่งออก การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

3. นโยบายด้านการเกษตร

- (1) ส่งเสริมการปลูกป่าไม้เศรษฐกิจในพื้นที่รัฐและเอกชน
- (2) วิจัยและพัฒนาแหล่งน้ำ ปรับปรุงคุณภาพดิน และปัจจัยการผลิต
- (3) พัฒนากลไกตลาดระดับประเทศด้วยการสนับสนุนให้มีตลาดทางการเกษตรระดับอำเภอและจังหวัด
- (4) ให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการตรวจ วิเคราะห์ และรับรองผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการส่งออกให้เร็วขึ้น
- (5) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแหล่งผลิตอาหาร เครื่องเทศ สมุนไพร และไม้เพื่อการใช้สอย

4. นโยบายด้านสังคม

- (1) ส่งเสริมให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติ

(2) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศตามสิทธิและหน้าที่ที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ

(3) ส่งเสริมให้มีการให้บริการและสวัสดิการสังคมอย่างเท่าเทียมกัน

(4) จัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้แก่เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

(5) แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด

5. นโยบายการศึกษา

(1) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนให้เหมาะกับวัยและความต้องการของผู้รับการศึกษา

(2) ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ในเรื่องการศึกษาพื้นฐาน และการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยจัดให้มีการเรียนฟรี

(3) พัฒนาศักยภาพครูผู้สอน สนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอ และสรรหาครูผู้สอนที่มีความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม

(4) ส่งเสริมการเรียนการสอนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขมูลฐาน

(1) ส่งเสริมให้มีการให้บริการ ด้านสาธารณสุข และสาธารณสุขมูลฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(2) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เรื่องสาธารณสุขให้มากขึ้น

(3) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ ให้เพียงพอกับภารกิจด้านสาธารณสุข

(4) ให้มีการรับรองและตรวจสอบคุณภาพอาหารและยาให้ได้มาตรฐาน

(5) ควบคุมกำกับสถานพยาบาลเอกชนให้มีการบริการที่เป็นธรรม

7. นโยบายด้านการคมนาคมและการสื่อสาร

(1) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ให้เชื่อมโยงทั่วถึงทุกภูมิภาค

(2) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเดิมให้อยู่ในสภาพดี สร้างเส้นทางใหม่ในพื้นที่ เพื่อให้เกิดเชื่อมโยงเป็นโครงข่าย

(3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ การคมนาคม

(4) ส่งเสริมให้มีการสร้างคลังสินค้า ให้เชื่อมโยงกับเครือข่ายเส้นทางคมนาคม

(5) พัฒนากลไกสื่อสารโทรคมนาคมให้กระจายครอบคลุมทั่วประเทศ

8. นโยบายด้านต่างประเทศ

(1) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ ทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี

(2) ดำเนินนโยบายการค้าต่างประเทศ โดยคำนึงประโยชน์ของชาติ ประชาชน อำนาจอธิปไตย ความมั่นคง และรักษาสีทิตตามกฎหมาย

(3) ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร การอุตสาหกรรม และการให้บริการเพื่อการส่งออกกับนานาประเทศ

(4) ปรับปรุงศักยภาพของบุคลากรภาครัฐ ให้มีความสามารถทางการทูต การบริการจัดการ กระบวนการทางการทูต การค้า และการเจรจาธุรกิจระดับประเทศ

9. นโยบายด้านการป้องกันและความมั่นคงของชาติ

(1) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพไทยกับชาติพันธมิตร

(2) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพไทย เรื่องกำลังพล การอาวุธยุทโธปกรณ์

(3) สนับสนุนให้กองทัพมีความพร้อมด้านการรบ

(4) สนับสนุนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศด้วยสันติวิธี

(5) สนับสนุนให้กองทัพมีบทบาทในการช่วยเหลือสังคม และพัฒนาชาติในยามสันติ

10. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน

(1) สนับสนุนงบประมาณในการยกระดับการศึกษา วิจัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน

(2) ส่งเสริมให้ใช้ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า พัฒนาเทคโนโลยี และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ

(3) พัฒนาบุคลากรให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

(4) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับนานาชาติ ในการพัฒนาการศึกษา วิจัย และส่งเสริมให้มีมาตรการในการใช้พลังงานอย่างประหยัดรู้คุณค่า

11. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ ให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี และนำไปสู่คุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดียิ่งขึ้น

(2) ดำเนินการอย่างเข้มแข็งและเคร่งครัด ในการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าบกป่าชายเลนที่มีอยู่เดิม และฟื้นฟูเพิ่มขึ้นใหม่ให้ได้พื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ ตามนโยบายการป่าไม้แห่งชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) การใช้มาตรการที่เข้มงวดในการดูแล รักษา และป้องกัน การบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร

(4) สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

(5) ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้และสัตว์ป่า ให้มีบทบัญญัติในการอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และให้สามารถเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(6) ป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้อย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีอิทธิพลและนายทุนที่เข้ายึดครองที่ดินป่าไม้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

(7) ทวงคืนผืนป่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินจากผู้ยึดถือครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อนำมาฟื้นฟูสภาพป่าให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน

(8) บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้อย่างบูรณาการ โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ การปลูกสร้างสวนป่า และการบริหารจัดการที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ความรับผิดชอบ

(9) ให้มีการตรวจสอบที่ดินป่าไม้ที่ออกเอกสาร สทก. หรือ สปก. ให้กับเกษตรกร แต่มีการยักยอก โอนสิทธิการครอบครองไปให้กับนายทุน นำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่นที่มีใช้การเกษตร นำกลับมาจัดให้เกษตรกรที่ยากไร้ไม่มีที่ดินทำกิน ได้มีที่ดินประกอบอาชีพเกษตรกร โดยถูกต้อง

(10) สนับสนุนการปลูกสร้างสวนป่า ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการปลูกไม้เศรษฐกิจยืนต้นไม้ที่มีค่าหายาก และใกล้สูญพันธุ์ ไม้ในพื้นที่ดินน้ำลำธาร ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างรายได้ และฟื้นฟูรักษาระบบนิเวศแล้วแต่กรณี

(11) สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่ออนุรักษ์ป้องกันและฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนมาตรการรองรับและแก้ไขผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(12) ป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาหมอกควันเป็นพิษในอากาศ เนื่องจากปัญหาไฟป่าและหมอกควัน

(13) สงวน อนุรักษ์ และคุ้มครองสัตว์ป่า โดยการป้องกัน และปราบปราม การลักลอบล่าสัตว์ป่า การค้าสัตว์ป่า และการส่งออกสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมายอย่างเข้มงวด

(14) เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการสวมรอยตัวรูปพรรณช้างเลี้ยงหรือช้างบ้าน

(15) ปฏิรูปกลไกการบริหารงาน และบุคลากรภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวนนท์มนัส พิทยธีราพงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	7 ธันวาคม 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2553

